

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.6.2026
COM(2026) 580 final

2026/0165 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), om
ändring av förordning (EU) 2018/1726 och förordning (EU) 2024/982 och om
upphävande av förordning (EU) 2016/794**

{ SEC(2026) 580 final } - { SWD(2026) 580 final } - { SWD(2026) 581 final } -
{ SWD(2026) 582 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Europeiska unionen (EU) står inför en djupgående omställning av sin säkerhetsmiljö i och med att grov och organiserad brottslighet och terrorism blir allt mer gränsöverskridande, tekniskt avancerade och sammanlänkade. Kriminella nätverk verkar genom flexibla gränsöverskridande ekosystem som kombinerar digitala infrastrukturer, olagliga finansiella flöden, logistiska nätverk och onlinetjänster. Kriminell verksamhet utformas, samordnas och skalas numera ofta på ett gränsöverskridande sätt redan från början, vilket i praktiken innebär att brottslighet som utgångspunkt är ett gränsöverskridande problem.

Snabba tekniska framsteg har påskyndat denna förändring. Krypterad kommunikation, automatiseringsverktyg och kryptovalutor möjliggör inte längre bara brottslig verksamhet, utan är centrala operativa tillgångar för moderna kriminella nätverk. I kombination med digitala plattformar och onlineinfrastrukturer gör de det möjligt för brottslingar att samordna verksamhet i realtid, skala olaglig verksamhet snabbare än någonsin, dölja finansiella flöden, snabbt anpassa operativa modeller och utnyttja svagheter i olika rättssystem. Samtidigt blir gränserna mellan it-brottslighet, ekonomisk brottslighet och andra former av grov och organiserad brottslighet alltmer otydliga.

Den nuvarande hotbilden förvärras ytterligare av ökningen av hybridhot, däribland cyberattacker, attacker mot kritisk infrastruktur och fientliga statliga och icke-statliga aktörers instrumentalisering av migration eller ekonomiska beroenden. Sådan verksamhet överlappar i allt högre grad med verksamheten i nätverk för grov och organiserad brottslighet, vilket skapar komplexa och flerdimensionella säkerhetsrisker som utmanar åtskillnaden mellan inre och yttre säkerhet.

Som Europeiska rådet betonade i sina slutsatser av den 26–27 juni 2025⁽¹⁾ utgör dessa hot en stor utmaning för medlemsstaternas och européernas säkerhet. Deras inverkan sträcker sig bortom omedelbara säkerhetsrisker, bidrar till en växande känsla av osäkerhet och påverkar medborgarnas förtroende för de offentliga myndigheternas förmåga att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet. Samtidigt tränger den allvarliga och organiserade brottsligheten i allt högre grad in i och snedvrider den lagliga ekonomin, inbegripet genom korruption, penningtvätt och missbruk av legitima företagsstrukturer, och försvagar därmed rättvis konkurrens och undergräver marknadernas och de offentliga institutionernas integritet.

I den nuvarande säkerhetsmiljön har EU och dess medlemsstater avsevärt stärkt samarbetet och utvecklat kritisk kapacitet för att stödja gränsöverskridande brottsbekämpande åtgärder⁽²⁾. EU:s svar motsvarar dock ännu inte fullt ut den moderna brottslighetens snabbhet och anpassningsförmåga.

För det första har den europeiska brottsbekämpande strukturen inte i tillräcklig utsträckning anpassats till den markanta ökningen av volymen, komplexiteten och hastigheten hos information som är relevant för brottsutredningar. Information om brottslig verksamhet är fortfarande fragmenterad mellan myndigheter, länder och rättssystem och delas, kopplas

¹ Se Europeiska rådets slutsatser av den 26–27 juni 2025 om kampen mot grov och organiserad brottslighet.

² Se avsnitt 2.1 om Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området.

samman eller analyseras inte på ett ändamålsenligt sätt och i rätt tid. Detta har successivt förstärkt de kritiska blinda fläckarna i EU:s kriminalunderrättelsebild och minskat kapaciteten att identifiera gränsöverskridande kriminella kopplingar, effektivt stödja utredningar på EU-nivå och upptäcka framväxande hot.

För det andra är EU:s operativa respons fortfarande fragmenterad. I Schengenområdet utan inre gränser, där kriminella nätverk verkar sömlöst mellan länder och deras rättssystem, organiseras de brottsbekämpande åtgärderna fortfarande alltför ofta i första hand på nationell nivå. Nationella myndigheter har ofta endast partiell överblick över kriminella nätverk som verkar i flera medlemsstater och har ihållande svårigheter att samordna gränsöverskridande utredningar. Till följd av detta är fragmentering fortfarande en av de största svagheterna i de europeiska säkerhetsinsatserna och minskar effektiviteten och ändamålsenligheten hos nationella brottsbekämpande åtgärder mot hot med som till sin natur är gränsöverskridande och kräver en starkare gemensam europeisk strategi.

Inom denna ram spelar Europol en central roll som EU:s byrå för samarbete inom brottsbekämpning⁽³⁾. Sedan Europol inrättades har det utvecklats från en stödplattform till ett centralt analytiskt och operativt nav som stöder medlemsstaterna i förebyggandet och bekämpningen av grov och organiserad brottslighet och terrorism. Genom sin unika förmåga att koppla samman information, generera kriminalunderrättelser på EU-nivå och stödja samordnade gränsöverskridande operationer gör Europol det möjligt för medlemsstaterna att upptäcka komplexa kriminella nätverk, identifiera samband mellan olika länders rättssystem och reagera mer effektivt på snabbt föränderliga säkerhetshot.

I ordförande Ursula von der Leyens politiska riktlinjer för 2024–2029⁽⁴⁾ tillkännagavs målet att ytterligare stärka Europol. Detta inbegriper en ny rättslig ram för att stärka Europol operativa roll och stödja ett effektivare gränsöverskridande samarbete inom brottsbekämpning. Detta mål är ytterligare förankrat i ProtectEU – en europeisk strategi för inre säkerhet⁽⁵⁾, som definierar en genomgripande förändring av hur EU organiserar sitt gemensamma svar på alltmer komplexa och sammanlänkade säkerhetshot. För att uppnå denna vision krävs en omfattande översyn av Europol rättsliga ram som går längre än riktade ändringar och som säkerställer att Europol mandat är helt anpassat till de operativa realiteterna på alla områden av allvarlig och organiserad brottslighet och terrorism.

Medlemsstaterna och Europaparlamentet har konsekvent betonat behovet av att stärka samarbetet inom brottsbekämpning på EU-nivå, särskilt under de omfattande samråd med berörda parter som genomfördes 2025 och 2026. Europeiska polischefer⁽⁶⁾ betonade fördelarna med ett mer robust och operativt Europol, som kan fungera som en verklig europeisk kraftmultiplikator. Dessutom visade uppgifter från utvärderingen av Europol rättsliga ram och kommissionens rapport enligt artikel 68.3 i Europolförordningen att Europol nuvarande mandat och operativa modell inte längre är helt anpassade till den föränderliga säkerhetsmiljöns omfattning och komplexitet. Befintliga begränsningar avseende information när det gäller tillgång, integrering och behandling samt begränsningar som

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF.

⁴ Europas val – Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission 2024–2029, juli 2024.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, ProtectEU – en europeisk strategi för inre säkerhet, COM(2025) 148 final av den 1 april 2025.

⁶ Uttalande från europeiska polischefer av den 29 april 2025.

påverkar djupet av Europols operativa medverkan minskar dess kapacitet att effektivt stödja medlemsstaterna när det gäller att hantera alltmer sammanlänkade gränsöverskridande hot.

Utvärderingen belyser också en växande strukturell obalans mellan hur omfattande och tekniskt sofistikerade de kriminella nätverken är och den kollektiva kapacitet som finns tillgänglig för EU:s brottsbekämpande myndigheter. Kriminella aktörer utnyttjar i allt högre grad artificiell intelligens, storskalig dataexploatering och sofistikerad digital infrastruktur som ingen medlemsstat på egen hand effektivt kan stå upp emot. Ändå göt Europols nuvarande mandat och kapacitet det inte möjligt för Europol att fullt ut fungera som det kapacitetsnav på EU-nivå som behövs för att minska fragmenteringen, samla resurser och ge medlemsstaterna det avancerade operativa och tekniska stöd som krävs för att bemöta den föränderliga hotmiljön.

Reformen av Europols rättsliga ram 2022⁽⁷⁾ utgjorde ett viktigt steg i stärkandet av byråns mandat, särskilt genom att möjliggöra behandling av stora och komplexa dataset och stärka dess analytiska kapacitet. Hotbilden och medlemsstaternas operativa krav har dock förändrats snabbare än väntat. Storskalig databehandling, Europols tidiga operativa medverkan i komplexa gränsöverskridande utredningar och tillhandahållande av avancerat tekniskt stöd är inte längre exceptionella krav, utan har blivit centrala inslag i det moderna brottsbekämpningssamarbetet. År 2025 antog Europaparlamentet och rådet en riktad ändring av Europols rättsliga ram för att tillgodose specifika operativa behov. Ändringen åtgärdade dock inte den underliggande strukturella utmaningen: att säkerställa att Europol kan verka i den skala, och med den anpassningsförmåga och integration som krävs för att underbygga effektiva EU-omfattande åtgärder mot hot som blir alltmer gränsöverskridande och tekniskt avancerade.

Samtidigt har EU:s bredare säkerhetsarkitektur utvecklats avsevärt. Samarbetet mellan Europol och andra EU-organ och EU-byråer, inbegripet Eurojust⁽⁸⁾, Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo)⁽⁹⁾, Frontex⁽¹⁰⁾, Olaf⁽¹¹⁾ och myndigheten för bekämpning av penningtvätt (Amla)⁽¹²⁾, har blivit allt viktigare för att säkerställa ett effektivt och samstämmigt svar på gränsöverskridande hot. Den nuvarande rättsliga ramen medger dock ännu inte tillräcklig operativ integration för att stödja denna föränderliga arkitektur⁽¹³⁾ och säkerställa ett smidigt samarbete i de olika stegen i säkerhets- och straffrättskedjan.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/991 av den 8 juni 2022 om ändring av förordning (EU) 2016/794 vad gäller Europols samarbete med privata parter, Europols behandling av personuppgifter till stöd för brottsutredningar och Europols roll inom forskning och innovation, EUT L 169, 27.6.2022, s. 1.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Europol).

⁹ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

¹³ Inbegripet utvecklingen till följd av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens tullmyndighet och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (COM(2023) 258 final, 17.5.2023).

Denna anpassning är inte bara nödvändig utan också läglig. Förutsättningarna finns nu för att stödja en mer genomgripande utveckling av Europols rättsliga ram. Nyligen genomförda och pågående EU-initiativ, särskilt översynen av ramen för informationsutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter⁽¹⁴⁾, har lagt grunden för att förbättra uppgifternas tillgänglighet och kvalitet på EU-nivå och att de finns tillgängliga i rätt tid. Parallellt med detta skapar en bredare utveckling inom EU:s säkerhets och rättsliga arkitektur, inbegripet ett förstärkt samarbete mellan relevanta EU-organ och EU-byråer, en bättre miljö för integrerade och samordnade åtgärder.

Genom detta förslag inrättas därför en förstärkt rättslig ram för Europol som återspeglar utvecklingen av gränsöverskridande brottsbrott och medlemsstaternas operativa behov. Det syftar till att stärka Europols roll som

- ett EU-informationsnav som kan säkerställa att medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter ges en mer fullständig och integrerad kriminalunderrättelsebild på EU-nivå,
- ett operativt nav som stöder medlemsstaterna mer effektivt och i ett tidigare skede i gränsöverskridande utredningar och operativ verksamhet och
- ett teknik- och innovationsnav som stöder medlemsstaterna med avancerad kapacitet, expertis och operativa verktyg.

För att uppnå dessa mål bygger förslaget på de starka sidorna i den befintliga ramen och tar dem till en hög operativ nivå, samtidigt som man inför de strukturella förändringar som krävs för att möjliggöra effektivare europeiska insatser mot gränsöverskridande brottslighet. Genom förslaget inrättas en robust och modern rättslig ram som gör det möjligt för Europol att

- svara på nuvarande och framtida säkerhetsutmaningar,
- bättre stödja medlemsstaterna i gränsöverskridande utredningar, och
- stärka EU:s kapacitet att vidta samordnade, effektiva och motståndskraftiga åtgärder mot grov och organiserad brottslighet och terrorism, i full överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det aktuella paketet med straffrättsliga initiativ har ett sammanhängande och kompletterande mål: att stärka EU:s kapacitet att förebygga, avslöja, utreda och lagföra grov gränsöverskridande brottslighet i en alltmer komplex säkerhetsmiljö. Genom att modernisera de rättsliga ramarna för samarbete mellan brottsbekämpande, rättsliga och andra relevanta myndigheter syftar paketet till att stärka effektiviteten, samstämmigheten och interoperabiliteten i unionens struktur för inre säkerhet.

De föreslagna ändringarna av Europol- och Eurojustförordningarna är kärnan i denna insats. Europol och Eurojust fyller olika men ändå kompletterande funktioner inom området med frihet, säkerhet och rättvisa: Europol stöder förebyggande och bekämpande av brottslig verksamhet, medan Eurojust underlättar det rättsliga samarbetet och säkerställer en effektiv uppföljning av åklagarmyndigheternas och domstolarnas arbete. Paketet syftar således till att stärka samarbetet och komplementariteten mellan de två byråerna samt med andra relevanta

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/977 av den 10 maj 2023 om informationsutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och om upphävande av rådets rambeslut 2006/960/RIF.

unionsaktörer inom områdena rättsliga och inrikes frågor och bedrägeribekämpning, för att säkerställa att brottsbekämpande åtgärder och rättslig uppföljning hänger ihop utan avbrott i alla skeden av den straffrättsliga kedjan.

I detta sammanhang bidrar ändringarna av ramen för den europeiska utredningsordern och av dataskyddsreglerna inom området rättsliga och inrikes frågor, dataskyddsordningen för EU:s institutioner, organ och byråer⁽¹⁵⁾, ytterligare till detta mål genom att underlätta ett effektivt gränsöverskridande samarbete, förbättra villkoren för informationsutbyte och säkerställa en samstämmig rättslig ram som är anpassad till den operativa verkligheten och den tekniska utvecklingen. Sammantaget kommer de åtgärder som föreslås i detta paket att förbättra EU:s förmåga att svara på nya säkerhetshot samtidigt som de grundläggande rättigheterna, rättsstatsprincipen och ansvarsfördelningen mellan de olika berörda aktörerna respekteras fullt ut.

Dessutom är förslaget till översyn av Europolförordningen förenligt med EU:s bredare ram för inre säkerhet, särskilt ProtectEU, och bidrar direkt till dess genomförande. Genom att stärka Europols roll som ett informationsnav, operativt nav samt teknik- och innovationsnav bidrar förslaget till att till luckor i kriminalunderrättelser, stärka gränsöverskridande utredningar och öka användningen av avancerad teknisk kapacitet på EU-nivå.

Förslaget är också förenligt med EU:s senaste politiska utveckling på området inre säkerhet, inbegripet agendan för terrorismbekämpning inom ramen för ProtectEU⁽¹⁶⁾, EU:s prioriteringar avseende brottslighet inför Empact-cykeln 2026–2029⁽¹⁷⁾, EU:s narkotikastrategi 2025⁽¹⁸⁾ och åtföljande handlingsplan mot narkotikahandel⁽¹⁹⁾ samt kommissionens förslag från 2026 om regler på EU-nivå mot olaglig handel med skjutvapen⁽²⁰⁾. Dessa initiativ återspeglar en bredare övergång till mer operativa, underrättelseledda och kapacitetsbaserade EU-åtgärder mot grov och organiserad brottslighet och terrorism. Förslaget kompletterar också färdplanen för laglig och ändamålsenlig tillgång till uppgifter för brottsbekämpning, som lades fram av kommissionen i juni 2025⁽²¹⁾, som tar upp viktiga utmaningar kopplade till tillgång till digitala bevis.

Förslaget är också förenligt med ramen för informationsutbyte mellan nationella brottsbekämpande myndigheter och mellan dem och Europol. Även om de senaste reformerna har stärkt och samordnat systemen för ärendehantering och rutinerna för gränsöverskridande informationsutbyte på nationell nivå, har fördelarna med reformerna ännu inte kunnat utnyttjas fullt ut när det gäller integreringen av dessa system med Europols tjänster och analytiska kapacitet. Genom att säkerställa att information som utbyts och hanteras på

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter.

¹⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, ProtectEU: Agenda för att förebygga och bekämpa terrorism, COM(2026) 101 final, 26.2.2026.

¹⁷ Rådets slutsatser om förstärkning av Empact och om EU:s prioriteringar avseende brottslighet inför nästa Empact-cykel 2026–2029, som godkändes av rådet den 13 juni 2025.

¹⁸ COM(2025) 743 final av den 4 december 2025.

¹⁹ COM(2025) 744 final av den 4 december 2025.

²⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning av olaglig handel med skjutvapen och andra skjutvapenrelaterade brott, COM(2026) 102 final, antaget av kommissionen den 26 februari 2026.

²¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, Färdplan för laglig och ändamålsenlig tillgång till uppgifter för brottsbekämpning, COM(2025) 349 final, 24 juni 2025.

nationell nivå systematiskt kan göras tillgänglig för Europol genom dess informationstjänster och verktyg gör förslaget det möjligt för medlemsstaterna att fullt ut utnyttja Europol tjänster, vilket bidrar till en mer integrerad, automatiserad och effektiv användning av information inom EU:s brottsbekämpande verksamhet.

Förslaget ger Europol mandat och verktyg för att i hela EU hantera brott som omfattas av Europolns behörighet och som har en hybriddimension och att tillgodose de behov som framför allt fastställts inom ramen för ProtectEU, EU:s beredskapsstrategi och demokratiförsvaret. Det gör det möjligt för Europol att använda hela sin operativa, analytiska och tekniska verktygslåda för att agera inom ramen för sina befogenheter, inbegripet i fråga om grov och organiserad brottslighet, terrorism och cyberbrottslighet, när sådana brott inbegriper en hybriddimension. Genom förslaget inrättas flera EU-centrum för operativ expertis som modell för Europolns operativa strategi med den övergripande prioriteringen att förebygga och bekämpa brott med en hybriddimension. Brottslig verksamhet med en hybriddimension kan förekomma i samband med alla former av brott som omfattas av Europolns behörighet. Centrumen inrättas för att dessa, inom ramen för sina respektive expertområden, ska säkerställa ett horisontellt bidrag till förebyggande och bekämpande av sådan brottslig verksamhet, inbegripet när den är en del av, bidrar till eller är kopplad till ett hot med en hybriddimension.

Genom förslaget erbjuds också ett tydligt komplement till Eppo och Eurojust i lagförings- och rättsskipningsfaserna, bland annat genom att Eppo får strukturellt analytiskt stöd i analysen av komplex gränsöverskridande ekonomisk brottslighet som påverkar EU:s ekonomiska intressen. Det stöder också närmare samverkan med Frontex på områden där gränsöverskridande brottslighet är kopplad till gränsförvaltning, med Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av storskaliga it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa)²² när det gäller utveckling, införande och teknisk hantering av informationshanteringstjänster och -verktyg, med Amla när det gäller ekonomisk brottslighet, och med Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa)²³ när det gäller cybersäkerhet, särskilt incidenter med utpressningsprogram.

Förslaget bidrar direkt till Schengenområdets funktion, där den fria rörligheten endast kan upprätthållas genom en lika integrerad och effektiv europeisk säkerhetsinsats. Genom att stärka samarbetet inom brottsbekämpning på EU-nivå och minska fragmenteringen bidrar förslaget till att säkerställa att säkerheten inom Schengenområdet kan upprätthållas med samma grad av integration som den fria rörlighet som den är utformad för att skydda. Samtidigt syftar förslaget också till att fördjupa Europolns samarbete med länder som deltar i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa), om ändring av förordning (EG) nr 1987/2006 och rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av förordning (EU) nr 1077/2011.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten)

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med EU:s bredare politiska mål om teknisk suveränitet och säker digital infrastruktur, inklusive EU-strategin för data⁽²⁴⁾, policyprogrammet för det digitala decenniet 2030⁽²⁵⁾, EU:s molnstrategi⁽²⁶⁾ och initiativen för cybersäkerhet⁽²⁷⁾ inbegripet det nya förslaget till lagen om moln- och AI-utveckling som syftar till att stärka EU:s ekosystem för moln och AI, investeringar och infrastruktur⁽²⁸⁾. Genom att göra det möjligt för Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter att behandla och analysera uppgifter på ett säkert sätt i stor skala och verka i säkra, tillförlitliga och skalbara miljöer för databehandling, bland annat genom användning av suveräna molnkapaciteter och avancerade digitala infrastrukturer, bidrar förslaget till att bygga upp motståndskraftig⁽²⁹⁾ och självständig europeisk teknisk kapacitet.

Förslaget stöder också EU:s politik för innovation, forskning och konkurrenskraft, inbegripet inom ramen för Horisont Europa⁽³⁰⁾ och den europeiska innovationsagendan⁽³¹⁾. Genom att positionera Europol som ett centralt nav för att identifiera nya operativa behov och utforma framtida brottsbekämpningskapacitet stöder förslaget utvecklingen och användningen av avancerad teknik, bland annat genom gemensamma upphandlingslösningar.

Samtidigt är förslaget fortfarande helt förenligt med EU:s dataskyddsram, särskilt förordning (EU) 2018/1725 om skydd av personuppgifter för EU:s institutioner, organ och byråer, och säkerställer att Europols stärkta operativa roll förblir förankrad i en hög skyddsnivå för de grundläggande rättigheterna.

Förslaget stärker EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiell brottslighet, inklusive paketet för bekämpning av penningtvätt⁽³²⁾ och inrättandet av Amla, samtidigt som det stärker EU:s bedrägeribekämpningsarkitektur och skyddet av EU:s ekonomiska intressen enligt direktiv (EU) 2017/1371⁽³³⁾. Det ger Europol utökad kapacitet att stödja komplexa gränsöverskridande finansiella utredningar och att samarbeta effektivt med Eppo och med Olafs administrativa arbete och utredningsarbete. Genom att göra det möjligt för Europol att

²⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En EU-strategi för data, COM(2020) 66 final av den 19 februari 2020.

²⁵ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030.

²⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, En EU-strategi för datacenter och moln, COM (2024) [final].

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2847 av den 23 oktober 2024 om övergripande cybersäkerhetskrav för produkter med digitala element och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013 och (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2020/1828 (cyberresiliensförordningen).

²⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en ram med åtgärder för att stärka Europas ekosystem för moln och AI (lagen om moln- och AI-utveckling). COM(2026) 502 final.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen (NIS 2-direktivet).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation.

³¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En EU-strategi för data, COM(2022) 332 final av den 5 juli 2022.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och förordning (EU) 2024/1624 och direktiv (EU) 2024/1640 som utgör en del av unionens paket för bekämpning av penningtvätt.

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (SEFI-direktivet).

integrera finansunderrättelseverksamhet, analytisk kapacitet och operativa resurser gör förslaget det möjligt för Europol att identifiera, analysera och spåra finansiella flöden och tillgångar med koppling till brottslighet, inklusive de som påverkar EU:s budget, och i sin tur stärka en systematisk följd pengarna-princip och säkerställa samordnade insatser på EU-nivå mot ekonomisk brottslighet. Denna förstärkning av Europols roll är särskilt relevant i samband med den pågående översynen av strukturen för bedrägeribekämpning och säkerställer att Europols kapacitet är anpassad till framtida reformer på EU-nivå och de föränderliga behoven när det gäller bekämpning av gränsöverskridande ekonomisk brottslighet.

Förslaget stärker EU:s yttre säkerhet genom att göra det möjligt för Europol att tillsammans med partnerländer utanför EU utföra gemensam behandling av kriminalunderrättelser, vilket förbättrar snabbheten hos och kvaliteten på internationella utredningar samtidigt som ett säkert informationsutbyte säkerställs genom kanaler som Interpol. Förslaget gör det också möjligt för Europol att utplacera experter i länder utanför EU för att samordna operativa åtgärder. Genom att inrikta Europols externa verksamhet på operativa mål maximerar förslaget mervärdet av denna verksamhet för medlemsstaternas behöriga myndigheter, samtidigt som den kompletterar den roll som Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) har när det gäller kapacitetsuppbyggnad i tredjeländer.

Förslaget bidrar ytterligare till EU:s utvidgningsprocess genom att fördjupa det operativa samarbetet med kandidatländer och potentiella kandidater. Som nyckelpartner i hanteringen av gränsöverskridande brottslighet, terrorism och andra gränsöverskridande säkerhetshot spelar dessa länder en viktig roll i den bredare europeiska säkerhetsstrukturen och måste gradvis integreras i relevanta ramar för säkerhetssamarbete.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Detta förslag grundas på artiklarna 87.2 a och 88 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Artikel 88 utgör den rättsliga grunden för inrättandet och driften av Europol och för fastställandet av Europols uppgifter, struktur och verksamhet. Enligt artikel 87.2 a i EUF-fördraget ska åtgärder antas för insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av relevant information för polissamarbete.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

De utmaningar som behandlas i detta förslag är till sin natur gränsöverskridande och kan inte hanteras på ett effektivt sätt av medlemsstaterna på egen hand. De allvarligaste och mest organiserade formerna av brottslighet är numera huvudsakligen gränsöverskridande till sin natur, med kriminella nätverk som verkar sömlöst mellan rättssystem och digitala miljöer. De utnyttjar fragmenteringen av nationell information, operativa insatser och kapacitet. Därför har medlemsstaterna endast en partiell bild av brottslig verksamhet och står inför strukturella begränsningar när det gäller att koppla samman utredningar och på ett effektivt sätt hantera brottslig verksamhet som sträcker sig utanför deras nationella jurisdiktionsområde.

Åtgärder på EU-nivå är därför effektivare och nödvändiga. Den brottsliga verksamhetens omfattning, snabbhet och gränsöverskridande karaktär kräver en nivå av samordning, aggregering av uppgifter och analytisk kapacitet som inte kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand. Genom att verka på EU-nivå kan Europol kombinera information från flera

länders rättssystem, identifiera mönster och kopplingar som annars skulle förbli oupptäckta och stödja prioriteringen och samordningen av gränsöverskridande operativa åtgärder. Därigenom ökar åtgärderna effekten av nationella utredningar och säkerställer att insatserna mot gränsöverskridande brottslighet inte är fragmenterade utan samstämmiga och ömsesidigt förstärkande. Tack vare åtgärderna blir det också möjligt att utveckla och använda avancerad kapacitet som ligger utom räckhåll för enskilda ensamagerande medlemsstater, vilket också möjliggör stordriftsfördelar på områden där kapacitetsutvecklingen är resursintensiv och kräver kritisk massa. Enligt förslaget kommer sådan kapacitet att centraliseras på EU-nivå och därigenom bli tillgänglig i medlemsstaterna, vilket gör att dubbelarbete undviks, samtidigt som kostnaderna minskas och en konsekvent och hög effektivitetsnivå säkerställs.

I Schengenområdet är denna kollektiva kapacitet avgörande för att säkerställa att nivån på samarbetet inom brottsbekämpning står i proportion till den integrationsnivå som uppnås.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen, såsom den fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, går inte detta förslag utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.

Genom förslaget införs en mer integrerad ram för stöd på EU-nivå till brottsbekämpning, som återspeglar den gränsöverskridande brottslighetens omfattning och komplexitet. Det är inriktat på att möjliggöra en effektivare användning av information, stärka stödet till gränsöverskridande utredningar och förbättra tillgången till gemensam kapacitet, utan att ändra den grundläggande balansen mellan EU:s och medlemsstaternas befogenheter. Det ger i synnerhet inte Europol några tvångsbefogenheter, som även fortsättningsvis uteslutande tillkommer medlemsstaterna.

I förekommande fall stöds åtgärdernas proportionalitet ytterligare av den analys som gjorts i den åtföljande konsekvensbedömningen.

- **Val av instrument**

Förslaget har formen av en förordning som upphäver förordning (EU) 2016/794 om inrättande av Europol. Det är nödvändigt att upphäva och ersätta den befintliga ramen mot bakgrund av den betydande utvecklingen av Euopols mandat och verksamhet och det därav följande behovet av en motsvarande förändring av det rättsliga tillvägagångssättet. Den nuvarande förordningen, som ursprungligen utformades som ett flexibelt och brett utformat instrument, är inte längre tillräcklig för att stödja Euopols växande ansvar eller dess alltmer komplexa verksamhet, inbegripet dess utökade roll i databehandlingen.

Utvecklingen av Euopols roll kräver en moderniserad och fullständigt strukturerad rättslig ram för att tydligt definiera dess centrala ansvarsområden, undanröja tvetydigheter och tillhandahålla den rättssäkerhet, förutsägbarhet och ansvarsskyldighet som krävs för att Europol ska kunna utföra sitt förstärkta mandat på ett effektivt sätt. Den reviderade rättsliga ramen måste göra det möjligt för Europol att utföra sina utökade funktioner på ett effektivt sätt, verka i en tydlig, robust och förutsägbar rättslig miljö, och samtidigt upprätthålla den operativa flexibilitet som krävs för att bemöta föränderliga hot.

En omarbetning av förordning (EU) 2016/794 skulle inte vara tillräcklig för att möjliggöra moderniseringen av Europol. Den nuvarande förordningen innehåller inte den grundläggande struktur som krävs för att integrera väsentliga operativa, analytiska och tekniska förändringar, och stegvisa ändringar skulle vara otillräckliga för att fastställa den samstämmighet,

rättssäkerhet och institutionella struktur som krävs för ett helt moderniserat Europol. Detta förslag syftar till att ändra och utvidga bestämmelserna i förordning (EU) 2016/794. Eftersom ett stort antal väsentliga ändringar genomförs, bör rättsakten av tydlighetsskäl upphävas.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Utvärderingen av förordning (EU) 2016/794, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2022/991, som genomförs parallellt med den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag, bekräftar att Europol spelar en central och unik roll när det gäller att stödja medlemsstaterna i att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet och terrorism, särskilt i gränsöverskridande utredningar. Utvärderingen, som omfattar perioden 2017–2024, visade att Europol avsevärt har stärkt informationsutbytet och den operativa samordningen på unionsnivå.

Samtidigt belyser utvärderingen vissa strukturella begränsningar som hämmar Europols förmåga att uppnå sin fulls potential. Ihållande informationsluckor, som är kopplade till att medlemsstaterna överför uppgifter ojämnt och till förfarandemässiga begränsningar, begränsar utvecklingen av en fullständig kriminalunderrättelsebild på EU-nivå. Det operativa stödet är fortfarande inkonsekvent och är i vissa fall inte ordentligt integrerat i nationella utredningar. Samtidigt hindras samarbetet med unionens övriga organ och byråer av begränsningar i de institutionella ramarna. Dessutom pekar utvärderingen på ett ökat tryck på Europols resurser och kapacitet, i synnerhet i samband med mer komplexa, digitala och dataintensiva former av brottslighet, som kräver skalbara tekniska lösningar och förstärkt analytisk kapacitet.

Dessa resultat visar på en strukturell klyfta mellan Europols nuvarande ram och den föränderliga hotbilden och underbygger behovet av detta förslag. Den detaljerade utvärderingen presenteras i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar.

Kommissionens rapport bekräftar även i enlighet med artikel 68.3 i förordning (EU) 2016/794⁽³⁴⁾ att Europol har gjort betydande framsteg i genomförandet av förordning (EU) 2022/991. Europol har genomfört nästan alla sina nya databehandlings- och analysuppgifter, inbegripet hantering av stora och komplexa dataset och stöd till forsknings- och innovationsprojekt genom specifika ramar. Europols utökade kapacitet har stärkt gränsöverskridande utredningar, förbättrat informationsutbyte mellan medlemsstaterna och ökat det analytiska stödet i fråga om grov och organiserad brottslighet och terrorism, utan att det finns belägg för negativa konsekvenser för de grundläggande rättigheterna, tack vare de skyddsåtgärder som införts. Medlemsstaterna fortsätter att aktivt samarbeta med Europols nya verktyg, vilket återspeglas i att man i allt högre grad förlitar sig på dess kapacitet.

Samtidigt identifieras i utvärderingen vissa strukturella och operativa begränsningar som hämmar att Europols nya kapacitet används fullt ut. Komplexa dataskyddsprocesser bromsar det operativa införandet och motverkar att verktygen används konsekvent i de löpande utredningarna. Det operativa stödet är ojämnt integrerat i nationella utredningar, samtidigt som begränsningar i den analytiska kapaciteten och den tekniska skalbarheten minskar Europols förmåga att behandla och agera i förhållande till ökande mängder av komplexa

³⁴ COM(2025) 752 final.

uppgifter. I rapporten konstateras också att då den digitala och gränsöverskridande brottsligheten blir alltmer omfattande och sofistikerad krävs det mer avancerade, flexibla och skalbara operativa lösningar för att säkerställa att Europol kan agera effektivt i alla medlemsstater.

- **Samråd med berörda parter**

En grundlig och omfattande samrådsprocess genomfördes för att samla in synpunkter från medlemsstaterna, Europol, EU:s byråer, brottsbekämpande nätverk och privata parter (företag och näringslivsorganisationer samt icke-statliga organisationer, civilsamhället och forskningsorganisationer).

De inledande diskussionerna som fördes mellan april och juni 2025 omfattade utbyten på hög nivå med den ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten (Cosi), Europols styrelse och nationella polischefer. Dessa diskussioner bidrog till att identifiera operativa prioriteringar, utmaningar i det gränsöverskridande samarbetet och politiska gränser som skulle behöva vägleda reformen av Europols rättsliga ram. Dessa följdes av en fördjupad faktaisamling mellan juli 2025 och februari 2026 genom en inbjudan att lämna synpunkter, ett offentligt samråd och tematiska workshoppar med experter från medlemsstaterna.

På det hela taget uttryckte berörda parter starkt stöd för Europols mervärde, särskilt när det gäller att underlätta gränsöverskridande informationsutbyte, analys av kriminalunderrättelser och operativ samordning. Samtidigt identifierade de betydande operativa brister som begränsade Europols effektivitet, i synnerhet rättsliga och förfarandemässiga begränsningar kopplade till databehandling. Berörda parter betonade också behovet av att stärka Europols operativa stöd, utveckla mer automatiserade och driftskompatibla system och öka den tekniska och analytiska kapaciteten, bl.a. annat med hjälp av digitala verktyg på EU-nivå och ett starkare samarbete med EU:s organ och byråer. Berörda parter från den privata sektorn underströk vidare vikten av rättssäkerhet vid datadelning, särskilt när det gäller it-brottslighet.

I samråden betonades också vikten av att säkerställa att varje förstärkning av Europols roll förblir helt förenlig med de grundläggande rättigheterna, i synnerhet kraven på uppgiftsskydd, och respekterar medlemsstaternas ansvar för nationell säkerhet och brottsbekämpning. Det framkom skilda synpunkter på en eventuell ytterligare utökning av Europols behörighet när det gäller hybridhot, något som flera berörda parter såg som politiskt känsliga men i princip väl omfattade av Europols rättsliga ram.

De synpunkter som inkom från de berörda parterna bidrog direkt till utformningen av förslaget genom att bekräfta behovet av att ta itu med informationsluckor, operativ fragmentering och begränsningar i den tekniska kapaciteten. De vägledde också utvecklingen av åtgärder för att stärka utbytet av uppgifter, förenkla förfarandena och främja samarbetet, samtidigt som lämpliga skyddsåtgärder säkerställs och gränserna för Europols mandat enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt respekterades.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen förlitade sig på extern expertis för att stödja både utvärderingen och den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag. I synnerhet tillhandahöll en extern studie som genomfördes mellan juli 2025 och juni 2026 en omfattande evidensbas som byggde på synpunkter från medlemsstaterna, EU:s organ och byråer, nätverk för brottsbekämpning och

relevanta berörda parter. Kommissionen har även övervägt ett brett spektrum av bidrag, inklusive policydokument som lagts fram under utarbetandet av detta förslag.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag stöds av en konsekvensbedömning som analyserade en rad politiska alternativ för att ta itu med de identifierade problemen med informationsluckor, operativ fragmentering och kapacitetsbegränsningar.

Konsekvensbedömningen inriktades på de frågor som hade de mest betydande politiska och operativa konsekvenserna och konsekvenserna för de grundläggande rättigheterna. Därför omfattades inte områden där det redan fanns ett brett stöd, inbegripet kapacitets- och teknikutveckling, av bedömningen.

Två huvudsakliga politiska strategier övervägdes.

Den första strategin var inriktad på riktade förbättringar av den befintliga operativa modellen genom att stärka tillgången till uppgifter, stärka samarbetet med EU:s organ och byråer och förbättra integreringen av Europols verktyg och informationssystem i nationella utredningsarbetsflöden. Detta innefattade åtgärder såsom kopplingar till nationella ärendehanteringssystem och mer systematisk sökning i Europols system i relevanta utredningar.

Den andra strategin innebar en mer strukturell utveckling av Europols operativa modell. Den syftade till att gå längre än ett ramverk som huvudsakligen byggde på bilateral informationsöverföring mot utvecklingen av gemensamma kommunikationsinfrastrukturer på EU-nivå, särskilt EU:s gemensamma dataområde för polisen. Den innebar också en mer integrerad form av operativt stöd som är direkt inbäddat i nationella utredningsmiljöer, bland annat genom inrättandet av Europolstödkontor i medlemsstaterna. Strategin omfattade även en betydande modernisering av Europols ram för databehandling och ett förstärkt samarbete med Eppo.

På grundval av detta kombinerar det rekommenderade alternativet delar av båda strategierna. Det bygger på de stegvisa förbättringar som identifierats enligt den första strategin, särskilt när det gäller att stärka tillgången till uppgifter, uppgradera systemen och integrera Europols verktyg i nationella utredningar. Samtidigt går det vid behov utöver den befintliga modellen för att ta itu med strukturella begränsningar genom att möjliggöra auktoriserad tillgång till nationella uppgifter, stärka Europols operativa närvaro i medlemsstaterna och stärka dess samarbete med Eppo. Dessa åtgärder är utformade för att vara ömsesidigt förstärkande. Framför allt skapar de stegvisa förbättringarna enligt den första metoden förutsättningar för att de mer avancerade åtgärderna ska fungera effektivt.

Det rekommenderade politiska alternativet förväntas avsevärt förbättra effektiviteten i det gränsöverskridande brottsbekämpningssamarbetet genom att minska informationsfragmenteringen, påskynda identifieringen av operativa samband mellan utredningar och stärka den operativa samordningen mellan EU:s organ och byråer. Det förväntas också förbättra de nationella myndigheternas kapacitet att utreda alltmer digitala, gränsöverskridande och dataintensiva former av brottslighet genom ökat analytiskt stöd, gemensam teknisk kapacitet och mer integrerade operativa stödstrukturer. Medborgarna förväntas gynnas genom ökad inre säkerhet och effektivare förebyggande och bekämpning av grov och organiserad brottslighet och terrorism.

Det rekommenderade politiska alternativet kräver betydande investeringar på både EU-nivå och medlemsstatsnivå, i synnerhet för utveckling av gemensamma tekniska infrastrukturer, interoperabilitetslösningar, operativa integrationsåtgärder och förbättrad analytisk och operativ kapacitet. De beräknade engångskostnaderna uppgår till cirka 255 miljoner euro för medlemsstaterna och 240 miljoner euro för Europol, medan de årliga återkommande kostnaderna uppskattas till cirka 48 miljoner euro för medlemsstaterna och 78 miljoner euro för Europol. De totala beräknade kostnaderna för perioden 2028–2034 uppgår till omkring 590 miljoner euro för medlemsstaterna och 789 miljoner euro för Europol. Samtidigt förväntas användningen av gemensamma infrastrukturer och resurser på EU-nivå generera betydande effektivitetsvinster och stordriftsfördelar, inbegripet uppskattade besparingar på cirka 42 miljoner euro jämfört med separata genomförandemetoder.

Intrången i rätten till integritet och rätten till skydd av personuppgifter till följd av det rekommenderade politiska alternativet är fortfarande både nödvändiga och proportionerliga. Detta är motiverat mot bakgrund av dess mål: att säkerställa ett effektivt förebyggande och bekämpande av grov och organiserad brottslighet och terrorism i ett alltmer digitalt och gränsöverskridande operativt landskap. I konsekvensbedömningen drogs slutsatsen att den nuvarande ramen för databehandling inte längre återspeglar den operativa verkligheten för modern kriminalunderrättelseverksamhet och skapar strukturella begränsningar som påverkar Europolns förmåga att stödja medlemsstaterna på ett effektivt sätt. Samtidigt stärker och omstrukturerar förslaget avsevärt skyddsramen för Europolns behandlingsverksamhet. I synnerhet införs en mer detaljerad rättslig och teknisk ram för Europolns datamiljöer, behandlingssystem, åtkomstvillkor, separation av behandlingsmiljöer, krav på loggning och spårbarhet, lagringsperioder samt tillsyns- och övervakningsmekanismer.

Konsekvensbedömningen fick ett positivt yttrande från kommissionens oberoende nämnd för lagstiftningskontroll den 17 april 2026. Sammanfattningen av konsekvensbedömningen finns på följande länk: [Executive summary of the Impact assessment – Migration och inrikes frågor](#).

Nämnden för lagstiftningskontroll begärde förbättringar av konsekvensbedömningen avseende det politiska sammanhanget, evidensbasen, interventionslogiken, konsekvensanalysen och övervakningsramen. Som svar reviderades konsekvensbedömningen för att bättre förklara utvecklingen av Europolns mandat och EU:s bredare säkerhetsram, stärka evidensbasen genom utvärderingsresultat och operativa uppgifter, förfina målen och de politiska alternativen, fördjupa bedömningen av effekter och skyddsåtgärder och stärka övervaknings- och utvärderingsramen genom tydligare mål och indikatorer.

- **Lagstiftnings ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget innebär en betydande förenkling av Europolns regler för uppgiftsbehandling och därmed sammanhängande förfaranden, som direkt tar itu med ineffektivitet inom det nuvarande ramverket. I dag är de flesta dataset som Europol tar emot ostrukturerade, och det är mycket komplicerat och resursintensivt att tillämpa de befintliga reglerna och undantagen för kategorisering av data. Genom förslaget anpassas dessa regler till förordning (EU) 2018/1725, vilket eliminerar onödig komplexitet som var unik för Europol, samtidigt som höga dataskyddsstandards bibehålls genom denna anpassning.

Samma sak gäller förhandssamråd, vilka för närvarande kan försena det operativa införandet av ny kapacitet. Förslaget förenklar dessa förfaranden, undanröjer flaskhalsar i dem och påskyndar genomförandet, samtidigt som betydande operativa resurser frigörs. Sammantaget minskar dessa förändringar den administrativa arbetsbördan och därmed de mänskliga och ekonomiska resurser som krävs för styrningen.

Genom förslaget införs också automatiserade och strukturerade mekanismer för datadelning mellan medlemsstaterna och Europol; vidare underlättas också integreringen av Europolverktyg i de nationella arbetsflödena. Detta tillvägagångssätt innebär att den administrativa bördan avsevärt minskas för medlemsstaterna, behovet av manuell hantering av uppgifter elimineras, utbytet av kriminalunderrättelser påskyndas och att medlemsstaternas myndigheter ges möjlighet att fokusera på grundläggande brottsbekämpande uppgifter snarare än på administrativa processer.

Förslaget är också förenligt med den digitala kontrollen, eftersom det stöder den digitala omvandlingen av samarbetet inom brottsbekämpning genom interoperabla system, automatiserat datautbyte och säker digital infrastruktur som är anpassad till brottslighetens alltmer digitala natur.

• **Grundläggande rättigheter**

Eftersom förslaget omfattar behandling och utbyte av personuppgifter för brottsbekämpande ändamål har särskild uppmärksamhet ägnats åt att iaktta de principer, rättigheter och friheter som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till respekt för privatlivet och familjelivet (artikel 7) och rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8) samt åt att säkerställa efterlevnaden av EU:s ram för dataskydd, inbegripet förordning (EU) 2018/1725.

I förslaget införs inte nya kategorier av personuppgifter eller nya behandlingsändamål. I stället förenklas de krav enligt vilka lagligt erhållna uppgifter kan behandlas genom att reglerna om kategorisering av registrerade inom Europols rättsliga ram anpassas till förordning (EU) 2018/1725. Europol måste fortfarande skilja mellan kategorier av registrerade. Om en sådan åtskillnad inte är möjlig eller om behandling utanför dessa kategorier är nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter, får behandlingen äga rum under förutsättning att de villkor som fastställs i denna förordning uppfylls och att behandlingen är föremål för lämplig tillsyn, inbegripet Europols dataskyddsombuds medverkan. Förslaget bevarar de centrala skyddsåtgärderna i den befintliga ramen, inbegripet krav på ändamålsbegränsning, nödvändighet och proportionalitet och oberoende tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen.

Sådan behandling kan inkräkta på de rättigheter som garanteras enligt artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, men inkräktningen motiveras av målet att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet och terrorism och begränsas till vad som är nödvändigt och proportionerligt för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter. I dagens brottsutredningar samlar de behöriga myndigheterna i allt högre grad in och överför stora mängder ostrukturerade data från en rad olika källor, däribland digitala enheter, kommunikationstjänster och onlineplattformar. Sådana dataset kräver ofta komplex behandling och analys innan den information de innehåller kan organiseras, tolkas, struktureras och tillskrivas specifika kategorier av registrerade. Även om registrerade kan kategoriseras kan viss informations relevans och förekomsten av kopplingar mellan personer, utredningar, brottslig verksamhet och kriminella nätverk kräva ytterligare analyser på grundval av nya ledtrådar och information som tidigare inte fanns att tillgå. Behandling av sådana dataset är därför nödvändig för att Europol ska kunna identifiera relevant information, upptäcka tidigare okända kopplingar och ge effektivt stöd till medlemsstaterna för att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet och terrorism, på de villkor som fastställs i denna förordning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får budgetkonsekvenser både på EU-nivå och på medlemsstatsnivå. På EU-nivå kommer förstärkningen av Europols roll som informationsnav, operativt nav och tekniknav att kräva ytterligare mänskliga, tekniska och finansiella resurser på uppskattningsvis cirka 1,053 miljarder euro under genomförandeperioden. Dessa investeringar är kopplade till förbättrad databehandlings- och analyskapacitet, operativt stöd, teknisk kapacitet och säker digital infrastruktur. Samtidigt kräver förslaget, tack vare den ovannämnda förenklingen och minskningen av den administrativa komplexiteten, inte någon ökning av Europols förvaltningsutgifter.

Genomförandet av förslaget kommer också att medföra kostnader för medlemsstaterna på uppskattningsvis cirka 590 miljoner euro i betalningar under de första sju åren, i synnerhet för anpassning av nationella system, arbetsflöden och tekniska gränssnitt som är nödvändiga för att stödja ett mer integrerat och automatiserat samarbete med Europols system och verktyg.

De detaljerade finansiella konsekvenserna av förslaget anges i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer förslaget. Uppskattningarna av de finansiella och personalmässiga konsekvenserna för 2028 och därefter är endast avsedda i illustrativt syfte och föregriper inte beslut om nästa fleråriga EU-budget (den fleråriga budgetramen 2028–2034). Finansieringskällorna och omfattningen av EU:s finansiella åtagande efter 2027 kommer att bero på resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034. Därefter måste de fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är därför vägledande.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genomförandet av förslaget kommer att ske inom ramen för förstärkta styrningsstrukturer i linje med den gemensamma strategi som gäller för decentraliserade EU-byråer, och Europol kommer att rapportera regelbundet till styrelsen och den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen. En särskild direktion kommer att bistå styrelsen med att övervaka förberedelserna och genomförandet av den årliga och fleråriga programplaneringen och, mer allmänt, med att stärka övervakningen av den administrativa förvaltningen och budgetförvaltningen.

Resultat, operativa utfall och efterlevnad av rättsliga skyldigheter och dataskyddsskyldigheter kommer att övervakas och utvärderas med hjälp av etablerade rapporteringscykler och rapporteringsförfaranden som vid behov kompletteras för att återspegla de nya åtgärderna. Förslaget stärker även Europols kapacitet att generera mer strukturerad, automatiserad och jämförbar statistisk rapportering på EU-nivå, vilket kommer att stödja en effektivare övervakning av förordningens övergripande resultat.

Kommissionen kommer att utvärdera hur förordningen fungerar och dess effektivitet i enlighet med standardiserade utvärderingskrav och rapportera om dess resultat.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Allmänna bestämmelser, mål och uppgifter för Europol

I kapitel I inrättas Europol och fastställs dess mål, rättsliga status, säte och behörighetsområde samt de centrala funktioner genom vilka Europol stöder medlemsstaternas behöriga myndigheter.

I kapitlet inkluderas även könsrelaterat våld som en av de brottsformer som omfattas av Europolns behörighet. Detta återspeglar den ökande gränsöverskridande och teknikunderstödda karaktären hos sådana handlingar och säkerställer samstämmighet med direktiv (EU) 2024/1385, vilket gör det möjligt för Europol att mer effektivt stödja medlemsstaterna genom informationsutbyte, kriminalunderrättelseanalys och operativt samarbete.

I motsats till förordning (EU) 2016/794, som definierar Europolns uppgifter genom en omfattande och detaljerad förteckning över verksamheter, strukturerar den föreslagna artikel 4 Europolns behörighet kring dess huvudsakliga funktioner och ansvarsområden, nämligen informationsbehandling och kriminalunderrättelseverksamhet, operativt stöd, strategisk och operativ analys, samarbete med unionens organ och byråer, tredjeländer och internationella organisationer samt forsknings- och innovationsverksamhet. Närmare bestämmelser om utövandet av dessa funktioner, inbegripet tillämpliga förfaranden, befogenheter, villkor och skyddsåtgärder, fastställs i relevanta materiella kapitel.

Denna utformning ger en mer sammanhängande, flexibel och tydlig rättslig ram. Den stärker transparensen och ansvarsskyldigheten genom att den skapar en tydligare struktur för hur Europol förväntas fungera och uppfylla sitt mandat, samtidigt som den nödvändiga operativa flexibiliteten för att Europol ska kunna reagera effektivt på föränderliga hot och operativa realiteter bevaras.

Kapitel II – Operativt samarbete

I detta kapitel fastställs en ny operativ ram för Europolns verksamhet. Ramen är utformad för att utifrån en multidisciplinär operativ modell rusta Europol för alltmer komplexa, sammanlänkade och flerdimensionella utredningar. Den innebär att Europol går mot en mer strukturerad och fortlöpande form för operativt samarbete, som innebär att operativ samordning, kriminalunderrättelser, specialiserad expertis, analytisk kapacitet och operativt stöd organiseras inom en sammanhängande operativ struktur snarare än genom enstaka arrangemang eller arrangemang från fall till fall.

I artikel 7 struktureras Europolns strategiska analytiska stödfunktioner. I artikel 8 fastställs den operativa kapacitet som krävs för att fortlöpande ge medlemsstaterna stöd, inklusive Europolns nyckelroll när det gäller att identifiera operativa samband, upptäcka gränsöverskridande kopplingar mellan utredningar och stödja operativ samordning mellan medlemsstaterna. Artikel 9 stärker avsevärt Europolns roll i att stödja ”följ pengarna”-utredningar och spårning av tillgångar som en central operativ dimension av gränsöverskridande utredningar. Genom förordningen inrättas starkare samarbetsmekanismer med nationella kontor för återvinning av tillgångar och finansunderrättelseenheter, och Europol ges bättre tillgång till relevant finansiell information och information om spårning av tillgångar. Dessutom införs möjligheten för Europol att begära brådskande frysningssåtgärder om det finns en överhängande risk för att tillgångar som härrör från brott kan försvinna. Genom förordningen inrättas starkare samarbetsmekanismer med nationella kontor för återvinning av tillgångar och finansunderrättelseenheter, och Europol ges bättre tillgång till relevant finansiell information och information om spårning av tillgångar. Dessutom införs möjligheten för Europol att av medlemsstaterna begära brådskande frysningssåtgärder om det finns en överhängande risk för att tillgångar som härrör från brott kan försvinna. Artikel 11 stärker Europolns uppföljning av

gränsöverskridande kriminalunderrättelser genom att säkerställa att förslag om att inleda utredningar systematiskt kanaliseras till Eurojust för ändamål som rör rättslig samordning. Detta kommer att säkerställa att kriminalunderrättelser som kräver utredande uppföljning kan föras vidare genom lämpliga rättsliga samordningsmekanismer på EU-nivå.

I avsnitt 2 fastställs den permanenta operativa ryggraden genom vilken Europol organiserar och tillhandahåller fortlöpande specialiserat operativt stöd till medlemsstaterna.

Genom artikel 12, som återspeglar den allvarliga och organiserade brottslighetens och terrorismens alltmer sammanlänkade och mångdimensionella karaktär, inrättas tjänsten för operativ verksamhet och analys som Europol's centrala och permanenta nav för operativ samordning och kriminalunderrättelseverksamhet som är i drift dygnet runt alla dagar i veckan. Tjänsten är utformad för att fungera som Europol's operativa nervcentrum, som säkerställer fortlöpande samordning av informationsutbyte, analys av kriminalunderrättelser, begäranden om operativt stöd och operativ uppföljning inom Europol's hela operativa struktur. En av tjänstens centrala funktioner är att identifiera operativa samband mellan nationella utredningar, sammanföra information och expertis från olika operativa områden, stödja samstämmiga operativa insatser i hela unionen och säkerställa samstämmighet mellan de olika centrumen med specialkunskap.

Genom artikel 13 inrättas en gemensam och skalbar rättslig ram för Europol's centrum med specialkunskap som Europol's främsta specialiserade kapacitets- och expertstrukturer, som sammanför kriminalunderrättelser, operativ samordning, specialiserad kapacitet, analytiskt och kriminaltekniskt stöd samt operativ expertis på viktiga områden. Det bygger på den strategi som Europaparlamentet och rådet har infört genom förordning (EU) 2025/2611 om inrättande av Europeiska centrumet mot migrantsmuggling.

I artiklarna 14–18 fastställs den operativa ramen för centrumen för operativ expertis. I bestämmelserna erkänns att ett effektivt tillhandahållande av Europol's stöd kräver koncentration av specialiserad expertis och kapacitet inom prioriterade brottsområden som kräver varaktiga åtgärder på unionsnivå. Centrumen utgör den viktigaste organisatoriska mekanismen genom vilken Europol prioriterar, utvecklar och tillhandahåller sådant operativt stöd och säkerställer samstämmighet i dess verksamhet. Med tanke på deras centrala roll i genomförandet av Europol's mandat och i fördelningen av operativa resurser fastställs den grundläggande ramen för centrumen i denna förordning. Ytterligare uppgifter om centrumens organisation och funktion ska fastställas i de genomförandebestämmelser som antas av styrelsen. Detta kommer att göra det möjligt för deras operativa struktur att utvecklas tillsammans med operativa prioriteringar och nya hot.

Dessa bestämmelser återspeglar också att grov och organiserad brottslighet i allt högre grad har en hybriddimension. Bestämmelserna säkerställer därför att Europol, när brottslig verksamhet med anknytning till ett brott som omfattas av Europol's behörighet inbegriper en hybriddimension, kan stödja medlemsstaterna med hela sin uppsättning av operativ kapacitet. Av denna anledning är denna dimension integrerad i alla centrum, med tanke på att brottslig verksamhet som inbegriper en hybriddimension kan uppstå inom något av de brottsområden som omfattas av Europol's mandat och inte kan begränsas till ett enda operativt område.

Artikel 19 säkerställer att Europol's operativa struktur kan utvecklas med tiden genom inrättande av ytterligare centrum när nya hot eller operativa behov kräver ny permanent specialiserad kapacitet på EU-nivå.

I avsnitt 3 fastställs de centrala operativa samarbetsinstrument genom vilka Europol stöder samordnade operativa åtgärder. I artikel 20 fastställs ramen för operativa arbetsgrupper som en flexibel mekanism för operativ samordning till stöd för prioriterade utredningar och operativa åtgärder i särskilt betydelsefulla och operativt viktiga gränsöverskridande fall. I artikel 22 fastställs ramen som styr Europols utplaceringar för operativt, tekniskt, analytiskt och kriminaltekniskt stöd till medlemsstater och, i tillämpliga fall, länder utanför EU. I artikel 23 fastställs ramen för Europols roll i att stödja den europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottsshot (Empact).

Bestämmelserna kodifierar dessa instrument för operativt samarbete i en rättslig ram, samtidigt som det specifika operativa syftet och mervärdet för varje struktur klargörs och deras komplementaritet säkerställs. Målet är att tillhandahålla tillräckligt breda och flexibla operativa kategorier som kan täcka de flesta behoven av operativt stöd och samordning, så att man undviker ett ständigt mångfaldigande av ad hoc-strukturer samtidigt som man bevarar den flexibilitet som krävs för att svara på den föränderliga operativa verkligheten.

Genom Artikel 21 stärks varaktigheten i stödet på EU-nivå till brottsbekämpningssamarbete och rättsligt samarbete genom att stärka Europols deltagande i gemensamma utredningsgrupper.

Genom artikel 24 inrättas specialiserade operativa och tekniska expertgrupper bestående av experter från medlemsstaterna för att säkerställa tillgången till mycket specialiserad operativ, analytisk och teknisk expertis.

Avsnitt 4 stärker ramen för de nationella strukturerna för samarbete med Europol, och erkänner att effektiviteten i Europols operativa modell i slutändan är beroende av hur den integreras i de nationella brottsbekämpande systemen. I detta syfte omstruktureras och utökas de nationella Europolenheternas roll avsevärt genom artikel 25, och deras roll som det huvudsakliga operativa gränssnittet mellan Europol och de behöriga nationella myndigheterna stärks.

Ett centralt inslag i detta förslag är inrättandet, enligt artikel 26, av Europolstödkontor inom nationella Europolenheter. Dessa kontor är utformade för att säkerställa en fortlöpande operativ integrering av Europols operativa, analytiska, tekniska och kriminaltekniska kapacitet direkt i nationella utredningar och nationell operativ verksamhet. I detta syfte skulle den personal som utstationeras till kontoren stödja det löpande identifierandet av operativa behov, underlätta mobiliseringen av Europols kapacitet och operativa instrument i pågående utredningar, bistå de nationella myndigheterna med den operativa användningen av Europols system, analyser och specialiserade stöd samt säkerställa fortlöpande operativ samordning och uppföljning mellan Europol och de behöriga nationella myndigheterna under hela den operativa livscykeln för utredningar och operativa åtgärder. Med tanke på deras överbryggande funktion mellan operativa miljöer på EU-nivå och nationell nivå bemannas kontoren av Europolpersonal med tidigare erfarenhet vid medlemsstaternas behöriga myndigheter och verkar genom en dubbel rapporteringsstruktur som säkerställer nära operativ integration med både Europol och de berörda nationella myndigheterna. Denna modell främjar ett kontinuerligt utbyte av expertis mellan Europol och medlemsstaterna, vilket gör det möjligt att integrera operativ erfarenhet som förvärvats på nationell nivå i Europols verksamhet, samtidigt som kunskapen om Europols kapacitet, verktyg och arbetsmetoder därefter överförs tillbaka till nationella brottsbekämpande strukturer.

Kapitel III – Informationshantering

Artiklarna 28 och 29 stärker ramen för medlemsstaternas tillhandahållande av information till Europol. Med utgångspunkt i de befintliga skyldigheterna enligt förordning (EU) 2016/794 och i enlighet med direktiv (EU) 2023/977 uppdateras ramen för att stödja ett mer skyndsamt, strukturerat och driftskompatibelt informationsutbyte och det införs en årlig bedömning av medlemsstaternas informationsbidrag.

I artikel 30 fastställs Europols roll i Schengens informationssystem (SIS), i synnerhet när det gäller den operativa användningen av kompletterande information, stöd till informationsregistreringar och den operativa uppföljningen av SIS-träffar. I artikel 31 fastställs Europols roll i förhållande till Informationssystemet för viseringar (VIS) och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias).

I artikel 32 fastställs ändamålen med Europols informationsbehandling. Bestämmelsen gör det möjligt för Europol att behandla information i den utsträckning som är nödvändig för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter och fastställer på ett uttömmande sätt för vilka ändamål Europol får behandla personuppgifter, nämligen för korskontroller i syfte att identifiera kopplingar eller andra relevanta samband med information som rör ett brott som omfattas av Europols behörighet, strategisk eller tematisk analys, operativ analys för att underlätta operativt informationsutbyte, stöd för forsknings- och innovationsverksamhet och hjälp till medlemsstaterna att informera allmänheten om efterlysta eller dömda personer.

Samtidigt anpassar bestämmelsen Europols system för kategorisering av registrerade till den metod som anges i förordning (EU) 2018/1725. Detta innebär en grundläggande förändring med betydande operativa fördelar, samtidigt som de nödvändiga skyddsåtgärder som är tillämpliga inom EU-enheter och även på nationell nivå bibehålls. De begränsningar som infördes genom den tidigare ordningen för kategorisering av registrerade har framkommit som en viktig operativ flaskhals som allvarligt begränsar Europols förmåga att stödja medlemsstaterna på ett effektivt sätt. Utan denna förändring skulle den bredare moderniseringen av Europols operativa och tekniska kapacitet förbli strukturellt begränsad.

I synnerhet innebär det en övergång från logiken i det tidigare systemet enligt vilket Europol i princip endast bör behandla personuppgifter som ingår i någon av de kategorier av registrerade som anges i bilaga II, med behandling av personuppgifter utanför dessa kategorier utgör ett undantag. I stället återspeglar artikel 32 tillsammans med bilaga II den operativa verkligheten i modern brottsbekämpning, där utvinning av information från stora och ostrukturerade dataset utgör en central operativ uppgift för brottsbekämpande myndigheter och således även för Europol i dess stöd för nationella myndigheter. Europol verkar i en informationsmiljö som kännetecknas av stora mängder heterogena uppgifter, som ofta härrör från flera källor och operativa sammanhang. En betydande andel av denna information tas emot i ostrukturerad form, vilket gör det svårt, och ibland till och med omöjligt, att kategorisera den enligt fördefinierade kategorier av registrerade. I artikel 32 föreskrivs därför att Europol måste skilja mellan kategorier av registrerade ”i tillämpliga fall och i möjligaste mån”, i linje med förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 32 tillåter uttryckligen Europol att behandla personuppgifter som rör personer utanför de fördefinierade kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II, om sådan behandling är nödvändig och proportionerlig för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter. Detta återspeglar den dynamiska karaktären hos polisutredningar och kriminalunderrättelseverksamhet, där vissa uppgifters operativa relevans eller deras koppling till brottslig verksamhet kanske endast framträder gradvis under den operativa analysen eller genom att man identifierar kopplingar mellan utredningar.

Särskilda skyddsåtgärder gäller för de fall då Europol behandlar uppgifter utanför de kategorier som förtecknas i bilaga II, t.ex. skyldigheten för Europol att omedelbart radera

sådana uppgifter när syftet med behandlingen är uppfyllt, informera dataskyddsombudet och hålla sådana uppgifter funktionellt åtskilda från kategoriserade uppgifter.

I artikel 33 bibehålls principen om äganderätt till uppgifter som en central förutsättning för det brottsbekämpande samarbete som underlättas av Europols informationsbehandling. Det säkerställer att medlemsstaterna, EU:s institutioner, organ, uppdrag och byråer, tredjeländer och internationella organisationer som lämnar information till Europol behåller kontrollen över de ändamål för vilka denna information får behandlas och över eventuella åtkomstbegränsningar för denna information, även när det gäller användning, överföring, översändning, radering eller förstöring. I artikel 34 fastställs skyldigheten att i förekommande fall samråda med eller underrätta informationens ägare.

I avsnitt 2 fastställs den rättsliga och tekniska ramen för Europols datamiljö och en central skyddsåtgärd som åtföljer de ändringar som införs i artikel 35 om kategorisering av registrerade. I bestämmelserna definieras Europols datamiljö för att säkerställa att olika behandlingsåtgärder utförs inom tydligt reglerade tekniska och operativa ramar tillsammans med lämpliga skyddsåtgärder och tillträdesvillkor.

Det fastställs tydliga och exakta regler för hur ett antal av Europols grundläggande tjänster och verktyg ska fungera. Detta inbegriper Europols matchningstjänst (artiklarna 36–39), som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att ladda upp, söka efter och få tillgång till uppgifter, Europols analytiska miljö (artiklarna 40–41) för lagring, analys och behandling av uppgifter för Europols analytiska uppgifter samt det delade dataområdet för polisen (artiklarna 42–45), där medlemsstaternas behöriga myndigheter kan inleda och genomföra gemensamma operativa analyser i samarbete med Europol. I bestämmelserna fastställs också regler för nätapplikationen för säkert informationsutbyte (Siena – artikel 46) och för mekanismen för informationsutbyte som syftar till att underlätta kommunikationen med privata parter (artikel 47). Europols roll när det gäller att stödja driften av det europeiska polisregisterindexet fastställs också (artikel 48), liksom möjligheten för kommissionen att anta genomförandeakter för att reglera ytterligare funktioner, tjänster och verktyg som ska utvecklas av Europol.

I avsnitt 3 fastställs de regler som krävs för driften av Europols tjänster och verktyg. Detta inbegriper regler om en molninfrastruktur (artikel 50) för att på ett effektivt och skalbart sätt stödja lagring, behandling, analys och utbyte av uppgifter för de ändamål som anges i denna förordning, samt minimikraven för polisens tillgång till sådana uppgifter genom en europeisk digital identitet för polisen (artikel 51). Avsnittet innehåller också krav på rapportering av statistisk information för tillsyns- och redovisningsändamål (artikel 52) och fastställer Europols roll i förhållande till det universella meddelandeformatet (UMF – artikel 53) och en EU-applikation för DNA-matchning (artikel 54).

Kapitel IV – Teknisk kapacitet och innovation

Kapitel IV är strukturerat enligt livscykelramen för innovation och kapacitetsutveckling.

Målet är att undvika fragmenterad eller isolerad innovationsverksamhet genom att skapa kontinuitet mellan teknisk framsyn, kapacitetsplanering, forskning och innovation, utveckling av avancerad kapacitet, operativ testning, införande, operativ användning och specialiserat operativt stöd.

Kapitel IV bygger på erkännandet av att den tekniska omvandlingen av den inre säkerheten i allt högre grad kräver kapacitet, infrastruktur, expertis, datormiljöer, databehandlingskapacitet och innovationsekosystem som på grund av sin omfattning, komplexitet och kostnad inte längre kan utvecklas effektivt enbart på nationell nivå. Europol har unika förutsättningar för att stödja denna roll med tanke på dess förmåga att identifiera gemensamma tekniska och

operativa behov och dess kapacitet att utveckla interoperabla, skalbara och gemensamma tekniska lösningar som kan stödja brottsbekämpande myndigheter i hela EU. Målet är därför att undvika teknisk fragmentering, dubblering av investeringar och olika kapacitetsnivåer mellan medlemsstaterna på områden där gemensam teknisk kapacitet på EU-nivå ger klara operativa och ekonomiska fördelar.

I artikel 57 fastställs nivån för strategisk framsyn och kapacitetsplanering genom inrättandet av en rammekanism för att identifiera operativa kapacitetsbrister, ny teknik och framtida kapacitetsprioriteringar på EU-nivå. Bestämmelsen är utformad för att stödja ett mer strategiskt och samordnat tillvägagångssätt för utveckling av teknisk kapacitet, även på områden som interoperabilitet, standardisering, kapacitetsdelning och gemensam upphandling.

I artikel 58 klargörs Europol's roll i samband med unionens finansieringsprogram genom att göra det möjligt för Europol att bistå kommissionen i programplaneringen för unionens ramprogram för forskning och innovation och delta i kapacitetsutvecklingsverksamhet som finansieras genom Europeiska konkurrenskraftsfonden, samtidigt som lämpliga skyddsåtgärder säkerställs för att förhindra intressekonflikter.

Artikel 59 utgör en rättslig grund för Europol att utveckla, hysa, driva och tillhandahålla gemensam avancerad teknisk kapacitet för brottsbekämpning. Detta inbegriper AI-baserade applikationer, säkra informationsbehandlingsmiljöer, kriminalteknisk kapacitet, molnbaserade samarbetsmiljöer och kapacitet som stöder behandling och analys av lagligt erhållna krypterade uppgifter. Genom artikeln införs också en mekanism som gör det möjligt för ett antal medlemsstater att begära att Europol utvecklar gemensam kapacitet på EU-nivå där gemensamma tekniska lösningar ger operativa fördelar.

I artikel 60 fastställs forsknings- och innovationsnivån genom att ge Europol en omfattande rättslig grund för att bedriva och delta i forsknings- och innovationsverksamhet. Detta inbegriper pilotprojekt, verksamhet med anknytning till artificiell intelligens, operativa experiment och deltagande i regulatoriska sandlådor för system för artificiell intelligens.

I artikel 61 fastställs den rättsliga och tekniska ram som gör det möjligt för Europol att utveckla, testa och validera system och modeller för artificiell intelligens i en säker miljö, inbegripet genom användning av regulatoriska sandlådor för AI³⁵ och särskilda skyddsåtgärder som säkerställer efterlevnad av unionsrätten.

I artiklarna 62 och 63 fastställs nivån för utveckling och införande av operativ kapacitet genom att Europol's roll stärks när det gäller att stödja operativ testning, validering, införande, skalning och operativ användning av innovativ teknik och kapacitet. Målet är att säkerställa kontinuitet mellan forskningsverksamhet och operativt införande i medlemsstaterna.

I artikel 64 fastställs nivån för expertis och operativt stöd, vilket säkerställer att avancerad teknisk kapacitet åtföljs av specialiserad operativ expertis och utbildning. Bestämmelsen stärker avsevärt Europol's roll i att stödja medlemsstaterna genom specialiserad expertis, samtidigt som den stärker samarbetet med Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) på områden som kräver samordnat stöd på EU-nivå och specialiserad utbildning.

I artiklarna 65–67 fastställs nivån för samordning och styrning genom inrättandet av en särskild kapacitets- och innovationstjänst och en rådgivande grupp för kapacitet och

³⁵ Inrättad i enlighet med förordning (EU) 2024/1689 (rättsakten om artificiell intelligens).

innovation som sammanför medlemsstaterna, relevanta EU-organ och experter inom ett gemensamt EU-innovationsekosystem för inre säkerhet.

Kapitel V – Organisationen av Europol

I kapitel V anpassas Europolns styrningsmodell till den gemensamma strategi som gäller för decentraliserade EU-byråer. Den uppdaterar styrelsens sammansättning (artikel 69) och stärker dess funktioner (artikel 72) för att öka dess effektivitet och stärka dess strategiska beslutsfattande roll.

Genom artikel 75 inrättas en direktion för att stödja styrelsen, en modell som i linje med den dualistiska styrelsestruktur som rekommenderas för EU:s byråer. Detta syftar till att säkerställa effektivare tillsyn och förberedelse av beslut, samtidigt som styrelsen kan fokusera på strategiska frågor. Mot bakgrund av den betydande utvidgningen av Europolns ansvarsområden och den motsvarande ökningen av resurserna kommer direktionen också att bidra till att stärka budgettillsynen.

I artikel 77 föreskrivs den verkställande direktörens centrala roll när det gäller att säkerställa byråns övergripande funktion, samtidigt som den stärker den tydliga ansvarsskyldigheten för ett effektivt genomförande av Europolns mandat och strategiska prioriteringar.

Kapitel VI – Förbindelserna med unionsenheter

I artikel 79 fastställs gemensamma bestämmelser som styr Europolns samarbete med EU:s organ och byråer, inbegripet operativt samarbete och informationsutbyte. Genom bestämmelsen införs en ram för samarbetsavtal, som kräver kommissionens förhandsgodkännande för samarbetsavtal som ingås med unionens organ och byråer som inrättats inom ramen för EUF-fördraget.

I artikel 80 föreskrivs indirekt tillgång till information som innehas av Europol för EU:s relevanta organ och byråer, på grundval av ett automatiskt system med träff/icke-träff och med krav på ömsesidighet. Bestämmelsen skapar en mer sammanhängande och framtidssäker ram för korskontroll av information mellan EU:s organ och byråer, särskilt aktörer inom bedrägeribekämpning, samtidigt som tillämpliga åtkomstbegränsningar, principer för äganderätt till uppgifter och skyddsåtgärder för uppgifter bibehålls. I artikeln föreskrivs också antagande av genomförandeakter som fastställer det tekniska förfarandet för att även säkerställa enhetliga tekniska standarder och driftskompatibilitet i EU:s bredare bedrägeribekämpningsstruktur. Automatiseringen av systemet med träff/icke-träff för datautbyte minskar den manuella uppföljningen avsevärt, vilket förbättrar effektiviteten och den operativa förmågan att reagera.

Genom artiklarna 81–90 struktureras och stärks Europolns samarbete med EU:s viktigaste organ och byråer ytterligare, bl.a. Eppo, Eurojust, Olaf, penningtvättsmyndigheten, Frontex, eu-Lisa, EU:s narkotikabyrå, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, EU:s tullmyndighet och Enisa.

Bestämmelserna i artikel 81 innebär en avsevärd förstärkning av Europolns förbindelser med Eppo, vilket återspeglar den växande operativa betydelsen av samarbete för att bekämpa komplex gränsöverskridande ekonomisk brottslighet som påverkar EU:s ekonomiska intressen. Bestämmelsen stärker Europolns skyldigheter att stödja Eppo-utredningar, inbegripet genom särskilt analytiskt stöd. Genom bestämmelsen inrättas också en särskild mekanism för träff/icke-träff som gör det möjligt för Eppo att få tillgång till uppgifter som innehas av Europol om brott som faller under Eppos behörighet, oavsett eventuella begränsningar som medlemsstaterna och unionens institutioner, organ, kontor eller byråer har angett för den

information som de överlämnar till Europol. Denna särskilda mekanism återspeglar Europeiska åklagarmyndighetens särskilda roll, status och behörighet inom unionens system för skydd av unionens ekonomiska intressen och de skyldigheter som medlemsstaterna och unionens institutioner, organ och byråer har enligt förordning (EU) 2017/1939. Därför kan ett riktat undantag från tillämpningen av de begränsningar som uppgiftslämnarna anger för Europol endast övervägas när det gäller Eppo.

Kapitel VII – Förbindelser med partner

Artikel 92 stärker ramen för Europols externa engagemang genom att säkerställa att Europols samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer förblir anpassat till EU:s utrikespolitik och strategiska prioriteringar.

I artikel 93 fastställs en särskild ram för samarbete med länder som deltar i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, som återspeglar dessa länders särskilda roll i Schengenområdet funktion och säkerhet. Till skillnad från andra tredjeländer deltar dessa länder i ett område utan kontroller vid de inre gränserna och delar ansvaret för att upprätthålla en hög säkerhetsnivå i hela Schengenområdet. Mot bakgrund av denna nära integration ger artikeln möjlighet till en högre grad av operativ integration med Europol än vad som är tillgängligt inom den allmänna ramen för samarbete med tredjeländer. I detta syfte får internationella avtal med dessa länder föreskriva direkt tillgång till särskilda mekanismer för Europols informationsutbyte, deltagande i vissa förvaltningsstrukturer, utstationering av sambandsmän samt motsvarande skyldigheter i fråga om informationsutbyte och ekonomiska bidrag.

Genom artikel 96 uppdateras och konsolideras ramen för Europols samarbete med privata parter. I förordningen klargörs villkoren för när Europol får ta emot och behandla personuppgifter direkt från privata parter och Europols roll när det gäller att underlätta samarbetet mellan privata parter och medlemsstaternas behöriga myndigheter stärks. För att säkerställa att information som är relevant för brottsutredningar kan följas upp på ett effektivt sätt måste Europol översända relevant information som mottagits från privata parter till de berörda medlemsstaterna.

I artikeln föreskrivs begränsningar för Europols översändning och överföring av personuppgifter till privata parter. Sådana utbyten omfattas fortfarande av nödvändighets- och proportionalitetskrav. Särskilda villkor gäller för överföringar till privata parter som är etablerade utanför unionen och utanför länder som omfattas av ett beslut om adekvat skyddsnivå.

I artikeln klargörs vidare förhållandet mellan Europols samarbete med privata parter och finansunderrättelseenheternas ansvar, vilket säkerställer att Europols verksamhet inte överlappar eller stör den ram för bekämpning av penningtvätt som fastställs i unionsrätten.

Artikeln, läst tillsammans med artikel 47, stärker dessutom Europols roll som en tillförlitlig teknisk mellanhand genom att ge medlemsstaterna och privata parter möjlighet att använda Europols infrastruktur för säkert informationsutbyte i enlighet med unionsrätten och nationell rätt. Om sådant utbyte rör brott som omfattas av Europols behörighet ska Europol få en kopia av den information som utbyts för att stödja Europols operativa och analytiska uppgifter. Genom artikeln införs också åtgärder för ökad transparens och ansvarsskyldighet, inbegripet rapporteringsskyldigheter till styrelsen, Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Kapitel VIII – Dataskydd

I kapitel VIII fastställs de viktigaste skyddsåtgärderna för dataskydd som reglerar Europols behandling, samtidigt som ramen anpassas till förordning (EU) 2018/1725. I kapitlet fastställs

ramen för behandling av känsliga uppgifter (artikel 100), lagringsperioder och radering av uppgifter (artikel 101), registrerades rättigheter, inklusive tillgång, rättelse och radering (artiklarna 105 och 106) och ansvar för efterlevnaden av dataskyddet (artikel 107). Kapitlet stärker ytterligare strukturen för institutionella skyddsåtgärder genom dataskyddsombudets och ombudets för grundläggande rättigheter roller (artiklarna 109 och 110), obligatorisk utbildning i grundläggande rättigheter (artikel 111) och förstärkta tillsyns- och samarbetsmekanismer mellan Europeiska datatillsynsmannen (EDPS) och de nationella tillsynsmyndigheterna (artiklarna 112 och 113).

I artikel 102 fastställs en särskild ram för behandling av personuppgifter inom ramen för Europols forsknings- och innovationsprojekt. Detta inbegriper verksamhet som omfattar system och modeller för artificiell intelligens. Bestämmelsen innehåller särskilda skyddsåtgärder avseende förhandstillstånd, isolerade behandlingsmiljöer, begränsad åtkomst, ändamålsbegränsning och konsekvensbedömningar avseende dataskydd för vissa projekt, samtidigt som det klargörs att dessa krav inte gäller för utveckling eller införande av befintliga verktyg eller kapaciteter om behandlingens art, omfattning och syfte förblir oförändrade.

När det gäller förhandssamråd med Europeiska datatillsynsmannen tillåter artikel 108 i vederbörligen motiverade fall vid brådskande operativt behov Europol att undantagsvis inleda viss behandling utan förhandssamråd med Europeiska datatillsynsmannen. Sådana fall omfattas fortfarande av krav på förhandsanmälan till Europeiska datatillsynsmannen, medverkan av dataskyddsombudet och efterföljande överlämnande av det samråd som krävs till Europeiska datatillsynsmannen.

Kapitel IX – Rätt till omprövning och ansvarsbestämmelser

I kapitel IX fastställs ramen för rätt till omprövning och ansvarsbestämmelser, som kompletterar och är anpassad till förordning (EU) 2018/1725. I förordningen fastställs förfarandet för datatillsynsmannens handläggning av klagomål (artikel 114) och allmänna bestämmelser om ansvar och rätt till ersättning (artikel 115).

Kapitel X – Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen

I kapitel X fastställs arrangemangen för Europaparlamentets och de nationella parlamentens gemensamma parlamentariska kontroll av Europol genom den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen. I kapitlet fastställs mekanismer för politisk tillsyn över Europols verksamhet, inbegripet rapporteringsskyldigheter, tillgång till information och deltagande av Europeiska datatillsynsmannen.

Kapitel XI – Personal

I kapitel XI fastställs reglerna för Europols personal. Där föreskrivs att tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda ska tillämpas på Europolpersonal och fastställs personalkategorierna för den personal som är anställd vid Europol. Kapitlet innehåller också särskilda bestämmelser som syftar till att bibehålla och förnya operativ expertis inom Europol, bland annat genom tjänster som reserverats för personal med erfarenhet från medlemsstaternas behöriga myndigheter och genom användning av utstationerade nationella experter.

Kapitel XII – Finansiella bestämmelser

I kapitel XII fastställs finansieringsramen för Europols budgetplanering, finansiering, genomförande och ansvarsskyldighet. I artikel 120 fastställs de principer som ska tillämpas på Europols budget och dess inkomstkällor, inklusive bidraget från unionens budget, bidrag från länder som deltar i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket

när så föreskrivs i relevanta internationella avtal, samt frivilliga finansiella bidrag från medlemsstaterna. Den innehåller också de viktigaste utgiftskategorierna och tillåter användning av fleråriga budgetåtaganden.

I artikel 121 regleras utarbetandet, inrättandet och antagandet av Europols budget och tjänsteförteckning. I synnerhet krävs att utkastet till inkomst- och utgiftsberäkning utarbetas på ett sätt som säkerställer en tydlig uppdelning av anslagen per delverksamhet, i överensstämmelse med strukturen i det samlade programdokumentet, vilket stärker kopplingen mellan budgetresurser, operativa prioriteringar och förväntade resultat. I artikeln fastställs också den verkställande direktörens, styrelsens, kommissionens, rådets och Europaparlamentets respektive ansvarsområden i det årliga budgetförfarandet. Genom artikel 122 anförtros genomförandet av budgeten åt den verkställande direktören.

I artikel 123 fastställs arrangemangen för redovisning, revision och beviljande av ansvarsfrihet, inbegripet utarbetande och framläggande av räkenskaper, revisionsrättens roll, styrelsens antagande av de slutliga räkenskaperna och förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet inför Europaparlamentet, för att därigenom säkerställa att unionens ram för finansiell ansvarsskyldighet iakttas.

I artikel 124 fastställs ramen för Europols finansiella bestämmelser, som ska anpassas till unionens rambudgetförordning för decentraliserade byråer, såvida inte operativa krav motiverar specifika undantag som godkänts av kommissionen. Utöver beviljande av bidrag, även utan ansökningsomgång om detta är motiverat på grund av mottagarnas karaktär och de operativa mål som eftersträvas, gör artikeln det möjligt för Europol att stödja operativt samarbete, inbegripet gemensamma utredningsgrupper, och att vid behov bidra till finansieringen av den utrustning och infrastruktur som krävs för samarbete inom brottsbekämpning.

Kapitel XIII – Övriga bestämmelser

Kapitel XIII innehåller övriga bestämmelser om den rättsliga, administrativa och ramen för ansvarsskyldighet som är tillämpliga på Europol. I förordningen fastställs bestämmelser om privilegier och immunitet, språkanvändning, transparens och allmänhetens tillgång till handlingar, skydd av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter samt förebyggande och utredning av bedrägerier som skadar unionens ekonomiska intressen. Kapitlet innehåller också bestämmelser om den periodiska utvärderingen av Europol, Europeiska ombudsmannens undersökningar samt om Europols säte och huvudkontor.

Avdelning XIV – Övergångsbestämmelser

Kapitel XIV innehåller de övergångsbestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa rättssäkerhet och att Europol fungerar avbrottsfritt efter upphävandet av förordning (EU) 2016/794. Genom artikel 133 fastställs att Europol är rättslig efterträdare till den byrå som inrättades genom förordning (EU) 2016/794 med avseende på alla rättigheter och skyldigheter som följer av nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt. I artikeln föreskrivs vidare att ersättandet av den befintliga rättsliga ramen inte påverkar giltigheten av samarbetsavtal och samarbetsavtal som ingåtts av Europol enligt Europolkonventionen, beslut 2009/371/RIF eller förordning (EU) 2016/794. Dessa instrument förblir i kraft och är fortsättningsvis tillämpliga tills de upphör att gälla eller ersätts.

I artikel 134 fastställs arrangemangen för övergången till den nya förordningen. Den säkerställer kontinuiteten i den fortlöpande operativa verksamheten, fortsatt behandling av uppgifter som lagligen innehas av Europol och giltigheten av befintliga tillstånd som rör överföringar av personuppgifter. Den bevarar också den rättsliga verkan av beslut,

genomförandeåtgärder, regler och arrangemang som antagits enligt förordning (EU) 2016/794 i avvaktan på att de ses över, ändras, ersätts eller upphävs inom den nya ramen. I detta sammanhang ska styrelsen bedöma befintliga akters fortsatta förenlighet med denna förordning och vid behov vidta de åtgärder som behövs för att anpassa Europol's interna ram.

Kapitel XV – Ändringar av andra befintliga instrument

Kapitel XV innehåller ändringar av relaterade unionsinstrument som är nödvändiga för att stödja genomförandet av denna förordning. I artikel 135 föreskrivs följdändringar för att stärka den rättsliga ramen för samarbete mellan Europol och eu-Lisa på områden av gemensamt tekniskt och operativt intresse. Genom artikel 136 ändras förordning (EU) 2024/982 så att Europol kan använda Prüm II-ramen.

Kapitel XVI – Slutbestämmelser

I kapitel XVI fastställs bestämmelser som rör genomförandet av denna förordning. I förordningen fastställs en stegvis strategi för det operativa införandet av viktiga system och kapaciteter, de förfaranden som är tillämpliga på genomförandeakter och delegerade akter samt bestämmelser om upphävande av förordning (EU) 2016/794 och om fortsatt giltighet för hänvisningar till den förordningen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), om
ändring av förordning (EU) 2018/1726 och förordning (EU) 2024/982 och om
upphävande av förordning (EU) 2016/794**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 87.2 a och 88,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 67.1 och 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen erbjuda sina medborgare ett område av frihet, säkerhet och rättvisa där en hög säkerhetsnivå säkerställs genom åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet, rasism och främlingsfientlighet samt genom samordning och samarbete mellan polismyndigheter och rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna.
- (2) Ett område utan inre gränskontroller förutsätter att unionen och medlemsstaterna har ett gemensamt ansvar för att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet. För att effektivt förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet, terrorism och andra former av brottslighet som påverkar ett gemensamt intresse som omfattas av unionspolitiken krävs effektivt samarbete, samordning och informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.
- (3) Allvarlig brottslighet, terrorism och andra former av brottslighet som påverkar ett gemensamt intresse som omfattas av unionspolitiken har allt oftare en gränsöverskridande dimension och kännetecknas av en hög grad av komplexitet och anpassningsbarhet. Sådan brottslig verksamhet skapar ofta samband som kanske inte är uppenbara enbart ur ett nationellt perspektiv. För att hjälpa de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att hantera sådana hot på ett effektivt sätt och bidra till samstämmiga och effektiva insatser i hela unionen krävs bättre stöd och samordning på unionsnivå.
- (4) Enligt artikel 88 i EUF-fördraget är Europols uppgift att stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser samt deras ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, terrorism och sådana former av brottslighet som skadar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik.

- (5) Europol inrättades ursprungligen genom Europokonventionen av den 26 juli 1995 och införlivades därefter i unionens ram genom rådets beslut 2009/371/RIF³⁶. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794³⁷ stärktes Europol's roll ytterligare.
- (6) Vid utförandet av sitt uppdrag bör Europol stödja de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna genom informationsutbyte, operativ analys och operativt stöd samt andra former av bistånd inom ramen för sin behörighet. Med tanke på den gränsöverskridande karaktären hos de brott som omfattas av dess behörighet och den mångfald av aktörer som arbetar med att förebygga och bekämpa dem, bör Europol även underlätta ett effektivt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och, i förekommande fall, mellan dessa myndigheter och unionens relevanta institutioner, organ och byråer, tredjeländer, internationella organisationer och privata parter, i enlighet med denna förordning.
- (7) Effektivt stöd till medlemsstaternas behöriga myndigheter kräver tillgång till specialiserad expertis, kapacitet och tjänster som kan utvecklas, upprätthållas och göras tillgängliga på ett mer ändamålsenligt och effektivt sätt på unionsnivå. Europol bör därför upprätthålla och fortlöpande utveckla sådan expertis, sådan kapacitet och sådana tjänster och göra dem tillgängliga för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, och därigenom stärka deras förmåga att svara på alltmer komplexa, tekniskt sofistikerade och gränsöverskridande brottsbrott.
- (8) Brottsbrotten mot unionen uppvisar en ständigt föränderlig bild. Vissa former av brottslighet utförs i allt högre grad i onlinemiljöer, vilket skapar nya operativa utmaningar för brottsbekämpande myndigheter. Könrelaterat våld inbegriper allt oftare teknikunderstödda former av brottsliga handlingar och sprids över gränserna. Användningen av informations- och kommunikationsteknik gör det möjligt att begå, underlätta, förstärka eller sprida sådana handlingar mellan länder och deras rättssystem, och involverar ofta brottsoffer, gärningsmän, tjänsteleverantörer, bevis och relevant information i olika medlemsstater eller tredjeländer. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385³⁸ utpekas våld mot kvinnor och våld i nära relationer som ett särskilt område som kräver samordnade åtgärder i hela unionen. Sådana brott kan därför påverka gemensamma intressen som omfattas av unionspolitik, inbegripet jämställdhet mellan kvinnor och män, skydd av brottsoffer och skydd av grundläggande rättigheter. Erkännandet av könrelaterat våld som en särskild brottslig företeelse enligt unionsrätten återspeglar behovet av att hantera dessa brott på ett enhetligt sätt i hela unionen. Effektiva åtgärder mot könrelaterat våld kan kräva en kombination av information och expertis om olika former av brottsliga handlingar, identifiering av kopplingar mellan fall som handläggs av rättssystemen i flera länder och fördjupat samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Förteckningen över former av grov brottslighet som omfattas av Europol's behörighet bör därför inkludera könrelaterat våld.

³⁶ Rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol) (EUT L 121, 15.5.2009, s. 37, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2009/371/oj>).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj>).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

- (9) För att hantera brott med anknytning till de former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet och som utgör en del av, bidrar till eller är kopplade till ett hot med en hybriddimension, bör Europol fullt ut använda de uppgifter, den kapacitet och de verktyg som föreskrivs i denna förordning. Förekomsten av en hybriddimension i ett brott som omfattas av Europols behörighet bör inte påverka Europols förmåga att stödja medlemsstaternas behöriga myndigheter genom informationsutbyte, operativ analys, operativt samarbete och andra former av stöd inom ramen för dess behörighet.
- (10) Europol bör agera till stöd för medlemsstaternas behöriga myndigheter och bör inte själv utöva tvingande befogenheter eller vidta utredningsåtgärder. I denna förordning bör det därför fastställas tydliga regler om Europols behörighet, uppgifter och funktion, samtidigt som respekten för de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till skydd av personuppgifter, säkerställs.
- (11) Eftersom Europols operativa stödverksamhet har utvidgats och diversifierats är det nödvändigt att säkerställa samstämmighet, komplementaritet och operativ kontinuitet mellan de olika former av operativt stöd som Europol tillhandahåller. Europols operativa ram bör därför göra det möjligt för dess operativa verktyg, specialiserade expertis och stödstrukturer att fungera på ett integrerat och ömsesidigt förstärkande sätt, samtidigt som det förblir tillräckligt anpassningsbart till de föränderliga operativa behoven, den tekniska utvecklingen och nya säkerhetshot.
- (12) Den grova organiserade brottslighetens och terrorismens gränsöverskridande och sammanlänkade karaktär kräver att samband, mönster och utvecklingstendenser mellan rättssystemen i flera länder och områden av brottslig verksamhet identifieras. Fragmenterad eller ofullständig brottslig information kan skapa operativa blinda fläckar som kan utnyttjas av gränsöverskridande kriminella nätverk och terrorister. Genom att samla information och kriminalunderrättelser från flera myndigheter och källor i och utanför unionen har Europol unika förutsättningar för att bidra till utvecklingen av en gemensam strategisk analys av brottshot, operativ utveckling och nya säkerhetsrisker.
- (13) För att säkerställa att den strategiska analysen omsätts i effektiva åtgärder bör Europols analysprodukter stödja fastställandet av prioriteringar, fördelningen av resurser och planeringen av operativa åtgärder på unionsnivå och nationell nivå, även inom ramen för den europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact). De bör även stödja kommissionen och medlemsstaterna i genomförandet av riskbedömningar och i kontrollen av genomförandet av Schengenregelverket.
- (14) Utarbetandet av en gemensam strategisk analysbild för unionen bör vara ett gemensamt ansvar för Europol, medlemsstaterna och unionens relevanta institutioner, organ, uppdrag och byråer, som bör tillhandahålla den information som krävs för att utarbeta dessa analysprodukter i enlighet med deras respektive mandat och tillämplig unionsrätt. Europol bör också stödja utvecklingen och användningen av gemensamma analysmetoder och standarder, i synnerhet för hotbedömningar på unionsnivå, för att stärka jämförbarheten, enhetligheten och interoperabiliteten mellan analyser av kriminalunderrättelser på unionsnivå.
- (15) I Europols strategiska analyser och hotbedömningar bör, när så är lämpligt, särskild uppmärksamhet ägnas åt unionens närmaste grannskap och i synnerhet situationen i länder som är kandidatländer och potentiella kandidatländer för anslutning till unionen. Sådana bidrag kan omfatta bedömningar av dessa partners kapacitet att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet och terrorism. De strategiska

analyserna och hotbedömningarna bör ytterligare understödjas av bidrag från EU:s kandidatländer och potentiella kandidatländer, vars egna nationella hotbedömningar avseende grov och organiserad brottslighet håller på att utarbetas med stöd av unionsfinansierade projekt.

- (16) Genom att samla och analysera information och kriminalunderrättelser från flera källor kan Europol identifiera samband som inte är uppenbara ur en enskild medlemsstats perspektiv och som kan kräva utredningsåtgärder på nationell nivå. Eftersom ansvaret för att genomföra brottsutredningar ankommer medlemsstaternas behöriga myndigheter bör Europol därför, inom ramen för sin behörighet, kunna begära att dessa myndigheter utan onödigt dröjsmål bedömer behovet av att inleda, genomföra eller samordna utredningar om former av brott som omfattas av Europols behörighet. Europol bör också kunna framställa en sådan begäran när brottslig verksamhet främst berör en enda medlemsstat men kan få konsekvenser för unionens inre säkerhet. Kriminell verksamhet som är koncentrerad till en enda medlemsstat kan trots detta utgöra en del av mer omfattande brottsliga företeelser eller generera risker och sårbarheter som sträcker sig bortom de nationella gränserna och därför kräva överväganden ur ett bredare unionsperspektiv.
- (17) En effektiv rättslig uppföljning av Europols begäranden om att bedöma behovet av att inleda, genomföra eller samordna brottsutredningar kan kräva rättslig samordning och samarbete på unionsnivå. Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727³⁹, bör därför utan dröjsmål informeras om sådana begäranden och om eventuella uppföljningsbeslut som fattas av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Detta bör göra det möjligt för Eurojust att underlätta rättslig uppföljning, säkerställa samstämmighet mellan brottsbekämpande åtgärder och åklagaråtgärder på unionsnivå och utföra sina uppgifter i enlighet med den förordningen.
- (18) Operativ samstämmighet mellan Europols verksamhet är avgörande för en integrerad insats mot grov och organiserad brottslighet, terrorism och andra former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet. Med tanke på de kriminella hotens alltmer sammanlänkade karaktär och den kriminella verksamhetens tilltagande komplexitet bör Europol säkerställa en samordnad hantering av information, kriminalunderrättelser och operativt stöd inom dess strukturer och områden med specialiserad expertis. Europol bör därför upprätthålla en permanent operativ tjänst och analystjänst för att säkerställa samordning och samstämmighet i sin verksamhet och för att stödja medlemsstaterna i genomförandet av sektorsövergripande operativa insatser på unionsnivå.
- (19) Flera former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet kräver särskild expertis, operativ kapacitet och stöd som organiseras och upprätthålls mest effektivt på unionsnivå. Europol bör därför upprätthålla unionscentrum med specialkunskap som en del av sin organisationsstruktur på områden av särskild betydelse för unionens inre säkerhet. Centrumen bör utgöra en integrerad del av Europols organisationsstruktur och bidra till utförandet av Europols uppgifter inom sina respektivespecialområden. De bör inte vara en självständig juridisk person. För att säkerställa kontinuiteten och stabiliteten i dessa grundläggande kapaciteter bör inrättandet av sådana centrum fastställas genom denna förordning. Styrelsen bör

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

ansvara för att fastställa centrumens organisation, särskilda funktioner, sammansättning och drift mot bakgrund av operativa behov och nya säkerhetshot.

- (20) Brottslig verksamhet med en hybriddimension kan förekomma i samband med alla former av brott som omfattas av Europols behörighet. Alla centrum bör därför inom ramen för sina respektive expertområden bidra till förebyggande och bekämpning av sådana brott, inbegripet när den är en del av, bidrar till eller är kopplad till ett hot med en hybriddimension.
- (21) Eftersom det operativa landskap där Europol verkar i allt högre grad kännetecknas av föränderliga kriminella strukturer och konvergens mellan flera olika brottsområden, kräver ett effektivt stöd till medlemsstaternas behöriga myndigheter ett nära samarbete och en nära samordning mellan centrumen och andra organisatoriska strukturer inom Europol. Centrumen bör därför samarbeta och kombinera sin respektive expertis och kapacitet när detta är nödvändigt för att stödja sektorsövergripande operativa insatser mot sektorsövergripande hot. Fördelningen av uppgifter till ett specifikt centrum enligt denna förordning bör inte hindra andra centrum eller organisationsstrukturer från att delta i utförandet av dessa uppgifter när operativa behov kräver detta.
- (22) För att hantera de allt allvarligare hoten från gränsöverskridande nätverk för grov och organiserad brottslighet bör Europol, särskilt genom sitt europeiska centrum för grov och organiserad brottslighet, ge medlemsstaterna operativt, analytiskt, tekniskt och kriminaltekniskt stöd för att bekämpa former av grov och organiserad brottslighet såsom narkotikahandel, handel med skjutvapen och sprängämnen, miljöbrott och egendomsbrott samt i komplexa gränsöverskridande utredningar.
- (23) Terroristhotet mot unionen fortsätter att utvecklas när det gäller aktörer, metoder och medel, däribland genom att utnyttja onlinemiljöer och ny teknik. En effektiv beredskap mot terrorism kräver att Europol genom sitt europeiska centrum mot terrorism ger medlemsstaterna operativt, analytiskt, tekniskt och kriminaltekniskt stöd för att bekämpa terroristverksamhet såsom finansiering av terrorism, radikaliserings på nätet, spridning av terrorisminnehåll online eller förebyggande av fysiska attacker. Europol bör också stödja samordningen av krishanteringsmekanismer på unionsnivå.
- (24) Finansiell och ekonomisk brottslighet undergräver integriteten i unionens ekonomi, finansiella system och rättsordning och utgör en viktig möjliggörande faktor för grov och organiserad brottslighet och terrorism. Användningen av komplexa finansiella system, kryptotillgångar och digital finansiell teknik gör det allt svårare att upptäcka, utreda och spåra tillgångar som härrör från brott. Det kräver permanent specialiserad expertis och kapacitet på unionsnivå. Europol bör därför, särskilt genom sitt europeiska centrum för bekämpning av finansiell och ekonomisk brottslighet, ge medlemsstaterna och relevanta organ och byråer inom unionen, såsom Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo), inrättad genom rådets förordning (EU) 2017/1939⁴⁰, specialiserat stöd när det gäller finansiella utredningar, spårning och återvinning av tillgångar, kryptotillgångar och digital finansiell teknik samt identifiering och analys av kriminella finansiella system och transaktioner.

⁴⁰ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

- (25) För att göra det möjligt för Europol att ge effektivt stöd till nationella kontor för återvinning av tillgångar när det gäller spårning och återvinning av tillgångar bör medlemsstaterna säkerställa att Europol har faktisk tillgång till den information som krävs för spårning och identifiering av egendom. Om Europol på grundval av sin analytiska verksamhet identifierar en överhängande risk för att spårad och identifierad egendom försvinner, bör Europol kunna begära att de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten vidtar omedelbara åtgärder.
- (26) Cyberbrott och it-relaterad brottslig verksamhet utgör en central del av den hotbild som påverkar unionens inre säkerhet. Den växande tillgången till it-brottslighet som en tjänst underlättar ett brett spektrum av kriminella aktörers och terroristaktörers användning av sofistikerade verktyg och tjänster, vilket ökar omfattningen och effekterna av it-relaterad brottslig verksamhet. Europol bör därför, särskilt genom sitt europeiska it-brottscentrum, hjälpa medlemsstaterna att förebygga och bekämpa it-brottslighet, reagera på cyberattacker och hantera den växande digitala dimensionen av brottslig verksamhet inom alla brottsområden som omfattas av dess behörighet. Europol bör också bidra till utveckling och införande av specialiserad teknisk kapacitet, särskilt på områdena digital kriminalteknik, laglig tillgång samt behandling och analys av krypterade uppgifter. Sådan kapacitet kräver expertis och resurser som kan tillhandahållas på ett mer effektivt sätt på unionsnivå.
- (27) Cyberincidenter av misstänkt kriminellt ursprung, särskilt incidenter med utpressningsprogram, kräver ofta både cybersäkerhetsmässiga och brottsbekämpande åtgärder. Europeiska it-brottscentrumet bör därför ha ett nära samarbete med Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881⁴¹, när det gäller cybersäkerhet, cyberhot och cyberincidenter av misstänkt kriminellt ursprung, med särskild inriktning på incidenter med utpressningsprogram, inbegripet genom Enisas hjälpcentral för utpressningsprogram. Sådant samarbete bör stödja effektiv samordning, utbyte av information och expertis samt utveckling av synergier mellan cybersäkerhets- och brottsbekämpningsaktörer.
- (28) Migrantsmuggling och människohandel utgör betydande former av gränsöverskridande brottslig verksamhet som utsätter människoliv för fara, undergräver unionens migrations- och gränsförvaltningspolitik och genererar stora vinster för organiserade kriminella nätverk. Det europeiska centrumet mot migrantsmuggling som inrättats inom Europol bör säkerställa permanent specialiserad expertis och kapacitet på unionsnivå för att stödja kampen mot migrantsmuggling och människohandel. Europol bör, särskilt genom det centrumet, stödja medlemsstaterna i att avveckla vägar för smuggling av migranter och upplösa kriminella nätverk som underlättar sådan smuggling. Europol bör också stödja identifieringen av offer för människohandel och andra utsatta personer och säkerställa samarbetet med den EU-samordnare för kampen mot människohandel som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU⁴².

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj>).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/36/oj>).

- (29) Föränderliga brottshot och operativa behov kan i undantagsfall kräva att ytterligare centrum inrättas för områden som kräver specialiserad expertis eller samordnade åtgärder på unionsnivå. Den verkställande direktören bör löpande bedöma den operativa utvecklingen, kapacitetskraven och framväxande brottsområden och vid behov fastställa behovet av att inrätta ytterligare centrum. Ytterligare centrum bör endast inrättas om det finns ett varaktigt operativt behov som inte kan tillgodoses i tillräcklig utsträckning genom Europol's befintliga organisationsstrukturer. Det bör också vara möjligt att anpassa, slå samman eller avveckla sådana ytterligare centrum när det behövs för att återspegla ändrade operativa krav. För att säkerställa en enhetlig ram för inrättande av centrum bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på inrättande, anpassning, sammanslagning eller avveckling av ytterligare centrum. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴³. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (30) Centrumen bör i utförandet av sin verksamhet samarbeta nära med liknande specialiserade strukturer som inrättats på unionsnivå, inbegripet Eurojusts expertcentrum i straffrättsliga frågor och det framtida EU-centrumet för skydd av barn från sexuella övergrepp, inom ramen för deras respektive befogenheter. Detta samarbete bör bidra till att säkerställa komplementaritet, undvika överlappning och maximera det operativa värdet av specialiserad expertis och kapacitet.
- (31) Utredningen av kriminella högrisknätverk och komplexa gränsöverskridande kriminella företeelser kräver strukturerade men flexibla former av operativt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. De operativa arbetsgrupperna utgör en ram för att koncentrera utredningsinsatser, operativ expertis och kriminalunderrättelser till prioriterade mål, med stöd av Europol. Europol bör därför delta i operativa arbetsgrupper som möjliggör operativ samordning, underlättar utbyte och analys av information och bidrar med sitt specialiserade operativa, tekniska, analytiska och kriminaltekniska stöd. I förekommande fall bör de operativa arbetsgrupperna integreras i Empacts verksamhet. Om operativa resultat visar på ett behov av rättslig samordning bör Europol säkerställa att relevant information överförs i tid till Eurojust för att stödja ett effektivt utövande av dess uppdrag i enlighet med förordning (EU) 2018/1727.
- (32) Gemensamma utredningsgrupper utgör en strukturerad ram för samordnade utredningar, gemensam operativ planering och användning av bevis inom en gemensam utredningsmiljö. Europol bör därför kunna stödja gemensamma utredningsgrupper för brott som omfattas av dess behörighetsområde genom att bidra med kriminalunderrättelser, analytiska insatser och specialiserad operativ kapacitet, och genom att underlätta operativ samordning när detta stärker gemensamma utredningsåtgärder. Om operativa resultat visar på ett behov av rättslig samordning bör Europol säkerställa att relevant information överförs i tid till Eurojust för att stödja ett effektivt utövande av dess uppdrag i enlighet med förordning (EU) 2018/1727.

⁴³ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (33) För att ge effektivt operativt stöd till medlemsstaternas behöriga myndigheter och, i förekommande fall, tredjeländer, måste Europol göra sin expertis, sin kapacitet och sitt stöd tillgängliga där operativ verksamhet bedrivs. Europol bör därför kunna utplacera personal för att tillhandahålla analytiskt, operativt, tekniskt och kriminaltekniskt stöd direkt till de berörda behöriga myndigheterna. Sådana utplaceringar bör särskilt stödja storskaliga och komplexa utredningar, operativ samordning och större internationella händelser. De bör också bidra till att säkerställa samstämmighet mellan brottsbekämpande verksamhet och verksamhet som bedrivs vid unionens yttre gränser, där varje myndighet agerar inom ramen för sin behörighet. Europols utplaceringar bör i synnerhet hjälpa granskningsmyndigheter att utföra kontroller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1356⁴⁴, stödja Frontex, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896⁴⁵ och migrationshanteringsverksamhet enligt förordning (EU) 2019/1896, samt hjälpa gränsförvaltningsmyndigheter att utföra säkerhetskontroller mot Europols information vid unionens yttre gränser. Effektiviteten av Europols utplaceringar är beroende av snabbt och aktivt stöd från medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att personalen som utplaceras av Europol, när så är relevant och lämpligt, har säker tillgång till operativa platser, information och teknisk utrustning, och bör underlätta samordning och integrering med nationella operativa grupper.
- (34) I vissa situationer kan Europol behöva utstationering av mycket specialiserad expertis för att tillgodose särskilda operativa behov. Upprätthållandet av specialiserade operativa och tekniska reserver bestående av experter som utsetts av medlemsstaterna bidrar till att säkerställa att sådan expertis finns tillgänglig när den behövs. Samtidigt är dessa experters specialkunskaper och erfarenhet fortfarande nödvändiga för att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska kunna utföra sina uppgifter. En balanserad strategi är därför nödvändig för att Europol ska kunna använda denna expertis för specifika operativa behov samtidigt som den nationella operativa kapaciteten bevaras. Utstationeringar från dessa reserver utgör en effektiv mekanism för att uppnå detta mål.
- (35) Värdet av Europols operativa stöd beror på dess nära integrering med den verksamhet som bedrivs av medlemsstaternas behöriga myndigheter. En sådan integrering kräver robusta nationella samordningsstrukturer som kan fungera som ett genuint gränssnitt mellan Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter. Nationella Europolenheter spelar en central roll för att säkerställa samarbetet mellan Europol och dessa myndigheter och för att underlätta informationsutbytet. De bör också bidra till att identifiera nationella operativa prioriteringar och kapacitetsbehov som ska stödjas av Europol, underlätta nationella bidrag till Europols analytiska och strategiska bedömningar och bidra till att säkerställa en effektiv samordning av Europols stöd på nationell nivå. Sambandsmännen som är knutna till Europol bör spela en viktig roll för att underlätta direkt samarbete och samordning med medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet genom snabbt informationsutbyte och identifiering av gränsöverskridande operativa samband.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1356 av den 14 maj 2024 om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

⁴⁵ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (36) De nationella Europolenheterna bör också få en stärkt roll i att säkerställa att Empact uppnår sin fulla operativa potential och åtgärda befintliga brister i samordningen som förhindrar en effektiv koppling mellan prioriteringar på unionsnivå och nationella behov. Därför bör de nationella Europolenheterna utvecklas till centrala operativa plattformar som hyser deras nationella Empact-stödgrupp, med ansvar för att underlätta operativt deltagande och anpassa de nationella bidragen till Empacts prioriteringar.
- (37) För att Europolns operativa, analytiska, tekniska och kriminaltekniska stöd ska kunna användas effektivt i nationella utredningar måste stödet anpassas till nationella behov och förfaranden. För att säkerställa att Europolns stöd kan mobiliseras snabbt och anpassas till operativa behov och förfarandekrav på nationell nivå bör Europolstödkontor inrättas vid Europolns nationella enhet i varje medlemsstat. Dessa kontor bör underlätta integreringen av kriminalunderrättelser, analysverktyg, digital och kriminalteknisk teknik och operativ expertis direkt i pågående nationella utredningar. Stödkontoren bör också bidra till att säkerställa att operativa resultat som tillhandahålls av Europol kan användas effektivt av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet och terrorism.
- (38) Europolstödkontoren bör bemannas av Europolpersonal med en karriär bakom sig som kombinerar erfarenheter från en medlemsstats behöriga myndigheter och efterföljande tjänstgöring inom Europol, innan personalen åter utstationeras till den nationella strukturen. Denna rotationsmodell är avgörande för att säkerställa att den expertis som förvärvats vid Europol verkligen återinvesteras i det nationella systemet och att integreringen av Europolns stöd sköts av Europolpersonal med operativ förståelse för den specifika rättsliga, operativa och organisatoriska ram inom vilken de behöriga myndigheterna i respektive medlemsstat verkar. Sådan Europolpersonal bör arbeta inom ramen för en dubbel rapporteringsstruktur till Europol och den medlemsstat där Europolstödkontoret är inrättat. Inrättandet av Europolstödkontoren bör inte påverka medlemsstaternas behöriga myndigheters ansvar och befogenheter enligt nationell lagstiftning. För att säkerställa effektiviteten hos den rotationsbaserade personalmodellen som ligger till grund för Europolstödkontoren bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta personalens återintegrering i sina nationella förvaltningar när deras uppdrag har slutförts inom det kontoret. Detta kräver att administrativa, organisatoriska och karriärrelaterade hinder som kan begränsa rörligheten mellan nationella myndigheter och Europol avlägsnas för att säkerställa att sådan rörlighet erkänns som en integrerad del av deras karriärutveckling.
- (39) För att fungera som unionens nav för brottsinformation bör Europol kunna behandla information som har mottagits från källor eller som har hämtats direkt från allmänt tillgängliga källor, med förbehåll för de villkor och skyddsåtgärder som fastställs i denna förordning. Ett effektivt inhämtande av information från allmänt tillgängliga källor för Europol omfattar i synnerhet användning av sökmotorer online, inklusive inmatning av personuppgifter, som inte bör betraktas som översändning eller överföring av personuppgifter till privata parter enligt denna förordning eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁴⁶.

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG, (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (40) Medlemsstaterna bör säkerställa ett snabbt tillhandahållande av den information som krävs för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter, inbegripet genom strukturerade, säkra och automatiserade mekanismer för utbyte. I detta sammanhang bör medlemsstaterna inrätta och upprätthålla lämpliga nationella datainmatningsenheter som möjliggör strukturerad tillförsel av relevant information till Europolns tjänster och verktyg för att säkerställa uppgifternas kvalitet, fullständighet och aktualitet.
- (41) Europolns operativa modell är fortfarande fast förankrad i principen om äganderätt till uppgifter, enligt vilken medlemsstaterna, unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer, tredjeländer och internationella organisationer som tillhandahåller information till Europol behåller kontrollen över syftet med och villkoren för behandlingen. Denna princip är en hörnsten i det ömsesidiga förtroendet för informationsutbytet med Europol och säkerställer att användningen av uppgifter förblir strikt förenlig med det ändamål som leverantören har fastställt.
- (42) I den mån det är nödvändigt för fullgörandet av dess uppgifter bör Europol kunna behandla personuppgifter, under förutsättning att sådan behandling endast utförs för de ändamål som anges i denna förordning. I förordning (EU) 2018/1725 fastställs regler om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer. Förordning (EU) 2018/1725 bör vara tillämplig på Europolns behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, kompletterad med de särskilda reglerna i denna förordning.
- (43) Europol arbetar i en informationsmiljö som kännetecknas av stora mängder heterogena uppgifter, som ofta härrör från flera källor och operativa sammanhang. En betydande andel av denna information tas emot i ostrukturerad form, vilket gör det svårt, och ibland till och med omöjligt, att kategorisera med fördefinierade kategorier av registrerade. Detta återspeglar den moderna brottsbekämpningens realiteter, där utvinning av information från stora och ostrukturerade dataset utgör en central operativ uppgift för de brottsbekämpande myndigheterna. I detta sammanhang bör de regler om kategorisering av registrerade som är tillämpliga på Europol anpassas till förordning (EU) 2018/1725. Europol bör därför göra en tydlig åtskillnad mellan personuppgifter som rör de olika kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II endast i tillämpliga fall och i möjligaste mån, så att den operativa effektiviteten säkerställs med full respekt för dataskyddsgarantier och dataskyddsprinciper, såsom uppgiftsminimering och ändamålsbegränsning.
- (44) Kategoriseringen av personuppgifter är en dynamisk process som kan förändras när nya ledtrådar och ny information blir tillgängliga. Personuppgifter som inledningsvis inte anses relevanta för att hänföras till en kategori av registrerade i bilaga II kan vid vidare behandling få operativ betydelse eller avslöja kopplingar till pågående utredningar. Om det inte är möjligt att tydligt skilja mellan personuppgifter som rör de olika kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II, eller om Europol måste behandla personuppgifter utanför de kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II, bör Europol informera sitt dataskyddsombud. Sådana personuppgifter bör raderas omedelbart när ändamålet med behandlingen har uppfyllts.
- (45) För att Europol ska kunna utföra sina uppgifter och behandla information på ett effektivt sätt krävs utveckling och användning av tjänster och verktyg, som bör inrättas och förvaltas på ett sätt som säkerställer att de är ändamålsenliga, effektiva och förenliga med tillämpliga standarder för dataskydd och datasäkerhet.

- (46) För att behandla information för korskontroll mot befintliga uppgifter som redan lagrats och kategoriserats av Europol i samarbete med medlemsstaterna är det nödvändigt att inrätta en Europols för korskontrolltjänst för att stödja Europols mål och uppgifter och underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna och andra unionsorgan och unionsbyråer. För att denna tjänst ska fungera effektivt och ändamålsenligt bör medlemsstaternas behöriga myndigheters ärendehanteringssystem vara driftskompatibla och tekniskt sammankopplade med denna tjänst. För att maximera den tekniska effektiviteten och säkerställa överensstämmelse med unionens befintliga informationssystem bör Europols korskontrolltjänst, när det är tekniskt möjligt, återanvända och anpassa befintlig teknik och befintliga komponenter som utvecklats av eu-Lisa, inbegripet den teknik som ligger till grund för den gemensamma biometriska matchningstjänsten (sBMS), för dess biometriska matchningsfunktioner. Återanvändning och anpassning av sådan teknik bör endast tjäna tekniska, driftsmässiga och kostnadseffektiva mål, inbegripet stordriftsfördelar och undvikande av dubbleringar av investeringar, och bör inte påverka befintliga styrformer, nyttjanderättigheter, äganderätt till uppgifter, interoperabilitetsarkitekturer, fördelningen av ansvar mellan unionens organ och byråer eller de rättsliga villkoren för tillgång till information enligt unionsrätten.
- (47) Behandlingen av personuppgifter i Europols korskontrolltjänst kräver att det fastställs en exakt och uttömmande förteckning över kategorier av uppgifter för att säkerställa att behandlingen förblir nödvändig och proportionerlig för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter och att enskilda personers rättigheter skyddas i enlighet med tillämpliga dataskyddsregler. Dataformaten för sådana kategorier av uppgifter, inbegripet identifierbara objekt eller multimediedata som används för sökningar i tjänsten, bör fastställas genom en genomförandeakt.
- (48) Medlemsstaternas och Europols systematiska och snabba tillhandahållande av relevanta uppgifter till Europols korskontrolltjänst är avgörande för att säkerställa att tjänsten fungerar effektivt och för att stödja gränsöverskridande samarbete för att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet, samtidigt som nödvändiga skyddsåtgärder föreskrivs för att skydda medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen och enskilda personers rättigheter. Genom att tjänsten systematiskt dubbelkontrollerar alla nyligen uppladdade uppgifter med lagrade uppgifter för att identifiera kopplingar mellan ärenden blir det möjligt för Europol att stödja medlemsstaterna i gränsöverskridande utredningar.
- (49) Det är nödvändigt att medlemsstaternas behöriga myndigheter systematiskt söker i Europols tjänst för dubbelkontroll för att säkerställa att alla relevanta brottsbekämpande aktörer i hela unionen använder tjänsten på ett effektivt sätt och därigenom förbättrar förebyggandet och bekämpandet av allvarlig brottslighet och terrorism, samtidigt som tillgången till uppgifterna förblir föremål för strikta villkor och skyddsåtgärder för att skydda enskilda personers rättigheter och respektera principen om äganderätt till uppgifter.
- (50) För att Europol effektivt ska kunna stödja gränsöverskridande utredningar och operativ verksamhet är det nödvändigt att inrätta en analytisk miljö inom Europol som en säker teknisk och operativ plattform för lagring, behandling, analys och visualisering av uppgifter. Europols analytiska miljö bör stödja utförandet av Europols uppgifter genom att underlätta den operativa analysen av uppgifter från medlemsstater, tredjeländer, internationella organisationer, privata parter eller andra källor i enlighet med denna förordning.

- (51) För att säkerställa att enskilda personers rättigheter skyddas bör sökningar i och tillgång till uppgifter i Europols analytiska miljö, inbegripet uppgifter som lagras som en del av analysprojekt, vara föremål för strikta villkor för åtkomst och dataskyddsgarantier, samtidigt som de behöriga enheterna också ges möjlighet att på ett effektivt sätt söka efter och ha indirekt åtkomst till uppgifterna för att bidra till att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet och terrorism.
- (52) För att hjälpa medlemsstaterna att genomföra gemensamma operativa analyser bör det delade dataområdet för polisen utnyttja Europols kapacitet. Detta inbegriper, där så är lämpligt, avancerade analysverktyg och analysmoduler, t.ex. sådana som möjliggör behandling och jämförelse av biometriska uppgifter, samt funktioner som stöder insamling och analys av uppgifter från offentligt tillgängliga källor. Tillgången till sådan kapacitet inom det delade dataområdet för polisen bör förbättra upptäckten av kopplingar mellan ärenden och underlätta samordnade operativa insatser.
- (53) För att underlätta operativt samarbete i realtid mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater och Europol bör det delade dataområdet för polisen göra det möjligt att upprätta ärenden gemensamma operativa analysfall. Ett ärende för gemensam operativ analys bör utgöra en säker samarbetsmiljö där deltagande myndigheter och Europol gemensamt kan behandla, analysera, komplettera och utbyta information som rör specifika brottsutredningar, hot, kriminella nätverk eller operativa mål. Upprättandet av ärenden för gemensam operativ analys bör vara föremål för tydliga kriterier och förfaranden, inbegripet utnämning av deltagande myndigheter och villkoren för tillgång till och användning av den information som behandlas där.
- (54) För att öka effektiviteten i den gemensamma operativa analysen bör Europol, på grundval av sin analys av tillgänglig information och tillgängliga uppgifter, kunna föreslå medlemsstaterna att ett ärende för gemensam operativ analys upprättas, samtidigt som medlemsstaternas rätt att besluta om att öppna ett sådant ärende respekteras.
- (55) För att göra det möjligt för deltagarna i ett ärende för gemensam operativ analys att på ett effektivt sätt samarbeta och analysera uppgifter, utbyta information och bedriva gemensam verksamhet, samtidigt som Europols relevanta kapacitet kan utnyttjas,, bör en uppsättning avancerade funktioner, inbegripet säkra kommunikationsverktyg såsom chatt- och videokonferenser och kapacitet att redigera och visualisera delade dokument, tillhandahållas inom det delade dataområdet för polisen som ett sätt att underlätta ett effektivt och ändamålsenligt samarbete och en effektiv analys mellan deltagarna och stödda utbytet av information och expertis i en säker och kontrollerad miljö.
- (56) Med tanke på att brottsligheten blir alltmer gränsöverskridande bör det i vederbörligen motiverade fall vara möjligt för den medlemsstat som öppnar ett ärende för gemensam operativ analys att föreslå tredjeländers deltagande. Ett sådant deltagande bör förbli begränsat till tredjeländer som har ett avtal som möjliggör utbyte av personuppgifter med Europol och till situationer där Europol anser att det berörda tredjeländets medverkan är relevant för att uppnå målen för ärendet för gemensam operativ analys. Ett tredjelands deltagande bör inte leda till allmän tillgång till Europols tjänster och verktyg, utan bör begränsas till endast det specifika ärendet för gemensam operativ analys och den information som görs tillgänglig där i enlighet med denna förordning.

- (57) För att underlätta ett sömlöst informationsutbyte mellan de gemensamma kontaktpunkterna och medlemsstaternas behöriga myndigheter, Europol och andra behöriga enheter bör Europol tillhandahålla ett säkert och tillförlitligt verktyg, såsom nätapplikationen för säkert informationsutbyte (Siena), med webbgränssnitt, mobila applikationer och särskilda programmeringsgränssnitt.
- (58) För att effektivisera samarbetet mellan privata parter, medlemsstaterna och Europol när det gäller att förebygga och hantera krissituationer online, cybersäkerhetshot och annan kriminell verksamhet som utnyttjar digitala tjänster bör Europol inrätta en särskild mekanism inom Europols analytiska miljö. Denna mekanism bör i synnerhet stödja efterlevnaden av unionens rapporterings- och anmälningsskyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2021/784⁴⁷ och (EU) 2022/2065⁴⁸ av båda privata parter, såsom värdtjänstleverantörer, och behöriga brottsbekämpande myndigheter eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna, och möjliggöra snabb samordning under krissituationer online. Den bör utformas för att underlätta fastställandet av vilken medlemsstat som ska anmälas och säkerställa interoperabilitet med nationella system samtidigt som robusta säkerhets- och dataskyddsgarantier upprätthålls. Europol bör säkerställa att utvecklingen och underhållet av mekanismen stöds av nödvändiga resurser.
- (59) För att stödja målen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/982⁴⁹ bör Europol utföra de uppgifter som tilldelats Europol i förhållande till det europeiska polisregisterindexet (Epris), tillhandahålla en centraliserad plattform för indexering och delning av polisregister och möjliggöra för brottsbekämpande myndigheter att få tillgång till och utbyta information på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.
- (60) För att stödja ett effektivt uppnående av dess mål och för att förbättra samarbetet mellan Europol, medlemsstaternas behöriga myndigheter och andra behöriga enheter bör Europol inrätta en säker, skalbar och suverän molninfrastruktur för Europol, som ska vara värd för det delade dataområdet för polisen och möjliggöra lagring, behandling, analys och utbyte av uppgifter, samtidigt som strikt åtkomstkontroll, uppdelning av uppgifter och fullständig efterlevnad av unionsrätten säkerställs, samt möjliggöra utveckling, drift och underhåll av en rad digitala tjänster och operativ databehandlingskapacitet.
- (61) För att underlätta säker, effektiv och betrodd tillgång till det delade dataområdet för polisen för ett stort antal utredare i hela unionen bör en europeisk digital identitet för polisen inrättas, som gör det möjligt för företrädare för behöriga myndigheter i medlemsstaterna, Europol och andra behöriga enheter att få tillgång till Europols infrastruktur och anslutna nationella system på ett harmoniserat och säkert sätt, samtidigt som ansvarsskyldighet och tillsyn säkerställs genom loggnings- och granskningsmekanismer, och som möjliggör differentierade åtkomsträttigheter baserat på specifika behov och krav.

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/784 av den 29 april 2021 om åtgärder mot spridning av terrorisminnehåll online (EUT L 172, 17.5.2021, s. 79, <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/784/oj>).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/982 av den 13 mars 2024 om automatisk sökning och automatiskt utbyte av uppgifter för polissamarbete och om ändring av rådets beslut 2008/615/RIF och 2008/616/RIF samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1726, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/818 (Prüm II-förordningen) (EUT L, 2024/982, 5.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/982/oj>).

- (62) För att säkerställa effektiv övervakning, utvärdering och tillsyn av Europols tjänster och verktyg bör Europol utveckla och underhålla statistik- och rapporteringsverktyg som kan generera statistiska uppgifter, indikatorer och analysrapporter om deras användning, prestanda, operativa effektivitet och interoperabilitet. Dessa verktyg bör stödja utarbetandet av strategiska och operativa analyser, hotbedömningar, trendrapporter och situationsgenomgångar och bidra till Europols årliga rapporteringsskyldigheter och till kommissionens utvärderingsrapporter, särskilt när det gäller denna förordnings operativa konsekvenser. De bör också underlätta tillgången till tillförlitlig information för utvärderings-, övervaknings- och rapporteringsändamål och, när så är lämpligt, hjälpa kommissionen att fullgöra sina skyldigheter enligt unionsrätten, inklusive övervakning av genomförandet och utvärderingen av lagstiftning som är relevant för Europols mandat. De bör även underlätta tillhandahållandet av information till den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen. Statistik- och rapporteringsverktygen bör göra det möjligt att analysera trender, operativa behov och informationsutbyte, samtidigt som det säkerställs att statistiska uppgifter behandlas i enlighet med unionsrätten om dataskydd, cybersäkerhet och konfidentialitet. Sådan information bör omfattas av lämpliga skyddsåtgärder och åtgärder för åtkomstkontroll. För att säkerställa att den rapport som kommissionen ska lägga fram varje år i enlighet med artikel 325.5 i EUF-fördraget innehåller en övergripande översikt över de åtgärder som vidtagits för att bekämpa bedrägerier som skadar unionens ekonomiska intressen, bör Europol bidra till utarbetandet av den rapporten. Detta bidrag bör täcka uppnådda resultat och den verksamhet som Europol bedriver i detta syfte.
- (63) För att underlätta ett effektivt och interoperabelt informationsutbyte mellan medlemsstaterna, unionens organ, kontor eller byråer och andra relevanta enheter bör Europol stödja utvecklingen, genomförandet och den operativa användningen av det universella meddelandeformat som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818⁵⁰ genom att tillhandahålla sekretariatet och leda tekniska och operativa diskussioner. I detta syfte bör Europol samarbeta nära med kommissionen för att stödja en konsekvent tillämpning av det universella meddelandeformatet i relevanta informationssystem och kommunikationskanaler och därigenom öka interoperabiliteten och effektiviteten i informationsutbytet.
- (64) Jämförelsen av DNA-profiler kräver specialiserade matchningsverktyg som skiljer sig från de informationssystem genom vilka DNA-uppgifter utbyts. Europol bör därför kunna tillhandahålla en gemensam applikation för DNA-matchning som fungerar som en teknisk och kriminalteknisk komponent för automatisk jämförelse av DNA-profiler. Applikationen bör fungera som en delad teknisk kapacitet som kan användas inom Europols tjänster och verktyg eller av medlemsstaterna. Den bör stödja genomförandet av ramar för informationsutbyte, inbegripet förordning (EU) 2024/982, samtidigt som den respekterar äganderätten till uppgifter från de myndigheter som tillhandahåller dem och de skyddsåtgärder som reglerar deras behandling och utbyte. Tillgången till ett gemensamt verktyg för DNA-matchning i EU är också viktig för att stärka Europas tekniska suveränitet på ett kritiskt område av brottsbekämpning och kriminaltekniskt samarbete, minska beroendet av extern teknik och externa leverantörer och säkerställa att utvecklingen, driften och

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/818/oj>).

vidareutvecklingen av funktioner för DNA-matchning fortfarande omfattas av unionens standarder, styrnings- och säkerhetskrav.

- (65) För att säkerställa att Europol även fortsättningsvis har den kapacitet som krävs för att på ett effektivt sätt tillgodose de föränderliga operativa, tekniska och analytiska behoven och för att stödja ett effektivt uppnående av dess mål, bör Europol kunna utforma, utveckla och förvalta ytterligare tjänster och verktyg, samtidigt som det säkerställs att sådana system och verktyg överensstämmer med tillämpliga dataskyddsregler och skyddsåtgärder och omfattas av lämpliga förfarandemässiga och tekniska krav. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa sådana förfarandemässiga och tekniska krav.
- (66) För att säkerställa en effektiv utveckling och ett effektivt genomförande av Europols informationssystem och IKT-infrastruktur bör en styrgrupp för IKT och informationshantering inrättas som en understruktur för styrelsen för att tillhandahålla strategisk vägledning, expertis och tillsyn över verksamheten inom IKT och informationshantering och för att stödja styrelsen i att fatta välgrundade beslut i dessa frågor, samtidigt som man säkerställer överensstämmelse med medlemsstaternas operativa behov och unionsomfattande interoperabilitetsmål.
- (67) För att tillhandahålla specialiserad teknisk expertis och rådgivning till stöd för utvecklingen och genomförandet av Europols informationssystem och IKT-infrastruktur bör en rådgivande grupp för IKT och informationshantering inrättas för att bistå styrgruppen och Europol i utformningen, utvecklingen och driften av informationssystem, kommunikationsinfrastruktur och mekanismer för informationsutbyte samt för att främja gemensamma tekniska komponenter, standarder och bästa praxis, samtidigt som man säkerställer nära samordning och samarbete mellan Europol, eu-Lisa, medlemsstaterna och kommissionen i tekniska frågor och genomföranderelaterade frågor.
- (68) För att uppnå en mer samordnad strategi för att förutse och tillgodose de brottsbekämpande myndigheternas operativa och tekniska behov i hela unionen bör Europol upprätta en ram för framsyn och gemensam kapacitetsutveckling (*ramverket*) som syftar till att utveckla en gemensam förståelse för kapacitetsprioriteringar på kort, medellång och lång sikt. Ramverket bör bidra till effektivare samordning, delning och användning av resurser, främja interoperabilitet och standardisering och bidra till att undvika dubblering av investeringar.
- (69) För att säkerställa kontinuitet mellan fastställandet av kapacitetsprioriteringar inom ramverket, utvecklingen av innovativa lösningar för avancerad kapacitet och användningen av dem i operativa brottsbekämpande miljöer, bör Europol kunna bistå kommissionen i programplaneringen av unionens ramprogram för forskning och innovation och delta i kapacitetsutvecklingsverksamhet som stöds inom ramen för unionens finansieringsprogram, särskilt Europeiska konkurrenskraftsfonden, när detta är nödvändigt för att fullgöra dess uppgifter. Eftersom Europol kan utföra olika uppgifter med koppling till unionens finansieringsprogram, bör kommissionen och Europol säkerställa att Europols deltagande i verksamhet som stöds inom ramen för unionens finansieringsprogram inte ger någon otillbörlig fördel till följd av dess deltagande i programplaneringen av dessa program.
- (70) Viss teknisk, analytisk och kriminalteknisk kapacitet är alltmer komplex och resursintensiv, vilket gör det ineffektivt för medlemsstaterna att utveckla och upprätthålla sådan kapacitet separat på nationell nivå. Europol bör därför kunna utveckla, driva, hysa och tillhandahålla delad avancerad kapacitet till stöd för sina

uppgifter och för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Eftersom de brottsbekämpande myndigheterna i allt högre grad förlitar sig på elektroniska bevis och står inför allt större utmaningar när det gäller att få tillgång till uppgifter som är lagligen tillgängliga för dem, bör Europol stödja utveckling och tillhandahållande av kapacitet för dekryptering av sådana uppgifter. För att undvika dubblering och ineffektiv resursanvändning på unionsnivå bör Europol, innan ny kapacitet utvecklas, bedöma tillgången till likvärdiga lösningar på marknaden eller inom medlemsstaterna, unionens institutioner, organ och byråer och, när sådana lösningar finns tillgängliga, prioritera återanvändning, anpassning eller förvärv av dessa. Europol bör också ta hänsyn till risker till följd av strategiska beroenden och beroende av leverantörer utanför unionen. Vad gäller utredningar och operativ verksamhet som stöds av Europol, bör det vid behov vara möjligt att göra denna kapacitet tillgänglig för deltagande tredjeländer, särskilt när detta bidrar till ett effektivt genomförande av den operativa verksamheten och stöder de operativa mål som eftersträvas av de deltagande medlemsstaterna.

- (71) Europol bör, för att stödja utvecklingen av innovativa lösningar för avancerad kapacitet som är relevant för utförandet av de egna uppgifterna, kunna genomföra och delta i forsknings- och innovationsverksamhet, t.ex. pilotprojekt och förberedande åtgärder. Europol bör säkerställa synergieffekter och undvika dubblering av verksamhet som stöds av unionens andra institutioner, organ och byråer samt inom ramen för relevanta unionsfinansieringsprogram.
- (72) För att möjliggöra utveckling, testning och validering av algoritmiska verktyg och AI-system och AI-modeller i en kontrollerad och säker miljö som omfattar lämpliga skyddsåtgärder bör Europol använda särskilda testmiljöer. Europol bör delta i regulatoriska sandlådor som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689⁵¹ och vid behov göra sådana miljöer tillgängliga för privata parter som deltar i forsknings- och innovationssamarbete.
- (73) För att bedöma effektiviteten, lämpligheten och mervärdet av innovativa lösningar för användning inom brottsbekämpningen bör Europol kunna stödja tidigt införande, operativa tester och validering. När det gäller kommersiella lösningar bör sådan verksamhet grundas på transparenta förfaranden och objektiva tekniska och operativa kriterier.
- (74) För att underlätta övergången av testade och validerade innovativa lösningar till avancerad kapacitet för operativ användning och maximera de operativa effekterna i hela unionen bör Europol stödja deras spridning, införande, skalning och integrering i operativ verksamhet och utredningar som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Innovativa lösningar och avancerade funktioner kan endast ge full operativ nytta om de är åtföljda av nödvändig kompetens, expertis och sakkunskap. Europol bör därför stödja medlemsstaterna i att stärka specialiserad expertis och operativ kapacitet genom specialiserad utbildningsverksamhet, i nära samarbete med Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2219⁵², som samordnar kompetenscentrum.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2219 av den 25 november 2015 om Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och om ersättning och

- (75) För att främja samstämmighet, samordning och kontinuitet mellan framsyns-, kapacitetsplanerings-, forsknings-, innovations- och kapacitetsutvecklingsverksamhet som bedrivs enligt denna förordning bör Europol upprätthålla en särskild kapacitets- och innovationstjänst som fungerar som ett centralt samordningsnav inom Europol för att stödja genomförandet av ramverket och säkerställa samstämmighet mellan Europols centrum och andra organisationsstrukturer.
- (76) Effektiv kapacitetsutveckling kräver i allt högre grad samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter, unionens institutioner, organ och byråer, forskningsorganisationer, den akademiska världen, teknikleverantörer, industrin och andra innovationsaktörer. Europol bör därför stödja samarbete och samordning när det gäller kapacitetsutveckling och innovation på unionsnivå, t.ex. inom EU:s innovationsknutpunkt för inre säkerhet och kommissionens centrum för säkerhetsforskning och innovation. Europol bör också kunna underlätta gemensamma projekt, testningsverksamhet och andra former av samarbete, inbegripet med privata parter och, i förekommande fall, genom gemensam utvecklings- och upphandlingsverksamhet som utförs i enlighet med tillämplig unionsrätt.
- (77) Europol bör stödjas av en rådgivande grupp för kapacitet och innovation som tillhandahåller expertis om kapacitetsutveckling, forskning och innovation, stöder utarbetandet och uppdateringen av ramverket och underlättar utbyten med andra relevanta partner, särskilt forskningsorganisationer och privata parter.
- (78) För att kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt bör Europol ha en förvaltningsstruktur som säkerställer effektiv strategisk ledning, ansvarsskyldighet, transparens och sund ekonomisk och administrativ förvaltning. Byråns styrning anpassas till Europaparlamentets, Europeiska unionens råds och Europeiska kommissionens gemensamma uttalande från 2012 om decentraliserade byråer (det gemensamma uttalandet och den gemensamma ansatsen) och kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715⁵³.
- (79) För att effektivisera beslutsprocessen inom Europol bör en effektiv och ändamålsenlig styrningsstruktur inrättas. För detta ändamål bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädare i en styrelse med nödvändiga befogenheter, inbegripet befogenhet att godkänna det samlade programdokumentet. För att säkerställa en effektiv politisk tillsyn bör styrelsen även inbegripa en medlem som utses av Europaparlamentet. Styrelsen bör vara det organ som har det huvudsakliga ansvaret för den strategiska ledningen och tillsynen av Europol. Den bör fastställa Europols prioriteringar och mål, övervaka genomförandet av dem och utöva de befogenheter som den tilldelas enligt denna förordning i fråga om programplanering, budgetfrågor, organisationsstruktur, styrning och ansvarsskyldighet.
- (80) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig styrning bör styrelsen biträdas av en direktion med ansvar för att stödja utarbetandet och uppföljningen av strategiska, administrativa och budgetmässiga beslut. Sådana arrangemang bör underlätta ett

upphävande av rådets beslut 2005/681/RIF (EUT L 319, 4.12.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2219/oj>).

⁵³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([EUT L 122, 10.5.2019, s. 1](http://eur-lex.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

effektivt beslutsfattande och samtidigt bevara styrelsens och den verkställande direktörens respektive ansvarsområden.

- (81) För att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter krävs en stark verkställande ledning som är kapabel att säkerställa genomförandet av strategiska prioriteringar, en effektiv resursfördelning och ett effektivt utförande av operativa, administrativa och organisatoriska uppgifter. Den verkställande direktören bör därför anförtros ansvaret för Europolis dagliga arbete och bör utföra dessa uppgifter på ett oberoende sätt. Vid behov bör den verkställande direktören biträdas av en eller flera vice verkställande direktörer.
- (82) För att säkerställa att Europolis verksamhet förblir förenlig med dess strategiska mål och operativa prioriteringar bör Europol verka på grundval av en enhetlig ram för programplanering och prestationshantering som kopplar samman flerårig planering, årlig verksamhet, resursfördelning och resultatbedömning. En sådan ram bör styras av principerna om sund ekonomisk förvaltning, effektiv användning av unionens resurser och ansvarsskyldighet för resultaten.
- (83) När det gäller förebyggande och hantering av intressekonflikter är det mycket viktigt att byrån agerar opartiskt, visar integritet och fastställer höga yrkesmässiga standarder. I detta syfte bör medlemmarna i Europolis administrativa och förvaltningsstruktur agera i allmänhetens intresse och omfattas av lämpliga regler om transparens, intresseförklaringar samt förebyggande och hantering av intressekonflikter.
- (84) För att stärka unionens säkerhetsarkitektur bör Europol kunna utveckla nära förbindelser med unionens relevanta organ och byråer. Europol bör även kunna utveckla nära förbindelser med unionens institutioner och uppdrag. För att upprätta och underlätta sådana förbindelser bör Europol ingå samarbetsavtal med dem. För att säkerställa överensstämmelse med unionspolitiken bör ingåendet av samarbetsavtal med unionens organ och byråer som inrättats inom ramen för EUF-fördraget godkännas på förhand av kommissionen. Sådana samarbetsavtal bör uppdateras regelbundet så att de förblir effektiva, operativt relevanta och anpassade till unionens prioriteringar i kampen mot nya brottshot.
- (85) Europol bör kunna ta emot både personuppgifter och andra uppgifter från unionens institutioner, organ, representationer och byråer och översända eller överföra sådana uppgifter till dem i enlighet med denna förordning och tillämplig unionsrätt.
- (86) För att uppnå ett effektivt informationsutbyte och samtidigt säkerställa lämpliga skyddsåtgärder bör Europol säkerställa att unionens organ och byråer, i enlighet med denna förordning, har indirekt tillgång till information som finns hos Europol på grundval av ett automatiskt system med träff/icke-träff, på villkor om ömsesidighet och utan att det påverkar eventuella begränsningar som anges av uppgiftslämnaren enligt denna förordning. Sådan tillgång bör begränsas till information som strikt faller inom de respektive behörighetsområdena för unionens organ och byråer, såsom Eppo, Eurojust, Olaf och myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (Amla), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620⁵⁴.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

- (87) För att säkerställa att brott som skadar unionens ekonomiska intressen effektivt beivras av Europeiska åklagarmyndigheten och att information som Europol mottar från Europeiska åklagarmyndigheten stärker Europols kriminalunderrättelser om former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet, bör Europol utveckla ett strukturerat samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten. Till stöd för Eppos utredningar bör Europol på begäran av Eppo förse Eppo med relevant information samt operativt och analytiskt stöd. I detta syfte bör Europol säkerställa att det finns lämpliga organisatoriska arrangemang, inbegripet tilldelning av särskilda personalresurser, till exempel genom inrättande av en särskild stödenhet. Detta skulle göra det möjligt för Eppo att dra nytta av Europols analytiska stöd och säkerställa en effektiv användning av unionens resurser i utredning och lagföring av brott som skadar unionens ekonomiska intressen. Med tanke på de befogenheter som tilldelats Eppo enligt unionsrätten bör informationsutbytet mellan Eppo och Europol på grundval av det automatiska systemet med träff/icke-träff inte påverkas av några begränsningar som anges av medlemsstaten eller den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som lämnade informationen till Europol. Att förse Eppo med sådan information, oberoende av eventuella begränsningar, skulle minska förseningarna och undvika ytterligare förfarandesteg efter en träff som rör information som Eppo annars skulle kunna erhålla i enlighet med unionsrätten. Med tanke på att snabb tillgång till information är avgörande för att Eppo ska kunna genomföra utredningar på ett effektivt sätt skulle denna mekanism maximera effektivitetsvinsterna och Europols mervärde som ett centraliserat informationsnav. Dessutom bör Europol rapportera till Eppo om brottsliga handlingar beträffande vilka Eppo skulle kunna utöva sin behörighet för, oavsett eventuella begränsningar som anges av en medlemsstat eller en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå. I båda fallen bör Europol informera den som tillhandahållit informationen.
- (88) För att säkerställa synergieffekter på unionsnivå mellan brottsbekämpande samarbete genom Europol och rättsligt samarbete genom Eurojust bör Europol utveckla ett strukturerat samarbete med Eurojust. Om det konstateras ett behov av en effektiv rättslig uppföljning bör Europol inleda förfarandet för utbyte av relevant information med Eurojust, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- (89) För att stärka kampen mot ekonomisk brottslighet på unionsnivå bör Europol utveckla nära förbindelser med Amla, inbegripet genom utbyte av operativ, strategisk och annan icke-operativ information och genom utstationering av sambandsmän i varandras lokaler. Om Europol, i enlighet med direktiv (EU) 2019/1153, uppmanas att stödja finansunderrättelseenheter i samband med gemensamma analyser och analyserna utförs med hjälp av Amla, bör Europol samarbeta med Amla för att mer effektivt stödja dessa finansunderrättelseenheter i detta sammanhang.
- (90) Grov och organiserad brottslighet utnyttjar i allt högre grad internationella handelsflöden, leveranskedjor och gränsöverskridande varutransporter. Samarbete mellan Europol och EU:s tullmyndighet som inrättades genom förordning [...] kan därför ge värdefulla insikter för att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet och terrorism. Europol bör utveckla nära förbindelser med EU:s tullmyndighet, särskilt för att möjliggöra ömsesidigt utbyte av relevanta uppgifter och relevant information, i enlighet med förordning [...] och med förbehåll för tillämpliga skyddsåtgärder och villkor som fastställs i den förordningen.
- (91) För att bidra till ett effektivt skydd av unionens ekonomiska intressen bör Europol samarbeta med andra aktörer inom bedrägeribekämpning som arbetar med att skydda

unionens ekonomiska intressen, såsom Eppo, Eurojust, Olaf, Amla och EU:s tullmyndighet, för att ta itu med frågor som är relevanta för samordningen av bedrägeribekämpning, såsom underlättande av informationsutbyte, genomförande av samordnade eller gemensamma åtgärder, utbyte i fråga om nya brottstrender inom verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, utbyte av bästa praxis, inbegripet frågor som rör säkerhet och utveckling av informationsteknik, fastställande av kriterier för gemensam rapportering eller samordning av utbildningsverksamhet eller den övergripande utvecklingen av unionens bedrägeribekämpningsstruktur. Europol bör i egenskap av relevant aktör i skyddet av unionens ekonomiska intressen delta aktivt i sådan gemensam samarbetsverksamhet.

- (92) För att stärka unionens övergripande operativa insatser mot gränsöverskridande brottslighet, såsom migrantsmuggling och människohandel, bör Europol och Frontex kunna utnyttja sin kompletterande kapacitet. De bör samarbeta nära, särskilt inom ramen för den europeiska integrerade gränsförvaltningen enligt definitionen i förordning (EU) 2019/1896 och den fleråriga strategiska policycykeln för den europeiska integrerade gränsförvaltningen, för att säkerställa samstämmighet i åtgärderna och undvika operativa brister.
- (93) För att öka effektiviteten, undvika dubblering av investeringar, dra nytta av stordriftsfördelar och främja interoperabilitet bör Europol och eu-Lisa samarbeta i utvecklingen, upphandlingen och användningen av tekniska informationshanteringskomponenter, inbegripet, när så är lämpligt, lösningar med anknytning till biometrisk databehandling och andra delade tjänster, i full överensstämmelse med sina respektive mandat och tillämpliga dataskyddsregler.
- (94) Förebyggande och bekämpande av de former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet kräver i allt högre grad samarbete med länder utanför unionen. Europol bör, när det är nödvändigt för att utföra sina uppgifter, upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med tredjeländer, internationella organisationer och privata parter, i enlighet med unionsrätten och med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder. Detta samarbete bör genomföras på ett sätt som är förenligt med unionens utrikespolitik och prioriteringar. För att säkerställa samstämmighet och konsekvens bör Europols externa engagemang vid behov samordnas med unionens relevanta institutioner, organ och byråer.
- (95) Europols samarbete med tredjeländer bör vara inriktat på operativt samarbete, inbegripet informationsutbyte, operativ samordning och stöd till utredningar. Att koncentrera Europols externa verksamhet till operativa mål säkerställer att dess expertis och resurser inriktas på verksamhet som ger det största operativa mervärdet för medlemsstaternas behöriga myndigheter, samtidigt som de fortsätter att komplettera Cepols roll på området kapacitetsuppbyggnad i tredjeländer.
- (96) Schengenområdets funktion utan kontroller vid de inre gränserna skapar ett stort ömsesidigt beroende mellan de deltagande staterna i förebyggandet och bekämpandet av gränsöverskridande brottslighet. Länder som deltar i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket är djupt integrerade i denna gemensamma säkerhetsram och bidrar direkt till säkerheten i Schengenområdet. Ett effektivt skydd av unionens inre säkerhet kräver därför i synnerhet ett nära samarbete mellan Europol och dessa länder. Därför kommer specifika arrangemang som återspeglar de särskilda förbindelserna mellan dessa länder och unionen att vara avgörande. Med tanke på de ömsesidiga fördelarna med ett sådant samarbete är det också viktigt att dessa arrangemang kan baseras på ömsesidiga rättigheter och

skyldigheter, inklusive skyldigheter att utbyta relevant information och bestämmelser om ekonomiska bidrag.

- (97) Länder som är kandidatländer för anslutning till unionen samt potentiella kandidatländer är viktiga partner för att stärka den europeiska inre säkerheten. På grund av deras geografiska närhet till unionen, deras läge längs viktiga kriminella vägar och den gränsöverskridande karaktären hos organiserad brottslighet, terrorism och brott med anknytning till brott som omfattas av Europols behörighet när sådana brott inbegriper en hybriddimension, är ett nära operativt samarbete med dessa länder en viktig faktor för ett effektivt förebyggande och bekämpande av sådana brott och hot.
- (98) För att stödja det operativa samarbetet med tredjeländer och internationella organisationer är det nödvändigt att fastställa tydliga villkor för överföring av personuppgifter samtidigt som en hög skyddsnivå för de grundläggande rättigheterna och friheterna säkerställs, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter. Sådan överföring får endast ske i enlighet med förordning (EU) 2018/1725 och de särskilda bestämmelserna i den här förordningen och omfattas av de villkor och skyddsåtgärder som fastställs i den förordningen. Överföring av personuppgifter till tredjeland och internationella organisationer kan kräva snabba beslut. För att säkerställa både operativ lyhörddhet och en tydlig ansvarsfördelning bör beslut om godkännande av sådana överföringar enligt de villkor och skyddsåtgärder som fastställs i förordning (EU) 2018/1725 fattas av den verkställande direktören.
- (99) Information som är nödvändig för att förebygga och bekämpa brott kommer i allt högre grad från privata parter, inbegripet leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster, onlineplattformar, finansinstitut, transportoperatörer och andra privata enheter. Europol bör inom ramen för sin behörighet ta emot, behandla och utbyta information och personuppgifter med privata parter när detta är nödvändigt och proportionerligt för utförandet av dess uppgifter, samtidigt som medlemsstaternas ansvar respekteras.
- (100) Förebyggandet av allvarliga hot mot den allmänna säkerheten, inbegripet hot som uppstår till följd av spridning av terrorisminnehåll och krissituationer online, är i allt högre grad beroende av ett effektivt samarbete mellan offentliga myndigheter och privata parter. Ett effektivt genomförande av vissa åtgärder och skyldigheter enligt unionsrätten, inbegripet förordning (EU) 2021/784 och förordning (EU) 2022/2065, kan kräva snabbt informationsutbyte mellan Europol och relevanta privata parter. För att förena operativ effektivitet med en hög skyddsnivå för de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, är det därför nödvändigt att fastställa villkoren för ett sådant utbyte.
- (101) Information som lämnas frivilligt av fysiska personer kan bidra till att förebygga och bekämpa de former av brott som omfattas av Europols behörighet. Lämpliga villkor är nödvändiga för att säkerställa att sådan information kan användas när det är operativt relevant, samtidigt som Europols roll som stödorgan för brottsbekämpning bevaras och skyddet av de berörda personernas rättigheter och friheter säkerställs.
- (102) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 är tillämplig på Europols behandling av personuppgifter. Denna förordning bör därför tolkas så att den endast fastställer de dataskyddsregler som är nödvändiga för att komplettera, förtydliga eller specificera tillämpningen av förordning (EU) 2018/1725 med hänsyn till Europols specifika uppgifter och operativa verksamhet. Följaktligen utgör bestämmelserna i denna förordning om Europols behandling av personuppgifter *lex specialis* i

förhållande till förordning (EU) 2018/1725 och bör ha företräde endast i den mån de föreskriver mer specifika regler.

- (103) Effektiviteten hos kriminalunderrättelser och samarbete inom brottsbekämpning är beroende av kvaliteten på den information som behandlas av Europol. När så är möjligt bör därför tillförlitligheten hos källan till informationen och riktigheten hos den information som tas emot, hämtas eller analyseras av Europol bedömas på grundval av en gemensam utvärderingsmetod. Om information mottas av Europol bör ansvaret för denna bedömning ligga kvar hos uppgiftslämnaren. Om Europol anser att en bedömning bör ses över bör man söka nå en överenskommelse med den berörda uppgiftslämnaren.
- (104) Personuppgifter som rör brottsoffer, vittnen och andra personer som kan tillhandahålla information som är relevant för brott kräver särskilt skydd i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem. Europol bör därför endast behandla sådana uppgifter när det är absolut nödvändigt och proportionerligt för utförandet av dess uppgifter och med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder. För att bättre bidra till kampen mot kriminellt utnyttjande av unga gärningsmän och till barnets bästa bör Europol kunna behandla uppgifter om personer under 18 år om det är nödvändigt och proportionerligt för att förhindra eller bekämpa brott som omfattas av Europols behörighet.
- (105) Känsliga personuppgifter som avses i artiklarna 4.13, 4.14, 4.15 och 9 samt skälen 51 och 56 i förordning (EU) 2016/679 bör endast behandlas av Europol om det är strikt nödvändigt och proportionerligt för utförandet av dess uppgifter och med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder och tillsynsmekanismer.
- (106) Biometriska uppgifter får behandlas för olika ändamål och utgör inte under alla omständigheter samma risker för de registrerades rättigheter och friheter. De specifika skyddsåtgärder som fastställs i denna förordning för särskilda kategorier av personuppgifter bör därför tillämpas på biometriska uppgifter endast om de behandlas i syfte att unikt identifiera en fysisk person, i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Behandling av biometriska uppgifter i syfte att unikt identifiera en fysisk person av Europol i Europols analytiska miljö och där annat krävs enligt unionsrätten bör anses vara absolut nödvändig för att förhindra eller bekämpa brott som omfattas av Europols behörighet.
- (107) Europol bör kunna behandla personuppgifter för forsknings- och innovationsändamål med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder, inbegripet förhandstillstånd från den verkställande direktören och tillsyn av styrelsen. Om Europol anser att en ny typ av projekt utgör en betydande risk för de registrerades rättigheter och friheter, bör Europol också genomföra en konsekvensbedömning avseende dataskydd och informera Europeiska datatillsynsmannen innan man inleder projektet.
- (108) De registrerade bör kunna utöva den rätt till åtkomst som avses i förordning (EU) 2018/1725 genom att lämna in en begäran, antingen till Europol eller genom den nationella myndighet som utsetts för detta ändamål i någon av medlemsstaterna. Med tanke på att personuppgifter som behandlas av Europol ofta kommer från uppgiftslämnare bör beslut om begäran om åtkomst fattas i nära samarbete med medlemsstaterna och de berörda uppgiftslämnarna för att säkerställa både ett effektivt skydd av de registrerades rättigheter och skydd av pågående utredningar. För att säkerställa att tidsfristen för att besvara begäranden om åtkomst alltid kan

respekteras bör medlemsstaterna och de uppgiftslämnare som rådfrågas svara Europol utan dröjsmål.

- (109) För att säkerställa en hög nivå på uppgifternas kvalitet och korrekthet bör personuppgifter som behandlas av Europol rättas, raderas eller bli föremål för begränsningar av behandling om de är oriktiga, har behandlats olagligt eller inte längre krävs i enlighet med denna förordning och förordning (EU) 2018/1725. Eftersom personuppgifter som behandlas av Europol kan komma från en rad olika källor, bör Europol och den som tillhandahåller uppgifterna i fråga samarbeta nära när de vidtar åtgärder som påverkar riktigheten, lagringen eller användningen av sådana uppgifter.
- (110) Mekanismen för förhandssamråd med Europeiska datatillsynsmannen enligt förordning (EU) 2018/1725 är ett viktigt skydd. Den gäller endast för behandling med hög risk, där de potentiella riskerna för de registrerade är särskilt betydande. Samtidigt bör förhandssamråd inte krävas för anpassning, ändring eller införande av befintlig kapacitet, inbegripet i ett definierat operativt sammanhang, under förutsättning att sådan verksamhet inte ändrar behandlingens art, omfattning eller syfte på ett sätt som skulle öka risken för de registrerades rättigheter och friheter. För att bevara Europols operativa effektivitet bör den period inom vilken Europeiska datatillsynsmannen kan tillhandahålla skriftlig rådgivning i enlighet med förordning (EU) 2018/1725 vara åtta veckor och bör inte skjutas upp eller förlängas. I särskilt brådskande fall av väsentlig betydelse för utförandet av Europols uppgifter bör Europol undantagsvis kunna inleda behandling om detta är nödvändigt för att förhindra och bekämpa ett överhängande brottshot eller för att skydda den registrerades eller en annan persons vitala intressen. I sådana fall bör Europol informera Europeiska datatillsynsmannen innan behandlingen inleds och tillhandahålla all information som krävs för ett föregående samråd inom fyra veckor efter det att behandlingen inleddes.
- (111) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71⁵⁵ bör tillämpas på alla tidsperioder för Europeiska datatillsynsmannen enligt den här förordningen.
- (112) För att säkerställa en robust efterlevnad av reglerna om skydd av personuppgifter bör Europols styrelse utse ett dataskyddsombud. Dataskyddsombudet bör kunna utföra sina uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Om dataskyddsombudet konstaterar ett fall av bristande efterlevnad av reglerna om skydd av personuppgifter bör han eller hon kunna kräva att den verkställande direktören vidtar korrigerande åtgärder inom en angiven tidsfrist. Om den verkställande direktören underlåter att agera bör dataskyddsombudet ha befogenhet att hänskjuta ärendet till styrelsen och, vid behov, ytterst till Europeiska datatillsynsmannen.
- (113) För att stödja Europol i arbetet med att respektera, främja och uppfylla de grundläggande rättigheterna i alla sina åtgärder bör styrelsen utse ett ombud för grundläggande rättigheter.
- (114) Att säkerställa respekten för de grundläggande rättigheterna kräver att Europols personal har specialistkunskaper. Europolpersonal bör därför få lämplig utbildning om grundläggande rättigheter. Europolpersonal som arbetar med operativ verksamhet bör få särskild utbildning om dataskydd och den praktiska tillämpningen av de

⁵⁵ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>.

skyddsåtgärder som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) 2018/1725. För att säkerställa en hög och enhetlig utbildningsnivå bör Europol samarbeta med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 168/2007⁵⁶ och Cepol, i utvecklingen av sådan utbildning.

- (115) De nationella myndigheter som är behöriga att övervaka behandlingen av personuppgifter bör övervaka lagenligheten i allt tillhandahållande av personuppgifter från medlemsstaterna till Europol. Europeiska datatillsynsmannen bör övervaka lagenligheten i den databehandling som utförs av Europol, och utöva sina funktioner i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. För att säkerställa en effektiv tillsyn av Europol bör Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna samarbeta nära med varandra i specifika frågor som kräver nationell medverkan.
- (116) Enligt artikel 88 i EUF-fördraget ska Europols verksamhet granskas av Europaparlamentet tillsammans med de nationella parlamenten. En effektiv parlamentarisk kontroll bidrar till den demokratiska ansvarsskyldigheten, transparensen och legitimiteten i Europols verksamhet samtidigt som Europols operativa oberoende och medlemsstaternas behöriga myndigheters ansvar respekteras. En effektiv granskning kräver regelbunden dialog med Europol och tillgång till den information som krävs för att utföra denna uppgift, samtidigt som kraven på konfidentialitet och skydd av pågående utredningar och operativ verksamhet respekteras. Skyddet av de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter, är särskilt viktigt vid utövandet av Europols uppgifter. Den parlamentariska kontrollen bör därför stödjas genom lämpligt utbyte med Europeiska datatillsynsmannen och genom tillgång till oberoende expertis i frågor som rör grundläggande rättigheter.
- (117) Europols operativa effektivitet är beroende av att man upprätthåller specialiserad expertis och praktisk erfarenhet i brottsbekämpningsfrågor. För att upprätthålla en nära koppling till de operativa realiteterna och behoven hos medlemsstaternas behöriga myndigheter bör vissa tjänster tillsättas med personal med relevant erfarenhet som förvärvats vid dessa myndigheter. Detta bidrar till att säkerställa att Europols verksamhet förblir nära anpassad till den operativa utvecklingen, utredningsmetoderna och nya säkerhetshot i hela unionen.
- (118) Utbytet av expertis och operativ erfarenhet mellan Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter bidrar till ett effektivt brottsbekämpningssamarbete inom unionen. Användningen av utstationerade nationella experter stärker den ömsesidiga förståelsen, underlättar utbytet av specialkunskap och bästa praxis och stöder ett effektivt utförande av Europols uppgifter.
- (119) Utförandet av Europols uppgifter kräver budgetmedel som står i proportion till dess operativa ansvar och som kan stödja långsiktig planering, operativt stöd och utveckling av gemensam kapacitet till förmån för medlemsstaterna. För att kunna utföra sina uppgifter bör Europol ges tillräckliga resurser och en egen budget. Den bör huvudsakligen finansieras genom ett bidrag från unionens allmänna budget. Unionens budgetförfarande bör tillämpas på unionens bidrag och varje annan subvention som belastar unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör utföras av Europeiska revisionsrätten.

⁵⁶ Rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (EUT L 53, 22.2.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/168/oj>).

- (120) Finansiellt stöd genom bidrag är en viktig del av Europols operativa stöd till medlemsstaterna för att förebygga och bekämpa de former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet. Med tanke på den allvarliga brottslighetens och terrorismens gränsöverskridande karaktär kan dessutom ett effektivt operativt stöd även kräva ekonomiska bidrag till tredjeländer eller internationella organisationer som deltar i operativ verksamhet med medlemsstaterna. I detta avseende är viss verksamhet som är nödvändig för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter nära förbunden med de aktörer som deltar i en specifik operativ verksamhet. Vidare kan effektiviteten i Europols ekonomiska stöd vara beroende av ett snabbt genomförande, konfidentialitet och kontinuitet i samarbetet mellan de berörda aktörerna. I sådana fall skulle en konkurrensutsatt ansökningsomgång inte kunna identifiera en alternativ stödmottagare, och därmed bör det i vederbörligen motiverade fall vara möjligt för Europol att bevilja bidrag utan en ansökningsomgång för verksamhet som omfattas av dess uppgifter.
- (121) De nödvändiga bestämmelserna om lokaler för Europol i Nederländerna, där myndigheten har sitt säte, och de särskilda regler som gäller Europolpersonal och deras familjemedlemmar bör fastställas i en särskild överenskommelse om säte mellan Europol och Konungariket Nederländerna. Världmedlemsstaten bör tillhandahålla bästa möjliga villkor för att säkerställa att Europol fungerar effektivt.
- (122) Europol som inrättas genom denna förordning bör efterträda Europol som inrättades genom förordning (EU) 2016/794 med avseende på alla dess rättigheter och skyldigheter. För att säkerställa rättssäkerhet, operativ kontinuitet och stabilitet i Europols yttre förbindelser, samarbetsavtal och arbetsformer som Europol ingått enligt Europolkonventionen, bör beslut 2009/371/RIF eller förordning (EU) 2016/794 fortsätta att gälla och tillämpas tills de löper ut eller ersätts.
- (123) Lämpliga övergångsbestämmelser är nödvändiga för att säkerställa att Europol fungerar utan avbrott och kontinuiteten i dess verksamhet. Beslut, genomförandeåtgärder, regler och arrangemang som antagits i enlighet med förordning (EU) 2016/794 bör därför fortsätta att gälla tills de upphävs eller ersätts. För att säkerställa överensstämmelse med den rättsliga ram som inrättas genom denna förordning bör styrelsen utan onödigt dröjsmål se över dessa åtgärder och fastställa huruvida de förblir lämpliga och förenliga med denna förordning eller bör ändras eller upphävas. För att stärka kontinuiteten och det strategiska ledarskapet inom Europol och för att förbättra den långsiktiga planeringen och genomförandet av dess operativa prioriteringar är det lämpligt att även anpassa varaktigheten för den verkställande direktörens och de biträdande verkställande direktörernas respektive pågående mandat. Att säkerställa kontinuitet i Europols nuvarande verkställande förvaltning är nödvändigt för att säkerställa den institutionella stabiliteten och byråns operativa effektivitet. Mandatperioden för de medlemmar av Europols verkställande ledning som innehar sin första mandatperiod när denna förordning träder i kraft bör därför medge en sammanlagd mandatperiod på totalt högst tio år. Mandatperioden för de medlemmar av Europols verkställande ledning som innehar sin andra mandatperiod när denna förordning träder i kraft bör medge en sammanlagd mandatperiod på totalt högst nio år.
- (124) Den ökande digitaliseringen av brottsbekämpningssamarbetet och utvecklingen av avancerade informationssystem, molninfrastrukturer och säkra kommunikationstjänster kräver ett närmare samarbete mellan Europol och eu-Lisa. Med tanke på eu-Lisas expertis i fråga om utveckling och drift av stora informationssystem och tillhörande kommunikationsinfrastruktur inom området

frihet, säkerhet och rättvisa, och Europols roll i att stödja det operativa brottsbekämpande samarbetet, är det lämpligt att fastställa regler för samarbetet mellan de två byråerna. Sådant samarbete bör möjliggöra synergieffekter, undvika dubblering, främja interoperabilitet och kostnadseffektivitet och underlätta återanvändning av tekniska komponenter, tjänster och expertis, samtidigt som respektive uppdrag, styrningsstrukturer och ansvarsområden för de båda byråerna till fullo respekteras. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726⁵⁷ bör därför ändras i enlighet med detta.

- (125) eu-Lisa driver redan en infrastruktur för kryptering med öppen nyckel (PKI) och tillhandahåller certifieringstjänster som stöder en säker drift av unionens informationssystem inom området frihet, säkerhet och rättvisa. För att säkerställa en hög nivå av säkerhet, förtroende och interoperabilitet mellan Europols tjänster och verktyg bör Europol kunna använda dessa befintliga tjänster. I detta syfte bör eu-Lisa kunna tillhandahålla PKI-certifikat till Europol och, när så är lämpligt, till de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som är anslutna till Europols tjänster och verktyg. Detta bör göra det möjligt för Europol att dra nytta av befintlig kapacitet och expertis på unionsnivå på ett kostnadseffektivt sätt och bidra till säker autentisering, krypterad kommunikation och betrodd elektronisk interaktion.
- (126) För att stärka Europols kapacitet att stödja medlemsstaterna i arbetet med att förebygga och bekämpa grov brottslighet och terrorism, och för att på ett effektivare sätt verka inom unionens befintliga ramar för informationsutbyte, bör Europol på tydligt definierade villkor kunna göra sökningar i nationella databaser som är anslutna inom Prüm II-ramen på medlemsstaternas vägnar. Det är viktigt att Europol tillhandahåller operativt, analytiskt, tekniskt och kriminaltekniskt stöd i situationer där dess expertis, resurser eller gränsöverskridande perspektiv kan ge ett mervärde, samtidigt som medlemsstaternas ägande av uppgifter, utredningsautonomi och den decentraliserade arkitektur som ligger till grund för unionens system för informationsutbyte bevaras fullt ut. Förordning (EU) 2024/982 gör det för närvarande möjligt för Europol att göra sökningar i medlemsstaternas Prüm-databaser med hjälp av uppgifter från tredjeländer. För att avlägsna alla operativa begränsningar som kan hindra identifieringen av relevanta gränsöverskridande kopplingar bör Europol också kunna utföra sådana sökningar med hjälp av uppgifter från medlemsstaterna, om medlemsstaten som äger uppgifterna har gett sitt tillstånd. Detta bör särskilt gälla sökningar som involverar DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och ansiktsbilder, samtidigt som det säkerställs att medlemsstaterna kan besluta om på vilka villkor deras uppgifter får användas. Förordning (EU) 2024/982 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (127) För att öka effektiviteten i Europols åtkomst till uppgifter som lagrats i medlemsstaternas databaser, samtidigt som skyddet av personuppgifter och respekten för nationell lagstiftning säkerställs, bör Europol ha tillgång till uppgifter som lagrats i nationella databaser och polisregisterindex, med förbehåll för särskilda villkor och begränsningar, inbegripet användning av utsedda router och system, såsom Epris, Eucaris och routern för biometriska uppgifter och kravet på mänsklig tillsyn och beslutsfattande vid återvändande av grundläggande uppgifter, och bör endast använda uppgifter från medlemsstater där medlemsstaten som äger uppgifterna har gett tillstånd, och bör hantera sådana uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1725 och denna förordning samt den berörda medlemsstatens samtycke.

⁵⁷

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726... (EUT..., ELI: ..).

- (128) Om Europol utför sökningar med hjälp av biometriska uppgifter från medlemsstaterna bör Europol endast agera som en leverantör av tekniska och kriminaltekniska tjänster på den tillståndsgivande medlemsstatens vägnar. Europol bör därför endast utföra sådana sökningar inom ramen för det tillstånd som den berörda medlemsstaten beviljar, antingen från fall till fall eller genom stående tillstånd på villkor som fastställs av den medlemsstaten. Europol bör fullt ut respektera de begränsningar som den tillståndsgivande medlemsstaten ålägger när det gäller tillgång till, användning, överföring, lagring, radering eller förstöring av den berörda informationen.
- (129) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser samt deras ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, terrorism och sådana former av brottslighet som skadar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand utan snarare, på grund av dessa hots omfattning, gränsöverskridande karaktär och effekter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (130) [I enlighet med artikel 3 och artikel 4 a 1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, har Irland [genom en skrivelse av den ...,] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.] ELLER [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a 1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna [rättsakt], som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.]
- (131) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (132) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [datum].
- (133) Denna förordning står i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och friheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter och rätten till integritet enligt artiklarna 8 och 7 i stadgan, samt med artikel 16 i EUF-fördraget, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en rättvis rättegång enligt artikel 47 i stadgan, oskuldspresumtion enligt artikel 48 i stadgan och brottsoffers rättigheter.
- (134) Detta förslag syftar till att ändra och utvidga bestämmelserna i förordning (EU) 2016/794. Eftersom ett stort antal väsentliga ändringar genomförs bör den rättsakten av tydlighetsskäl upphävas.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) för att stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser och deras ömsesidiga samarbete i syfte att förebygga och bekämpa gränsöverskridande grov brottslighet, terrorism och former av brottslighet som skadar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik.
2. Europol, såsom den inrättas genom denna förordning, ska ersätta och efterträda den byrå som inrättades genom förordning (EU) 2016/794.

Artikel 2

Rättslig ställning

1. Europol ska vara ett unionsorgan och ska vara en juridisk person.
2. Europol ska i alla medlemsstater ha den mest omfattande rättskapacitet som en juridisk person kan ha enligt nationell rätt. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstol och andra myndigheter.
3. Europol ska företrädas av en verkställande direktör.

Artikel 3

Säte

Europol ska ha sitt säte i Haag i Nederländerna.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *medlemsstaternas behöriga myndigheter*: alla polismyndigheter och andra brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för att förebygga och bekämpa brott och andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för att förebygga och bekämpa brott som omfattas av Europols behörighet.
2. *strategisk analys*: metoder och tekniker genom vilka information samlas in, lagras, behandlas och bedöms i syfte att understödja och utveckla en kriminalpolitik som bidrar till effektivt och ändamålsenligt förebyggande och bekämpande av brott.
3. *operativ analys*: metoder och tekniker genom vilka information samlas in, lagras, behandlas och bedöms i syfte att understödja brottsutredningar och kriminalunderrättelseverksamhet.

4. *privata parter*: enheter och organ som har inrättats enligt en medlemsstats eller ett tredjelands rätt, inbegripet bolag och företag, näringslivsorganisationer, ideella organisationer och andra juridiska personer som inte omfattas av punkt 5.
5. *mottagare*: en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighet, en byrå eller ett annat organ som uppgifterna utlämnas till, vare sig det är en tredje part eller ej.
6. *administrativa personuppgifter*: andra personuppgifter som behandlas av Europol än operativa personuppgifter.
7. *terrorisminnehåll*: terrorisminnehåll enligt definitionen i [artikel 2.7 i förordning \(EU\) 2021/784](#).
8. *sexuella övergrepp mot barn på nätet*: spridning på nätet av material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och kontaktsökning med barn.
9. *krissituation online*: spridning av onlineinnehåll som härrör från en pågående eller nyligen inträffad verklig händelse och som visar skada på liv eller fysisk integritet eller uppviglar till omedelbar skada på liv eller fysisk integritet.
10. *sambandsman för invandring*: sambandsman för invandring enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1240⁵⁸.
11. *gemensam kontaktpunkt*: den centrala enhet som ansvarar för att samordna och underlätta informationsutbytet i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/977⁵⁹.
12. *avancerad kapacitet*: teknisk, analytisk eller operativ kapacitet som ger utökade eller nya funktioner till stöd för förebyggande och bekämpning av de former av brottslighet som omfattas av Europolns behörighet och samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 5

Behörighet

1. Europol ska stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser och ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, terrorism och former av brottslighet som påverkar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik, som anges i bilaga I.
2. Europolns behörighet ska också omfatta brott med anknytning till de former av brott som anges i bilaga I, särskilt brott som begås i syfte att förbereda, underlätta, stödja eller dölja sådana former av brott, brott som begås i samband med dessa, eller brott som begås för att säkerställa strafffrihet för personer som är inblandade i sådana former av brott, inklusive när sådana brott inbegriper en hybriddimension.

Artikel 6

Uppgifter

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1240 av den 20 juni 2019 om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 198, 25.7.2019, s. 88, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1240/oj>).

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/977 av den 10 maj 2023 om informationsutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och om upphävande av rådets rambeslut 2006/960/RIF, EUT L 134, 22.5.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

1. Europol ska utföra följande uppgifter:
 - a) Samla in, lagra, behandla, analysera och utbyta information, inbegripet kriminalunderrättelser.
 - b) Ge operativt stöd till medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet samordning, organisation och genomförande av utredningsåtgärder och operativa åtgärder, analytiskt stöd genom operativ analys samt tekniskt och kriminaltekniskt stöd.
 - c) Ge stöd av strategisk och tematisk karaktär till medlemsstaternas behöriga myndigheter och unionsinstitutionerna genom strategisk analys och genom att utarbeta analysprodukter, inbegripet hotbedömningar, strategiska analyser, trendrapporter och situationsgenomgångar.
 - d) Samarbeta med unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer, i förekommande fall genom utbyte av information och tillhandahållande av analysstöd på områden som omfattas av deras respektive mandat.
 - e) Samarbeta med tredjeländer och andra relevanta partner, särskilt genom informationsutbyte.
 - f) Bedriva forsknings- och innovationsverksamhet inom ramen för unionens ramprogram för forskning och innovation och utveckla avancerad kapacitet.
 - g) Utveckla och upprätthålla informationshantering och IKT-tjänster, verktyg och komponenter som gör det möjligt för byrån att utföra de uppgifter som avses i leden a–e.
 - h) Tillhandahålla ekonomiskt stöd för operativ verksamhet som utförs inom ramen för utredningsåtgärder eller operativa åtgärder.
2. Utöver de uppgifter som anges i punkt 1 ska Europol utföra följande stödjande uppgifter:
 - a) Förse medlemsstaterna med information och operativt stöd i samband med större internationella händelser.
 - b) Förse EU:s krishanteringsstrukturer och krishanteringsuppdrag enligt EU-fördraget med information och operativt stöd inom ramen för Europols behörighet.
 - c) Tillhandahålla administrativt, finansiellt och tekniskt stöd till unionsfinansierade operativa projekt och europeiska nätverk för brottsbekämpning som omfattas av Europols behörighet, för att förbättra samordningen, kontinuiteten och samstämmigheten i åtgärderna.
 - d) Fungera som centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron i enlighet med rådets beslut 2005/511/RIF⁶⁰, inbegripet genom att uppmuntra samordningen av åtgärder för att bekämpa förfalskning av euron som vidtas av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller inom ramen för gemensamma utredningsgrupper, i förekommande fall i samarbete med unionens organ och byråer och myndigheter i tredjeländer.

⁶⁰ Rådets beslut 2005/511/RIF av den 12 juli 2005 om skydd av euron mot förfalskning genom att Europol utses till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron (EUT L 185, 16.7.2005, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2005/511/oj>).

- e) Stödja medlemsstaterna i granskningen, när det gäller förväntade konsekvenser för säkerhet av specifika fall av utländska direktinvesteringar i unionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452⁶¹ vilka rör företag som tillhandahåller teknik, inbegripet programvara, som används av Europol för att förebygga och bekämpa brott som omfattas av Europols behörighet.
 - f) Bidra till genomförandet av Schengenregelverkets utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket enligt rådets förordning (EU) 2022/922⁶², förordning (EU) 2022/922, inom ramen för Europols behörighet, genom deltagande i Schengen-utvärderingsuppdrag och andra besök på plats, tillhandahållande av expertis och analyser, på begäran av kommissionen.
 - g) Samarbeta på ett strukturerat och regelbundet sätt, inbegripet genom att ingå bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal som reglerar villkoren för sådant samarbete, med de aktörer inom bedrägeribekämpning som arbetar med att skydda unionens ekonomiska intressen, såsom Eppo, Eurojust, Olaf, Amla och EU:s tullmyndighet.
3. Europol får inte vidta tvångsåtgärder vid fullgörandet av någon av sina uppgifter.
- Under genomförandet av utredningsåtgärder av medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter får Europol, på deras begäran och i enlighet med deras nationella lagstiftning, stödja dessa behöriga myndigheter, i synnerhet genom att underlätta gränsöverskridande informationsutbyte och andra former av databehandling och genom att tillhandahålla operativt stöd på distans eller genom att närvara under genomförandet av dessa åtgärder. Europol ska inte ha befogenhet att vidta utredningsåtgärder.

Artikel 7

Europols strategiska stöd

1. Europol ska bidra till utvecklingen av en gemensam unionsram för strategisk analys i fråga om grov brottslighet och terrorism.
I detta syfte ska Europol regelbundet utarbeta analysprodukter om inre säkerhet, inklusive strategiska analyser, hotbedömningar, trendrapporter och situationsgenomgångar, och göra dem tillgängliga i enlighet med artikel 129.
2. Europol ska stödja utvecklingen och användningen av gemensamma analysmetoder och standarder, i synnerhet för hotbedömningar på unionsnivå, för att säkerställa analysprodukters jämförbarhet, interoperabilitet och enhetlighet.
3. Medlemsstaterna ska förse Europol med all information som krävs för att utarbeta de analysprodukter som avses i punkt 1.
Medlemsstaterna får vägra att lämna information på en eller flera av följande grunder:

⁶¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79I, 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>).

⁶² Rådets förordning (EU) 2022/922 av den 9 juni 2022 om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013 (EUT L 160, 15.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

- a) Tillhandahållandet av information strider mot den berörda medlemsstatens grundläggande säkerhetsintressen.
- b) Tillhandahållandet av information äventyrar en positiv utgång av en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet.
- c) Tillhandahållandet av information skulle medföra att uppgifter som sätts i samband med organisationer eller särskild underrättelseverksamhet inom området för nationell säkerhet lämnas ut.

Medlemsstaterna ska lämna information så snart de skäl som avses i leden a, b eller c inte längre föreligger.

- 4. Unionens institutioner, organ och byråer ska, inom ramen för sin behörighet och i enlighet med tillämplig unionsrätt, förse Europol med information som är relevant för utarbetandet av de analysprodukter som avses i punkt 1.
- 5. Europol får använda information från öppna källor och bidrag från relevanta partner som kompletterande källor för att utarbeta de analysprodukter som avses i punkt 1.
- 6. De analysprodukter som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga för rådet och kommissionen för identifiering, utveckling och genomförande av unionens strategiska, politiska och operativa prioriteringar för brottsbekämpning och för genomförandet av dessa.
- 7. Europol ska använda de analysprodukter som avses i punkt 1 för att stödja planering och genomförande av operativ verksamhet enligt detta kapitel och ska beakta dessa produkter vid utarbetandet och den regelbundna uppdateringen av den ram som avses i artikel 57.
- 8. Medlemsstaterna ska beakta de analysprodukter som avses i punkt 1 när de fastställer sitt deltagande i operativ verksamhet som stöds av Europol, fördelning av operativa resurser och genomförande av unionens strategiska och operativa prioriteringar på nationell nivå.
- 9. De analysprodukter som avses i punkt 1 får användas för analyser som utförs av kommissionen och medlemsstaterna samt för Schengenutvärderingar och övervakning som utförs i enlighet med förordning (EU) 2022/922 på de politikområden som omfattas av Europolns behörighet.

Kapitel II

Operativt samarbete

AVSNITT 1

OPERATIVT STÖD OCH SAMORDNING

Artikel 8

Europolns operativa stöd

- 1. Europol ska ge operativt stöd till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för att bidra till att förebygga och bekämpa de former av brottslighet som omfattas av Europolns behörighet.
- 2. Europol ska upprätta och upprätthålla den kapacitet som krävs för att tillhandahålla fortlöpande och effektivt operativt stöd till medlemsstaternas behöriga myndigheter.

3. Europol ska i synnerhet stödja
 - a) utredningar och operativ verksamhet som kräver samordnade åtgärder på unionsnivå,
 - b) identifiering av, inriktning på och störning av kriminella högrisknätverk och deras understödjande kriminella infrastruktur,
 - c) operativ verksamhet som kräver specialiserad analytisk, teknisk, digital, kriminalteknisk eller sektorsövergripande kapacitet,
 - d) upptäckt, analys och samordning av åtgärder mot storskaliga, nya, snabbt föränderliga säkerhetshot, inbegripet brott med anknytning till de former av brott som förtecknas i bilaga I, om sådana brott omfattar en hybriddimension och samordningen av brottsbekämpande åtgärder mot dem,
 - e) genomförandet av unionens strategiska och operativa prioriteringar i fråga om inre säkerhet.
4. Operativt stöd från Europol får, när så är lämpligt och i enlighet med operativa behov, tillhandahållas genom bland annat följande:
 - a) Unionscentrum med specialkunskap (*centrum*) enligt artiklarna 13–19.
 - b) Operativa arbetsgrupper i enlighet med artikel 20.
 - c) Gemensamma utredningsgrupper i enlighet med artikel 21, även i samarbete med Eurojust.
 - d) Europolutplaceringar i enlighet med artikel 22.
 - e) Stöd till strategisk och operativ verksamhet som genomförs inom ramen för Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact) i enlighet med artikel 23.
5. Europol ska säkerställa samordning, samstämmighet och komplementaritet i det operativa stöd, de strukturer och samarbetsinstrument som avses i detta kapitel, inbegripet när flera former av operativt stöd används samtidigt.
6. Medlemsstaterna ska sträva efter att effektivt tillgodogöra sig de former av operativt stöd som avses i punkt 4, särskilt när samordnade åtgärder på unionsnivå är nödvändiga för att säkerställa effektiva insatser mot grov och organiserad brottslighet och terrorism.
7. Om den operativa tjänsten och analysttjänsten eller centrumen identifierar operativa samband eller samordningsbehov som rör gränsöverskridande brottslig verksamhet, ska Europol begära att de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna tillhandahåller relevant information, kriminalunderrättelser eller bidrar till samordningsåtgärder.

De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska svara utan onödigt dröjsmål och, om de beslutar att inte lämna det begärda bidraget eller delta i de föreslagna samordningsåtgärderna, ska de ge Europol en utförlig motivering till detta.

Artikel 9

Operativt stöd till finansiella utredningar och återvinning av tillgångar

1. Europol ska samarbeta med kontor för återvinning av tillgångar som inrättats i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1260.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att Europol har direkt och omedelbar tillgång till den information som avses i artikel 6.2 i direktiv (EU) 2024/1260 på de villkor som anges i det direktivet och i den utsträckning som är nödvändig för utförandet av de uppgifter som avses i artikel 16 i den här förordningen.

Medlemsstaterna ska också säkerställa att Europol snabbt kan få den information som anges i artikel 6.3 i direktiv (EU) 2024/1260 på begäran till det relevanta kontoret för återvinning av tillgångar och i de situationer som beskrivs i artikel 6.4 i det direktivet, i den utsträckning som krävs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 16 i den här förordningen.

Tillgången till den information som avses i denna punkt ska vara förenlig med artiklarna 6.5 och 6.6 i direktiv (EU) 2024/1260.
3. Om Europol anser att det finns en överhängande risk för att egendom som spårats och identifierats till följd av den verksamhet som avses i artikel 16 i denna förordning försvinner, ska en begäran lämnas in till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna om omedelbara åtgärder i enlighet med artikel 11.2 i direktiv (EU) 2024/1260.

Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska fatta beslut om en sådan begäran utan dröjsmål och, om möjligt, inom 24 timmar.

Om den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten beslutar att inte vidta omedelbara åtgärder ska den informera Europol och ange skälen för sitt beslut. Dessa skäl kan undanhållas i följande fall:

 - a) Angivandet av skälen strider mot den berörda medlemsstatens grundläggande säkerhetsintressen.
 - b) Angivandet av skälen äventyrar en positiv utgång av en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet.
4. Europol ska i enlighet med artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153⁶³ samarbeta med finansunderrättelseenheter (FIU) som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁶⁴, genom Europols relevanta nationella enhet eller, om den berörda medlemsstaten så tillåter, genom direktkontakt, särskilt genom informationsutbyte och tillhandahållande av analyser till medlemsstaterna för att stödja gränsöverskridande utredningar som omfattas av Europols behörighet.
5. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess finansunderrättelseenhet, inom ramen för sitt uppdrag och sin behörighet och med förbehåll för nationella rättssäkerhetsgarantier, har rätt att besvara vederbörligen motiverade begäranden från Europol i enlighet med artikel 12 i direktiv (EU) 2019/1153, vad gäller finansiell

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF (EUT L 186, 11.7.2019, s. 122, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1153/oj>).

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

information och finansiella analyser antingen via sin nationella Europolenhet eller, om den medlemsstaten tillåter detta, genom direkt kontakt mellan finansunderrättelseenheterna och Europol.

Artikel 10

Ekonomiskt stöd till operativ verksamhet

1. Efter att ha mottagit en vederbörligen motiverad skriftlig begäran från en medlemsstat kan Europol tillhandahålla riktat ekonomiskt stöd för operativ verksamhet som bedrivs inom ramen för en prioriterad utredning eller operativ åtgärd som stöds av Europol och som omfattas av dess behörighet.
2. Det ekonomiska stöd som avses i punkt 1 ska begränsas till vad som är nödvändigt och proportionerligt för den relevanta prioriterade utredningen eller operativa åtgärden och får täcka operativa, tekniska, logistiska och andra nödvändiga utgifter för att den ska kunna genomföras på ett effektivt sätt.
3. Europol får, när så är lämpligt och förenligt med operativa prioriteringar, prioritera ekonomiskt stöd till samordnad gränsöverskridande operativ verksamhet.
4. Beslut om att bevilja det ekonomiska stöd som avses i punkt 1 ska fattas av Europol från fall till fall, i enlighet med genomförandebestämmelser som antas av styrelsen på förslag av den verkställande direktören och efter samråd med kommissionen.

Dessa genomförandebestämmelser ska innehålla villkor och förfaranden för beviljande, förvaltning och övervakning av sådant stöd, inklusive krav på ansvarighet, spårbarhet, revisionsbarhet och efterlevnad av unionens tillämpliga finansiella regler.

Artikel 11

Begäran om att inleda en brottsutredning

1. I särskilda fall, där Europol anser att en utredning av ett brott som omfattas av dess behörighet bör inledas, ska Europol, via den nationella Europolenheten, göra en framställan om att den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter inleder, genomför eller samordnar en sådan brottsutredning.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får den verkställande direktören, om denna anser att en utredning bör inledas av ett särskilt brott som rör endast en medlemsstat, men som berör ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik, begära att den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter, via sin nationella Europolenhet, inleder, genomför eller samordnar en sådan brottsutredning.
3. Punkterna 1 och 2 är inte tillämpliga på brott som skadar unionens ekonomiska intressen och som omfattas av Eppos behörighet.
4. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska utreda varje begäran som görs enligt punkterna 1 och 2 som en prioriterad fråga och fatta ett motiverat beslut utan onödigt dröjsmål.

De nationella Europolenheterna ska utan onödigt dröjsmål informera Europol, med avseende på en framställan enligt punkterna 1 eller 2 om det beslut som fattas av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

5. Om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna beslutar att inte tillmötesgå en framställan enligt punkterna 1 och 2, ska de utan onödigt dröjsmål, och under alla omständigheter inom en månad efter mottagandet av framställan, informera Europol om skälen till sitt beslut. Skälen kan undanhållas i följande fall:
 - a) Angivandet av skälen strider mot den berörda medlemsstatens grundläggande säkerhetsintressen.
 - b) Angivandet av skälen äventyrar en positiv utgång av en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet.
6. Europol ska omedelbart informera Eurojust om varje begäran som görs enligt punkterna 1 och 2 och om varje beslut som fattas av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med punkterna 4 och 5 för att göra det möjligt för Eurojust att säkerställa snabb rättslig uppföljning på nationell nivå och utöva sin behörighet, även, i förekommande fall, förmågan att agera på eget initiativ i enlighet med tillämpliga bestämmelser i förordning (EU) 2018/1727.
7. Europol ska omedelbart underrätta Eppo om begäran som görs enligt punkterna 1 och 2 om brott som omfattas av Eppos behörighet och om alla relaterade beslut av en behörig myndighet i en medlemsstat enligt punkterna 4 och 5.

AVSNITT 2

SPECIALISERAD OPERATIV KAPACITET

Artikel 12

Operativ tjänst och analystjänst

1. Europol ska genom den operativa tjänsten och analystjänsten upprätthålla en kontinuerlig operativ och analytisk kapacitet dygnet runt alla dagar i veckan för att stödja samordning, organisation och genomförande av utrednings- och operativa åtgärder som genomförs tillsammans med medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.
2. Den operativa tjänsten och analystjänsten ska säkerställa följande:
 - a) Operativ och strategisk analys av information och kriminalunderrättelser, inbegripet till stöd för den verksamhet som utförs av centrumen.
 - b) Stöd till och samordning av analysprojekt.
 - c) Tillhandahållande av övergripande tjänster på områdena interoperabilitet, biometriska uppgifter, underrättelseinhämtning genom öppna källor, underrättelser om resande och satellitbilder.
 - d) Identifikation av operativa samband och samordning av gränsöverskridande operativa svar och utredningsinsatser, inbegripet, i förekommande fall, förslag om upprättandet av ett ärende för ett gemensamt operativt analysfall.
 - e) Samordning av och samstämmighet i operativt stöd som tillhandahålls enligt denna förordning, inbegripet inom ramen för operativa arbetsgrupper, gemensamma utredningsgrupper, Europolutplaceringar och Empact-verksamhet.
 - f) Beredning av de analysprodukter som avses i artikel 7.

3. Den operativa tjänsten och analysttjänsten ska säkerställa samordning, samarbete och operativ samstämmighet mellan unionscentrumen med specialkunskap, särskilt när operativ verksamhet, kriminalunderrättelser eller utredningar rör flera former av brottslighet, eller brott med anknytning till de former av brottslighet som förtecknas i bilaga I, om sådana brott involverar en hybriddimension, eller på annat sätt kräver ett sektorsövergripande svar.

Artikel 13

Unionscentrum för specialkunskap

1. Europeiska it-brottscentrumet, Europeiska centrumet mot terrorism, Europeiska centrumet för bekämpning av finansiell och ekonomisk brottslighet, Europeiska centrumet för grov och organiserad brottslighet och Europeiska centrumet mot migrantsmuggling inrättas härmed som unionscentrum för specialkunskap (*centrumen*).
2. Centrumen ska utgöra en del av Europols organisationsstruktur och ska inte vara separata juridiska personer. De ska fungera som Europols främsta specialiserade kapacitets- och expertstrukturer på sina respektive områden och ska stödja förebyggande och bekämpande av sådana former av brott, inbegripet brott med anknytning till de former av brott som förtecknas i bilaga I om dessa brott involverar en hybriddimension, som omfattas av Europols behörighet.
3. Centrumen ska särskilt
 - a) tillhandahålla specialiserat operativt stöd till behöriga myndigheter i medlemsstaterna,
 - b) tillhandahålla operativt stöd inom ramen för operativa arbetsgrupper, gemensamma utredningsgrupper och Empact,
 - c) underlätta samordning och samarbete mellan medlemsstaterna och, i förekommande fall, med unionens andra institutioner, organ och byråer samt relevanta partner, inbegripet fastställande av operativa samband,
 - d) stödja integrerade operativa åtgärder, under samordning av den operativa tjänsten och analysttjänsten, som inbegriper flera former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet, eller brott med anknytning till de former av brottslighet som förtecknas i bilaga I, om sådana brott involverar en hybriddimension, bland annat genom mobilisering och samordning av specialkunskap och kapacitet inom flera operativa områden,
 - e) identifiera kapacitetsbehov och bidra till utveckling, användning och integrering av avancerad kapacitet i Europols och medlemsstaternas behöriga myndigheters verksamhet, bland annat genom specialiserad utbildning, i samordning med framsyns- och kapacitetstjänsten och i nära samarbete med Europolstödkontor,
 - f) bidra till beredningen av de analysprodukter som avses i artikel 7.
4. Europol ska säkerställa att centrumens verksamhet är förenlig med unionens strategiska och operativa prioriteringar för inre säkerhet, inbegripet de som fastställts inom ramen för Empact.
5. Centrumen får omfatta sambandsmän och företrädare för andra unionsorgan och unionsbyråer i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i punkt 6.

Europol får också bjuda in partner med relevant expertis att bidra till den verksamhet som avses i punkt 3 e och f, i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i punkt 6.

6. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen anta genomförandebestämmelser om centrumens organisation, särskilda funktioner, sammansättning och drift och ska regelbundet se över och vid behov anpassa dessa regler mot bakgrund av operativa behov och nya säkerhetshot.

Artikel 14

Det europeiska centrumet för grov och organiserad brottslighet

I enlighet med artikel 6.1 b ska Europols stöd, särskilt genom det europeiska centrumet för grov och organiserad brottslighet, i synnerhet bestå av följande:

- a) Stödja identifiering av, prioritering av, inriktning på och störning av mål av högt värde och kriminella högrisknätverk.
- b) Stödja och samordna gränsöverskridande utredningar och operativ verksamhet kopplade till narkotikahandel, handel med skjutvapen och sprängämnen, miljöbrott, egendomsbrott och andra former av grov och organiserad brottslighet.
- c) Tillhandahålla specialiserad expertis till stöd för komplexa, utredningar och operativ verksamhet som omfattar rättssystemen i flera länder, inbegripet inom ramen för de operativa arbetsgrupperna, gemensamma utredningsgrupper och Empacts verksamhet.
- d) Stödja identifiering, övervakning och störning av kriminella nätverks rekrytering och exploatering av barn och ungdomar, inbegripet genom onlinetjänster och onlineplattformar, i syfte att begå, underlätta eller dölja brottslig verksamhet.

Artikel 15

Europeiska it-brottscentrumet

I enlighet med artikel 6.1 b ska Europols stöd, särskilt genom Europeiska it-brottscentrumet, i synnerhet bestå av följande:

- a) Stödja medlemsstaterna och, i förekommande fall, privata parter i arbetet i att förebygga och reagera på cyberattacker av misstänkt kriminellt ursprung och storskaliga skadliga aktiviteter på nätet, bland annat i samarbete med Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa), inbegripet när det gäller incidenter med utpressningsprogram, och genom att få tillgång till den infrastruktur som används för att genomföra attacken.
- b) Stödja medlemsstaterna, och i förekommande fall privata parter, i att hantera krissituationer online, särskilt genom att förse privata parter med den information som krävs för att identifiera relevant innehåll, tjänster, konton, infrastruktur eller digital verksamhet online, inbegripet genom att anmäla onlineinnehåll till leverantörer av onlinetjänster.
- c) Stödja medlemsstaterna i att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn, spridning av material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och kontaktsökning med barn.

- d) Bidra till att identifiera offer för och gärningsmän bakom cyberbrottslighet och it-relaterad brottslig verksamhet, inbegripet sexuella övergrepp mot barn på nätet.
- e) Upprätthållande och införande av specialiserad expertis och kapacitet inom digital kriminalteknik, teknik, analys och utredning, bland annat för att stödja behandling och analys av digitala data och lagligen erhållna krypterade data.
- f) Erbjuda värdtjänster och stöd för plattformar för operativ samordning och specialiserade ramar för operativt samarbete på området it-brottslighet och gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis, inbegripet den gemensamma insatsgruppen mot it-brottslighet.

Artikel 16

Det europeiska centrumet för bekämpning av finansiell och ekonomisk brottslighet

I enlighet med artikel 6.1 b ska Europols stöd, särskilt genom det europeiska centrumet för bekämpning av finansiell och ekonomisk brottslighet, i synnerhet bestå av följande:

- a) Stödja medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar i spårningen och identifieringen av hjälpmedel, intäkter och egendom som är eller kan bli föremål för ett beslut om frysning eller förverkande i enlighet med artikel 9.
- b) Stödja upptäckt, analys och övervakning av olagliga finansiella flöden, olagliga finansiella nätverk och kriminella affärsmodeller med koppling till organiserad brottslighet och finansiering av terrorism.
- c) Tillhandahålla operativt och analytiskt stöd till förmån för Eppo när det gäller brott som omfattas av Europols och Eppos behörighet i enlighet med artikel 81.
- d) Stödja medlemsstaterna i att bekämpa storskaliga digitala bedrägerier, inbegripet genom att underlätta rapportering av bedrägerier och samarbete med finansinstitut, onlineplattformar och internationella partner.

Artikel 17

Europeiska centrumet mot migrantsmuggling

I enlighet med artikel 6.1 b ska Europols stöd, särskilt genom Europeiska centrumet mot migrantsmuggling, i synnerhet bestå av följande:

- a) Stödja identifiering, övervakning och analys av kriminella nätverk som är involverade i migrantsmuggling och människohandel, inbegripet deras affärsmodeller, tillvägagångssätt och kriminella infrastruktur.
- b) Stödja upptäckt och analys av den digitala dimensionen av migrantsmuggling och människohandel, bland annat genom analys av öppen källkod, samarbete med leverantörer av onlinetjänster och specialistnätverk.
- c) Stödja upptäckt, analys och störning av olagliga finansiella flöden, tillgångar som härrör från brott och finansiell infrastruktur som används av nätverk för migrantsmuggling och människohandel, i nära samarbete med Europeiska centrumet för bekämpning av finansiell och ekonomisk brottslighet.
- d) Stödja samarbete och operativ samordning med medlemsstaterna, Frontex, Eurojust, unionens andra relevanta organ och byråer, tredjeländer och internationella partner i frågor som rör migrantsmuggling och människohandel.

Artikel 18

Europeiska centrumet för terrorismbekämpning

I enlighet med artikel 6.1 d ska Europols stöd, särskilt genom Europeiska centrumet för terrorismbekämpning, i synnerhet bestå av följande:

- a) Tackla spridning av terrorisminnehåll och våldsbejakande extremistiskt innehåll online, inbegripet genom att samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter när det gäller avlägsnandeorder, i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2021/784, och genom att anmäla onlineinnehåll till leverantörer av onlinetjänster.
- b) Stödja utredningar, inbegripet genom att upptäcka och analysera finansieringsflöden och nätverk för terrorism, hot med anknytning till kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen och sprängämnen, radikaliserings på nätet och missbruk av onlineplattformar för terrorister och ny teknik för terroristsyften.
- c) Stödja krishantering och operativ samordning, även i krissituationer online, genom särskilda kapaciteter, verktyg, gemensamma samordningsstrukturer och stödmekanismer, inbegripet genom den mekanism för informationsutbyte som avses i artikel 47.
- d) Stödja förebyggandet av radikaliserings som leder till terrorism genom att underlätta utbytet av information, kriminalunderrättelser och analysprodukter mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och, i förekommande fall, med unionens relevanta organ och byråer samt privata parter.

Artikel 19

Inrättande och styrning av ytterligare unionscentrum för specialkunskap

1. Ytterligare unionscentrum för specialkunskap kan komma att inrättas inom Europol, särskilt om den verkställande direktören konstaterar att det finns ett behov av permanent specialiserad kapacitet eller samordnade åtgärder på unionsnivå för att utföra Europols uppgifter.
2. Inrättandet, anpassningen och, i förekommande fall, sammanslagningen och avvecklingen av de ytterligare centrumen ska beslutas genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 139 med beaktande av särskilt följande:
 - a) Omfattningen, komplexiteten eller den gränsöverskridande dimensionen av de relevanta brotts- eller säkerhetshoten och av brott med anknytning till de former av brottslighet som förtecknas i bilaga I, om sådana brott har en hybriddimension.
 - b) Medlemsstaternas operativa behov och behovet av permanent specialiserad kapacitet på unionsnivå.
 - c) Behovet av att säkerställa samstämmighet och komplementaritet med befintliga centrum och unionens andra operativa ramar.
 - d) Tillgång till resurser inom Europol.
3. Artikel 13.2–13.6 ska tillämpas på de centrum som inrättas enligt denna artikel.

AVSNITT 3

INSTRUMENT FÖR OPERATIVT SAMARBETE

Artikel 20

Operativa arbetsgrupper

1. Operativa arbetsgrupper får inrättas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, med stöd av Europol, för att hantera specifika gränsöverskridande brottshot som omfattas av Europols behörighet.

En operativ arbetsgrupp får inrättas om det berörda brottshotet omfattar två eller flera medlemsstater och, på grund av sin omfattning, komplexitet eller gränsöverskridande dimension, kräver samordnade operativa och utredningsåtgärder på unionsnivå.

2. De medlemsstater som deltar i en operativ arbetsgrupp och Europol ska säkerställa samstämmighet och, när så är möjligt, integration inom ramen för Empact.
3. De medlemsstater som inrättar en operativ arbetsgrupp får besluta att bjuda in andra medlemsstater och tredjeländer som avses i kapitel VII att delta i eller stödja den operativa arbetsgruppen.
4. Europol ska, i samförstånd med de medlemsstater som deltar i en operativ arbetsgrupp, stödja planeringen, samordningen och genomförandet av den operativa verksamhet och kriminalunderrättelseverksamhet som genomförs inom ramen för denna arbetsgrupp.

Europol ska tillhandahålla relevant operativt och ekonomiskt stöd.

5. Medlemsstater som deltar i en operativ arbetsgrupp ska i enlighet med nationell lagstiftning
 - a) säkerställa kontinuerligt och strukturerat utbyte av all relevant information med Europol och de andra deltagande medlemsstaterna i god tid, genom nätapplikationen för säkert informationsutbyte (Siena), och vid behov säkerställa att sådan information görs tillgänglig för direkt åtkomst i enlighet med artiklarna 39, 40 och 41,
 - b) effektivt tillgodogöra sig det operativa och ekonomiska stöd som tillhandahålls av Europol,
 - c) vid behov och i enlighet med nationell lagstiftning genomföra samordnad kriminalunderrättelseverksamhet och utredningar för att hantera de berörda brottshoten,
 - d) inleda parallella finansiella utredningar för att identifiera, frysa och beslagta tillgångar som härrör från brott,
 - e) i förekommande fall mobilisera sambandsmän som är utplacerade i tredjeländer där brottslig verksamhet utreds inom ramen för den operativa arbetsgruppen för att förbättra samarbetet och informationsutbytet och förse Europol med den information som erhållits.
6. Den verkställande direktören ska via den nationella Europolenheten föreslå de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna att en operativ arbetsgrupp inrättas, om en sådan arbetsgrupp på grundval av objektiva kriterier skulle ge ett mervärde i hanteringen av ett specifikt gränsöverskridande brottshot som omfattas av Europols behörighet och tillgodoser identifierade operativa behov.

7. Styrelsen ska anta genomförandebestämmelser för inrättande och genomförande av operativa arbetsgrupper, inbegripet nödvändiga skyddsåtgärder för tredjeländers deltagande.
8. Europol ska, tillsammans med de medlemsstater som deltar i en operativ arbetsgrupp, i alla skeden av den operativa verksamheten bedöma om det är nödvändigt att inrätta en gemensam utredningsgrupp i enlighet med artikel 21 för att stödja samordnade och varaktiga åtgärder på unionsnivå.

Artikel 21

Deltagande i gemensamma utredningsgrupper

1. Europol får delta i den verksamhet som bedrivs av gemensamma utredningsgrupper, inbegripet sådana som inrättats i enlighet med rådets rambeslut 2002/465/RIF⁶⁵ och konventionen upprättad av rådet på grundval av artikel 34 i EU-fördraget, om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater⁶⁶ som rör former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet. Avtalet om inrättande av en gemensam utredningsgrupp ska fastställa villkoren för Europols deltagande i gruppen, och ska inkludera information om reglerna om ansvar.
2. Europol får, inom de gränser som fastställs i lagstiftningen i de medlemsstater där en gemensam utredningsgrupp är verksam, delta i all verksamhet och allt informationsutbyte med alla medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen.
3. Europol som deltar i en gemensam utredningsgrupp får, i enlighet med denna förordning, förse alla medlemmar i gruppen med nödvändiga uppgifter som behandlas av Europol för de ändamål som fastställs i artikel 32.2. Europol ska samtidigt informera de nationella Europolenheter i de medlemsstater som är företrädare i gruppen samt de nationella enheterna i de medlemsstater som tillhandahåller uppgifterna.
4. Europol får för de ändamål som anges i artikel 32.2 behandla information som erhållits vid deltagande i en gemensam utredningsgrupp med samtycke från den medlemsstat som tillhandahåller informationen, på de villkor som fastställs i denna förordning.
5. Om Europol har skäl att anta att inrättandet av en gemensam utredningsgrupp skulle ge en utredning ett mervärde, får den föreslå de berörda medlemsstaterna detta och vidta åtgärder för att bistå dem med inrättandet av en gemensam utredningsgrupp.
6. På begäran av en medlemsstats behöriga myndighet efter råd från Eurojust i enlighet med artikel 27.1 i förordning (EU) .../... [*förslag till Eurojustförordning*] ska Europol, inom ramen för sin behörighet, delta i den berörda gemensamma utredningsgruppen, och i annat fall lämna vederbörligen motiverade skäl till att inte delta.

Artikel 22

Europols utplaceringar

⁶⁵ Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper (EGT L 162, 20.6.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

⁶⁶ EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.

1. En medlemsstat får, i enlighet med sin nationella lagstiftning, begära Europolutplaceringar på sitt territorium för att använda det operativa stöd som tillhandahålls av Europol.
2. Europolutplaceringar för operativt stöd ska i synnerhet ske vid komplexa eller storskaliga utredningar eller kriminalunderrättelseverksamhet som kräver samordnat stöd på unionsnivå. Europolutplaceringar får inbegripa deltagande i gemensamma utredningsgrupper som inrättats i enlighet med artikel 21, i operativa arbetsgrupper som inrättats i enlighet med artikel 20 eller i annan samordnad operativ verksamhet.

Europolutplaceringar får också ske för att stödja kontroller mot relevanta databaser, inbegripet i samband med förstärkta kontroller vid unionens yttre gränser eller stöd till migrationshanteringsverksamhet i enlighet med förordning (EU) 2019/1896, eller för att stödja medlemsstaterna vid större internationella evenemang.

Europolutplaceringar ska också i synnerhet ske för att säkerställa effektiv användning, integrering och utplacering av Europols tjänster, verktyg och avancerade kapacitet i medlemsstaternas operativa miljöer.
3. Europol ska bedöma varje begäran från en medlemsstat i enlighet med punkt 1 och kan tillåta en Europolutplacering, med hänsyn till Europols tillgängliga resurser.
4. Efter godkännande av en Europolutplacering enligt punkt 3 ska Europol och den berörda medlemsstaten komma överens om villkoren för Europolutplaceringen.
5. Europolpersonal och utstationerade nationella experter som är utplacerade på den berörda medlemsstatens territorium ska agera i enlighet med denna förordning och den nationella lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium utplaceringen äger rum.
6. Den medlemsstat på vars territorium utplaceringen äger rum ska, i enlighet med de villkor som överenskommits i enlighet med punkt 4, göra följande:
 - a) Förse Europol med all relevant information utan onödigt dröjsmål och om möjligt möjliggöra direkt tillgång till sådan information för Europolutplaceringar, i enlighet med nationell lagstiftning.
 - b) Göra det möjligt för Europolutplaceringar att närvara vid genomförandet av utredningsåtgärder, i enlighet med nationell lagstiftning.
 - c) Underlätta mobiliseringen av specialiserad expertis, inbegripet expertis inom analys, digital kriminalteknik, it och systemintegration.
 - d) Vidta nödvändiga åtgärder, i enlighet med nationell lagstiftning, för att säkerställa att de resultat som produceras genom operativt stöd från Europolutplaceringar kan användas som bevis i nationella utredningsförfaranden och rättsliga förfaranden, inbegripet genom att säkerställa att sådana resultat genereras, dokumenteras och överförs på ett sätt som är förenligt med kraven i nationell lagstiftning.
7. Den verkställande direktören får via Europolstödkontoret föreslå de behöriga myndigheterna i en medlemsstat en Europolutplacering om han eller hon anser att en sådan utplacering skulle ge ett mervärde när det gäller att förebygga eller bekämpa former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet.
8. Om ett tredjeland med vilket Europol har upprättat samarbetsförbindelser i enlighet med denna förordning eller förordning (EU) 2018/1725 begär Europolutplaceringar på sitt territorium i enlighet med denna artikel, ska kraven och förfarandet i

punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel tillämpas, i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i punkt 9 i denna artikel.

9. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen anta genomförandebestämmelser om förberedelse och genomförande av Europolutplaceringar.

Artikel 23

Europols stöd till Empact

1. I syfte att hjälpa medlemsstaterna att ytterligare stärka Empact som en enhetlig ram för att förebygga och bekämpa hot från kriminella nätverk på unionsnivå ska Europol tillhandahålla administrativt, logistiskt, finansiellt och operativt stöd till operativ och strategisk verksamhet som bedrivs av medlemsstater och tredjeländer, inbegripet informationsutbyte på detta område, samt till tredjeländer som deltar i sådan verksamhet.

I detta avseende ska Europol komplettera de nationella Europolenheternas samordningsfunktioner på nationell nivå.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska Europol genom Empact-stödgruppen särskilt göra följande:
 - a) Stödja utarbetandet och genomförandet av operativa handlingsplaner vartannat år, inbegripet genom att bistå vid fastställandet av operativa prioriteringar, mål och resultat.
 - b) Underlätta de nationella Empact-samordnarnas sammanträden.
 - c) Stödja utarbetandet och förvaltningen av operativa handlingsplaner.
 - d) Stödja tredjeländers deltagande i Empact, särskilt EU:s kandidatländer och potentiella kandidatländer.
3. Vid genomförandet av det stöd som avses i punkt 2 ska Europol genom Empact-stödgruppen samarbeta nära med de nationella Europolenheterna, de nationella Empact-samordnarna och med andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer som är involverade i Empact och, i förekommande fall, med tredjeländer och andra partner i enlighet med denna förordning.

Artikel 24

Användning av operativa och tekniska pooler

1. Europol ska inrätta och upprätthålla specialiserade operativa och tekniska reserver bestående av experter som utsetts av medlemsstaterna för att säkerställa tillgång till den mycket specialiserade expertis som krävs för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter och för att stödja medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna ska utse experter som ska ingå i de specialiserade operativa och tekniska pooler som avses i punkt 1, i enlighet med de profiler och deltagandekrav som fastställs av styrelsen, för att säkerställa tillgången till specialiserad expertis. Utnämning av en expert till en pool ska inte påverka anställningsförhållandet mellan experten och den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
3. Experter som deltar i reserverna får, med samtycke från den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten, utstationeras till Europol.

4. Europol får ge medlemsstaterna ekonomiskt stöd i samband med utbildning och utstationering av experter som deltar i reserverna.
5. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen anta genomförandebestämmelser om driften av poolerna, inklusive villkoren för utstationering av experter, anordnande av utbildning och tillhandahållande av ekonomiskt stöd enligt punkt 4.

AVSNITT 4

NATIONELLA STRUKTURER FÖR OPERATIVT SAMARBETE

Artikel 25

Nationella Europolenheter

1. Medlemsstaterna och Europol ska samarbeta med varandra i fullgörandet av sina respektive uppgifter enligt denna förordning.
2. Varje medlemsstat ska inrätta eller utse en nationell Europolenhet.

Den nationella Europolenheten ska fungera som sambandsorgan och central samordningspunkt mellan Europol och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess nationella Europolenhet kan fullgöra de uppgifter som anförs i denna förordning, och i synnerhet att den har åtkomst till nationella brottsbekämpningsuppgifter och andra relevanta uppgifter som är nödvändiga för samarbetet med Europol.

3. De nationella Europolenheter ska säkerställa den strategiska samordningen på den nationella nivån för medlemsstaternas behöriga myndigheter vars verksamhet omfattas av Europols behörighet, i syfte att samarbeta med Europol.

För detta ändamål ska de nationella Europolenheter särskilt göra följande:

- a) Identifiera, konsolidera och till Europol meddela de operativa prioriteringarna och kapacitetsbehoven för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, inbegripet i fråga om den ram som avses i artikel 57.
- b) Samordna nationella bidrag till Europols strategiska och analytiska verksamhet.
- c) Stödja anpassningen av nationella prioriteringar till unionens prioriteringar för att förebygga och bekämpa de former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet.
4. Cheferna för de nationella Europolenheter ska sammanträda regelbundet för att samordna strategiska prioriteringar för samarbetet med Europol och för att fastställa gemensamma operativa prioriteringar och kapacitetsbehov.
5. De nationella Europolenheter ska underlätta informationsutbytet mellan Europol och de behöriga myndigheterna i deras medlemsstater. För detta ändamål ska de nationella Europolenheter
 - a) ta emot all information från Europol som utbyts i samband med direkta kontakter mellan Europol och de behöriga myndigheterna i deras medlemsstater, såvida inte den nationella Europolenheten uppger att den inte behöver ta emot sådan information,

- b) ha tillgång till nationella brottsbekämpningsuppgifter och andra relevanta uppgifter som är nödvändiga för samarbetet med Europol,
 - c) bidra till fullgörandet av de uppgifter som tilldelats de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i samband med deras skyldigheter i fråga om informationsutbyte med Europol, i enlighet med kapitel III.
6. Den nationella Europolenheten ska säkerställa att medlemsstaterna på lämpligt sätt tillgodosör sig Europols operativa stöd, inbegripet genom att underlätta integreringen av Europols stöd och verktyg i nationella utredningar och medlemsstatens behöriga myndigheters deltagande i operativ verksamhet som samordnas, organiseras eller stöds av Europol, inklusive operativa arbetsgrupper och Europolutplaceringar.
- För de ändamål som avses i första stycket ska den nationella Europolenheten omfatta ett Europolstödkontor som inrättats i enlighet med artikel 26.
7. De nationella Europolenheter ska säkerställa samordning på nationell nivå av den verksamhet som bedrivs inom ramen för Empact, bland annat genom att stödja den nationella Empact-samordnaren i planeringen och genomförandet av Empacts verksamhet och underlätta deltagandet av medlemsstatens behöriga myndigheter.
- För de ändamål som avses i första stycket ska den nationella Europolenheten omfatta en Empact-stödgrupp.
- Varje medlemsstat som inrättar eller deltar i Empacts operativa insatser som stöds av Europol ska när så är möjligt använda Siena för att utan dröjsmål tillhandahålla Europol och andra medlemsstater all relevant information.
8. De nationella Europolenheter ska bära kostnader för förbindelser med Europol ska bäras av medlemsstaterna och, med undantag för anslutningskostnader, inte debiteras Europol.
- Europol ska stödja de nationella Europolenheter funktion och kapacitet, inbegripet deras stödfunktioner.
- Detta stöd ska omfatta ekonomiska bidrag till de nationella Europolenheter i enlighet med de bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 124.

Artikel 26

Europolstödkontor

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett Europolstödkontor inom den nationella Europolenheten för att säkerställa att medlemsstaterna på lämpligt sätt tillgodosör sig Europols stöd.
2. Europolstödkontor ska i förekommande fall göra följande:
 - a) Underlätta för medlemsstatens behöriga myndigheter att använda och integrera Europols operativa stöd, analysprodukter och expertis.
 - b) Stödja förberedelse, genomförande och uppföljning av operativ verksamhet som stöds av Europol, inbegripet operativa arbetsgrupper och Europolutplaceringar.
 - c) Underlätta mobiliseringen av specialiserad kapacitet för utredningar på nationell nivå.

3. Europolstödkontor ska bestå av utstationerad Europolpersonal med tidigare erfarenhet vid de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där Europolstödkontoret är inrättat. Denna personal ska verka under ansvar av Europol och den medlemsstat där Europolstödkontoret är inrättat, i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i punkt 4.
4. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen anta genomförandebestämmelser för inrättande, organisation och drift av Europolstödkontor, inbegripet de minimikrav som ska uppfyllas av Europolpersonal som utstationerats till sådana kontor, arrangemangen för deras utstationering och fördelningen av ansvaret mellan Europol och den medlemsstat där Europolstödkontoret är inrättat.

Artikel 27

Sambandsmän

1. Varje nationell Europolenhet ska utse minst en sambandsman som ska vara knuten till Europol.

Om inte annat anges i föreliggande förordning, ska sambandsmännen vara underkastade nationell rätt i den medlemsstat som de utsetts av.
2. Sambandsmännen ska utgöra nationella sambandskontor vid Europol och ska av sina nationella Europolenheter ges i uppdrag att företräda intressena i den medlemsstat de företräder inom Europol i enlighet med nationell rätt i den medlemsstat som de utsetts av och de bestämmelser som gäller för Europols förvaltning.
3. Sambandsmännen ska stödja en effektiv integrering av Europols stöd i den nationella operativa verksamheten.

I detta syfte ska sambandsmännen, i samordning med Europol, bidra till tillhandahållandet av stöd som är anpassat till deras medlemsstats operativa behov och krav.
4. Sambandsmännen ska delta i utbytet av information mellan Europol och medlemsstaterna.
5. Sambandsmännen ska, i enlighet med nationell lagstiftning, delta i utbytet av information mellan medlemsstaterna och sambandsmännen från andra medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer.

Europols infrastruktur kan i enlighet med nationell rätt användas för sådana bilaterala utbyten även för att täcka former av brottslighet som inte omfattas av Europols behörighet. Allt sådant informationsutbyte ska ske i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
6. Genom det informationsutbyte som avses i punkt 5 ska sambandsmännen i nära samarbete med den operativa tjänsten och analysttjänsten stödja identifieringen av operativa samband och samordningen av gränsöverskridande operativa svar och utredningsinsatser.
7. Styrelsen ska fastställa sambandsmännens rättigheter och skyldigheter gentemot Europol. Sambandsmännen ska åtnjuta de privilegier och den immunitet som är nödvändiga för att de ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter i enlighet med artikel 125.2.

8. Europol ska säkerställa att sambandsmännen har fullständig information om, och är delaktiga i, all Europols verksamhet, i den mån det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.
9. Europol ska täcka kostnaderna för att förse medlemsstater med erforderliga lokaler i Europols högkvarter och ge tillräckligt stöd för att sambandsmännen ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. Alla övriga kostnader som uppstår i samband med utnämningen av sambandsmän ska bäras av den utseende medlemsstaten, inbegripet kostnaderna för sambandsmännens utrustning.

Kapitel III

Informationshantering

AVSNITT 1

HORISONTELLA REGLER OM DATABEHANDLING

Artikel 28

Källor

1. Europol får endast behandla uppgifter som har erhållits från
 - a) medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt och artikel 29,
 - b) unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer, tredjeländer och internationella organisationer,
 - c) privata parter och fysiska personer.
2. Europol får hämta och behandla uppgifter, inbegripet personuppgifter, direkt från allmänt tillgängliga källor, inbegripet från internet och offentliga uppgifter.
3. I den mån Europol enligt unionens, internationella eller nationella rättsliga instrument har rätt till åtkomst till uppgifter från unionens, internationella eller nationella informationssystem, får Europol via dessa kanaler samla in och behandla uppgifter, inbegripet personuppgifter, om och i den mån det är nödvändigt för fullgörandet av dess arbetsuppgifter. De tillämpliga bestämmelserna i dessa unionens, internationella eller nationella rättsliga instrument ska reglera Europols åtkomst till, och användning av, dessa uppgifter i den mån de innehåller striktare regler för åtkomst och användning än de som föreskrivs i denna förordning. Åtkomsten till sådana informationssystem ska endast beviljas vederbörligen bemyndigad personal och endast i den mån detta är nödvändigt för, och står i proportion till, deras arbetsuppgifter.

Artikel 29

Medlemsstaternas information

1. Medlemsstaterna ska i god tid förse Europol med den information som krävs för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa ett effektivt deltagande av medlemsstaternas behöriga myndigheter i de ramar för informationsutbyte och operativ datahantering som fastställs i denna förordning och ska vid behov möjliggöra strukturerat,

automatiserat och driftskompatibelt tillhandahållande av information till Europol i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell lagstiftning.

3. Sambandsmän för invandring som utsetts av medlemsstaternas behöriga myndigheter ska förse Europol med relevant information genom de ramar för informationsutbyte som fastställs i denna förordning, genom att använda Siena. Om detta inte är möjligt av rättsliga, organisatoriska eller tekniska skäl ska medlemsstaterna säkerställa att relevant information överförs till Europol via andra säkra kanaler av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.
4. I enlighet med artikel 107 ska den nationella Europolenheten och de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ansvara för att säkerställa efterlevnaden av nationell lagstiftning när de tillhandahåller information till Europol och, i den mån det är möjligt, säkerställa att sådan information är fullständig, korrekt och aktuell.
5. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten får medlemsstaterna vägra att lämna information på en eller flera av följande grunder:
 - a) Tillhandahållandet av information strider mot den berörda medlemsstatens grundläggande säkerhetsintressen.
 - b) Tillhandahållandet av information äventyrar en positiv utgång av en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet.
 - c) Tillhandahållandet av information skulle medföra att uppgifter som sätts i samband med organisationer eller särskild underrättelseverksamhet inom området för nationell säkerhet lämnas ut.

Medlemsstaterna ska lämna information så snart de skäl som avses i första stycket, leden a, b eller c inte längre föreligger.

6. Europol ska utarbeta en årlig bedömning av den information som medlemsstaterna lämnar enligt denna artikel på grundval av kvantitativa och kvalitativa kriterier som fastställs av styrelsen. Bedömningen ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Artikel 30

Europols roll i förhållande till Schengens informationssystem

1. Europol ska genom Sirenekontoret säkerställa utbyte och tillgång till kompletterande information i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1860⁶⁷, (EU) 2018/1861⁶⁸ och (EU) 2018/1862⁶⁹.

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1860 av den 28 november 2018 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 312, 7.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1860/oj>).

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006 (EUT L 312, 7.12.2018, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1861/oj>).

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1862 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU (EUT L 312, 7.12.2018, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1862/oj>).

2. Europol ska på begäran av den registrerande medlemsstaten stödja medlemsstaterna genom att underlätta korskontroll och analys av registreringsuppgifter och tilläggsinformation mot information som lagras vid Europol, i synnerhet för att lokalisera de personer som är föremål för en registrering.
3. Europol ska på begäran vidarebefordra information som tagits emot i enlighet med artikel 35.8 i förordning (EU) 2018/1861 och i enlighet med artikel 48.8 i förordning (EU) 2018/1862 genom utbyte av kompletterande information, med förbehåll för begränsningar för behandling av den information som anges av den registrerande medlemsstaten.
4. Europol ska bistå medlemsstaterna i behandling av uppgifter som tredjeländer eller internationella organisationer tillhandahåller Europol om personer som är inblandade i terrorism eller grov brottslighet.

För sådana uppgifter ska Europol föreslå medlemsstaterna att informationsregistreringar om tredjelandsmedborgare (*informationsregistreringar*) i unionens intresse förs in i Schengens informationssystem (SIS) i enlighet med artikel 37a i förordning (EU) 2018/1862.
5. Medlemsstaterna ska informera Europol om alla informationsregistreringar som införts i SIS och om varje träff för en sådan informationsregistrering, och får genom Europol informera det tredjeland eller den internationella organisation som tillhandahöll den information som ledde till införandet av informationsregistreringen av träffar för en sådan informationsregistrering, i enlighet med förfarandet i förordning (EU) 2018/1862.

Europol får till de berörda medlemsstaterna överföra information som rör sökträffar för ändamål som rör operativ samordning, korskontroll och utredningsstöd i enlighet med kapitel III i denna förordning.

Artikel 31

Europols roll i förhållande till Informationssystemet för viseringar och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd

1. Europol ska vidta alla lämpliga åtgärder för att göra det möjligt för utsedda VIS-myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008⁷⁰ att få indirekt åtkomst på grundval av ett system med träff/icke-träff till uppgifter som tillhandahålls för de syften som avses i artikel 32.2 a i den här förordningen, utan att det påverkar eventuella begränsningar som anges av uppgiftslämnaren i enlighet med artikel 33.2.
2. Om sökningen i enlighet med punkt 1 ger en träff, ska Europol inleda ett förfarande genom vilket de uppgifter som gav upphov till träffen får lämnas ut. Detta ska göras i enlighet med det beslut som har fattats av den som har lämnat uppgifterna till Europol, och endast i den mån de uppgifter som gav upphov till träffen är nödvändiga för att de utsedda VIS-myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter avseende informationssystemet för viseringar.

⁷⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

3. Europol ska förvalta Etias bevakningslista i enlighet med artiklarna 34 och 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240⁷¹.
4. Europol får till Etias bevakningslista tillhandahålla uppgifter med koppling till terroristbrott eller andra grova brott som erhållits av Europol, utan att detta påverkar de villkor som reglerar Europols internationella samarbete.
5. Europol ska avge ett motiverat yttrande efter en begäran om samråd som avses i
 - a) artikel 29 i förordning (EU) 2018/1240,
 - b) artikel 9e 4 i förordning (EG) nr 767/2008,
 - c) artikel 9g 4 i förordning (EG) nr 767/2008,
 - d) artikel 22b 14 och 22b 16 i förordning (EG) nr 767/2008.

Vid tillämpning av led a får Europol avge ett motiverat positivt eller negativt yttrande. Europol ska via Siena översända en rapport till den nationella Europolenheten i den medlemsstat som ansvarar för Etias-ansökningsakten. Den nationella Europolenheten ska göra den rapporten tillgänglig för den berörda nationella Etias-enheten för dess bedömning och beslutsfattande enligt förordning (EU) 2018/1240.

6. Vid utförandet av den uppgift som avses i punkt 3 ska Europols styrelse, efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen, anta de förfaranden som avses i artikel 35 i förordning (EU) 2018/1240.
7. Europol ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån inom sitt uppdrag och för de syften som avses i förordning (EU) 2018/1240 har indirekt åtkomst, på grundval av ett system med träff/icke-träff, till uppgifter som lämnas inom ramen för artikel 32.2 a i denna förordning, utan att det påverkar eventuella begränsningar som anges av den som tillhandahåller de berörda uppgifterna i enlighet med artikel 33.2 i denna förordning.
8. Om sökningen ger en träff, ska Europol inleda ett förfarande genom vilket de uppgifter som gav upphov till träffen får lämnas ut, i enlighet med det beslut som har fattats av den som har lämnat uppgifterna till Europol, och endast i den mån de uppgifter som gav upphov till träffen är nödvändiga för att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska kunna utföra sina uppgifter avseende Etias. Punkterna 2–6 i denna artikel ska tillämpas i enlighet med detta.

Artikel 32

Syftet med behandlingen av uppgifter

1. I den mån det är nödvändigt för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter får Europol behandla information, inklusive personuppgifter.
2. Personuppgifter får endast behandlas i följande syften:
 - a) Korsk kontroll i syfte att identifiera kopplingar eller andra relevanta samband mellan uppgifter som rör ett brott som omfattas av Europols behörighet,

⁷¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

- b) Analyser av strategisk eller tematisk karaktär.
 - c) Operativa analyser.
 - d) Underlättande av informationsutbyte mellan medlemsstater, Europol, unionens andra institutioner, organ, uppdrag och byråer, tredjeländer, internationella organisationer och privata parter.
 - e) Relevanta forsknings- och innovationsprojekt som genomförs inom ramen för unionens ramprogram för forskning och innovation.
 - f) Stöd till medlemsstaterna på deras begäran när det gäller att informera allmänheten om misstänkta eller dömda personer som är efterlysta på grundval av ett nationellt rättsligt beslut om ett brott som omfattas av Europolns behörighet samt underlättande av allmänhetens tillhandahållande av information om dessa personer till medlemsstaterna och Europol.
 - g) Särskilja mellan operativa uppgifter som rör de olika kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II till denna förordning, i enlighet med artikel 73 i förordning (EU) 2018/1725.
3. Behandling för operativa analyser som avses i punkt 2 c ska genomföras i form av projekt för operativa analyser för vilka följande särskilda dataskyddsåtgärder ska tillämpas:
- a) För varje projekt för operativa analyser ska den verkställande direktören fastställa det särskilda syftet, kategorier av personuppgifter och av registrerade, deltagare, hur länge uppgifterna får lagras och villkoren för åtkomst, översändning eller överföring och användning av de berörda uppgifterna, och ska informera styrelsen och Europeiska datatillsynsmannen.
 - b) Personuppgifter får endast samlas in och behandlas för det angivna projektet för operativa analyser och lagras i Europolns analytiska miljö enligt artikel 40, om det framkommer att personuppgifter kan vara relevanta för ett annat projekt för operativa analyser, ska fortsatt behandling av dessa personuppgifter vara tillåten endast i den mån den fortsatta behandlingen är nödvändig och proportionell och personuppgifterna är förenliga med de villkor som anges i led a i denna punkt som gäller för det andra analysprojektet.
 - c) Endast bemyndigad personal kan få tillgång till och behandla uppgifter avseende det berörda projektet.
4. Om det är nödvändigt för att uppnå målen för de forsknings- och innovationsprojekt som genomförs av Europol ska behandlingen av personuppgifter för detta ändamål ske i enlighet med artikel 102.
5. Den behandling som avses i punkterna 2 och 3 ska ske i överensstämmelse med de skyddsåtgärder för uppgifter som föreskrivs i förordning (EU) 2018/1725 och i denna förordning. Europol ska dokumentera denna behandling på vederbörligt sätt. Dokumentationen ska på begäran ställas till förfogande för dataskyddsombudet och Europeiska datatillsynsmannen för kontroll av behandlingens lagenlighet.
6. I enlighet med artikel 73 i förordning (EU) 2018/1725 ska Europol i tillämpliga fall och i möjligaste mån göra en tydlig åtskillnad mellan personuppgifter som rör de olika kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II.
7. Europol får endast behandla personuppgifter utanför de kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II om sådan behandling är relevant och nödvändig för de

ändamål som anges i punkt 2. Sådana personuppgifter ska raderas omedelbart när ändamålet med behandlingen har uppfyllts.

8. Om det inte är möjligt att tydligt skilja mellan personuppgifter som rör de olika kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II, eller om Europol måste behandla personuppgifter utanför de kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II, ska Europol informera sitt dataskyddsombud.
9. Personuppgifter som inte rör de kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II ska hållas funktionellt åtskilda från andra uppgifter när så är tillämpligt och i möjligaste mån, och ska under alla omständigheter endast behandlas där det är nödvändigt och proportionerligt för de syften som avses i punkt 2.
10. Europol får tillfälligt behandla uppgifter för att fastställa om behandlingen av sådana uppgifter är relevant och nödvändig för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter. Tidsfristen för behandling av sådana uppgifter får inte överstiga sex månader från mottagandet av dessa uppgifter.
11. Efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen ska styrelsen vid behov anta riktlinjer för att närmare precisera förfarandena för behandling av uppgifter för syftena i punkt 2 i denna artikel i enlighet med artikel 72.2 t.

Artikel 33

Fastställande av syftet med och begränsningar för Europol's behandling av uppgifter

1. En medlemsstat, unionens institution, organ, uppdrag eller byrå, ett tredjeland eller en internationell organisation som lämnar uppgifter till Europol ska fastställa i vilket eller vilka syften uppgifterna får behandlas, i enlighet med artikel 32.

Om den berörda uppgiftslämnare som avses i första stycket inte har uppfyllt kraven i det stycket ska Europol behandla uppgifterna i samförstånd med den som har lämnat de berörda uppgifterna, för att avgöra vilken relevans uppgifterna har och fastställa för vilket eller vilka syften uppgifterna kommer att behandlas vidare.

Europol får behandla uppgifter i annat syfte än det för vilket uppgifterna har lämnats, endast om uppgiftslämnaren har givit tillstånd till detta.

Uppgifter som lämnas för de ändamål som avses i artikel 32.2 a–d får också behandlas av Europol i enlighet med artikel 102 vid tillämpning av artikel 32.2 e.
2. Vid den tidpunkt då uppgifter lämnas till Europol får medlemsstaterna, unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer, tredjeländer och internationella organisationer ange eventuella allmänna eller specifika begränsningar i fråga om åtkomst, även när det gäller överföring, översändning, radering eller förstöring. I de fall där behovet av sådana begränsningar framkommer efter det att uppgifterna har lämnats, ska Europol underrättas om detta. Europol ska iaktta dessa begränsningar.
3. I vederbörligen motiverade fall får Europol besluta om begränsad åtkomst för medlemsstaterna, unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer, tredjeland och internationella organisationer till uppgifter som har erhållits från allmänt tillgängliga källor.

Artikel 34

Skyldighet att underrätta medlemsstater

1. Europol ska utan dröjsmål underrätta en medlemsstat om alla uppgifter som rör den. Om sådana uppgifter omfattas av sådan begränsad åtkomst enligt artikel 33.2 som medför att uppgifterna inte får lämnas ut, ska Europol samråda med uppgiftslämnaren om den begränsade åtkomsten och inhämta dennas samtycke till utlämning av uppgifterna.

I sådana fall får uppgifterna inte lämnas ut utan uttryckligt samtycke från uppgiftslämnaren.

2. Oberoende av eventuella åtkomstbegränsningar, ska Europol underrätta en medlemsstat om eventuella uppgifter som rör denna stat, om detta är nödvändigt för att förebygga en överhängande livshotande situation.

I dessa fall ska Europol samtidigt underrätta uppgiftslämnaren om att uppgifterna har lämnats ut och motivera sin analys av situationen.

AVSNITT 2

EUROPOLS TJÄNSTER OCH VERKTYG

Artikel 35

Europols datamiljö

1. Europol ska utveckla och underhålla de tjänster och verktyg som krävs för att kunna utföra dess uppgifter enligt denna förordning och särskilt behandla information i enlighet med avsnitt 1 i detta kapitel.
2. Europols tjänster och verktyg ska bestå av driftskompatibla tekniska komponenter, infrastrukturer och funktioner som gör det möjligt för Europol att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
3. Europol ska i synnerhet utveckla
 - a) en tjänst för dubbelkontroll enligt artikel 32.2 a,
 - b) en it-miljö för de syften som avses i artikel 32.2,
 - c) Siena, som det säkra verktyget för informationsutbyte som avses i 32.2 d,
 - d) ett delat dataområde för gemensam operativ analys enligt artikel 42,
 - e) en plattform för att underlätta samarbete och informationsutbyte med privata parter enligt artikel 47.

Artikel 36

Europols korskrolltjänst

1. Europols korskrolltjänst ska bestå av
 - a) en infrastruktur för lagring av information,
 - b) ett gränssnitt för sökning som gör det möjligt att söka och hämta all relevant information,
 - c) ett gränssnitt som gör det möjligt att ladda upp, uppdatera eller radera information,

- d) en säker kommunikationsinfrastruktur mellan korskontrolltjänsten och medlemsstaterna och de unionsorgan och unionsbyråer som har rätt att använda tjänsten,
 - e) en säker kommunikationsinfrastruktur mellan korskontrolltjänsten och den europeiska sökportalen som inrättats genom artikel 6.2 c i förordning (EU) 2019/818,
 - f) Europol ska säkerställa korskontrolltjänstens operativa förvaltning, säkerhet, tillgänglighet och integritet.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ärendehanteringssystemen för deras gemensamma kontaktpunkter, deras nationella Europolenheter och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna är tekniskt sammankopplade och interoperabla med Europols korskontrolltjänst.
 3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för att fastställa den tekniska förbindelsen mellan nationella ärendehanteringssystem och korskontrolltjänsten och den tekniska förbindelsen mellan den tjänsten och andra Europols andra tjänster och verktyg. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.
 4. Europol ska i utvecklingen och driften av korskontrolltjänsten och när så är lämpligt, använda befintliga tekniska komponenter och infrastrukturer som utvecklats och förvaltas av Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av storskaliga it-system inom området med frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa).

Europol ska sträva efter synergieffekter i utformningen av korskontrolltjänsten och dess tekniska struktur, inbegripet genom återanvändning av delade tjänster, kommunikationsinfrastrukturer och programvarukomponenter, om detta är tekniskt genomförbart och inte påverkar de specifika syften, styrnings- eller dataskyddskraven för korskontrolltjänsten i enlighet med denna förordning och [förordning \(EU\) 2018/1726](#).

För biometrisk matchning ska Europol, när det är tekniskt möjligt, återanvända och anpassa den teknik som ligger till grund för den delade biometrisk matchningstjänst som inrättats genom artikel 12 i förordning (EU) 2019/818 och som utvecklats av eu-Lisa.

Artikel 37

Uppgiftsinnehåll i Europols korskontrolltjänst

1. Europols korskontrolltjänst ska endast innehålla uppgifter om
 - a) personer som, i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt, misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott som omfattas av Europols behörighet, eller som har dömts för ett sådant brott,
 - b) personer avseende vilka det i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå brott som omfattas av Europols behörighet.
 - c) identifierbara föremål som använts i eller är kopplade till brott, inbegripet handlingar, fordon, vapen och andra relevanta föremål.
2. Uppgifter om de personer eller föremål som avses i punkt 1 kan omfatta

- a) identitetsuppgifter, inbegripet biografiska uppgifter och biometriska uppgifter,
 - b) kriminalunderrättelseuppgifter,
 - c) operativa uppgifter, inbegripet uppgifter om brottslig verksamhet, utredningar och kopplingar mellan ärenden,
 - d) referensuppgifter, inbegripet nationella fallidentifieringar och referenser i polisregister,
 - e) uppgifter om föremål som använts i eller är kopplade till brott, inbegripet handlingar, fordon, vapen och andra relevanta föremål.
3. I enlighet med denna förordning får Europols tjänst för dubbelkontroll innehålla uppgifter som laddats upp av följande enheter:
- a) Nationella Europolenheter som inrättats eller utsetts i enlighet med artikel 25.2.
 - b) Behöriga myndigheter i medlemsstaterna.
 - c) Europol, inklusive uppgifter som tillhandahålls av tredjeländer, unionens institutioner, organ och byråer, privata parter och internationella organisationer.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska förfarandena för lagring av uppgifter, inklusive dataformat, datakvalitetskrav och regler för korskontroll.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 38

Överföring av uppgifter till Europols korskontrolltjänst

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella Europolenheter och medlemsstatens behöriga myndigheter systematiskt och utan onödigt dröjsmål laddar upp uppgifter som
 - a) avser former av brott som omfattas av Europols behörighet,
 - b) är relevanta för gränsöverskridande samarbete eller om det finns faktiska indikationer på en möjlig koppling till andra medlemsstater eller tredjeländer.
2. Med avvikelse från punkt 1 får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna avstå från att överföra uppgifter till Europols korskontrolltjänst på de grunder som avses i artikel 29.5.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella Europolenheterna och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna är utrustade med automatiserade tekniska hjälpmedel (*datainmatningsenheter*) som gör det möjligt att systematiskt överföra uppgifter från deras nationella ärendehanteringssystem till Europols korskontrolltjänst i enlighet med punkt 1.
4. Europol ska systematiskt och utan onödigt dröjsmål överföra uppgifter till Europols korskontrolltjänst som uppfyller villkoren i punkt 1.
5. Medlemsstaterna och Europol ska säkerställa att de uppgifter som överförs till Europols korskontrolltjänst är korrekta, aktuella och fullständiga och ska vid behov uppdatera eller radera dem.

6. Europols korskontrolltjänst ska automatiskt korskontrollera alla nyligen överförda uppgifter mot uppgifter som redan är lagrade i tjänsten för att identifiera kopplingar mellan
 - a) personer,
 - b) föremål,
 - c) brottsliga handling,
 - d) utredningar som utförs i en eller flera medlemsstater eller med tredjeländer.
7. Efter att ha erhållit ett positivt resultat av den korskontroll som avses i punkt 6 ska Europols korskontrolltjänst skapa en registrering och underrätta den berörda enheten i enlighet med artikel 34.
8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska förfarandena för överföring av uppgifter, inklusive dataformat, och de automatiserade förfarandena för överföring och korskontroll. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 39

Sökning i och tillgång till uppgifter i Europols korskontrolltjänst

1. Medlemsstaterna ska kunna söka efter och ha tillgång till all information som lagras i Europols korskontrolltjänst i enlighet med denna förordning.
2. Europols korskontrolltjänst ska göra det möjligt för de nationella Europolenheter och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att söka information som lagras genom
 - a) alfanumeriska uppgifter,
 - b) biometriska uppgifter,
 - c) multimedieuppgifter.
3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska systematiskt söka relevant information i Europols korskontrolltjänst i följande fall:
 - a) Vid utredningar av brott som omfattas av Europols behörighet.
 - b) När det finns rimliga skäl att anse att ärendet har en gränsöverskridande eller internationell dimension.
4. Europol ska inte ha tillgång till innehållet i den sökning som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller till sökningens resultat.
5. Europol ska söka i Europols korskontrolltjänst för att utföra de uppgifter som fastställs i denna förordning.
6. Sökningar får göras i Europols korskontrolltjänst när detta föreskrivs i andra unionslagstiftningsakter.
7. Sökningens resultat ska omfatta alla relevanta uppgifter som lagrats i Europols korskontrolltjänst och som den sökande enheten har tillgång till enligt punkterna 2 och 4 i denna artikel i enlighet med eventuella begränsningar som anges i artikel 33.2.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska förfarandena för sökningar av uppgifter, inbegripet dataformat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 40

Europols analytiska miljö

1. Europol ska utveckla och underhålla den tekniska och operativa miljön för lagring, behandling, korsk kontroll, visualisering och analys av uppgifter, inbegripet till stöd för brottsutredningar och operativ samordning (Europols analytiska miljö).
2. Europols analytiska miljö ska omfatta analytiska arbetsutrymmen, funktioner för ärendehantering, samarbetsverktyg, databehandlingstjänster och annan kapacitet som krävs för att stödja Europols analytiska verksamhet och samarbete med medlemsstaterna och andra auktoriserade partner och för att tillgodose operativa, tekniska eller analytiska behov som fastställts inom ramen för dess verksamhet.
3. Europols analytiska miljö ska tillhandahålla logiskt åtskilda analysprojekt för lagring och behandling av uppgifter för särskilda analysändamål enligt artikel 32.3.
4. Europol ska säkerställa den operativa förvaltningen av, säkerheten i, tillgängligheten för och integriteten i Europols analytiska miljö.

Artikel 41

Sökningar i och tillgång till uppgifter Europols analytiska miljö

1. Europols analytiska miljö ska göra det möjligt för de nationella Europol enheterna och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att söka uppgifter som lagras för att hitta kopplingar till befintliga fall genom
 - a) alfanumeriska uppgifter,
 - b) biometriska uppgifter,
 - c) multimedieuppgifter.
2. Europol ska göra sökningar i Europols analytiska miljö för att utföra sina uppgifter, inbegripet för biometriska uppgifter i syfte att unikt identifiera en fysisk person.
3. Nationella Europol enheter och behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet inom ramen för ett ärende för gemensam operativ analys, som söker i Europols analytiska miljö ska endast ha indirekt tillgång till resultaten av en sådan sökning, på ”träff/icke-träff”-basis. I händelse av en träff ska Europol inleda det förfarande genom vilket de uppgifter som gav upphov till träffen får lämnas ut till den sökande enheten, i enlighet med artikel 34.
4. Unionens informationssystem får också söka Europols analytiska miljö om detta föreskrivs i en annan unionslagstiftningsakt.
 - a) alfanumeriska uppgifter,
 - b) biometriska uppgifter,
 - c) multimedieuppgifter.
5. Europol ska göra sökningar i Europols analytiska miljö för att utföra sina uppgifter, inbegripet för biometriska uppgifter i syfte att unikt identifiera en fysisk person.

6. Nationella Europolenheter och behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet inom ramen för ett ärende för gemensam operativ analys, som söker i Europols analytiska miljö ska endast ha indirekt tillgång till resultaten av en sådan sökning, på ”träff/icke-träff”-basis. I händelse av en träff ska Europol inleda det förfarande genom vilket de uppgifter som gav upphov till träffen får lämnas ut till den sökande enheten, i enlighet med artikel 34.
7. Varje begränsning av åtkomst till, användning av eller lagring av uppgifter i Europols analytiska miljö ska vara förenlig med denna förordning, särskilt artiklarna 33 och 101.

Artikel 42

Inrättande av det delade dataområdet för polisen

1. Europol ska utveckla och upprätthålla en tjänst som gör det möjligt för de nationella Europolenheter och medlemsstaternas behöriga myndigheter att öppna ärenden för gemensam operativ analys (”det delade dataområdet för polisen”).
2. Det delade dataområdet för polisen ska baseras på Europols molninfrastruktur som avses i artikel 50.
3. Det delade dataområdet för polisen ska i den mån det är tekniskt möjligt dela och återanvända de maskinvarukomponenter och programvarukomponenter i Europols analytiska miljö som avses i artikel 40.
4. Det delade dataområdet för polisen ska tillhandahålla den miljöns verktyg, funktioner och moduler, inklusive analys-, databehandlings- och dataintegreringsfunktioner, i den mån som är nödvändig för genomförandet av gemensamma operativa analyser inom ärenden för gemensam operativ analys.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för att fastställa de nödvändiga funktionerna i det delade dataområdet för polisen och för att säkerställa interoperabilitet och tillgänglighet för verktygen och funktionerna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 43

Skapande av ett ärende för ett gemensamt operativt analysfall

1. Nationella Europolenheter och medlemsstaternas behöriga myndigheter får besluta att öppna ett ärende för gemensam operativ analys för att genomföra en gemensam operativ analys.
2. Den medlemsstat som öppnar ärendet för gemensam operativ analys ska ange
 - a) den eller de medlemsstater som inbjudits att delta i ärendet för gemensam operativ analys och som har tillgång till relevanta uppgifter som överförts till ärendet för gemensam operativ analys,
 - b) det tredjeland som kan delta i ärendet för gemensam operativ analys och som har tillgång till relevanta uppgifter som överförts till ärendet för gemensam operativ analys,
 - c) skälen för att involvera centrum, medlemsstater eller tredjeländer i ärendet för gemensam operativ analys.

3. Europol ska ha tillgång till ärendet för gemensam operativ analys och, när så är lämpligt, tillhandahålla analytiskt stöd och expertis till de berörda medlemsstaterna i förhållande till ärendet för gemensam operativ analys.
4. De deltagande medlemsstaterna ska utse företrädare för de respektive behöriga myndigheterna i medlemsstaterna som ska delta i ärendet för gemensam operativ analys och ha tillgång till de uppgifter som behandlas inom ramen för det.
5. När den medlemsstat eller de medlemsstater som öppnar ärendet för gemensam operativ analys föreslår att ett tredjeland ska ingå i ärendet för gemensam operativ analys ska Europol ansvara för att möjliggöra tredjelandets deltagande och ge det tillgång till relevanta uppgifter som lagras i det delade dataområdet för polisen, om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Europol anser att det är relevant för tredjelandet att delta i ärendet för gemensam operativ analys, bland annat på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna som öppnar ett ärende för gemensam operativ analys i enlighet med punkt 2 c.
 - (b) Ett avtal som gör det möjligt för tredjelandet att utbyta personuppgifter med Europol är i kraft.
6. Det tredjeland som bemyndigats att delta i ett gemensamt operativt analysfall ska utse sina deltagande företrädare.
7. Europol ska utse en eller flera av sina företrädare som ska delta i ett gemensamt operativt analysfall och ha tillgång till den information som överförs inom ramen för det.

Artikel 44

Europols förslag om upprättandet av ett gemensamt operativt analysfall

1. På grundval av analysen av information och uppgifter som är tillgängliga för Europol får Europol föreslå en eller flera medlemsstater att ett gemensamt operativt analysfall ska öppnas, om Europol anser att en samordnad operativ analys skulle kunna ge ett mervärde i den gemensamma operativa analysen av ett brott som omfattas av Europols behörighet.
2. Alla förslag som läggs fram i enlighet med punkt 1 ska vara icke-bindande och ska inte påverka de berörda medlemsstaternas handlingsfrihet att besluta om de ska inleda ett gemensamt operativt analysfall i enlighet med artikel 43.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 får Europol identifiera och flagga relevant information inom Europols analytiska miljö som bör överföras inom ramen för ärendet för gemensam operativ analys.

Artikel 45

Användning av ett ärende för ett gemensamt operativt analysfall

1. Deltagarna i ett ärende för gemensam operativ analys får bedriva följande verksamhet inom det delade dataområdet för polisen:
 - a) Behandla information som överförs av de enheter som öppnar ärendet för gemensam operativ analys eller av någon annan deltagande enhet.

- b) Överföra nya uppgifter som anses relevanta för analysen som en del av ärendet för gemensam operativ analys, i enlighet med artikel 33.
 - c) På ett säkert sätt kommunicera och utbyta information inom ärendet för gemensam operativ analys med andra deltagare, antingen genom chatt, video eller med andra relevanta verktyg som stöds av Europols analytiska miljö.
 - d) Gemensamt visualisera eller redigera alla dokument eller rapporter som är relevanta för ärendet för gemensam operativ analys.
2. Europol och de deltagande medlemsstaterna ska säkerställa att de personuppgifter som överförs inom ramen för ett ärende för gemensam operativ analys, när de behandlas utanför det delade dataområdet för polisen, skyddas genom tekniska och organisatoriska åtgärder i enlighet med förordning (EU) 2018/1725, denna förordning och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680⁷².

Artikel 46

Nätapplikation för säkert informationsutbyte

1. Siena inrättas för att underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna, Europol, unionens institutioner, organ och byråer, tredjeländer och internationella organisationer.
2. Siena ska bestå av följande delar:
 - a) En central infrastruktur för lagring och behandling av data.
 - b) Webbgränssnitt för informationsutbyte.
 - c) Mobila applikationer för informationsutbyte.
 - d) Särskilda programmeringsgränssnitt för medlemsstaterna och, i förekommande fall, unionens institutioner, organ eller byråer som stöder interoperabilitet med deras system, inbegripet deras ärendehanteringssystem.
 - e) En säker kommunikationsinfrastruktur mellan Siena och medlemsstaterna och, i förekommande fall, unionens institutioner, organ eller byråer, tredjeländer och internationella organisationer som har rätt att använda Siena.
3. I enlighet med artikel 13 i direktiv (EU) 2023/977 ska Siena vara den säkra kommunikationskanal som används av de gemensamma kontaktpunkterna och av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för att skicka begäranden om information, tillhandahålla information i enlighet med sådana begäranden eller lämna information på eget initiativ, inbegripet, i tillämpliga fall, att skicka en kopia av en sådan begäran eller information till Europol. I detta syfte ska gemensamma kontaktpunkter och medlemsstaternas behöriga myndigheter anslutas till Siena, inbegripet, när så är lämpligt, via mobila enheter.
4. Vid ömsesidigt informationsutbyte ska Siena ge de gemensamma kontaktpunkterna eller medlemsstaternas behöriga myndigheter möjlighet att ange att ett ärende för gemensam operativ analys bör öppnas i enlighet med artikel 43.

⁷² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

5. Siena ska vara standardkanalen för kommunikation som ska användas av medlemsstaternas behöriga myndigheter för informationsutbyte med Europol.
6. Europol eller behöriga myndigheter i medlemsstaterna får använda Siena för att utbyta information med tredjeländer vars myndigheter har kopplats till Siena av Europol, i enlighet med samarbetsavtal eller internationella avtal som ingåtts med unionen.
7. Myndigheter i tredjeländer som avses i punkt 6 får också använda Siena för att utbyta information med myndigheterna i andra tredjeländer med vilka ett samarbetsavtal eller internationellt avtal har ingåtts.
8. Europol ska säkerställa Sienas operativa förvaltning, säkerhet, tillgänglighet och integritet.
9. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för att definiera de nödvändiga funktionerna hos den säkra infrastruktur som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 47

Mekanism för informationsutbyte för samarbete med privata parter

1. Europol's analytiska miljö ska inbegripa en mekanism för informationsutbyte för att underlätta samarbete och informationsutbyte mellan privata parter, Europol och medlemsstaterna.
2. Mekanismen för informationsutbyte ska i synnerhet ha följande funktioner:
 - a) Underlätta kommunikationen mellan Europol, medlemsstaterna och privata parter som erbjuder tjänster i unionen, inbegripet genom att underlätta rapporterings- eller anmälningsskyldigheter enligt förordningarna (EU) 2021/784 och 2022/2065.
 - b) Fungera som en krishanteringsplattform vid krissituationer online, i enlighet med artikel 96, genom att underlätta kommunikationen mellan Europol, medlemsstaterna, privata parter och i tillämpliga fall tredjeländer och genom att göra det möjligt för Europol att förse privata parter med den information som krävs för att identifiera relevant onlineinnehåll, tjänster, konton, infrastruktur eller digital verksamhet.
3. Mekanismen för informationsutbyte ska åtminstone bestå av följande:
 - a) En central infrastruktur för lagring och behandling av data.
 - b) Webbgränssnitt.
 - c) Särskilda programmeringsgränssnitt för medlemsstater som stöder interoperabilitet med deras nationella system, inklusive deras ärendehanteringssystem.
 - d) En säker kommunikationsinfrastruktur mellan Europol, medlemsstaterna och privata parter.
4. Europol ska fastställa förfaranden och villkor för att bevilja eller återkalla privata parter säkra tillgång till mekanismen för informationsutbyte.

Artikel 48

Det europeiska polisregisterindexet

När det gäller det europeiska polisregisterindexet (Epris) ska Europol utföra de uppgifter som tilldelas genom förordning (EU) 2024/982.

Artikel 49

Utveckling av andra tjänster och verktyg

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa ytterligare funktioner för befintliga tjänster och verktyg eller nödvändiga funktioner för ytterligare tjänster och verktyg. Dessa ytterligare funktioner eller ytterligare tjänster och verktyg ska vara förenliga med de tillämpliga reglerna om behandling av personuppgifter i förordning (EU) 2018/1725 och denna förordning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2 i denna förordning.

AVSNITT 3

TEKNISKA KOMPONENTER OCH STANDARDISERING

Artikel 50

Europols molninfrastruktur

1. Europols molninfrastruktur har inrättats. Europols molninfrastruktur är en säker och skalbar plattform för molndatatjänster som gör det möjligt för Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter att få tillgång till Europols verktyg, samarbetsmiljöer och annan operativ och analytisk kapacitet i enlighet med denna förordning. Europols molninfrastruktur får också användas av unionens andra institutioner, organ eller byråer samt tredjeländer för att få tillgång till Europols verktyg, samarbetsmiljöer och annan operativ och analytisk kapacitet i enlighet med denna förordning.
2. Europols molninfrastruktur ska stödja uppnåendet av de syften som anges i denna förordning i samband med brottsutredningar och operativt stöd, bland annat genom att stödja lagring, behandling, analys och uppgiftsutbyte, samtidigt som strikt åtkomstkontroll, uppdelning av uppgifter och fullständig efterlevnad av unionsrätten säkerställs.
3. Europol ska inrätta, driva och underhålla Europols molninfrastruktur. Vid upprättande, drift och underhåll av Europols molninfrastruktur ska Europol, när så är lämpligt och tekniskt möjligt, använda befintliga tekniska lösningar, tjänster och infrastrukturkomponenter som utvecklats eller drivs av unionens institutioner, organ och byråer, inbegripet eu-Lisa, i syfte att säkerställa effektivitet, interoperabilitet och optimal användning av unionens resurser.
4. Europol ska säkerställa att upphandlingen av molntjänster överensstämmer med tillämplig unionslagstiftning, inbegripet krav på EU:s ramverk för molnsuveränitet, datasäkerhet, dataskydd, cybersäkerhet och digital suveränitet.
5. Europols system och verktyg för behandling av operativa uppgifter ska göras tillgängliga för medlemsstaternas myndigheter från Europols molninfrastruktur.

6. Europol ska prioritera utvecklingen av nya system och verktyg för Europols molninfrastruktur.
7. Tillgång till och användning av Europols molninfrastruktur ska begränsas till behöriga användare från behöriga myndigheter i medlemsstaterna, i förekommande fall från tredjeländer och Europol, i enlighet med deras respektive åtkomsträttigheter enligt denna förordning och med lämpliga autentiseringsmekanismer, inbegripet digitala id-lösningar som kräver hög assurans i enlighet med artikel 51.
8. Europol ska bedöma de tekniska, operativa och ekonomiska konsekvenserna av att göra befintliga system och verktyg tillgängliga för Europols molninfrastruktur och lämna in en motiverad rapport till kommissionen senast den ... [sex månader efter dagen då denna förordning börjar tillämpas].
9. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa kraven på säkerhet, driftskompatibilitet, prestanda och arkitekturen för Europols molninfrastruktur. På grundval av den rapport som avses i punkt 8 ska det i dessa genomförandeakter också anges vilka system och verktyg som ska migreras till Europols molninfrastruktur. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 51

En europeisk digital identitet för polisen

1. En europeisk digital identitet för polisen ska utgöra en uppsättning regler för gemensamma metoder för identifiering och åtkomsthantering för varje bemyndigad företrädare för medlemsstaternas behöriga myndigheter eller för unionens institutioner, organ och byråer för att på ett säkert sätt få tillgång till, använda och samverka med Europols molninfrastruktur och med nationella system som är anslutna till Europols molninfrastruktur. Medlemsstaterna, Europol, unionens institutioner, organ och byråer samt tredjeländer ska säkerställa att deras respektive företrädare får tillgång till Europols molninfrastruktur och till nationella system som är anslutna till Europols molninfrastruktur på ett säkert, harmoniserat och betrott sätt, genom en europeisk digital identitet för polisen.
2. Vid inrättandet av den europeiska digitala identiteten för polisen ska Europol och medlemsstaterna, när så är lämpligt och tekniskt möjligt, använda sig av befintliga lösningar och standarder för digital identifikation i unionen, inbegripet de som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014⁷³, förutsatt att de uppfyller de operativa krav, säkerhetskrav och dataskyddskrav som fastställs i denna förordning.
3. Europol ska säkerställa att all verksamhet som utförs i Europols molninfrastruktur loggas och är tillgänglig för tillsynsändamål.
4. Medlemsstaterna, Europol, unionens institutioner, organ och byråer samt tredjeländer ska bevilja differentierade tillträdesrättigheter till tjänster eller verktyg som finns i Europols molninfrastruktur, i proportion till de berörda användarnas roller, ansvar och tillträdestillstånd, med full respekt för denna förordning.

⁷³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de förfaranden för inrättande av en europeisk digital identitet för polisen som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 52

Statistik- och rapporteringsverktyg

1. Europol ska utveckla, genomföra och upprätthålla statistik- och rapporteringsverktyg för utvärdering, övervakning, analys och rapportering. Dessa verktyg får inte möjliggöra identifiering av enskilda personer. Dessa verktyg ska göra det möjligt för de enheter som avses i punkt 2 a att erhålla anpassade rapporter och anpassad statistik.
2. Statistik- och rapporteringsverktygen som rör användning av tjänsterna och verktygen och deras prestanda, driftseffektivitet och driftskompatibilitet ska samla in, generera och tillhandahålla aggregerade statistiska uppgifter, indikatorer, tekniska loggar, användningsmått och analytiska rapporter som i synnerhet avser
 - a) medlemsstaternas, Europols, unionens institutioners, organs eller byråers, tredjeländers och internationella organisationers användning av Europols tjänster och verktyg i enlighet med denna förordning,
 - b) utbyte, sökningar, överföringar, korskontroll och behandling av uppgifter,
 - c) informationsutbyte,
 - d) den tekniska infrastrukturens prestanda, tillgänglighet och säkerhet,
 - e) trender, mönster och operativa behov som är relevanta för genomförandet av denna förordning.
3. Europol, medlemsstaterna och kommissionen ska ha tillgång till de statistiska uppgifter och rapporter som genereras enligt punkt 2 endast för rapporterings- och statistikändamål. Åtkomst till uppgiftsregistret ska beviljas genom säkrad åtkomst via Testa med åtkomstkontroll och specifika användarprofiler enbart med avseende på rapportering och statistik.
4. Statistik- och rapporteringsverktygen får inte användas för att fatta beslut som påverkar enskilda personer enbart på grundval av automatiserad behandling och får inte användas för operativ analys av identifierbara personer.
5. Europol ska säkerställa att framställning och delning av statistik enligt denna artikel är förenlig med unionslagstiftningen om dataskydd, cybersäkerhet och konfidentialitet. Statistisk information ska i förekommande fall anonymiseras eller aggregeras.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om de tekniska funktionerna, åtkomsträttigheterna, statistikkategorierna, rapporteringsförfarandena och skyddsåtgärderna för personuppgifter som är tillämpliga på den statistik och de rapporteringsverktyg som avses i punkt 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 138.2.

Artikel 53

Universellt meddelandeformat

1. Europol ska stödja utvecklingen, genomförandet och den operativa användningen av den standard för det universella meddelandeformatet som fastställs i artikel 38 i förordning (EU) 2019/818 för informationsutbyte mellan medlemsstaterna, eu-Lisa och andra unionsorgan och unionsbyråer.
2. Europol ska säkerställa tillhandahållandet av sekretariatet för styrningen av det universella meddelandeformatet och underlätta och leda diskussioner av teknisk och operativ karaktär med medlemsstaterna, eu-Lisa och andra relevanta unionsbyråer.
3. Vid utförandet av sina uppgifter enligt punkt 2 ska Europol
 - a) stödja vidareutveckling och uppdatering av det universella meddelandeformatet, inbegripet datamodeller, semantik och tekniska specifikationer,
 - b) främja en konsekvent och driftskompatibel användning av det universella meddelandeformatet i informationssystem och kommunikationskanaler inom området frihet, säkerhet och rättvisa,
 - c) bistå medlemsstaterna och unionens organ och byråer i genomförandet och den praktiska tillämpningen av det universella meddelandeformatet,
 - d) säkerställa överensstämmelse med de relevanta kraven i de storskaliga it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa för vilka eu-Lisa ansvarar för förberedelse, utveckling eller operativ förvaltning enligt unionsrätten.

Artikel 54

EU:s applikation för DNA-matchning

1. Europol ska utveckla, genomföra och upprätthålla en EU-applikation för DNA-matchning i syfte att möjliggöra en säker och tillförlitlig jämförelse av DNA-profiler till stöd för medlemsstaternas utredningar av brott.
2. EU:s applikation för DNA-matchning ska tillhandahålla en teknisk kapacitet som möjliggör automatisk jämförelse av DNA-profiler i enlighet med vetenskapligt fastställda matchningsregler. Applikationen ska innehålla en kopia av de centrala funktionerna i de befintliga system för DNA-matchning som används av medlemsstaterna och ska stödja deras anpassning till unionens rättsliga och tekniska krav, inbegripet de som härrör från förordning (EU) 2024/982.
3. Användningen av EU:s applikation för DNA-matchning ska inte påverka ägande eller kontroll av DNA-uppgifter.
4. EU:s applikation för DNA-matchning ska användas av medlemsstaternas behöriga myndigheter, Europol och andra unionsorgan eller unionsbyråer på frivillig basis. Europol ska endast verka i en stödjande och teknisk egenskap.
5. Europol ska stödja medlemsstaterna i övergången från befintliga system för DNA-matchning till EU:s applikation för DNA-matchning, bland annat genom att tillhandahålla teknisk vägledning, verktyg och hjälp för att säkerställa kontinuitet i verksamheten.
6. Europol ska säkerställa att det finns lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att garantera en hög nivå av säkerhet, integritet och konfidentialitet.

Artikel 55

Styrgrupp för informations- och kommunikationsteknik och informationshantering

1. En styrgrupp för informations- och kommunikationsteknik och informationshantering (*styrgruppen för IKT och informationshantering*) inrättas.
2. Styrgruppen för IKT och informationshantering ska bestå av en ledamot som företräder varje medlemsstat, en för kommissionen, en för Europol och en för eu-Lisa. Styrelsen ska utse ledamöterna i styrgruppen för IKT och informationshantering. Styrgruppen för IKT och informationshantering ska inbegripa ordföranden för den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering som inrättats enligt artikel 56.
3. Styrelsen ska anta styrgruppens arbetsordning.
4. Styrgruppen för IKT och informationshantering ska ledas av en företrädare för en medlemsstat som utses av styrelsen.
5. Styrgruppen för IKT och informationshantering ska stödja styrelsen vid beslut som rör Europols verksamhet i fråga om informations- och kommunikationsteknik och informationshantering, särskilt när det gäller följande:
 - a) Analytisk kapacitet.
 - b) Centralsystem.
 - c) Verktyg för informationsutbyte och kommunikation.
 - d) Teknisk infrastruktur och tekniska plattformar.
 - e) Cybersäkerhet.
 - f) Interoperabilitet med EU:s informationssystem och nationella system och databaser.
6. Styrgruppen för IKT och informationshantering ska stödja och övervaka den strategiska ledningen, utformningen, utvecklingen och genomförandet av Europols informationshantering och tjänster, verktyg och komponenter i fråga om informations- och kommunikationsteknik, inbegripet de finansiella aspekterna av informationssystem och mekanismer för informationsutbyte.
7. Styrgruppen för IKT och informationshantering ska särskilt
 - a) bidra till fastställandet av Europols strategiska fleråriga programplanering av Europols verksamhet i fråga om informations- och kommunikationsteknik och informationshantering, inbegripet mål, förväntade resultat över tid, resultatindikatorer och flerårig resursplanering per informationshanterings- och IKT-tjänster, verktyg och komponenter,
 - b) avge ett yttrande till styrelsen om Europols årliga arbetsprogram för IKT och informationshantering i enlighet med artikel 73,
 - c) avge ett yttrande till styrelsen om interna utvärderingar med anknytning till Europols IKT- och informationshanteringsverksamhet,
 - d) säkerställa överensstämmelse med medlemsstaternas operativa behov och unionsomfattande interoperabilitetsmål,

- e) övervaka genomförandet av viktiga initiativ för IKT och informationshantering,
 - f) avge yttranden och rekommendationer till den verkställande direktören och, i förekommande fall, till styrelsen.
8. Styrgruppen för IKT och informationshantering ska sammanträda regelbundet. Den ska inte ha befogenhet att fatta beslut och ska inte företräda styrelsen.
 9. Europol ska ge styrgruppen för IKT och informationshantering ett sekretariat och administrativt stöd.
 10. Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering som inrättas enligt artikel 56 ska tillhandahålla teknisk expertis för att stödja styrgruppens uppgifter och regelbundet rapportera till den.

Artikel 56

Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering

1. En rådgivande grupp för informations- och kommunikationsteknik och informationshantering och informationshantering (*den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering*) inrättas.
2. Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering ska bestå av en expert som utses av varje medlemsstat, kommissionen och eu-Lisa för en fyraårsperiod, och som kan förnyas.
3. Företrädare för unionens andra relevanta institutioner, organ och byråer får vid behov inbjudas att delta.
4. Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering ska ledas av Europol.
5. Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering ska bistå Europol och den styrgrupp för IKT och informationshantering som inrättats i enlighet med artikel 55 genom att tillhandahålla teknisk expertis om utformning, utveckling, genomförande och drift av informationssystem och relaterade mekanismer för kommunikationsinfrastruktur och informationsutbyte.
6. Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering ska särskilt
 - a) tillhandahålla teknisk rådgivning om IKT-arkitektur, datahantering och interoperabilitet,
 - b) stödja utarbetandet och genomförandet av tekniska lösningar för informationsutbyte,
 - c) bidra till att identifiera och främja gemensamma tekniska komponenter, standarder och bästa praxis,
 - d) stödja samordningen mellan Europol, medlemsstaterna och kommissionen i tekniska frågor och genomförandefrågor,
 - e) i förekommande fall följa och bedöma medlemsstaternas förberedelser och genomförande,
 - f) regelbundet rapportera till styrgruppen och förse den med de tekniska underlag som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter.

7. Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering ska sammanträda regelbundet. Den ska inte ha befogenhet att fatta beslut och ska inte företräda styrgruppen eller styrelsen.
8. Europol ska ge den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering ett sekretariat och administrativt stöd.
9. Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering ska anta sin arbetsordning.

Kapitel IV

Teknisk kapacitet och innovation

AVSNITT 1

KAPACITETSPLANERING, FORSKNING, INNOVATION OCH UTVECKLING

Artikel 57

Ramverk för framsynthet och gemensam kapacitetsutveckling

1. På grundval av strategiska analyser, hotbedömningar, trendrapporter och situationsgenomgångar som avses i artikel 7 ska Europol upprätta ett ramverk för framsynthet och gemensam kapacitetsutveckling (*ramen*).
2. Ramverket ska stödja fastställandet av omedelbara, framväxande och långsiktiga kapacitetsbehov på unionsnivå för att förebygga och bekämpa de former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet.

Ramverket ska fastställa

- a) gemensamma kapacitetsbrister, utmaningar och kritiska beroenden,
 - b) centrala forskningsteman och prioriteringar för forskning, innovation och kapacitetsutveckling där Europol deltar eller skulle kunna delta,
 - c) ny utveckling och teknik som är relevant för den identifierade prioriterade kapaciteten,
 - d) behov av och möjligheter till interoperabilitet, standardisering och gemensam kapacitetsutveckling på unionsnivå.
3. Europol ska på grundval av ramverket stödja medlemsstaterna och kommissionen, särskilt genom att
 - a) bidra till forskning, innovation och kapacitetsutveckling,
 - b) stödja interoperabilitets- och standardiseringsprocesser, i samarbete med Enisa när så är lämpligt, inbegripet utveckling och främjande av gemensamma standarder, krav på interoperabilitet samt operativa och tekniska specifikationer som är relevanta för samarbete om brottsbekämpning,
 - c) tillhandahålla, i förekommande fall i samarbete med unionens institutioner, organ och byråer, råd och stöd för kapacitetsutveckling,
 - d) underlätta sammanslagning, gemensam användning och upphandling av kapacitet, inklusive tekniska resurser och utrustning, kunskap och expertis mellan medlemsstaterna, inbegripet i samarbete med unionens relevanta

institutioner, organ och byråer och genom den särskilda utbildning som avses i artikel 64.

4. För att upprätta och uppdatera det ramverk som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna årligen förse Europol med information om nationell forsknings- och innovationsverksamhet, inbegripet relevanta investeringar, och om deras deltagande i unionsfinansierade och nationellt finansierade forsknings- och innovationsprojekt som är relevanta för Europolns behörighet.
5. Ramverket ska ingå i Europolns fleråriga programplanering enligt artikel 73 och ska antas av styrelsen på grundval av ett förslag från Europol efter samråd med kommissionen.

Ramverket ska ses över regelbundet och vid behov uppdateras. Europol ska i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 73 rapportera om genomförandet av ramverket, inbegripet om uppföljningen av de kapacitetsbehov som fastställs i det.

Europol ska samråda med den rådgivande gruppen för kapacitet och innovation som inrättats enligt artikel 65 vid utarbetandet och den regelbundna översynen och uppdateringen av ramverket.

Artikel 58

Europolns roll i unionens finansieringsprogram till stöd för forskning, innovation och kapacitetsutveckling

1. Europol får bistå kommissionen i programplaneringen av unionens finansieringsprogram till stöd för forskning, innovation och kapacitetsutveckling som är relevanta för Europolns befogenheter.
2. Europol får delta i verksamhet som stöds inom ramen för relevanta unionsfinansieringsprogram för utveckling, användning, spridning, skalning och integrering av innovativa lösningar och avancerad kapacitet, om ett sådant deltagande är nödvändigt för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter.
3. I enlighet med tillämpliga regler ska kommissionen och Europol vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika intressekonflikter och säkerställa en tydlig åtskillnad mellan Europolns roller enligt punkterna 1 och 2.

Artikel 59

Avancerad kapacitet

1. Europol ska utveckla, driva, hysa och tillhandahålla avancerad kapacitet, inklusive system, tjänster, analytiska miljöer, infrastruktur, verktyg, tekniska komponenter och plattformar som krävs för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter.
2. Europol får bedriva sådan verksamhet på eget initiativ eller på begäran av minst tre medlemsstater i enlighet med punkt 3.
3. Innan Europol utvecklar en ny avancerad kapacitet enligt punkt 1 ska följande bedömas:
 - a) Huruvida motsvarande kapacitet redan finns tillgänglig på marknaden eller har utvecklats eller förvärvats av unionens institutioner, organ och byråer eller medlemsstaterna.

- b) Huruvida beroendet av leverantörer utanför unionen skulle skapa risker för unionens säkerhetsintressen eller tekniska motståndskraft.
- c) Tillgång till resurser, med beaktande av de prioriteringar för kapacitetsutveckling som anges i det ramverk som avses i artikel 57.

Om Europol konstaterar att motsvarande avancerad kapacitet redan finns tillgänglig ska återanvändning, anpassning, interoperabilitet, skalning eller förvärv av sådan kapacitet prioriteras, när så är lämpligt.

Om Europol konstaterar att utveckling av den avancerade kapacitet som begärts av minst tre medlemsstater är nödvändig och genomförbar, ska Europol utveckla, driva och hysa sådan kapacitet.

- 4. Att utveckla, driva, hysa eller tillhandahålla den avancerade kapacitet som avses i punkt 1 ska inte påverka de begärande medlemsstaternas ansvar för fullgörandet av sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen och nationell lagstiftning, inbegripet skyldigheter i fråga om dataskydd och cybersäkerhet.
- 5. Europol ska stödja medlemsstaterna i utveckling, användning och integrering av delad avancerad kapacitet samt dess interoperabilitet, inbegripet genom att tillgängliggöra delad infrastruktur, tekniska tjänster och säkra tekniska miljöer.
- 6. Den avancerade kapacitet som avses i punkt 1 och den gemensamma infrastruktur, de tekniska tjänster och de säkra tekniska miljöer som avses i punkt 4 ska, när det är tekniskt möjligt, integreras i det delade dataområde för polisen som avses i artikel 42.
- 7. I samband med en utredning eller operativ verksamhet som stöds av Europol får Europol göra den avancerade kapacitet som avses i punkt 1 tillgänglig för ett deltagande tredjeland när sådan användning är nödvändig för ett effektivt genomförande av utredningen eller verksamheten.

Artikel 60

Forskning och innovation

Europol får bedriva och delta i forsknings- och innovationsverksamhet, inklusive pilotprojekt och förberedande åtgärder, när detta är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning, särskilt för att utveckla innovativa lösningar för avancerad kapacitet som är avsedd att användas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Artikel 61

Testmiljöer och regulatoriska sandlådor

- 1. Europol får använda den separata, isolerade och skyddade behandlingsmiljö som avses i artikel 102.2 c i för utveckling, väsentliga ändringar, testning och validering av algoritmiska verktyg, AI-system och AI-modeller och annan avancerad teknik och, i förekommande fall, för träning av sådana system.
- 2. Om AI-system eller AI-modeller som utvecklats eller väsentligen ändrats inom ramen för Europols forsknings- och innovationsverksamhet utgör AI-system med hög risk i den mening som avses i förordning (EU) 2024/1689, ska Europol säkerställa att den miljö som avses i punkt 1, i tillämpliga fall, uppfyller de krav som styr regulatoriska sandlådor för AI som fastställs i artikel 57 i den förordningen.

3. Europol får göra den miljö som avses i punkt 1 tillgänglig för privata parter som deltar i forsknings- och innovationsverksamhet som bedrivs av Europol eller i vilken Europol deltar, med förbehåll för lämpliga tekniska, organisatoriska, säkerhetsmässiga skyddsåtgärder och skyddsåtgärder för uppgifter.
4. Europol får också delta i regulatoriska sandlådor för AI-system och AI-modeller som inrättats i enlighet med [artikel 57 i förordning \(EU\) 2024/1689](#), inklusive regulatoriska sandlådor som inrättats av Europeiska datatillsynsmannen.

Artikel 62

Tidig distribution, operativa tester och validering av innovativa lösningar

1. Europol får stödja tidig distribution, operativa tester och validering av innovativa lösningar för avancerad kapacitet, inbegripet kommersiella lösningar, med beaktande av det ramverk som avses i artikel 57.
2. Om Europol deltar i forsknings- och innovationsverksamhet enligt artikel 60 ska den potentiella operativa användningen av resulterande innovativa lösningar bedömas och i förekommande fall ska Europol stödja deras tidiga distribution, operativa testning och validering för användning av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Om Europol konstaterar att sådant stöd är nödvändigt och genomförbart, med beaktande av tillgängliga resurser och det ramverk som avses i artikel 57, ska Europol tillhandahålla sådant stöd i enlighet med denna artikel.

Artikel 63

Användning, spridning, skalning och integration av avancerad kapacitet

1. Europol ska stödja användning, spridning, skalning och integrering av avancerad kapacitet, särskilt sådan som härrör från den forsknings- och innovationsverksamhet som avses i artikel 60, i operativ verksamhet och utredningar som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska Europol samarbeta nära med medlemsstaterna för att underlätta en effektiv användning och integrering av avancerad kapacitet i nationella operativa miljöer, särskilt genom centrum, Europolutplaceringar och Europolstödkontor, i enlighet med vad som är lämpligt.

Artikel 64

Specialiserad utbildning

1. Europol ska stödja medlemsstaterna i arbetet med att stärka den specialiserade expertisen och säkerställa en effektiv användning av den delade avancerade kapacitet som utvecklats, hyses, drivs eller tillhandahålls enligt denna förordning, inbegripet genom specialiserad utbildning om
 - a) avancerade operativa, analytiska, tekniska och kriminaltekniska metoder som är relevanta för brottsutredningar,
 - b) kapacitet som rör ny teknik, inklusive artificiell intelligens, digitala utredningar, underrättelseinhämtning genom öppna källor och dekryptering och behandling av data,

- c) operativa metoder som är relevanta för gränsöverskridande samarbete om brottsbekämpning, inbegripet brottsförebyggande metoder och utredningsförfaranden.
- 2. Europol ska också tillhandahålla specialiserad expertis och utbildning när gemensamma operativa behov eller kapacitetsbehov som fastställs i ramverket kräver samordnat stöd på unionsnivå.
- 3. Europol ska bedriva den verksamhet som avses i punkterna 1 och 2 i nära samarbete med Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol), även när det gäller specialiserad utbildning som genomförs genom kompetenscentrum som samordnas av Cepol.

AVSNITT 2

SAMARBETE OM KAPACITET OCH INNOVATION

Artikel 65

Kapacitets- och innovationstjänst

- 1. Europol ska upprätthålla en kapacitets- och innovationstjänst för att samordna Europol's verksamhet när det gäller framsyn, forskning, innovation och kapacitetsutveckling.
- 2. Kapacitets- och innovationstjänsten ska särskilt
 - a) samordna utarbetandet, genomförandet, översynen och uppdateringen av det ramverk som avses i artikel 57,
 - b) samordna och genomföra den verksamhet för forskning, innovation och kapacitetsutveckling som utförs av Europol, inbegripet inom centrumen, och styra utvecklingen och utvecklingen av Europol's tjänster, verktyg och tekniska kapacitet som fastställs i denna förordning,
 - c) stödja medlemsstaterna när det gäller utveckling, testning, validering, användning, spridning, skalning och integrering av avancerad kapacitet, inbegripet genom att underlätta interoperabilitet, standardisering och konsekvent användning av denna i medlemsstaterna,
 - d) bidra till samarbete och samordning på unionsnivå mellan medlemsstaterna, unionens institutioner, organ och byråer och, i förekommande fall, andra relevanta intressenter inom forskning, innovation och kapacitetsutveckling som är relevanta för Europol's behörighet.
 - e) i enlighet med artikel 129 sprida resultaten av forsknings-, innovations- och kapacitetsutvecklingsverksamhet som bedrivs enligt denna förordning.

Artikel 66

Samarbetsarrangemang för innovation och kapacitetsutveckling

- 1. Europol får inrätta och delta i samarbetsarrangemang, samarbetsnätverk och andra innovationsinitiativ med unionens institutioner, organ och byråer samt de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Vid tillämpningen av de samarbetsarrangemang som avses i första stycket får Europol upprätta och delta i innovationspartnerskap, förkommersiell upphandling och annan innovations- och kapacitetsutvecklingsverksamhet med relevanta privata

parter, inklusive forskningsorganisationer, den akademiska världen, teknikleverantörer, industrin, små och medelstora företag, uppstarts företag och innovationsaktörer, med förbehåll för lämpliga dataskydds- och säkerhetsgarantier och utan att det påverkar tillämpningen av tillämplig unionsrätt.

2. Europol ska regelbundet informera och samråda med den rådgivande gruppen för kapacitet och innovation som inrättats enligt artikel 67 i fråga om den verksamhet som bedrivs enligt denna artikel.

Artikel 67

Den rådgivande gruppen för kapacitet och innovation

1. Härmed inrättas en rådgivande grupp för kapacitet och innovation (*den rådgivande gruppen för innovation*).
2. Den rådgivande gruppen för innovation ska bestå av en expert utsedd av varje medlemsstat och en expert utsedd av kommissionen.
Enisa, ECCC, Frontex, eu-Lisa och Eurojust får var och en utse en företrädare i den rådgivande gruppen för innovation.
3. Europol får vid behov bjuda in företrädare för unionens andra relevanta organ, byråer och byråer samt privata parter att delta.
4. Den rådgivande gruppen ska bistå Europol genom att tillhandahålla teknisk expertis om forskning, innovation och kapacitetsutveckling, särskilt vad gäller utarbetandet, översynen och den regelbundna uppdateringen av det ramverk som avses i artikel 57.

I detta syfte ska den rådgivande gruppen för innovation

- a) möjliggöra utbyten mellan deltagarna i fråga om pågående och planerade kapacitetsutvecklings- och innovationsverksamheter på unionsnivå och nationell nivå som kan vara relevanta för ramverket,
 - b) stödja samstämmighet, komplementaritet och samordning mellan forsknings-, innovations- och kapacitetsutvecklingsverksamhet som genomförs enligt denna förordning och relaterade initiativ på nationell nivå och på unionsnivå,
 - c) stödja strukturerat samarbete med privata parter för kapacitetsutveckling, testning och innovation som är relevanta för Europolns behörighet.
5. Den rådgivande gruppen för innovation ska sammanträda regelbundet. Den ska inte ha befogenhet att fatta beslut och ska inte företräda styrelsen.
 6. Europol ska tillhandahålla sekretariat och administrativt stöd.
 7. Den rådgivande gruppen för innovation ska anta sin arbetsordning.

Kapitel V

Organisationen av Europol

Artikel 68

Europolns lednings- och förvaltningsstruktur

1. Europolns lednings- och förvaltningsstruktur ska omfatta följande:
 - a) En styrelse.

- b) En direktion.
 - c) En verkställande direktör.
 - d) Biträdande verkställande direktörer, om sådana befattningar har inrättats.
 - e) En styrgrupp för IKT och informationshantering.
 - f) En rådgivande grupp för IKT och informationshantering.
 - g) En rådgivande grupp för innovation.
 - h) Vid behov andra rådgivande organ som inrättas av styrelsen i enlighet med artikel 72.
 - i) Centrumen.
2. Ledamöterna i Europols förvaltnings- och ledningsstruktur får inte ha några ekonomiska eller andra intressen som skulle kunna påverka deras opartiskhet. De ska agera i allmänhetens intresse och bedriva sin verksamhet på ett oberoende, opartiskt och transparent sätt. De ska avge årliga intresseförklaringar i enlighet med de interna regler som antas av styrelsen. Europol ska offentliggöra dessa förklaringar varje år.

AVSNITT 1

STYRELSE

Artikel 69

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, vilka alla ska ha rösträtt.
2. Styrelsen ska även omfatta
 - a) två ledamöter som ska utses av Europaparlamentet, utan rösträtt,
 - b) en ledamot som utses av vart och ett av de länder som deltar i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om så föreskrivs och i enlighet med det relevanta internationella avtal som avses i artikel 93.
3. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i dennes frånvaro.
4. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses på grundval av deras kunskaper om det samarbete inom brottsbekämpning som är relevant för Europols behörighet, med beaktande av deras färdigheter och expertis i förvaltning, administration och budget. Alla parter som är företrädare i styrelsen ska bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare, för att säkerställa kontinuiteten i styrelsens arbete. Alla parter ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
5. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år. Mandatperioden ska kunna förlängas.

Artikel 70

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande inom den grupp av tre medlemsstater som gemensamt har utarbetat rådets 18-månadersprogram. De ska

inneha sina befattningar under den period på 18 månader som motsvarar rådets program. Om ordförandens eller vice ordförandens uppdrag som styrelseledamot emellertid upphör någon gång under deras mandatperiod som ordförande eller vice ordförande, upphör deras mandatperiod automatiskt vid samma tidpunkt.

2. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna.
3. Vice ordföranden ska automatiskt inträda i ordförandens ställe om den senare är förhindrad att fullgöra sina plikter.

Artikel 71

Styrelsemöten

1. Ordföranden ska sammankalla styrelsens möten.
Styrelsemöten ska i princip hållas vid Europols högkvarter.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie möten per år. Dessutom ska styrelsen hålla möte på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
4. Styrelsen får vid behov hålla gemensamma sammanträden med styrelsen för Eurojust, Frontex och Cpol.
5. Styrelsen får bjuda in personer vars synpunkter kan vara av intresse som observatörer till sina möten.
6. Två företrädare för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska bjudas in att delta i två ordinarie styrelsemöten per år som observatörer utan rösträtt för att diskutera följande frågor av politiskt intresse:
 - a) Den konsoliderade årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 72.2 m för det föregående året.
 - b) Det samlade programdokument som avses i artikel 73 för det kommande året och den årliga budgeten.
 - c) Skriftliga frågor och svar från den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen.
 - d) Frågor rörande yttre förbindelser och partnerskap.Styrelsen får tillsammans med företrädarna för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen besluta om andra frågor av politiskt intresse som ska diskuteras.
7. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid mötena.
8. Europol ska bistå styrelsen med ett sekretariat.

Artikel 72

Styrelsens funktioner

1. Styrelsen ska ansvara för att fatta Europols strategiska beslut och ange de allmänna riktlinjerna för Europols verksamhet.

2. Styrelsen ska

- a) med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter anta Europols årliga budget och fullgöra andra uppgifter som avser Europols budget,
- b) anta de finansiella regler som är tillämpliga för Europol,
- c) anta och regelbundet uppdatera planerna för kommunikation och informationsspridning efter en behovsanalys,
- d) anta sin arbetsordning, inbegripet bestämmelser om sekretariatets uppgifter och funktion,
- e) i enlighet med punkt 5, med avseende på Europols personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal för övriga anställda (*tillsättningsbefogenheter*),
- f) anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda, i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna,
- g) med två tredjedelars majoritet utnämna den verkställande direktören och, i förekommande fall, de vice verkställande direktörerna och i förekommande fall förlänga deras mandatperiod eller avsätta dem,
- h) fastställa Europols organisationsstruktur och anta Europols personalpolitik med hänsyn till sund budgetförvaltning,
- i) vid behov inrätta rådgivande organ, fastställa deras mandat, sammansättning och genomförandebestämmelser,
- j) på förslag av den verkställande direktören och efter förhandsgodkännande från kommissionen besluta om inrättande av operativa, tekniska eller administrativa funktioner, kapaciteter eller anläggningar i andra medlemsstater än värdmedlemsstaten, om detta är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter,
- k) godkänna ingåendet av samarbetsavtal,
- l) med beaktande av kommissionens yttrande anta Europols samlade programdokument med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna,
- m) fastställa utvärderingskriterierna för att bedöma Europols resultat och med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter anta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om Europols verksamhet och senast den 1 juli följande år överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och de nationella parlamenten; den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska offentliggöras; kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa rapporteringsindikatorer för att säkerställa en enhetlig strategi för Europols insamling och presentation av information när det gäller brott som skadar unionens ekonomiska intressen,
- n) anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter med avseende på ledamöterna, inbegripet med avseende på deras intresseförklaringar,

- o) anta lämpliga åtgärder för att stödja erkännandet av de färdigheter och den yrkeserfarenhet som förvärvats i samband med anställning eller verksamhet som utförs för Europol, inbegripet genom att utarbeta en gemensam kompetensram i samarbete med Cepol,
 - p) övervaka Europolns strategiska prioriteringar och mål, såsom de återspeglas i de utvärderingskriterier som avses i led m, och säkerställa lämplig uppföljning av operativa, tekniska och organisatoriska utmaningar som påverkar fullgörandet av Europolns uppgifter,
 - q) övervaka den verkställande direktörens arbete, inklusive genomförandet av styrelsebeslut och det faktiska utövandet av den verkställande direktörens befogenheter enligt denna förordning,
 - r) utse ett dataskyddsombud som ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,
 - s) utse en räkenskapsförare som ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,
 - t) inrätta och övervaka en oberoende internrevisionsinstans och säkerställa lämplig uppföljning av rekommendationer från de interna och externa revisionsrapporterna, utvärderingarna och utredningarna från Eppo, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska datatillsynsmannen,
 - u) efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen anta riktlinjer för Europolns behandling av information enligt artikel 32,
 - v) anta genomförandebestämmelser för centrumen i enlighet med artiklarna 13–19 och regelbundet bedöma deras funktion och vid behov anpassa dem på grundval av operativa behov och nya säkerhetshot,
 - w) utse ett ombud för grundläggande rättigheter som ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,
 - x) specificera de kriterier på grundval av vilka Europol får utfärda förslag till eventuella införanden av informationsregistreringar i SIS.
3. Styrelsen får, om den anser det vara nödvändigt för utförandet av Europolns uppgifter, föreslå rådet att det uppmärksammar kommissionen på behovet av ett beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 94a i förordning (EU) 2018/1725 eller av en rekommendation till ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om att ingå en internationell överenskommelse enligt artikel 94b 2 i förordning (EU) 2018/1725.
 4. Om minst en tredjedel av styrelseledamöterna konstaterar att Europol behöver vidta åtgärder inom ett specifikt område som omfattas av dess behörighet, ska styrelsen uppmana den verkställande direktören att föreslå lämpliga åtgärder.
 5. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevant behörighet att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor sådan delegering av befogenheter får dras in. Den verkställande direktören ska vara bemyndigad att vidaredelegera dessa befogenheter.
 6. Om särskilda omständigheter så kräver, får styrelsen genom beslut tillfälligt dra in delegeringen av befogenhet som tillsättningsmyndighet till den verkställande direktören och en eventuell vidaredelegering av dessa befogenheter och själv utöva

dess befogenheter eller delegera dem till en av sina ledamöter eller en annan anställd än den verkställande direktören.

7. Styrelsen får delegera vissa uppgifter, utom de som kräver två tredjedelars majoritet av styrelsen, till den direktion som avses i artikel 75, och ska anta interna regler för dess uppgifter, sammansättning och funktion.

Artikel 73

Flerårig programplanering och årliga arbetsprogram

1. Styrelsen ska senast i slutet av varje år, på grundval av ett utkast som läggs fram av den verkställande direktören, anta ett samlat programdokument som innehåller Europols fleråriga programplanering och årliga arbetsprogram, i enlighet med kommissionens yttrande, och när det gäller den fleråriga programplaneringen, efter samråd med den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen som inrättats gemensamt av Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

Om kommissionen avger ett negativt yttrande av skäl som rör efterlevnad av unionsrätten, överensstämmelse med unionens politiska mål eller sund ekonomisk förvaltning, ska styrelsen se över utkastet till samlat programdokument innan det antas för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten, överensstämmelse med unionens politiska mål och sund ekonomisk förvaltning.

Om styrelsen beslutar att inte beakta någon av de frågor som tas upp av den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen i enlighet med artikel 71.6 c ska den lämna en utförlig motivering.

Efter att det slutliga samlade programdokumentet har antagits ska styrelsen vidarebefordra det till rådet, kommissionen och den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen.

2. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa den övergripande strategiska programplaneringen, inbegripet målen, förväntade resultat och resultatindikatorer. Den ska också fastställa resursplaneringen, inbegripet den fleråriga budgeten och etableringsplanen, med beaktande av behovet av att säkerställa en lämplig blandning av de färdigheter och den expertis som krävs för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter. Den ska innefatta strategin för förbindelser med tredjeländer och internationella organisationer samt Europols planerade forsknings- och innovationsverksamhet.

Den fleråriga programplaneringen ska genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram och ska vid behov uppdateras för att följa upp resultaten från såväl interna som externa utvärderingar. Slutsatserna av utvärderingarna ska när det är lämpligt också avspeglas i det årliga arbetsprogrammet för följande år.

3. Det årliga arbetsprogrammet ska omfatta detaljerade mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Programmet ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på de ekonomiska resurser och den personal som har anslagits för varje åtgärd, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med den fleråriga programplaneringen. Det ska tydligt framgå vilka uppgifter som har lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår.
4. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om Europol får någon ny uppgift efter det att ett årligt arbetsprogram har antagits.

5. Varje betydande ändring av det årliga arbetsprogrammet, särskilt en förändring som leder till en omfördelning av budgetmedel som överstiger 2 % av den årliga budgeten, ska antas enligt samma förfarande som det som tillämpas vid antagandet av det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den verkställande direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet.

Artikel 74

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Styrelsen ska fatta beslut med en majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 70.2, 72.2 a, g, l och m, 76.7 och 126.2.
2. Om kommissionen framför allvarliga farhågor beträffande ett förslag till beslut som lagts fram för styrelsen i frågor som rör delegerad förordning (EU) 2019/715, tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda, ska styrelsen skjuta upp antagandet av det berörda beslutet. Inom 15 dagar från det att kommissionen har framfört allvarliga farhågor beträffande ett förslag till beslut som ska föreläggas styrelsen ska styrelsen behandla det beslutet på nytt och vid den andra behandlingen anta det, eventuellt i ändrad form, antingen med två tredjedels majoritet av sina röstberättigade ledamöter, inbegripet kommissionens företrädare, eller med fyra femtedelars majoritet av medlemsstaternas företrädare.
3. Varje röstberättigad styrelseledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad ledamot är frånvarande ska dennes suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.
4. Ordföranden ska delta i omröstningen.
5. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningen.
6. Närmare bestämmelser om röstförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, i synnerhet på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar.

AVSNITT 3

DIREKTIONEN

Artikel 75

Direktionen

1. Styrelsen ska bistas av en direktion.
2. Direktionen ska
 - a) förbereda de beslut som ska antas av styrelsen och övervaka genomförandet av de beslut som den antar, utan att det påverkar den verkställande direktörens ansvar,
 - b) se över förslaget till årlig budget, utkastet till konsoliderad årlig verksamhetsrapport och övervaka utarbetandet och genomförandet av den årliga och fleråriga programplaneringen,
 - c) övervaka genomförandet av Europols budget och förbereda de finansiella och budgetmässiga beslut som ska antas av styrelsen,

- d) anta en intern bedrägeribekämpningsstrategi som står i proportion till risken för bedrägeri,
 - e) tillsammans med styrelsen säkerställa lämplig uppföljning av resultaten och rekommendationerna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, av resultaten av utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och av resultaten, inklusive rättsliga beslut, av utredningar som utförs av Eppo, i enlighet med tillämplig unionsrätt.
 - f) utan att det påverkar den verkställande direktörens ansvarsskyldigheter bistå och råda den verkställande direktören i genomförandet av styrelsens beslut, i syfte att förstärka tillsynen av den administrativa förvaltningen och budgetförvaltningen.
3. Vid behov får exekutivstyrelsen i brådskande fall anta interimistiska beslut på styrelsens vägnar, särskilt i frågor som rör administrativ förvaltning, budgetförvaltning, förvaltning, inklusive tillfälligt upphävande av delegeringen av tillsättningsbefogenheter. Sådana beslut ska föreläggas styrelsen för bekräftelse vid dess nästa möte.
 4. Direktionen ska bestå av styrelsens ordförande, kommissionens företrädare i styrelsen och tre andra ledamöter som utses av styrelsen bland dess röstberättigade ledamöter. Styrelsens ordförande ska också vara ordförande i direktionen. Den verkställande direktören ska delta i direktionens sammanträden, men ska inte ha rösträtt.
 5. Mandatperioden för direktionens ledamöter ska vara fyra år. Mandatperioden för ledamöterna i direktionen ska löpa ut när uppdraget som styrelseledamot upphör.
 6. Direktionen ska hålla minst ett ordinarie sammanträde var tredje månad. Dessutom ska direktionen sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av ledamöterna.
 7. Direktionen får också bjuda in andra deltagare som observatörer utan rösträtt för specifika punkter på dagordningen.

AVSNITT 4

DEN VERKSTÄLLANDE DIREKTÖREN

Artikel 76

Utnämning, uppsägning och förlängning av mandatperioden

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid Europol enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.
2. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen från en förteckning över kandidater som föreslagits av kommissionen. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska Europol företräddas av styrelsens ordförande.
3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. I god tid före utgången av denna period ska kommissionen göra en bedömning på grundval av en utvärdering av den verkställande direktörens arbete och Europols framtida uppgifter och utmaningar.

4. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.
5. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid utgången av den sammantagna mandatperioden.
6. Den verkställande direktören får avsättas endast efter ett beslut av styrelsen på förslag av kommissionen.
7. Styrelsen ska fatta beslut om att utse, förlänga mandatperioden för eller avsätta den verkställande direktören och/eller den vice verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av dess röstberättigade ledamöter.
8. Vid vakans ska en vice verkställande direktör i den högsta lönegraden ansvara för denna roll, såvida inte styrelsen beslutar vilken vice verkställande direktör som ska ansvara för de uppgifter och ansvar som åligger den verkställande direktören till dess att en ny verkställande direktör utses.

Artikel 77

Uppgifter och ansvar som åligger den verkställande direktören

1. Den verkställande direktören ska ansvara för Europols ledning. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.
2. Den verkställande direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet, den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen och rådet om resultaten av Europols arbete och dess uppgifter.
3. Den verkställande direktören ska vara den rättsliga företrädaren för Europol.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som Europol tilldelas i denna förordning. Den verkställande direktören ska i synnerhet vara ansvarig för följande:
 - a) Säkerställa den löpande administrationen av Europol.
 - b) Föreslå styrelsen att det inrättas operativa, tekniska eller administrativa funktioner eller kapaciteter i andra medlemsstater än värdmedlemsstaten, om detta är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter.
 - c) Identifiera operativa prioriteringar, kapacitetsbrister och nya säkerhetshot som är relevanta för Europols behörighet och föreslå styrelsen lämpliga operativa, tekniska eller organisatoriska åtgärder.
 - d) Säkerställa efterlevnad av Europols finansiella regler.
 - e) Utarbeta utkastet till samlat programdokument och överlämna det till styrelsen efter samråd med kommissionen.
 - f) Utarbeta Europols konsoliderade årliga verksamhetsrapport och lägga fram den för styrelsen för bedömning och antagande.
 - g) Skydda unionens finansiella intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att detta påverkar Olafs och Eppos behörighet att göra utredningar, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp

samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

- h) Rapportera eventuella brottsliga handlingar till Eppo i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2017/1939 för vilka Eppo skulle kunna utöva sin behörighet och rapportera till Olaf i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EU, Euratom) 883/2013.
- i) Utarbeta en handlingsplan för uppföljning av slutsatserna i interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt utredningsrapporter och rekommendationer från utredningar utförda av Eppo, Olaf och Europeiska datatillsynsmannen, samt regelbundet rapportera till styrelsen om framstegen och, när så är lämpligt och utan onödigt dröjsmål, informera kommissionen om betydande slutsatser och de åtgärder som vidtagits som svar.
- j) Utarbeta ett utkast till finansiella regler för byrån.
- k) Utarbeta byråns utkast till beräkning av inkomster och utgifter och genomföra dess budget i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och resultatbaserad budgetering.
- l) Utarbeta lämpliga förslag till genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
- m) Utarbeta utkast till interna regler för att förebygga och hantera intressekonflikter med avseende på ledamöterna i styrelsen och lägga fram dessa utkast för styrelsen för antagande.
- n) Främja mångfald och en jämn könsfördelning när det gäller rekryteringen av byråns personal.
- o) Regelbundet informera styrelsen om samarbetet med unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer, inbegripet om utarbetande och ingående av samarbetsavtal och operativa överväganden i samband därmed, och vid behov lägga fram förslag till uppföljningsåtgärder för styrelsen.
- p) Regelbundet informera styrelsen om samarbete med tredjeländer och internationella organisationer, inbegripet om förberedelser och ingående av samarbetsavtal med myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer.
- q) Regelbundet informera styrelsen om tillämpningen av förordning (EU) 2018/1725 för överföring av personuppgifter och de operativa övervägandena i samband därmed.
- r) Regelbundet informera styrelsen om samarbetsavtal som ingåtts med privata parter, inklusive deras strategiska relevans, operativa följder och eventuella tillhörande risker.
- s) Fullgöra andra uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 78

Vice verkställande direktörer

1. En eller flera vice verkställande direktörer får bistå den verkställande direktören. Den verkställande direktören ska fastställa deras uppgifter.

2. Artikel 77 ska vara tillämplig på de vice verkställande direktörerna. Den verkställande direktören ska höras innan de utnämns, innan deras mandatperiod förlängs eller innan de avsätts.

Kapitel VI

Förbindelser med unionsenheter

Artikel 79

Gemensamma bestämmelser

1. Europol får upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med unionens organ och byråer i enlighet med de uppgifter som tilldelats Europol och dessa organ och byråer och ska sträva efter att säkerställa synergieffekter i utförandet av deras respektive uppgifter. Europol ska upprätta och upprätthålla nära förbindelser med unionens organ och byråer enligt artiklarna 81–90, som inte ska begränsas till de områden som hänvisas till i dessa artiklar.

Europol får även upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med unionens institutioner och uppdrag som inrättats på grundval av fördragen i enlighet med de uppgifter som tilldelats Europol och dessa institutioner och uppdrag.

2. Europolns samarbete med unionens organ och byråer enligt detta kapitel ska särskilt syfta till att stärka den övergripande effektiviteten i unionens insatser mot de former av brottslighet som förtecknas i bilaga I, särskilt genom att eftersträva säkerställande av komplementaritet och, om möjligt, förbättra samordningen och undvika dubbelarbete, inbegripet genom

- a) informationsutbyte, i enlighet med villkoren i denna förordning,
- b) operativ verksamhet,
- c) strategisk och analytisk verksamhet,
- d) utbyte av specialkunskaper och expertis,
- e) utbildningsverksamhet,
- f) kapacitetsutveckling, inbegripet genom forskning och innovation, och gemensam upphandling,
- g) samordning av verksamhet, i förekommande fall i förhållande till tredjeländer och internationella organisationer,
- h) samordning av verksamhet för genomförande av relevanta unionsstrategier och politiska prioriteringar.

3. Samarbete som avses i punkterna 1 och 2 ska äga rum inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med de enheter som avses i punkt 1. Dessa samarbetsavtal ska inte tillåta utbyte av personuppgifter och inte vara bindande för unionen eller dess medlemsstater.

De samarbetsavtal som ingås med unionsorgan och unionsbyråer som inrättats inom ramen för EUF-fördraget ska ha godkänts av kommissionen på förhand, med undantag för de samarbetsavtal som avses i artikel 81. Dessa samarbetsavtal ska ses över regelbundet beroende på utvecklingen av de operativa behoven, på eget initiativ av Europol och den eller det berörda institutionen, organet, uppdraget eller byrån,

eller, med undantag för den samarbetsöverenskommelse som avses i artikel 81, på begäran av kommissionen.

Varje samarbetsavtal som Europol har ingått med en unionsinstitution, ett unionsorgan, ett unionsuppdrag eller en unionsbyrå innan denna förordning träder i kraft ska ses över efter den dag då denna förordning börjar tillämpas.

4. Den verkställande direktören ska informera styrelsen om eventuella regelbundna samarbetsförbindelser som Europol avser att upprätta och upprätthålla i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 och om utvecklingen av sådant upprättat samarbete.
5. Europol får, med förbehåll för eventuella begränsningar enligt artikel 33.2 och de regler som är tillämpliga enligt artikel 129, direkt utbyta all information, med undantag för personuppgifter, med en unionsinstitution, ett unionsorgan, ett unionsuppdrag eller en unionsbyrå, i den mån ett sådant utbyte är relevant för utförandet av Europols uppgifter eller uppgifterna för unionens institution, organ, uppdrag eller byrå.
6. Europol får, med förbehåll för de begränsningar som anges i artikel 33.2 eller 33.3 och de regler som är tillämpliga enligt artikel 129, överföra personuppgifter till de enheter som avses i punkt 1, i den mån sådan överföring är nödvändig och proportionell för att enheten ska kunna utföra sina uppgifter på ett legitimt sätt. Personuppgifter som av Europol överförs till de enheter som avses i punkt 1 får endast behandlas för ett annat ändamål om detta har godkänts av Europol och är förenligt med det ursprungliga ändamål för vilket uppgifterna samlades in och överfördes av Europol. Om de uppgifter som ska överföras har tillhandahållits av en medlemsstat eller unionens institution, organ eller byrå och villkoren i artikel 81.3 och 81.4 är uppfyllda, ska Europol dela personuppgifter och annan relevant information med Eppo, oavsett eventuella begränsningar som anges i artikel 33.2 eller 33.3.
7. Europol får ta emot och behandla personuppgifter från unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer i den mån det är nödvändigt och proportionerligt för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter på ett legitimt sätt. Uppgifter som uppenbart har erhållits i tydlig strid med de mänskliga rättigheterna får inte behandlas.
8. Om unionens institution, organ, uppdrag eller byrå har mottagit personuppgifter från Europol ska vidareöverföring eller överföring av sådana uppgifter vara förbjuden, såvida inte Europol har gett sitt uttryckliga förhandstillstånd.
9. Europol ska se till att alla översändningar eller överföringar av personuppgifter och orsakerna till dessa översändningar eller överföringar registreras utförligt och sker i enlighet med denna förordning.

Artikel 80

Gemensamma bestämmelser om indirekt informationsutbyte på grundval av ett system med träff/icke-träff

1. Europol ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa indirekt tillgång för unionens andra organ och byråer, när sådan tillgång föreskrivs i unionsrätten, till information som innehas av Europol, med krav på ömsesidighet, genom ett automatiskt system med träff/icke-träff som fungerar genom sökningar av index som ska hållas uppdaterade.

2. Indirekt tillgång till information enligt första stycket ska inte påverka eventuella begränsningar som anges av medlemsstaterna, unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer, tredjeländer eller internationella organisationer som lämnat uppgifterna, i enlighet med artikel 33.2.
3. Vid en träff ska Europol inleda det förfarande genom vilket den uppgift som gav upphov till träffen ska överföras till unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen som avses i punkt 1, i enlighet med de begränsningar som fastställs av uppgiftslämnaren i enlighet med denna förordning. Vid en träff med information som är föremål för begränsningar enligt artikel 33.2 ska det automatiska system med träff/icke-träff som avses i punkt 1 inte underrätta unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen om träffen. I sådana fall ska Europol snabbt kontakta uppgiftslämnaren för att undersöka om den information som gav upphov till träffen kan delas med unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen. Om uppgiftslämnaren häver dessa begränsningar ska Europol överföra den information som gav upphov till träffen till unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen. Om uppgiftslämnaren behåller dessa begränsningar ska Europol iakttä begränsningarna och inte överföra den information som gav upphov till träffen till unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen.
4. Sökningar av information i enlighet med punkterna 1 och 2 ska endast göras i syfte att fastställa om information som finns tillgänglig vid ett annat unionsorgan eller en annan unionsbyrå matchar information som behandlas vid Europol för de syften som avses i artikel 32.2 a, b och c.
5. Europol får endast tillåta sökningar i enlighet med punkterna 1 och 2 av personer som utsetts av andra unionsorgan eller unionsbyråer som är bemyndigade att göra sådana sökningar, samtidigt som den automatiserade karaktären hos systemet med träff/icke-träff bibehålls.
6. I enlighet med de krav på ömsesidighet som avses i första stycket ska Europol, inom ramen för sin behörighet, ha indirekt tillgång, på grundval av ett automatiserat system med träff/icke-träff, till information som tillhandahålls unionens organ och byråer, på de villkor som anges i unionsrätten.
7. Sådan tillgång ska inte påverka några begränsningar som anges av uppgiftslämnaren, som kan vara en medlemsstat, en unionsinstitution, ett unionsorgan, en unionsbyrå, ett tredjeland eller en internationell organisation.
8. Europol och andra unionsorgan och unionsbyråer ska informera varandra om det till följd av en träff i enlighet med punkterna 1 och 3 finns tecken på att uppgifter kan vara felaktiga eller strida mot andra uppgifter.
9. Om det är nödvändigt för genomförandet av det system med träff/icke-träff som avses i punkterna 1–8 ska det tekniska förfarandet, inklusive de dataset som bör ingå i indexen tillsammans med prestanda- och tillgänglighetskrav, fastställas genom genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 138.

Artikel 81

Förbindelser med Europeiska åklagarmyndigheten

1. Europol ska upprätta och upprätthålla nära förbindelser med Eppo på grundval av ett samarbetsavtal som fastställer formerna för deras samarbete. Samarbetsavtalet ska ses över regelbundet.

2. På begäran av Eppo i enlighet med artikel 102 i förordning (EU) 2017/1939, ska Europol stödja Eppos utredningar, nämligen genom att tillhandahålla all information som innehas av Europol och som rör brott som omfattas av Eppos behörighet och genom att tillhandahålla det begärda operativa stödet för utförandet av Eppos uppgifter.
3. I syfte att förse Eppo med den information och det stöd som avses i första stycket ska Europol säkerställa nödvändiga organisatoriska arrangemang, inbegripet tilldelning av särskilda personalresurser.
4. För att säkerställa att Europol förser Eppo med nödvändig information enligt punkt 2 i denna artikel ska Europol göra det möjligt för Eppo att få indirekt tillgång på grundval av ett automatiserat system med träff/icke-träff till uppgifter om brott som omfattas av Eppos behörighet och som innehas för de ändamål som avses i artikel 32.2 a, b och c. Detta system med träff/icke-träff ska vid en träff underrätta Europol och den som lämnat uppgiften som avses i artikel 33.1.
5. I enlighet med artikel 43.2 i förordning (EU) 2017/1939, ska Europol vid en träff dela den information som gav upphov till träffen med Eppo i den mån som det rör sig om brott som omfattas av Eppos behörighet och underrätta uppgiftslämnaren.
6. I enlighet med artikel 24.1 i förordning (EU) 2017/1939, ska Europol utan onödigt dröjsmål rapportera till Eppo om eventuella brottsliga handlingar för vilka Eppo kan utöva sin behörighet i enlighet med förordning (EU) 2017/1939.
7. När Europol rapporterar till Eppo ska Europol utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.
8. Europol får genomföra gemensam operativ analys med Eppo.
9. När Europol mottar information från Eppo om former av brott som faller utanför Eppos behörighetsområde och inom ramen för Europols behörighet, ska Europol behandla och analysera sådan information och, i förekommande fall, sprida den till medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning.

Artikel 82

Förbindelser med Eurojust

1. Om Europol eller en medlemsstat under Europols verksamhet, inbegripet i något skede av en operativ arbetsgrupp, upptäcker behovet av en effektiv rättslig uppföljning inom Eurojusts mandat, ska Europol utan onödigt dröjsmål underrätta Eurojust och varje berörd medlemsstat om detta. Europol ska inleda förfarandet för utbyte av relevant information i enlighet med beslutet av den medlemsstat som tillhandahåller informationen. I sådana fall ska Eurojust samråda med Europol.
2. Europol och Eurojust får komma överens om att inrätta gemensamma operativa plattformar och andra former av strukturerat samarbete för att stödja medlemsstaternas behöriga myndigheter inom särskilda brottsområden som omfattas av deras respektive behörighet. Detta kan inbegripa gemensam operativ analys.
3. Europol ska samarbeta med Eurojust inom ramen för deras respektive mandat för att stödja medlemsstaternas behöriga myndigheter i samband med digitala utredningar och tillgång till uppgifter, och i synnerhet fungera som ett kunskapsnav för rådgivning, stöd och kapacitetssuppleering om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis.

4. Europol ska stödja Eurojust inom ramen för deras respektive mandat i fråga om de allvarligaste internationella brotten.

Artikel 83

Förbindelser med Olaf

Om Europol eller en medlemsstat, vid Europolis behandling av uppgifter inom ramen för en enskild utredning eller i samband med återvinning av tillgångar, konstaterar att det föreligger ett behov av samordning, samarbete eller stöd i enlighet med Olafs uppdrag, ska Europol underrätta Olaf om detta och inleda förfarandet för att lämna ut de relevanta uppgifterna, i enlighet med den uppgiftslämnande medlemsstatens beslut. I sådana fall ska Olaf samråda med Europol.

Artikel 84

Förbindelser med myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism diskuteras (Amla)

1. Europolis förbindelser med Amla ska särskilt syfta till att stödja finansunderrättelseenheter (FIU) i samband med en gemensam analys som utförs i enlighet med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1640⁷⁴ och artikel 40 i förordning (EU) 2024/1620.
2. Vid tillämpning av artikel 41.4 i förordning (EU) 2024/1620 ska Europol ta emot, behandla och analysera resultaten av de gemensamma analyserna och all ytterligare information i enlighet med denna förordning.

Artikel 85

Förbindelser med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex)

Europol ska samarbeta med Frontex, särskilt när det gäller att

- a) identifiera gränsöverskridande rörelser med hög risk och därmed sammanhängande brottslig verksamhet, inbegripet genom att analysera reseuppgifter som finns i unionens storskaliga it-system, och för detta ändamål ska Europol jämföra sådana uppgifter med information som den innehar i enlighet med denna förordning och förse Frontex med relevanta riskindikatorer,
- b) genomföra den verksamhet som bedrivs enligt förordning (EU) 2024/1356 och inom ramen för förordning (EU) 2019/1896, och för detta ändamål får Europol på den berörda medlemsstatens begäran utplacera personal för att stödja kontroller mot unionens relevanta storskaliga it-system, i enlighet med artikel 22 i denna förordning, även i samband med verksamhet som utförs enligt förordning (EU) 2019/1896, och större internationella händelser.

Artikel 86

Förbindelser med eu-Lisa

⁷⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2024/1640 av den 31 maj 2024 om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och om ändring och upphävande av direktiv (EU) 2015/849 (EUT L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

1. Europol ska samarbeta med eu-Lisa på områden av gemensamt intresse som rör utveckling, införande och drift av informationssystem och tillhörande kommunikationsinfrastruktur.
2. Det samarbete mellan Europol och eu-Lisa som avses i punkt 1 ska, när så är lämpligt och i enlighet med deras respektive mandat, inbegripa men inte begränsas till
 - a) deltagande i eller användning av upphandlingsförfaranden, inklusive gemensamma upphandlingsåtgärder, ramavtal eller andra upphandlingsinstrument för inköp av byggtreprenader, varor eller tjänster,
 - b) delning, återanvändning eller anpassning av tekniska komponenter, verktyg, tjänster eller byggstenar som utvecklats eller drivs av någon av de båda byråerna,
 - c) tillhandahållande av tekniskt stöd, expertis eller tjänster, inbegripet vad gäller systemutveckling, testning, underhåll och säkerhet,
 - d) inrättande av gemensamma projektgrupper och utbyte av personal, expertis och andra resurser som krävs för genomförandet av gemensamma projekt och teknisk verksamhet.
3. För utveckling och underhåll av tjänster, verktyg och applikationer som skapats, hyres eller förvaltas av Europol ska Europol begära att eu-Lisa tillhandahåller PKI-certifikat från eu-Lisas certifieringsinstans till Europol och, i förekommande fall, till medlemsstaternas behöriga myndigheter.
4. Samarbete enligt punkterna 1, 2 och 3 ska äga rum inom ramen för samarbetsavtal som fastställer de praktiska formerna, inbegripet ekonomiska aspekter, styrformer, arrangemang för personalutbyte och tillfälliga uppdrag samt inrättande och drift av gemensamma projektgrupper.
5. Punkterna 1–4 ska inte påverka Europolns ansvar för utvecklingen och driften av dess egna informationssystem.

Artikel 87

Förbindelser med Europeiska unionens narkotikamyndighet

Europolns samarbete med Europeiska unionens narkotikamyndighet, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1322⁷⁵, ska särskilt avse insamling av uppgifter och övervakning av trender när det gäller tillgången till narkotika, inbegripet olaglig produktion och handel samt andra relaterade brott, användning av ny teknik och nya psykoaktiva substanser.

Artikel 88

Förbindelser med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)

Europolns samarbete med FRA ska stödja Europol i att säkerställa full respekt för de grundläggande fri- och rättigheter som fastställs i stadgan vid utförandet av dess olika

⁷⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1322 av den 27 juni 2023 om Europeiska unionens narkotikamyndighet (EUDA) och om upphävande av förordning (EG) nr 1920/2006 (EUT L 166, 30.6.2023, p. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1322/oj>).

uppgifter. Detta ska särskilt omfatta områden inom Europolns verksamhet som kan ha särskild inverkan på enskilda personers rättigheter, inbegripet utsatta personer, såsom barn.

Artikel 89

Förbindelser med Europeiska unionens tullmyndighet

Europolns samarbete med Europeiska unionens tullmyndighet, som inrättades genom förordning [...], ska syfta till att möjliggöra ömsesidigt utbyte av relevanta uppgifter och relevant information för att förebygga och bekämpa grov brottslighet och terrorism, särskilt genom att göra det möjligt för Europol att på begäran erhålla uppgifter, inklusive personuppgifter och kommersiellt känsliga uppgifter, som finns tillgängliga i EU:s tulldatacentral, i enlighet med förordning [...].

Artikel 90

Förbindelser med Enisa

Europolns samarbete med Enisa ska särskilt syfta till att

- a) öka den delade situationsmedvetenheten om cyberhotbilden och situationen i fråga om incidenter, särskilt när det gäller underrättelser om cyberhot, och
- b) förbättra cybersäkerhetsberedskapen, insatserna mot och återhämtningen från incidenter med utpressningsprogram.

Kapitel VII Förbindelser med partner

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 91

Gemensamma bestämmelser

1. Europol får om det är nödvändigt för att kunna utföra sina uppgifter upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med myndigheter i tredjeländer, internationella organisationer och privata parter.
2. Med förbehåll för eventuella begränsningar enligt artikel 33.2 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 129 får Europol direkt utbyta alla uppgifter, utom personuppgifter, med de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln, i den mån det är relevant för utförandet av dess uppgifter.
3. Den verkställande direktören ska informera styrelsen om eventuella regelbundna samarbetsförbindelser som Europol avser att upprätta och upprätthålla i enlighet med punkterna 1 och 2 och om utvecklingen av sådant upprättat samarbete.
4. I enlighet med punkterna 1 och 2 får Europol ingå samarbetsavtal med de enheter som avses i punkt 1, vilka ska godkännas på förhand av kommissionen. Sådana samarbetsavtal ska inte tillåta utbyte av personuppgifter, inte skapa rättsliga skyldigheter enligt internationell rätt eller unionsrätten och ska inte uttrycka ståndpunkter som är bindande för unionen eller dess medlemsstater.

5. Europol får ta emot och behandla personuppgifter från de enheter som avses i punkt 1 i den mån det är nödvändigt och proportionellt för ett berättigat utförande av dess arbetsuppgifter och i enlighet med förordning 2018/1725 och denna förordning.
6. Om tredjeländer, internationella organisationer eller privata parter har mottagit personuppgifter från Europol ska vidareöverföring eller överföring av sådana uppgifter vara förbjuden, såvida inte Europol har gett sitt uttryckliga förhandstillstånd.
7. Europol ska se till att alla översändningar eller överföringar av personuppgifter och orsakerna till dessa översändningar eller överföringar registreras utförligt och sker i enlighet med denna förordning.
8. Uppgifter som uppenbart har erhållits i tydlig strid med de mänskliga rättigheterna får inte behandlas av Europol.

AVSNITT 2

SAMARBETE MED TREDJELÄNDER OCH INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Artikel 92

Prioriteringar för externt engagemang

Europol ska säkerställa att dess samarbete med tredjeländer och internationella organisationer är förenligt med unionens utrikespolitik och prioriteringar och vid behov genomförs i samordning med unionens delegationer. Europol ska därför inom ramen för sitt mandat anta en extern strategi som en del av den fleråriga programplanering och det årliga arbetsprogram som avses i artikel 73, med förbehåll för kommissionens förhandsgodkännande.

Artikel 93

Samarbete med Schengenassocierade länder

1. Europol ska upprätthålla ett nära samarbete med länder som deltar i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (*Schengenassocierade länder*).
2. Omfattningen, formerna, rättigheterna och skyldigheterna i fråga om det samarbete som avses i punkt 1 får fastställas genom ett särskilt internationellt avtal som ska ingås mellan unionen och det berörda Schengenassocierade landet.
3. Det internationella avtal som avses i punkt 2 får innehålla bestämmelser om
 - a) Åtkomst till och möjlighet att söka i Europols korskrolltjänst och Europols analytiska miljö i enlighet med artiklarna 39 och 41.
 - b) Observatörsstatus i styrelsen och i styrgruppen för IKT och informationshantering, som inte ska ge rösträtt i enlighet med artikel 69.
 - c) Utstationering av sambandsmän, på samma villkor som gäller för sambandsmän från medlemsstaterna enligt artikel 27.
4. Alla internationella avtal om den form av samarbete som avses i punkt 3 kan också innehålla bestämmelser om
 - a) tillhandahållande av information från det berörda Schengenassocierade landet till Europol på villkor som motsvarar dem som fastställs i artikel 29.1, 29.2 och

29.5 samt Europols skyldighet att beakta den information som det berörda Schengenassocierade landet tillhandahåller i enlighet med artikel 29.6,

- b) ett lämpligt ekonomiskt bidrag som det berörda Schengenassocierade landet betalar till Europol.

Artikel 94

Överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer

1. Europol får överföra personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer utan att det påverkar tillämpningen av artikel 129.
5. Den verkställande direktören ska vara behörig att tillåta överföring av personuppgifter i enlighet med artiklarna 94b, 94c och 94d i förordning (EU) 2018/1725.

Styrelsen får, efter ett tillstånd från Europeiska datatillsynsmannen, för en period på högst ett år, som kan förnyas, tillåta en serie överföringar om villkoren i artikel 94c i förordning (EU) 2018/25 är uppfyllda.
6. Vid tillämpningen av punkt 2 ska den verkställande direktören utan onödigt dröjsmål fatta ett beslut på grundval av all relevant information, inklusive, i förekommande fall, synpunkter från dataskyddsombudet och de berörda operativa centrumen. Som en allmän regel ska sådana överföringar tillåtas när de tillämpliga villkoren är uppfyllda och de ska utföras via Siena. Om det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen inte har tillgång till Siena ska överföringarna ske via Interpols kanaler.
7. Den verkställande direktören ska så snart som möjligt informera styrelsen om de fall där artiklarna 94b, 94c och 94d i förordning (EU) 2018/1725 har tillämpats.

Artikel 95

Förbindelser med medlemsstater eller tredjeländer i samband med deras deltagande i centrumet för analys av maritim underrättelseverksamhet beträffande narkotika

1. Europol ska i den mån det är nödvändigt för att kunna utföra sina uppgifter upprätta och upprätthålla samarbete med de medlemsstater och tredjeländer som deltar i centrumet för analys av maritim underrättelseverksamhet beträffande narkotika (MAOC-N) genom ett samarbetsavtal.
2. Europol får utbyta information med tredjeländer som deltar i MAOC-N, förutsatt att de allmänna principerna och reglerna för överföring av operativa personuppgifter till tredjeländer i förordning (EU) 2018/1725 följs.
3. De medlemsstater som deltar i MAOC-N ska ansluta sina sambandsmän som är utstationerade vid MAOC-N till Siena för att lämna in relevant information till Europol.
4. Europol ska tillhandahålla analysstöd till MAOC-N för brottsutredningar mot kriminella högrisknätverk som bedriver narkotikahandel till sjöss.

AVSNITT 3

SAMARBETE MED PRIVATA PARTER OCH FYSISKA PERSONER

Artikel 96

Utbyte av personuppgifter med privata parter

1. I den mån det är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, får Europol behandla personuppgifter som erhållits från privata parter.
2. Europol får direkt från en privat part ta emot personuppgifter som den privata parten förklarar sig ha laglig rätt att överföra i enlighet med tillämplig lagstiftning.
3. För att informera medlemsstaternas behöriga myndigheter om alla brott som rör dem och som avser personuppgifter som mottagits från en privat part, och för att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder, ska Europol vidarebefordra personuppgifterna och alla relevanta resultat av behandlingen av dessa uppgifter till de berörda nationella Europolenheter.
4. Eventuellt samarbete mellan Europol och privata parter får varken överlappa eller störa verksamheten hos finansunderrättelseenheterna i medlemsstaterna och får inte avse information som ska lämnas till finansunderrättelseenheterna i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.
5. Europol får endast översända eller överföra personuppgifter till privata parter, när det är absolut nödvändigt och proportionerligt, vilket ska fastställas från fall till fall, och i synnerhet när det ligger i den registrerades intresse eller är nödvändigt för att förhindra ett överhängande brott, inbegripet terrorism.

Sådan översändning eller överföring får endast ske när den registrerades rättigheter och friheter inte uppväger det allmänna intresse som kräver översändningen eller överföringen.

Den översändning eller överföring som avses i första stycket i denna punkt är föremål för eventuella begränsningar enligt artikel 33.2 eller 33.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 129.

6. Om den privata parten inte är etablerad inom unionen eller i ett tredjeland enligt artikel 94a i förordning (EU) 2018/1875, ska överföringen godkännas av den verkställande direktören endast i följande fall:
 - a) Överföringen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den berörda registrerade eller för en annan person,
 - b) Överföringen är nödvändig för att skydda den berörda registrerades legitima intressen.
 - c) Överföringen är avgörande för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - d) Överföringen är nödvändig, i ett enskilt fall, för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra ett specifikt brott som omfattas av Europols behörighet.
 - e) Överföringen är nödvändig, i ett enskilt fall, för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk som hänför sig till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av ett specifikt brott som omfattas av Europols behörighet.

Personuppgifter får inte överföras om den verkställande direktören fastställer att den berörda registrerades grundläggande fri- och rättigheter väger tyngre än det allmänintresse som kräver den överföring som avses i första stycket leden d och e.

7. Översändningar eller överföringar av personuppgifter enligt punkterna 5 och 6 får inte vara systematiska, massiva eller strukturella.
8. Europol får be medlemsstaterna, via deras nationella Europolenheter, att i enlighet med deras tillämpliga rätt dela personuppgifter från privata parter som är etablerade eller har en rättslig företrädare på deras territorium med Europol. Sådana begäranden ska vara motiverade och så precisa som möjligt. Sådana personuppgifter ska vara av så icke-känslig karaktär som möjligt och strikt begränsade till vad som är nödvändigt och proportionellt för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter.
9. Europols mekanisk enligt artikel 47 får användas för informationsutbyte mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och privata parter i enlighet med respektive unionsrätt och nationell rätt. Dessa utbyten får också omfatta brott som inte omfattas av Europols behörighet.

Om medlemsstaterna använder Europols mekanism för informationsutbyte om brott som omfattas av Europols behörighet, ska de förse Europol med en kopia av sådan information.

Om medlemsstaterna använder Europols mekanism för utbyte av personuppgifter om brott som inte omfattas av Europols behörighet, ska Europol inte ha tillgång till dessa uppgifter och ska anses vara personuppgiftsansvarig i enlighet med artikel 87 i förordning (EU) 2018/1725.

Europol ska bedöma de säkerhetsrisker som det medför att tillåta att privata parter använder byråns infrastruktur och vid behov vidta lämpliga förebyggande och riskreducerande åtgärder.

10. Europol ska se till att alla översändningar eller överföringar av personuppgifter och orsakerna till dessa översändningar eller överföringar registreras utförligt i enlighet med denna förordning och på begäran överlämnas till Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med förordning (EU) 2018/1725.
11. Om de personuppgifter som har erhållits eller som ska översändas eller överföras påverkar en medlemsstats intressen, ska Europol omedelbart informera den berörda medlemsstatens nationella Europolenhet.
12. Senast den 31 mars ska styrelsen anta en årsrapport om de personuppgifter som utbyts med privata parter i enlighet med denna artikel, på grundval av de kvantitativa och kvalitativa utvärderingskriterier som fastställs av styrelsen.
13. Årsrapporten ska beakta skyldigheterna avseende diskretion och konfidentialitet, och exemplen ska vara anonymiserade när det gäller personuppgifter.

Årsrapporten ska skickas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Artikel 97

Uppgifter från fysiska personer

1. I den mån det är nödvändigt för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter, får Europol ta emot och behandla uppgifter som lämnas av fysiska personer.

2. Personuppgifter som lämnas av fysiska personer får endast behandlas av Europol förutsatt att de har mottagits på något av följande sätt:
 - a) En nationell Europolenhet i enlighet med nationell rätt.
 - b) Kontaktpunkten i ett tredjeland eller en internationell organisation till vilken personuppgifter får överföras i enlighet med artikel 94b.2 c i förordning (EU) 2018/1725.
 - c) En myndighet i ett tredjeland eller en internationell organisation till vilken personuppgifter får överföras i enlighet med artiklarna 94a, 94b.1 eller 94b.2 a i förordning (EU) 2018/1725.
3. När Europol mottar information, inklusive personuppgifter, från en fysisk person som är bosatt i ett tredjeland för vilken villkoren för överföring enligt artikel 94a eller 94b i förordning (EU) 2018/1725 inte är uppfyllda, ska Europol endast vidarebefordra denna information till en medlemsstat eller till ett sådant tredjeland.
4. Om de mottagna personuppgifterna påverkar en medlemsstats intressen, ska Europol omedelbart informera den berörda medlemsstatens nationella Europolenhet.
5. Europol ska inte kontakta fysiska personer för att erhålla uppgifter.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 104 och 105 får Europol inte tillhandahålla personuppgifter till fysiska personer.

Kapitel VIII

Dataskydd

Artikel 98

Europols behandling av personuppgifter

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska [förordning \(EU\) 2018/1725](#) tillämpas på Europols behandling av personuppgifter.
2. Med hänvisningar till *personuppgifter* i denna förordning avses *operativa personuppgifter* enligt definitionen i [artikel 3.2 i förordning \(EU\) 2018/1725](#), om inte annat föreskrivs i den här förordningen.
3. Styrelsen ska anta regler för att fastställa tidsfristerna för lagring av administrativa personuppgifter.

Artikel 99

Bedömning av källans tillförlitlighet och uppgiftens korrekthet

1. Tillförlitligheten hos den källa som lämnar uppgifter från en medlemsstat ska i möjligaste mån bedömas av den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna, med hjälp av följande källutvärderingskoder:
 - a) A): Det råder inget tvivel om källans äkthet, tillförlitlighet och kompetens eller uppgifterna tillhandahålls av en källa som tidigare alltid har visat sig vara tillförlitlig.
 - b) B): Uppgifterna tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara tillförlitlig.

- c) C): Uppgifterna tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara otillförlitlig.
 - d) X): Källans tillförlitlighet kan inte bedömas.
2. Korrektheten hos uppgifter från en medlemsstat ska i möjligaste mån bedömas av den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna, med hjälp av följande uppgiftsutvärderingskoder:
 - a) 1. Uppgifter vars korrekthet inte betvivlas.
 - b) 2. Uppgifter som källan känner till personligen men som den tjänsteman som vidarebefordrar uppgifterna inte känner till personligen.
 - c) 3. Uppgifter som källan inte känner till personligen men som bekräftas av andra redan registrerade uppgifter.
 - d) 4. Uppgifter som källan inte känner till personligen och som inte kan bekräftas.
 3. Om Europol på grundval av redan innehavda uppgifter kommer till slutsatsen att den bedömning som föreskrivs i punkt 1 eller 2 behöver korrigeras, ska Europol informera den berörda medlemsstaten och söka nå en överenskommelse om att ändra bedömningen. Europol får inte ändra bedömningen utan en sådan överenskommelse.
 4. Om Europol mottar uppgifter från en medlemsstat utan att någon bedömning utförs i enlighet med punkterna 1 och 2, ska Europol försöka bedöma källans tillförlitlighet eller uppgifternas korrekthet på grundval av redan innehavda uppgifter. Bedömningen av särskilda uppgifter och särskild information ska göras i samförstånd med den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna. En medlemsstat och Europol får också i allmänna termer komma överens om bedömningen av särskilda typer av uppgifter och bestämda källor. Om ingen överenskommelse nås i det särskilda fallet eller det inte finns någon allmän överenskommelse, ska Europol utvärdera informationen eller uppgifterna och tilldela sådan information eller sådana uppgifter utvärderingskoderna X och 4 enligt punkt 1 respektive 2.
 5. Punkterna 1–4 ska tillämpas i tillämpliga delar om Europol får upplysningar eller uppgifter från unionens institutioner, organ eller byråer, ett tredjeland, en internationell organisation eller en privat part.
 6. Uppgifter från allmänt tillgängliga källor ska bedömas av Europol med hjälp av de koder som anges i punkterna 1 och 2.
 7. Om uppgifterna är resultatet av en analys som Europol gjort vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter, ska Europol bedöma sådana uppgifter i enlighet med denna artikel och i samförstånd med de medlemsstater som deltar i analysen.

Artikel 100

Behandling av personuppgifter för olika kategorier av registrerade och för särskilda kategorier av personuppgifter

1. Behandling av personuppgifter om brottsoffer, vittnen eller andra personer som kan lämna uppgifter beträffande brott ska vara tillåtet, om det är strikt nödvändigt och proportionellt för att förhindra eller bekämpa brottslighet som omfattas av Europols behörighet.
2. Automatisk behandling av personuppgifter eller annan behandling som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller

medlemskap i fackförening samt behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter i syfte att entydigt identifiera en fysisk person, eller uppgifter som rör hälsa eller fysiska personers sexualliv eller sexuella läggning ska tillåtas endast om det är strikt nödvändigt och proportionellt för forsknings- och innovationsprojekt enligt artikel 102 och för operativa ändamål inom ramen för Europols behörighet, och endast för att förebygga eller bekämpa brott som omfattas av Europols behörighet. Sådan behandling ska också omfattas av lämpliga skyddsåtgärder som fastställs i denna förordning när det gäller den registrerades fri- och rättigheter, och ska, med undantag för biometriska uppgifter som behandlas i syfte att entydigt identifiera en fysisk person, tillåtas endast om dessa uppgifter kompletterar andra personuppgifter som har behandlats av Europol. Det ska vara förbjudet att välja ut en särskild grupp personer enbart på grundval av sådana personuppgifter.

3. Dataskyddsombudet ska utan onödigt dröjsmål informeras vid behandling av personuppgifter i enlighet med denna artikel.
4. Endast Europol ska ha direkt åtkomst till personuppgifter av det slag som avses i punkterna 1 och 2. Den verkställande direktören ska vederbörligen utse ett begränsat antal av Europols personal som ska ha sådan åtkomst om det är nödvändigt för att utföra deras arbetsuppgifter.
5. Utan hinder av första stycket ska den verkställande direktören, om det är nödvändigt att ge personal vid medlemsstaternas behöriga myndigheter eller unionsorgan och unionsbyråer direkt åtkomst till personuppgifter för att de ska kunna utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning, eller för forsknings- och innovationsprojekt i enlighet med artikel 102.2 c. Den verkställande direktören ska vederbörligen utse ett begränsat antal av sådan personal, som ska ha sådan åtkomst.
6. Personuppgifter som avses i punkterna 1 och 2 får inte översändas till medlemsstater eller unionens institutioner, organ, uppdrag och byråer eller överföras till tredjeländer, internationella organisationer eller privata parter om det inte krävs enligt denna förordning eller unionsrätten eller är strikt nödvändigt och proportionellt i enskilda fall som avser brott som omfattas av Europols behörighet och i enlighet med kapitlen VI och VII.
7. Varje år ska Europol förse Europeiska datatillsynsmannen med en statistisk översikt över alla personuppgifter av det slag som avses i punkt 2 som Europol har behandlat.

Artikel 101

Tidsgränser för lagring och radering av personuppgifter

1. Personuppgifter som behandlats av Europol får endast lagras av Europol så länge som det är nödvändigt för, och står i proportion till, det syfte för vilket uppgifterna behandlas.
2. Europol ska i alla fall se över behovet av fortsatt lagring senast tre år efter det att den första behandlingen av personuppgifterna påbörjades. Europol får besluta om fortsatt lagring av personuppgifterna fram till nästa kontroll, som ska ske efter ytterligare en period av tre år, om fortsatt lagring fortfarande är nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Skälen till fortsatt lagring ska anges och registreras. Fattas inget beslut om fortsatt lagring, ska personuppgifterna automatiskt utplånas efter tre år.

3. Om de personuppgifter av det slag som avses i artikel 100.1 och 100.2 lagras under en period av mer än fem år, ska Europeiska datatillsynsmannen informeras om detta.
4. Om en medlemsstat, en unionsinstitution, ett unionsorgan, ett unionsuppdrag eller en unionsbyrå, ett tredjeland eller en internationell organisation har fastställt begränsningar avseende tidigare utplåning eller förstöring av personuppgifterna i samband med översändningen eller överföringen i enlighet med artikel 33.2, ska Europol utplåna personuppgifterna i enlighet med dessa begränsningar. Om fortsatt lagring anses nödvändig, mot bakgrund av underrättelser som är mer omfattande än de som uppgiftslämnaren har, för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, ska Europol inhämta uppgiftslämnarens samtycke till fortsatt lagring av uppgifterna och motivera sin begäran.
5. Om en medlemsstat, en unionsinstitution, ett unionsorgan, ett unionsuppdrag eller en unionsbyrå, ett tredjeland eller en internationell organisation i sina egna register utplånar personuppgifter som har överlämnats till Europol, ska de informera Europol om detta. Europol ska radera uppgifterna om inte fortsatt lagring av uppgifterna, mot bakgrund av underrättelser som är mer omfattande än de som uppgiftslämnaren har, anses nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter. Europol ska informera uppgiftslämnaren om att uppgifterna kommer att fortsätta lagras och motivera den fortsatta lagringen.
6. Personuppgifter får inte raderas i följande fall:
 - a) Om en sådan radering skulle skada en skyddsbehövande registrerads intressen. I sådana fall får uppgifterna användas endast med den registrerades uttryckliga, skriftliga samtycke.
 - b) Om den registrerade bestrider personuppgifternas korrekthet, under en tid som ger medlemsstaterna eller Europol möjlighet att vid behov kontrollera korrektheten.
 - c) Om uppgifterna måste sparas som bevisning eller för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk.
 - d) Om den registrerade motsätter sig att de raderas och i stället begär att användningen ska begränsas.

Artikel 102

Behandling av personuppgifter för forskning och innovation

1. Europol får behandla personuppgifter för relevanta forsknings- och innovationsprojekt, förutsatt att behandlingen av dessa personuppgifter är nödvändig och vederbörligen motiverad för att uppnå målen för det berörda projektet.

När det gäller särskilda kategorier av personuppgifter får sådan behandling endast utföras när det är strikt nödvändig och åtföljs av lämpliga skyddsåtgärder, som kan omfatta pseudonymisering.

Europols behandling av personuppgifter inom ramen för forsknings- och innovationsprojekt ska vägledas av principerna om öppenhet, förklarbarhet, rättvisa och ansvarsskyldighet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska vid behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för Europols forsknings- och innovationsprojekt följande skyddsåtgärder tillämpas:

- a) Alla forsknings- och innovationsprojekt ska kräva förhandsgodkännande från den verkställande direktören på grundval av
 - i. en beskrivning av projektets mål och en förklaring av hur projektet bistår Europol eller medlemsstaternas behöriga myndigheter i deras arbete,
 - ii. en beskrivning av den planerade behandlingen, med uppgift om behandlingens ändamål, omfattning och varaktighet samt om behovet av och proportionaliteten i att behandla personuppgifterna,
 - iii. en beskrivning av de kategorier av personuppgifter som ska behandlas,
 - iv. en bedömning av efterlevnaden av artikel 71 i förordning (EU) 2018/1725, tidsfristerna för lagringen och villkoren för åtkomst till personuppgifterna,
 - b) Styrelsen ska informeras innan projektet inleds, i enlighet med de riktlinjer som avses i artikel 32.11.
 - c) Personuppgifter som ska behandlas inom ramen för projektet ska
 - i. tillfälligt kopieras till en separat, isolerad och skyddad databehandlingsmiljö, som i förekommande fall kan stödja iterativ utveckling, testning och valideringsprocesser inom Europol enbart i syfte att genomföra det projektet,
 - ii. endast bedömas av särskilt bemyndigad Europolpersonal, i enlighet med artikel 100.4, och, med förbehåll för tekniska säkerhetsåtgärder, av särskilt bemyndigad personal vid medlemsstaternas behöriga myndigheter och unionsbyråer,
 - iii. inte översändas eller överförs,
 - iv. inte leda till åtgärder eller beslut som påverkar de registrerade som ett resultat av behandlingen av dem,
 - v. raderas när projektet har avslutats eller tidsfristen för lagringen av personuppgifterna har löpt ut i enlighet med artikel 91.
 - vi. med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder och när det är vederbörligen motiverat, återanvändas inom Europol för efterföljande forsknings- och innovationsprojekt med kompatibla mål, särskilt för förbättring, testning eller validering av algoritmer samt AI-modeller och AI-system.
 - d) Loggarna över behandlingen av personuppgifter inom ramen för projektet ska sparas i två år efter det att projektet avslutats, endast i syfte att och så länge som det är nödvändigt för att kontrollera att resultatet av uppgiftsbehandlingen är korrekt.
3. Om Europol anser att en ny typ av forsknings- och innovationsprojekt utgör en betydande risk för de registrerades rättigheter och friheter ska Europol, utöver de krav som anges i punkt 2 a i denna artikel, även genomföra en konsekvensbedömning avseende dataskydd i enlighet med artikel 89 i förordning (EU) 2018/1725. I sådana fall ska Europeiska datatillsynsmannen informeras innan projektet inleds.
4. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas på anpassning, ändring eller införande av befintlig kapacitet, inbegripet i ett definierat operativt sammanhang, under förutsättning att sådan verksamhet inte väsentligt ändrar behandlingens art, omfattning eller syfte på ett sätt som skulle öka risken för de registrerades rättigheter och friheter.

5. Styrelsen ska i ett bindande dokument fastställa den allmänna räckvidden för Europols forsknings- och innovationsprojekt. Ett sådant dokument ska vid behov uppdateras och göras tillgängligt för Europeiska datatillsynsmannen i samband med dennes tillsyn.
6. Europol ska spara ett dokument som innehåller en detaljerad beskrivning av processen och avsikten med upplärning, testning och validering av algoritmer för att säkerställa transparens i förfarandet och algoritmerna, inbegripet deras överensstämmelse med de skyddsåtgärder som föreskrivs i denna artikel, och för att möjliggöra kontroll av resultatens korrekthet baserat på användningen av sådana algoritmer. Europol ska på begäran göra det dokumentet tillgängligt för berörda parter, inbegripet medlemsstaterna och den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen.
7. Om de uppgifter som ska behandlas för ett forsknings- och innovationsprojekt har tillhandahållits av en medlemsstat, ett unionsorgan, ett tredjeland eller en internationell organisation ska Europol begära samtycke från uppgiftslämnaren i enlighet med artikel 33.2, såvida inte uppgiftslämnaren på förhand har samtyckt till sådan behandling för forsknings- och innovationsprojekt, antingen generellt eller förenat med särskilda villkor.
8. Europol får inte behandla uppgifter för forsknings- och innovationsprojekt utan samtycke från uppgiftslämnaren. Sådant samtycke kan återkallas när som helst.

Artikel 103

Anmälan av en personuppgiftsincident till berörda myndigheter

1. I händelse av en personuppgiftsincident, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 92 i förordning (EU) 2018/1725, ska Europol utan onödigt dröjsmål anmäla detta till de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter samt till den som lämnat de berörda uppgifterna, såvida inte det är osannolikt att personuppgiftsincidenten medför en risk för fysiska personers fri- och rättigheter.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska minst innehålla
 - a) en beskrivning av personuppgiftsincidentens art, inbegripet, om så är möjligt och lämpligt, berörda kategorier av och antal registrerade samt berörda kategorier av och antal uppgiftsposter,
 - b) en beskrivning av de sannolika konsekvenserna av personuppgiftsincidenten,
 - c) en beskrivning av de åtgärder som Europol föreslagit eller vidtagit för att åtgärda personuppgiftsincidenten,
 - d) när så är lämpligt, rekommenderade åtgärder för att begränsa de möjliga negativa följderna av personuppgiftsincidenten.

Artikel 104

Information till den registrerade om en personuppgiftsincident

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 93 i förordning (EU) 2018/1725 ska Europol, om byrån inte har den berörda registrerades kontaktuppgifter, be uppgiftslämnaren att informera den registrerade om personuppgiftsincidenten och informera Europol om det beslut som fattas. De medlemsstater som lämnar uppgifterna ska informera den berörda registrerade om personuppgiftsincidenten i enlighet med nationell rätt.

Artikel 105

Den registrerades åtkomsträtt

1. Varje registrerad som vill utöva rätten till tillgång i enlighet med artikel 80 i förordning (EU) 2018/1725 avseende sina egna personuppgifter kan lämna in en begäran om detta till den myndighet som utsetts för detta ändamål, i valfri medlemsstat, eller till Europol. Den myndigheten ska hänskjuta begäran till Europol utan onödigt dröjsmål och inom en månad från mottagandet.
2. Europol ska bekräfta att begäran som avses i punkt 1 har mottagits. Europol ska besvara den utan dröjsmål och under alla omständigheter senast inom fyra månader från det att Europol mottagit begäran, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 81 i förordning (EU) 2018/1725.
3. Europol ska samråda med medlemsstaternas behöriga myndigheter och med den som har lämnat de berörda uppgifterna, innan beslut fattas. Ett beslut om åtkomst till personuppgifter ska vara avhängigt av ett nära samarbete mellan Europol och medlemsstaterna och den uppgiftslämnare som direkt berörs av den registrerades åtkomst till uppgifterna. Medlemsstaterna och den som har lämnat de berörda uppgifterna ska samarbeta nära med Europol och ska utan onödigt dröjsmål svara på Europols förfrågan om samråd. Om medlemsstaten eller uppgiftslämnaren motsätter sig Europols förslag till svar, ska den meddela Europol grunderna för detta. Europol ska ta sådana invändningar under noggrant övervägande. Europol ska därefter meddela sitt beslut till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och till den som har lämnat uppgifterna.

Artikel 106

Rätt till rättelse, radering eller begränsning

1. Varje registrerad som vill utöva rätten till rättelse eller radering av personuppgifter eller begränsning av behandling avseende sina egna personuppgifter som avses i artikel 82 i förordning (EU) 2018/1725 kan lämna in en begäran om detta till den myndighet som utsetts för detta ändamål, i valfri medlemsstat, eller till Europol. När begäran inlämnas till den myndigheten ska den hänskjuta begäran till Europol inom en månad från mottagandet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 82.3 i förordning (EU) 2018/1725 ska Europol begränsa behandlingen av personuppgifter snarare än att radera personuppgifter om det finns skälig grund att anta att radering skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen.
3. Begränsade uppgifter får behandlas endast för att skydda den registrerades rättigheter när det är nödvändigt för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan person, eller för de syften som anges i artikel 82.3 i förordning (EU) 2018/1725.
4. Om de personuppgifter som avses i punkterna 1 och 2 som innehas av Europol har överlämnats till Europol av tredjeland, internationella organisationer eller unionsinstitutioner, unionsorgan, unionsuppdrag eller unionsbyråer, har tillhandahållits direkt av privata parter, har hämtats ur allmänt tillgängliga källor av Europol eller kommer från Europols egna analyser, ska Europol rätta eller utplåna sådana uppgifter eller begränsa behandlingen av dem och, om lämpligt, underrätta uppgiftslämnarna.

5. Om personuppgifter som avses i punkterna 1 och 2 som innehas av Europol har överlämnats till Europol av medlemsstaterna, ska de berörda medlemsstaterna rätta eller radera sådana uppgifter eller begränsa behandlingen av dem i samarbete med Europol inom ramen för sina respektive befogenheter.
6. Europol ska rätta eller radera uppgifter i samarbete med den som har lämnat de berörda uppgifterna i samtliga följande fall:
 - a) Felaktiga personuppgifter har översänts eller överförts på annat lämpligt sätt.
 - b) Felen i de uppgifter som medlemsstaterna lämnat beror på felaktig översändning eller överföring eller överföring som strider mot denna förordning.
 - c) Fel i uppgifterna beror på att Europol har fört in, tagit över eller lagrat uppgifter på ett felaktigt sätt eller i strid med denna förordning.
7. I de fall som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska alla mottagare av de berörda uppgifterna informeras utan dröjsmål. Mottagarna ska då rätta, radera eller begränsa dessa uppgifter i sina egna system, i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.

Artikel 107

Ansvar för skyddet av uppgifter

1. Europol ska behandla personuppgifter på ett sätt som säkerställer att deras källa, i enlighet med artikel 28, kan fastställas.
2. Ansvaret för att personuppgifter är riktiga såsom avses i artikel 71.1 d i förordning (EU) 2018/1725 ska ligga hos
 - a) den medlemsstat eller det unionsorgan som överlämnade personuppgifter till Europol,
 - b) Europol vad gäller personuppgifter som har lämnats av tredjeländer eller internationella organisationer eller direkt av privata parter, personuppgifter som Europol hämtat ur allmänt tillgängliga källor eller som är resultatet av Europols egna analyser och personuppgifter som har lagrats av Europol i enlighet med artikel 101.5.
3. Om Europol får kännedom om att personuppgifter som har lämnats i enlighet med artikel 28.1 a och b är felaktiga i sak eller har lagrats på ett olagligt sätt ska uppgiftslämnaren informeras om detta.
4. Ansvaret för att översändningen eller överföringen av uppgifterna är lagenlig ska ligga hos
 - a) den medlemsstat som lämnade personuppgifterna till Europol,
 - b) Europol, när personuppgifter lämnas ut av Europol till medlemsstater, tredjeländer eller internationella organisationer.
5. Om uppgifter översänds mellan Europol och en unionsinstitution, ett unionsorgan, ett unionsuppdrag eller en unionsbyrå, ska ansvaret för att översändningen är laglig ligga hos Europol.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska både Europol och mottagaren, om uppgifterna översänds av Europol på begäran av mottagaren, vara ansvariga för att en sådan översändning är lagenlig.

6. Europol ska vara ansvarig för all behandling av uppgifter som utförs av Europol, med undantag av bilateralt uppgiftsutbyte, till vilka Europol inte har åtkomst, mellan medlemsstater, unionsinstitutioner, unionsorgan, unionsuppdrag eller unionsbyråer, tredjeländer, internationella organisationer och privata parter med användning av Europols infrastruktur. De berörda enheterna ska vara ansvariga för sådant bilateralt utbyte i enlighet med deras rätt. Säkerheten i sådant utbyte ska säkerställas i enlighet med artikel 91 i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 108

Förhandssamråd

1. Europol får inleda behandling av uppgifter som är föremål för förhandssamråd med Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med artikel 90.1 i [förordning \(EU\) 2018/1725](#), såvida inte Europeiska datatillsynsmannen har lämnat skriftliga råd i enlighet med artikel 90.4 i den förordningen inom en period på åtta veckor, som inleds den dag då den ursprungliga begäran om samråd lämnas in och inte får avbrytas eller förlängas.
2. Om de behandlingar som avses i punkt 1 i denna artikel har väsentlig betydelse för utförandet av Europols uppgifter och är särskilt brådskande och nödvändiga för att förhindra och bekämpa ett omedelbart hot om ett brott som omfattas av Europols behörighet eller för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för en registrerad eller en annan person, får Europol undantagsvis inleda behandling.

I det fallet ska Europol informera Europeiska datatillsynsmannen innan behandlingen inleds och tillhandahålla datatillsynsmannen en motiverad beskrivning av det avsedda syftet med behandlingen, de berörda kategorierna av uppgifter och en inledande bedömning av riskerna för de registrerade. Europol ska till Europeiska datatillsynsmannen lämna in de ytterligare uppgifter som krävs för förhandssamråd med Europeiska datatillsynsmannen inom fyra veckor efter det att behandlingen inleddes.

Skriftliga råd från Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med artikel 90.4 i [förordning \(EU\) 2018/1725](#) ska beaktas i efterhand, och det sätt på vilket behandlingen utförs ska anpassas i enlighet med detta.

Dataskyddsombudet ska involveras i bedömningen av hur brådskande sådan behandling är och ska övervaka behandlingen i fråga.

Artikel 109

Personuppgiftsombud

1. Styrelsen ska utse en medlem av Europols personal till dataskyddsombud, som ska utses endast till denna position.
2. För att stödja dataskyddsombudet i fullgörandet av dennes uppgifter får en medlem av Europols personal utses till biträdande dataskyddsombud.
3. Dataskyddsombudet ska rapportera direkt till styrelsen.

4. Styrelsen ska anta genomförandebestämmelser rörande dataskyddsombudet. Dessa genomförandebestämmelser ska särskilt avse förfarandet för utnämning av dataskyddsombudet och dennes entledigande, arbetsuppgifter, åligganden och befogenheter samt skyddsåtgärder för att säkerställa dennes oberoende.
5. Dataskyddsombudet ska utnämnas för en period på fyra år och ska kunna ges förnyat mandat.
6. De bestämmelserna som är tillämpliga på dataskyddsombudet ska i tillämpliga fall tillämpas på det biträdande dataskyddsombudet.
7. Om dataskyddsombudet anser att bestämmelserna om behandling av personuppgifter i denna förordning eller förordning (EU) 2018/1725 inte har iakttagits, ska dataskyddsombudet underrätta den verkställande direktören och begära att denne vidtar åtgärder för att avhjälpa den bristande överensstämmelsen inom en fastställd period. Om inte den verkställande direktören inom den fastställda perioden avhjälper den bristande överensstämmelsen när det gäller behandling av personuppgifter, ska dataskyddsombudet informera styrelsen. Styrelsen ska svara inom en fastställd tidsfrist som överenskommits med dataskyddsombudet. Om inte styrelsen avhjälper den bristande överensstämmelsen inom den fastställda perioden, ska dataskyddsombudet hänskjuta frågan till Europeiska datatillsynsmannen.

Artikel 110

Ombudet för grundläggande rättigheter

1. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören utse ett ombud för grundläggande rättigheter. Ombudet för grundläggande rättigheter kan vara en medlem av Europols personal som fått särskild utbildning i lagstiftning och praxis för grundläggande rättigheter.
2. Ombudet för grundläggande rättigheter ska
 - a) bistå Europol med råd om han eller hon anser det nödvändigt, eller på begäran, avseende någon av Europols verksamheter, utan att detta hindrar eller fördröjer verksamheten i fråga,
 - b) övervaka Europols efterlevnad av grundläggande rättigheter,
 - c) avge icke-bindande yttranden om samarbetsavtal,
 - d) informera den verkställande direktören om eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter inom ramen för Europols verksamhet,
 - e) främja Europols respekt för grundläggande rättigheter när byrån utför sina uppgifter och verksamheter,
 - f) utföra övriga uppgifter som föreskrivs i denna förordning.
3. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera direkt till den verkställande direktören samt utarbeta årliga rapporter om sin verksamhet och därvid även ange i vilken utsträckning Europols verksamhet respekterar grundläggande rättigheter. Dessa rapporter ska göras tillgängliga för styrelsen.

Artikel 111

Utbildning i grundläggande rättigheter

Europolpersonal ska få obligatorisk utbildning om skyddet av grundläggande fri- och rättigheter. All Europolpersonal som arbetar med operativa uppgifter som inbegriper behandling av personuppgifter bör få särskild utbildning i behandling av personuppgifter. Denna utbildning ska utvecklas i samarbete med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Cepol.

Artikel 112

Den nationella tillsynsmyndighetens tillsyn

1. För att kunna utöva sin tillsyn ska de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680 hos den nationella Europolheten eller hos sambandsmannen få åtkomst till de uppgifter deras medlemsstat överlämnat till Europol i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden och till de loggar som avses i artikel [...] i förordning (EU) 2018/1725.
2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska få tillgång till lokaler och akter hos de respektive sambandsmännen vid Europol.
3. De nationella tillsynsmyndigheterna ska i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden övervaka de nationella Europolheternas och sambandsmännens verksamhet i den utsträckning denna verksamhet har betydelse för skyddet av personuppgifter. De ska också hålla Europeiska datatillsynsmannen informerad om alla åtgärder de vidtar avseende Europol.
4. Var och en ska ha rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten kontrollerar lagenligheten i en översändning eller överföring eller utlämning till Europol, i vilken form den än sker, av de egna uppgifterna samt i medlemsstatens åtkomst till dessa uppgifter. Den rätten ska utövas i enlighet med nationell rätt i den medlemsstat där begäran görs.

Artikel 113

Samarbete mellan Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna

1. Europeiska datatillsynsmannen ska agera i nära samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna i frågor som kräver nationellt deltagande, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller en nationell tillsynsmyndighet upptäcker väsentliga avvikelser mellan praxis i olika medlemsstater eller eventuellt olagliga översändningar eller överföringar i Europols kanaler för informationsutbyte, eller i frågor som väcks av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter avseende genomförandet eller tolkningen av denna förordning.
2. I de fall som avses i punkt 1 ska samordnad tillsyn säkerställas i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) 2018/1725. Europeiska datatillsynsmannen ska använda de nationella tillsynsmyndigheternas expertkunskaper och erfarenhet för att fullgöra sina åligganden enligt förordning (EU) 2018/1725.

Ledamöter och personal vid de nationella tillsynsmyndigheterna ska vid gemensamma kontroller tillsammans med Europeiska datatillsynsmannen ta vederbörlig hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, ha befogenheter motsvarande dem som anges i förordning (EU) 2018/1725 och ha en skyldighet motsvarande den som anges i artikel 129 i denna förordning.

3. Europeiska datatillsynsmannen ska ge de nationella tillsynsmyndigheterna fullständig information om alla frågor som direkt påverkar dem eller på annat sätt är av betydelse för dem. Europeiska datatillsynsmannen ska på begäran av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter informera dem om särskilda frågor.
4. I fall som rör uppgifter från en eller flera medlemsstater, inbegripet fall som avses i artikel 114, ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna. Europeiska datatillsynsmannen får inte besluta om ytterligare åtgärder innan dessa nationella tillsynsmyndigheter har informerat Europeiska datatillsynsmannen om sin ståndpunkt, inom en tidsfrist som fastställs av denne och som inte får vara kortare än en månad och inte längre än tre månader från det att Europeiska datatillsynsmannen samrått med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna. Europeiska datatillsynsmannen ska ta största möjliga hänsyn till de berörda nationella tillsynsmyndigheternas respektive ståndpunkter. Om Europeiska datatillsynsmannen inte har för avsikt att följa en nationell tillsynsmyndighets ståndpunkt ska denne informera myndigheten i fråga, tillhandahålla en motivering och hänskjuta ärendet till Europeiska dataskyddsstyrelsen (EDPB).

Kapitel IX

Rätt till omprövning och ansvarsbestämmelser

Artikel 114

Förfarande för Europeiska datatillsynsmannens handläggning av klagomål

1. När ett klagomål rör ett beslut som avses i artikel 105 eller 106 i den här förordningen eller artikel 81 eller 82 i förordning (EU) 2018/1725, ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med de nationella tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat som tillhandahöll uppgiften eller den direkt berörda medlemsstaten. När Europeiska datatillsynsmannen fattar sitt beslut, som kan inbegripa en vägran att lämna information, ska denne ta hänsyn till den nationella tillsynsmyndighetens synpunkter.
2. När klagomålet rör behandling av uppgifter som en medlemsstat har lämnat till Europol ska Europeiska datatillsynsmannen och den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som har tillhandahållit uppgifterna, var och en inom ramen för sitt behörighetsområde, säkerställa att nödvändiga kontroller av lagenligheten i behandlingen av uppgifterna har utförts på ett korrekt sätt.
3. När klagomålet rör behandling av uppgifter som Europol har erhållit från unionens institutioner, organ eller byråer, tredjeländer eller internationella organisationer eller uppgifter som hämtats ur allmänt tillgängliga källor av Europol eller kommer från Europols egna analyser ska Europeiska datatillsynsmannen säkerställa att Europol på ett korrekt sätt har utfört nödvändiga kontroller av lagenligheten i behandlingen av uppgifterna.

Artikel 115

Allmänna bestämmelser om ansvar och rätt till ersättning

1. Europols avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den rätt som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedomsklausul i avtal som Europol ingått.
3. När det gäller utomobligatoriskt ansvar ska Europol ersätta skada som dess avdelningar eller dess personal orsakar under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för skador som avses i punkt 3.
5. Europols personals personliga ansvar gentemot Europol ska regleras av de bestämmelser i tjänsteföreskrifterna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda som är tillämpliga på dem.

Kapitel X

Gemensam parlamentarisk kontroll

Artikel 116

Gemensam parlamentarisk kontroll

1. I enlighet med artikel 88 i EUF-fördraget ska kontrollen av Europols verksamhet utföras av Europaparlamentet under medverkan av de nationella parlamenten. Detta ska utgöra en specialinriktad gemensam parlamentarisk kontrollgrupp inrättad gemensamt av de nationella parlamenten och Europaparlamentets ansvariga utskott. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppens organisation och arbetsordning ska fastställas av Europaparlamentet och de nationella parlamenten tillsammans i enlighet med artikel 9 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen.
2. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska utöva politisk övervakning av hur Europol i sin verksamhet fullgör sitt uppdrag, inbegripet vad avser konsekvenserna av denna verksamhet för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter.
3. Styrelsens ordförande, verkställande direktören eller vice ordföranden eller någon av de biträdande verkställande direktörerna ska på begäran av den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen inställa sig inför denna för att diskutera frågor som rör den verksamhet som avses i det första stycket, inbegripet budgetaspekter på denna verksamhet, Europols organisationsstruktur och ett eventuellt inrättande av nya enheter och specialiserade centrum, med beaktande av skyldigheterna avseende diskretion och konfidentialitet. Gruppen får besluta att inbjuda andra berörda personer till sina möten om det är lämpligt.
4. Europeiska datatillsynsmannen ska på begäran av den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen, och minst en gång om året, inställa sig inför denna för att diskutera allmänna frågor som rör skyddet av fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter och i synnerhet skyddet av personuppgifter, vad avser Europols verksamhet, med beaktande av skyldigheterna avseende diskretion och konfidentialitet,
5. Europol ska samråda med den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen vad avser Europols fleråriga programplanering i enlighet med artikel 73.1.

6. Europol ska med beaktande av skyldigheterna avseende diskretion och konfidentialitet för kännedom tillställa den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen följande handlingar:

- a) Strategiska analyser, hotbedömningar, trendrapporter och situationsgenomgångar som rör Europols behörighet och resultaten av studier och utvärderingar som beställts av Europol.
- b) De administrativa överenskommelser som ingåtts enligt artikel 79.3.
- c) Det dokument som innehåller Europols fleråriga programplanering och dess årliga arbetsprogram som avses i artikel 73.1.
- d) Den konsoliderade årliga verksamhetsrapport om Europols verksamhet som avses i artikel 73.2, inbegripet relevant information om Europols verksamhet i och resultat av behandlingen av stora dataset, utan att några operativa detaljer lämnas ut och utan att det påverkar pågående utredningar.
- e) Den av kommissionen utarbetade utvärderingsrapport som avses i artikel 130.
- f) Årlig information i enlighet med artikel 96.12 om personuppgifter som utbyts med privata parter i enlighet med artikel 96, inbegripet en bedömning av samarbetets effektivitet, specifika exempel på fall som visar varför dessa begäranden var nödvändiga och proportionella för att göra det möjligt för Europol att fullgöra sina uppgifter, och, när det gäller utbyte av personuppgifter enligt artikel 96, antalet barn som identifierats som ett resultat av dessa utbyten, i den mån denna information är tillgänglig för Europol.
- g) Årlig information om antalet fall där det var nödvändigt för Europol att behandla personuppgifter som inte rör de kategorier av registrerade som förtecknas i bilaga II, liksom uppgifter om behandlingens varaktighet och resultat, inbegripet exempel på sådana fall som visar varför den uppgiftsbehandlingen var nödvändig och proportionell.
- h) Årlig information om överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer enligt artikel 94, inbegripet antalet godkända överföringar enligt artikel 94.2.
- i) Årlig information om antalet fall där Europol har föreslagit eventuellt införande av informationsregistreringar i SIS i enlighet med artikel 30, inbegripet specifika exempel på fall som visar varför införandet av dessa registreringar föreslogs.
- j) Årlig information om antalet forsknings- och innovationsprojekt som genomförts, inbegripet information om syftena med dessa projekt, de kategorier av personuppgifter som behandlas, de ytterligare skyddsåtgärder som används, inbegripet uppgiftsminimering, de brottsbekämpande behov som dessa projekt avser att tillgodose och resultaten av de projekten.
- k) Årlig information om antalet och typerna av fall där särskilda kategorier av personuppgifter behandlades, i enlighet med artikel 100.

De exempel som anges i leden f och i ska anonymiseras när det gäller personuppgifter.

De exempel som anges i led g ska anonymiseras när det gäller personuppgifter, utan att några operativa detaljer lämnas ut och utan att det påverkar pågående utredningar.

7. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen får begära andra relevanta handlingar som krävs för fullgörandet av gruppens uppgifter avseende den politiska övervakningen av Europols verksamhet, med förbehåll för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁷⁶ och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 117 och 129 i den här förordningen.
8. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen får sammanställa sammanfattande slutsatser om den politiska övervakningen av Europols verksamhet, inbegripet icke-bindande specifika rekommendationer till Europol, och tillställa Europaparlamentet och de nationella parlamenten dessa slutsatser. Europaparlamentet ska översända dessa slutsatser för kännedom till rådet, kommissionen och Europol.

Artikel 117

Europaparlamentets åtkomst till uppgifter som behandlas av eller via Europol

1. För att möjliggöra utövandet av den parlamentariska kontroll av Europols verksamhet som avses i artikel 116 ska åtkomst för Europaparlamentet och den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen, på dess begäran, till känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som behandlas av eller via Europol överensstämma med de bestämmelser som avses i artikel 129.1.
2. Europaparlamentets åtkomst till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som behandlas av eller via Europol ska överensstämma med det tillämpliga interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet och rådet om överföring till och hantering inom Europaparlamentet av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som innehas av rådet vilka rör andra frågor än de som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och ska överensstämma med de bestämmelser som avses i artikel 129.2 i denna förordning.
3. Nödvändiga uppgifter om Europaparlamentets åtkomst till de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska fastställas i samarbetsavtal mellan Europol och Europaparlamentet.

Kapitel XI Personal

Artikel 118

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för Europolpersonal.
2. Europols personal ska bestå av tillfälligt anställda och kontraktanställda. Styrelsen ska årligen informeras om avtal om tillsvidareanställning som beviljats av den verkställande direktören. Styrelsen ska besluta om vilka tjänster i tjänsteförteckningen som ska tillsättas med tillfälligt anställda och som endast får

⁷⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj>)

tillsättas med personal från medlemsstaternas behöriga myndigheter. Styrelsen ska regelbundet se över dessa tjänster mot bakgrund av operativa behov och behovet av att bevara specialexpertis. Personal som rekryteras till sådana tjänster får endast beviljas anställningsavtal för viss tid som får förnyas en gång. Den totala maximiperioden för sådana avtal om tillfällig anställning får inte överstiga tio år.

Artikel 119

Utsända nationella experter

1. Europol får använda sig av utstationerade nationella experter.
2. Styrelsen ska anta ett beslut om bestämmelser för utstationering av nationella experter till Europol.

Kapitel XII

Finansiella bestämmelser

Artikel 120

Budgeten

1. Europols alla inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i Europols budget.
2. Europols budget ska vara balanserad i fråga om inkomster och utgifter.
3. Utan att det påverkar andra medel ska Europols inkomster omfatta
 - a) ett bidrag från unionen, vilket ingår i unionens allmänna budget,
 - b) bidrag från länder som deltar i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om sådana bidrag föreskrivs i de relevanta internationella avtalen,
 - c) eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna, i enlighet med de regler som antagits av styrelsen.
4. Europol kan få unionsfinansiering via överenskommelser om medverkan eller bidrag som beviljas från fall till fall, i enlighet med de finansiella bestämmelser som avses i artikel 124 och bestämmelserna för relevanta instrument till stöd för unionens politik.
5. Europols utgifter ska omfatta personalens löner, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.
6. Budgetmässiga åtaganden för åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp i flera årliga delåtaganden.

Artikel 121

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den verkställande direktören göra ett utkast till inkomst- och utgiftsberäkning av Europols intäkter och utgifter för påföljande räkenskapsår, inklusive en tjänsteförteckning, och sända denna till styrelsen. Utkastet till inkomst- och utgiftsberäkning ska utarbetas på ett sätt som säkerställer en tydlig differentiering av anslagen efter delverksamhet, i överensstämmelse med strukturen i det samlade programdokumentet.

2. På grundval av utkastet till beräkning av intäkter och utgifter ska styrelsen anta ett preliminärt utkast till beräkning av Europols inkomster och utgifter för påföljande budgetår, inklusive den preliminära tjänsteförteckningen. Styrelsen ska översända detta som en del av utkastet till ett samlat programdokument till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari varje år.
3. Senast den 31 mars ska styrelsen till kommissionen översända det slutliga utkastet till beräkning av Europols inkomster och utgifter, som även ska omfatta ett utkast till tjänsteförteckning.
4. Kommissionen ska vidarebefordra inkomst- och utgiftsberäkningen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av beräkningen ska kommissionen i utkastet till unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det anslag som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska förelägga Europaparlamentet och rådet i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Europaparlamentet och rådet ska bevilja anslagen för bidraget från unionen till Europol.
7. Europaparlamentet och rådet ska anta Europols tjänsteförteckning.
8. Europols budget ska antas av styrelsen. Den blir definitiv efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
9. Delegerad förordning (EU) 2019/715 ska tillämpas på alla byggprojekt som väsentligt kan komma att påverka Europols budget.

Artikel 122

Budgetgenomförandet

1. Den verkställande direktören ska genomföra Europols budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år till Europaparlamentet och rådet skicka alla uppgifter av betydelse för resultatet av eventuella utvärderingsförfaranden.

Artikel 123

Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Europols räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars det påföljande budgetåret (år N + 1).
2. Europol ska översända en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
3. Kommissionens räkenskapsförare ska översända Europols preliminära räkenskaper för år N, som konsoliderats med kommissionens räkenskaper, till revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.

4. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på Europols preliminära räkenskaper, enligt artikel 252 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509, ska Europols räkenskapsförare upprätta Europols slutliga redovisning för det året. Den verkställande direktören ska överlämna de slutliga redovisningarna till styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om Europols slutliga redovisning för år N.
6. Europols verkställande direktör ska senast den 1 juli år N + 1 skicka den slutliga redovisningen för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, tillsammans med det yttrande av styrelsen som avses i punkt 5.
7. Den slutliga redovisningen för år N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.
8. Senast den 30 september år N + 1 ska den verkställande direktören sända ett svar på de synpunkter som revisionsrätten framförde i sin årsrapport. Denne ska också sända detta svar till styrelsen.
9. På begäran av Europaparlamentet ska den verkställande direktören förelägga Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för år N ska fungera väl, i enlighet med artikel 261.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande för år N.

Artikel 124

Finansiella regler

1. De finansiella bestämmelser som ska tillämpas på Europol ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från [delegerad förordning \(EU\) 2019/715](#), såvida inte detta är specifikt nödvändigt för Europols verksamhet och kommissionen har lämnat sitt samtycke i förväg.
2. Europol får bevilja bidrag med koppling till uppnåendet av byråns uppgifter.
3. Europol får bevilja bidrag utan ansökningsomgång till medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer för utförandet av verksamhet som omfattas av Europols behörighet.
4. När det är vederbörligen motiverat för operativa ändamål, efter godkännande från styrelsen, får det ekonomiska stödet täcka de totala investeringskostnaderna för utrustning och infrastruktur.
5. De finansiella bestämmelser som avses i punkt 1 får ange de kriterier enligt vilka det ekonomiska stödet får täcka de totala kostnader som avses i första stycket i denna punkt.
6. Vad gäller det ekonomiska stöd som ska beviljas gemensamma utredningsgruppers verksamhet ska Europol och Eurojust gemensamt fastställa de regler och villkor enligt vilka ansökningar om sådant stöd ska behandlas.

Kapitel XIII

Diverse bestämmelser

Artikel 125

Immunitet och privilegier

1. Europol och dess personal ska omfattas av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget.
2. Immunitet och privilegier för sambandsmän och deras familjemedlemmar ska utgöra föremål för ett avtal mellan Konungariket Nederländerna och övriga medlemsstater. Avtalet ska införa sådan immunitet och sådana privilegier som behövs för att sambandsmännen ska kunna utföra sina arbetsuppgifter.

Artikel 126

Språkordning

1. Bestämmelserna i förordning nr 1 ska tillämpas på Europol.
2. Styrelsen ska med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter besluta om Europolis interna språkordning.
3. Översättningstjänster och alla övriga språktjänster som Europol behöver, med undantag för tolkning, ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, upprättat genom rådets förordning (EG) nr 2965/94⁷⁷.

Artikel 127

Öppenhet

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar i Europolis besittning. När Europol stöder Eppos utredningar ska Europolis tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001 inte påverka tillämpningen av artikel 109 i förordning (EU) 2017/1939.
2. De beslut som fattas av Europol i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till Europeiska ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 228 respektive 263 i EUF-fördraget.
3. Europol ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över sina styrelseledamöter och sammandrag av resultatet av styrelsens möten. Offentliggörandet av dessa sammandrag ska tillfälligt eller permanent underlåtas eller begränsas om ett sådant offentliggörande äventyrar utförandet av Europolis uppgifter, samtidigt som hänsyn tas till dess skyldigheter avseende diskretion och konfidentialitet samt dess operativa natur.

Artikel 128

Förebyggande och bekämpning av bedrägerier och oriktigheter

⁷⁷ Rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ (EGT L 314, 7.12.1994, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2965/oj>).

1. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har erhållit unionsfinansiering från Europol.
2. Olaf får genomföra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på plats, för att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidrag eller ett kontrakt som tilldelats av Europol, eller omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänsteutövning och som utgör brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som åligger ledamöter eller anställda, brister som skulle kunna leda till disciplinära åtgärder och i förekommande fall straffrättsliga förfaranden. Sådana utredningar ska genomföras i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁷⁸ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁷⁹.
3. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 utreder och lagför Eppo bedrägeri och annan olaglig verksamhet som är riktade mot unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371⁸⁰.

Artikel 129

Bestämmelser om skydd av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Europol ska anta sina säkerhetsbestämmelser på grundval av principerna och reglerna i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-klassificerade uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte av sådana uppgifter med tredjeländer, behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443⁸¹ och (EU, Euratom) 2015/444⁸².
2. Styrelsen ska anta Europol's säkerhetsbestämmelser efter kommissionens godkännande. Vid bedömningen av de föreslagna säkerhetsbestämmelserna ska kommissionen säkerställa att de är förenliga med besluten (EU, Euratom) 2015/443 och (EU, Euratom) 2015/444⁸³.

⁷⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).

⁷⁹ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj>).

⁸⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>).

⁸¹ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj>).

⁸² Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj>).

⁸³ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

Artikel 130

Utvärdering och översyn

1. Senast fem år från den dag då denna förordning träder i kraft och därefter vart femte år ska kommissionen göra en utvärdering av Europols prestation i förhållande till dess behörighet, mandat, uppgifter och styrning i enlighet med kommissionens riktlinjer. Styrelsen ska höras i utvärderingsprocessen. Vid bedömningen av den inverkan som Europol verksamhet har på de grundläggande rättigheterna ska kommissionen inhämta synpunkter från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
2. Utvärderingen ska i synnerhet behandla det möjliga behovet av att ändra Europols mandat och de finansiella följderna av varje sådan ändring.
3. Vid varannan utvärdering ska en bedömning göras av de resultat som uppnåtts av Europol med hänsyn till dess behörighet, uppdrag, styrning och uppgifter, inklusive en bedömning av huruvida en fortsättning av läkemedelsmyndigheten är berättigad med avseende på sådan behörighet, uppdraget, styrningen och uppgifterna.
4. Kommissionen ska meddela resultatet av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten från utvärderingen ska offentliggöras.

Artikel 131

Administrativ undersökning

Europols verksamhet ska vara föremål för undersökningar av Europeiska ombudsmannen i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 132

Säte

De nödvändiga bestämmelserna om Europols lokaler i Konungariket Nederländerna och de anläggningar som Konungariket Nederländerna ska ställa till Europols förfogande samt de särskilda regler som där ska tillämpas för den verkställande direktören, styrelseledamöterna, Europols personal och deras familjemedlemmar ska fastställas i en överenskommelse om säte mellan Europol och Konungariket Nederländerna i enlighet med protokoll nr 6.

Detta ska inte påverka Europols möjlighet att låta andra medlemsstater hysa operativa, tekniska eller administrativa funktioner och kapaciteter.

Kapitel XIV

Övergångsbestämmelser

Artikel 133

Rättsligt övertagande

1. Europol, såsom den inrättas genom denna förordning, ska vara den rättsliga efterträdaren till Europol såsom den inrättades genom förordning (EU) 2016/794 för alla dess rättigheter och skyldigheter enligt tillämplig nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt.
2. Denna förordning ska inte påverka giltigheten av de samarbetsavtal och samarbetsavtal som ingåtts av Europol enligt Europolkonventionen, beslut

2009/371/RIF eller förordning (EU) 2016/794. Sådana samarbetsavtal och samarbetsavtal ska fortsätta att gälla och tillämpas tills de löper ut eller ersätts.

Artikel 134

Övergångsbestämmelser

1. Europol får fortsätta den verksamhet som inletts i enlighet med förordning (EU) 2016/794 och som inte avslutats före den dag då denna förordning börjar tillämpas. Dessa verksamheter ska fortsätta i enlighet med denna förordning.
2. Europol får fortsätta att behandla personuppgifter som behandlats av Europol före den dag då denna förordning börjar tillämpas i enlighet med förordning (EU) 2016/794 om sådan behandling är förenlig med denna förordning.
3. Alla uppsättningar av överföringar till tredjeländer och internationella organisationer som godkänts av styrelsen enligt de villkor som anges i artikel 25.6 i förordning (EU) 2016/794 ska förbli giltiga enligt denna förordning till och med den dag då den period för vilken överföringen godkändes löper ut.
4. Beslut, genomförandeåtgärder, regler och arrangemang som antagits i enlighet med förordning (EU) 2016/794 ska fortsätta att gälla tills de upphävs eller ersätts enligt denna förordning.
5. Styrelsen ska upphäva beslut och åtgärder som antagits i enlighet med förordning (EU) 2016/794 och som inte är förenliga med denna förordning.
6. Personal som är anställd vid Europol den dag då denna förordning börjar tillämpas ska behålla de rättigheter och skyldigheter som följer av deras anställningsavtal och mandat.
7. Den verkställande direktören och de vice verkställande direktörer som utsetts på grundval av förordning (EU) 2016/794 ska, för sina återstående mandatperioder, ha respektive det ansvarsområdet som verkställande direktör och biträdande verkställande direktörer, i enlighet med denna förordning.

Om den verkställande direktören eller en vice verkställande direktör innehar sin första mandatperiod den dag då denna förordning börjar tillämpas, ska de mandatperioden vara fem år. Varje förlängning av mandatperioden ska ske enligt förfarandet i artikel 76.3–7 i denna förordning.

Om den verkställande direktören eller en vice verkställande direktör innehar sin andra mandatperiod den dag då denna förordning börjar tillämpas, ska de mandatperioden vara fem år. Den får inte förlängas ytterligare.

8. Styrelseledamöterna och deras suppleanter som utnämns enligt förordning (EU) 2016/794 ska fortsätta att utföra sina uppgifter fram till slutet av sina respektive mandatperioder enligt förordning (EU) 2016/794.

Kapitel XV

Ändringar av andra befintliga instrument

Artikel 135

Ändringar av förordning (EU) 2018/1726

I förordning (EU) 2018/1726 ska följande artikel införas som artikel 41a:

Artikel 41a

Samarbete med Europol

1. eu-Lisa kan samarbeta med Europol på områden av gemensamt intresse som rör utveckling, införande och drift av informationssystem och tillhörande kommunikationsinfrastruktur.
2. Det samarbete mellan eu-Lisa och Europol som avses i punkt 1 ska särskilt, när så är lämpligt och i enlighet med deras respektive mandat, omfatta
 - a) deltagande i eller användning av upphandlingsförfaranden, inklusive gemensamma upphandlingsåtgärder, ramavtal eller andra upphandlingsinstrument för inköp av byggentreprenader, varor eller tjänster,
 - b) delning, återanvändning eller anpassning av tekniska komponenter, verktyg, tjänster eller byggstenar som utvecklats eller drivs av någon av de båda byråerna,
 - c) tillhandahållande av tekniskt stöd, expertis eller tjänster, inbegripet vad gäller systemutveckling, testning, underhåll och säkerhet,
 - d) inrättande av gemensamma projektgrupper och utbyte av personal, expertis och andra resurser som krävs för genomförandet av gemensamma projekt och teknisk verksamhet.
3. På begäran av Europol i enlighet med artikel 86 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... ska eu-Lisa tillhandahålla PKI-certifikat från eu-Lisas certifieringsinstans till Europol och, i förekommande fall, till medlemsstaternas behöriga myndigheter för Europolis tjänster, verktyg och tillämpningar.
4. Samarbete enligt punkterna 1–3 ska äga rum inom ramen för samarbetsavtal som fastställer de praktiska formerna, inbegripet ekonomiska aspekter, styrformer, arrangemang för personalutbyte och tillfälliga uppdrag samt inrättande och drift av gemensamma projektgrupper.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726 och (EU) 2024/982 och om upphävande av förordning (EU) 2016/794].

Artikel 136

Ändringar av förordning (EU) 2024/982

Artikel 49 i förordning (EU) 2024/982 ska ändras på följande sätt:

- (1) I punkt 5 ska följande andra stycke läggas till:

”Europol får göra sådana sökningar med användning av

- a) uppgifter från tredjeländer,
- b) uppgifter från medlemsstaterna.”

- (2) Följande punkter ska införas:

”5a. För sökningar med DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och ansiktsbilder får Europol endast använda uppgifter från medlemsstater om medlemsstaten som äger uppgifterna har gett sitt tillstånd. Detta tillstånd får beviljas i följande fall:

- a) Bedömt från fall till fall.
 - b) Enligt ett stående tillstånd, på de villkor som medlemsstaten fastställer.
- 5b. Vid sökningar med biometriska uppgifter från medlemsstaterna ska Europol agera som tillhandahållare av tekniska och kriminaltekniska tjänster på den tillståndsgivande medlemsstatens vägnar och respektera eventuella begränsningar av åtkomst, översändning, överföring, radering, förstöring eller vidare användning av information som den medlemsstaten har angett.
- (3) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:
- ”Om de förfaranden som avses i artiklarna 6, 11 eller 20 ger en träff mellan de uppgifter som används för sökningen och uppgifterna i den eller de anmodade medlemsstaternas nationella databas ska Europol endast informera den eller de berörda medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, den eller de medlemsstater som har tillåtit användning av uppgifter i enlighet med punkt 6.”
- (4) I punkt 6 andra stycket ska led c ersättas med följande:
- ”c) Namnet på det tredjeland eller den medlemsstat som tillhandahöll uppgifterna har översänts.”
- (5) Punkt 7 ska ersättas med följande:
- ”7. Europols användning av information som erhållits vid en sökning som utförts i enlighet med denna artikel, och genom utbyte av en uppsättning grundläggande uppgifter i enlighet med punkt 6, kräver tillstånd från den medlemsstat i vars databas träffen konstaterades och, i tillämpliga fall, av den medlemsstat som har tillåtit användningen av uppgifter i enlighet med punkt 6. Om medlemsstaten tillåter att sådan information används ska dess hantering vid Europol regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...* [denna förordning].

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726 och (EU) 2024/982 och om upphävande av förordning (EU) 2016/794].

Kapitel XVI

Slutbestämmelser

Artikel 137

Driftstart

1. Kommissionen ska fastställa det datum från och med vilket medlemsstaterna kan börja använda de inmatningslösningar som avses i artikel 38.3 för att föra över information till Europols korskontrolltjänst genom en genomförandeakt som avses i punkt 8 i den artikeln.
- Kommissionen ska, genom den genomförandeakt som avses i första stycket, fastställa det datum från och med vilket medlemsstaterna ska börja använda inmatningslösningarna.

Kommissionen ska fastställa det datum från och med vilket Europol ska börja använda Europolis molninfrastruktur som avses i artikel 50, genom en genomförandeakt i den mening som avses i punkt 9 i den artikeln.

2. Kommissionen ska fastställa det datum från och med vilket Europol och medlemsstaterna kan börja använda det delade polisdataområdet som avses i artikel 42, genom en genomförandeakt i den mening som avses i punkt 5 i den artikeln.

Kommissionen ska, genom den genomförandeakt som avses i första stycket, fastställa det datum från och med vilket Europol och medlemsstaterna ska börja använda det delade polisdataområdet.

3. Kommissionen ska fastställa det datum från och med vilket Europol och medlemsstaterna kan börja använda den EU-applikation för DNA-matchning som avses i artikel 54, genom en genomförandeakt i den mening som avses i punkt 49.
4. Kommissionen ska fastställa det datum från och med vilket Europol, medlemsstaterna och kommissionen ska börja använda de statistik- och rapporteringsverktyg som avses i artikel 52, genom en genomförandeakt i den mening som avses i punkt 6 i den artikeln.
5. Kommissionen ska fastställa det datum från och med vilket andra unionsorgan och unionsbyråer ska börja använda det system med träff/icke-träff som avses i artikel 80, genom en genomförandeakt i den mening som avses i punkt 9 i den artikeln.

Artikel 138

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 139

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19 ges till kommissionen tills vidare från och med ... [den dag då denna förordning träder i kraft].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 19 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 19 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 140

Upphävande

1. Förordning (EU) 2016/794 ska upphöra att gälla med verkan från och med [den dag då den här förordningen börjar tillämpas].
2. Alla hänvisningar till förordning (EU) 2016/794 ska tolkas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 141

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med [datum].
3. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]

FINANSIERINGS- OCH DIGITALISERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT – BYRÅER

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726 och (EU) 2024/982 och om upphävande av förordning (EU) 2016/794.

1.2 Berörda politikområden

Politikområde: Inrikes frågor

Verksamhet: 12 Säkerhet

12 02 01: Fonden för inre säkerhet (ISF)

12 10 01: Europol

1.3 Mål

1.3.1 Allmänt/allmänna mål

Det allmänna målet med detta initiativ är att stärka Europolns kapacitet att stödja medlemsstaterna i att förebygga och bekämpa grov och organiserad brottslighet och terrorism i en alltmer komplex och gränsöverskridande säkerhetsmiljö, och att därmed bidra till EU:s övergripande säkerhet och trygghet. Det ska i synnerhet säkerställa att Europol effektivt kan tillhandahålla operativt och analytiskt stöd, underlätta informationsutbyte och bidra till samordnade EU-insatser vid nya och föränderliga brottsshot.

1.3.2 Specifikt/specifika mål

Specifikt mål nr 1:

Stärka Europolns roll som ett informationsnav för brottsbekämpning

Detta mål syftar till att stärka Europolns kapacitet att samla in, behandla, analysera och utbyta högkvalitativ brottsinformation över gränserna. Syftet är att förbättra aktualiteten, interoperabiliteten och användbarheten för informationsutbyte med medlemsstaterna och EU:s organ och byråer. Målet är att åtgärda fragmentering och underanvändning av befintliga verktyg, samtidigt som man säkerställer ett robust skydd av personuppgifter och av grundläggande rättigheter.

Specifikt mål nr 2:

Europol som operativt nav

Målet är att stärka Europolns kapacitet att tillhandahålla snabbt, användbara och omfattande operativt stöd vid utredningar av grov och organiserad brottslighet och terrorism. Detta innebär att göra det möjligt för Europol att delta mer effektivt i gränsöverskridande ärenden, genom att stärka dess förmåga att identifiera operativa samband mellan nationella utredningar, samordna den operativa uppföljningen mellan medlemsstaterna och tillhandahålla varaktigt stöd till brottsutredningar, analytiska, tekniska, kriminaltekniska och ekonomiska utredningar.

Syftet är också att stärka Europolns samarbete med unionens organ och byråer, särskilt Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo). Detta syftar till att säkerställa ett varaktigt

stöd på unionsnivå under hela den operativa livscykeln genom att förbättra informationsflödet, den operativa samordningen och den kompletterande användningen av kapacitet på unionsnivå.

Specifikt mål nr 3:

Europol som ett teknik- och innovationsnav

Förslaget syftar till att stärka Europolns kapacitet att stödja de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna under hela forsknings-, innovations- och kapacitetsutvecklingscykeln. Detta innebär att göra det möjligt för Europol att identifiera gemensamma kapacitetsbehov, driva forsknings- och innovationsverksamhet, stödja testning, validering och skalning av innovativa lösningar och utveckla eller tillhandahålla gemensam kapacitet som tillgodoser gemensamma operativa krav. Syftet är också att positionera Europol som en central plattform för samarbete om teknik och innovation, underlätta sammanslagning av expertis, resurser och investeringar och stödja unionens strategiska tekniska oberoende och motståndskraft på området inre säkerhet.

1.3.3 Allmänt/allmänna mål

Övergripande verkan:

Initiativet förväntas göra gränsöverskridande utredningar effektivare, snabbare och mer samordnade, göra det möjligt att tidigare identifiera kriminella aktörer och nätverk och effektivare störa grov och organiserad brottslighet och terrorism som påverkar unionens säkerhet. Initiativet förväntas också stärka unionens kapacitet att upptäcka och bekämpa bedrägerier, korruption, penningtvätt och annan brottslig verksamhet som skadar EU:s ekonomiska intressen.

Som ett resultat förväntas **EU-medborgarna** kunna gynnas av säkrare samhällen, bättre skydd av brottsoffer, minskad infiltration av kriminella nätverk i ekonomin och offentliga institutioner, mindre finansiella och samhälleliga skador till följd av brottslig verksamhet och en säkrare miljö för företag för legitim ekonomisk verksamhet och investeringar i hela unionen. Förslaget innehåller inga rättsliga skyldigheter för medborgare/konsumenter och skapar inga ytterligare kostnader i detta avseende.

Förslaget förväntas skapa betydande stordriftsfördelar för **offentliga myndigheter** genom sammanslagning av specialiserad operativ, analytisk, teknisk och digital kriminalteknisk kapacitet på EU-nivå och därigenom minska dubbleringen av resurser och investeringar i medlemsstaterna. De nationella myndigheterna kommer att gynnas av effektivare tillgång till avancerad expertis, operativt stöd och teknisk kapacitet som skulle vara kostsam och resursintensiv att utveckla individuellt på nationell nivå.

Närmare bestämt:

Fördelar för **medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och EU-organ och EU-byråer:**

- Ökad tillgång på unionsnivå till relevant operativ och analytisk information till stöd för nationella och gränsöverskridande utredningar.
- Tidigare och effektivare operativ samordning i gränsöverskridande utredningar, inklusive ett snabbare inledande av operativt samarbete, snabbare rättslig uppföljning vid behov och gemensam analysverksamhet i

medlemsstaterna.

- Snabbare, mer tillgängligt och mer operativt relevant stöd från Europol för nationella och gemensamma utredningar, inklusive snabbare, mer tillförlitliga och kompletterade operativa analysprodukter, stöd till ekonomiska utredningar och operativ uppföljning.
- Förbättrad identifiering av kriminella nätverk, gränsöverskridande operativa samband och olagliga finansiella flöden mellan flera länder med olika rättssystem.
- Effektivare hantering av komplexa utredningar som inbegriper digitala bevis och stora ostrukturerade dataset genom ökad tillgång till specialiserad analytisk, teknisk, kriminalteknisk och digital kriminalteknisk kapacitet på unionsnivå.
- Ökat analytiskt och operativt stöd till relevanta unionsorgan och unionsbyråer, särskilt Europeiska åklagarmyndigheten, underlättande av komplementaritet, samordnad utredande uppföljning och mer samstämmiga åtgärder på unionsnivå under hela den utredningsmässiga och rättsliga livscykeln.
- Ökad effektivitet:
 - Ökad andel nationella utredningar som gynnas av information på unionsnivå, operativt stöd och specialiserad kapacitet.
 - Snabbare operativ uppföljning och minskade förseningar i gränsöverskridande utredningar.
 - Minskade kostnader kopplade till tillgång till specialiserad analytisk, teknisk och digital kriminalteknisk kapacitet genom stordriftsfördelar på unionsnivå.
 - Färre dubbleringar av insatser och parallella utredningar genom förbättrat informationsutbyte, operativ samordning och konfliktlösningsmekanismer.
 - Effektivare användning av unionens befintliga informationssystem genom ökad interoperabilitet och delad operativ användning.
 - Minskat behov av att utveckla separat analytisk kapacitet för relevanta unionsorgan och unionsbyråer, särskilt Eppo, såvida inte sådana kapaciteter blir nödvändiga genom det särskilda mandatet för relevanta unionsorgan och unionsbyråer, genom ökat tillträde till Europols analytiska kapacitet på unionsnivå.

Fördelar för **unionens inre säkerhet**:

- Stärkt kapacitet att förutse, upptäcka och reagera på ny grov och organiserad brottslighet och terrorism.
- Tidigare identifiering av kriminella strukturer som verkar i flera länder med olika rättssystem.
- Större bevisstöd för rättsliga förfaranden genom förbättrad analytisk, teknisk och kriminalteknisk kapacitet.
- Stärkt förtroende bland allmänheten för unionens förmåga att skydda invånare, företag och offentliga finanser mot grov och organiserad

1.3.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Specifikt mål nr 1:

- Europol upprätthåller upp till **fem standarder** och referensvägledningar om informationsutbyte (antal standarder för och vägledning om dataformat och utbyte som aktivt stöds av Europol, referensnivå 0, mål 5).
- Hälften av brottsutredarna i EU har utfärdats en **digital EU-identifikation för poliser** och getts **faktisk tillgång till EU:s dataområde för polisen** (andel av poliser i EU med brottsutredningsbefogenheter registrerade som användare av EU:s delade dataområde för polisen, referensnivå 0 %, mål 50 %).
- I hälften av de brottsutredningar som motiverar användning av avancerade analysverktyg **används verktyg som görs tillgängliga av Europol** (andel av brottmål som inletts under året i hela EU för vilka man i utredningen använde analysverktyg som antingen anskaffats gemensamt eller gjorts tillgängliga online av Europol via EU:s delade dataområde för polisen, referensnivå 0 %, mål 10 %⁸⁴).
- Alla personer som konstateras **misstänkta eller dömda** för brott⁸⁵ under året har **kontrollerats mot Europols uppgifter** i varje medlemsstat (antal medlemsstater för vilka andelen ”årliga sökningar i Europols databaser” mot Eurostats uppgifter om personer som misstänks eller som begått brott under året är över 1,00, referensnivå 1, mål = 26).
- De brottsbekämpande myndigheterna har **systematiskt följt upp med andra medlemsstater** i gränsöverskridande fall (antalet medlemsstater för vilka förhållandet mellan ”nya gränsöverskridande ärenden som inletts, t.ex. med Siena, eller ett ärende för gemensam operativ analys ...” och ”nya ärenden under året som har gett upphov till en träff i Europols databaser” är över 0,90, mål = 26).
- De brottsbekämpande myndigheterna **har lämnat information till Europol om gränsöverskridande fall** i hälften av ärendena (antalet medlemsstater för vilka förhållandet mellan ”tillhandahållande av information till Europol via Siena eller på annat sätt” och ”antalet nya fall under året som har gett upphov till en träff i Europoldatabasen” är över 50 %, referensnivå = 5, mål = 26).
- Informationen om alla personer som dömts för brott under året har **delats med medlemsstaterna och Europol** i Europols informationssystem (förhållandet mellan ”poster som laddats upp eller uppdaterats i Europols informationssystem under året” och uppgiften från Eurostat om antalet personer som har dömts, mål = 100 %).

Specifikt mål nr 2:

- Ökad andel gränsöverskridande utredningar som gynnas av Europols operativa, analytiska eller tekniska stöd

⁸⁴

Kommissionens bedömning att 10–15 % av brottsutredningar motiverar användning av AI-verktyg.

⁸⁵

Brott, misstänkta och gärningsmän, enligt definitionen i https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/crim_sims.htm.

(mål: +30 %).

- Minskning av den genomsnittliga tiden mellan Europols mottagande av operativ information och spridning av analysresultat till medlemsstaterna (mål: < 24 timmar).
- Ökat antal utredningar som omfattar digitala bevis som stöds genom Europols analytiska och digitala kriminaltekniska kapacitet (mål: +50 %).
- Ökat antal eller värde av finansiella utredningar, spårning av tillgångar eller återvinning av tillgångar som stöds av Europol (mål: +40 %).
- Antal fall där Europol utfärdar förslag till brådsökande frysningsåtgärder eller åtgärder för att bevara tillgångar till medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar.
- Ökat antal operativa samband som identifierats av Europol mellan utredningar som genomförts i olika medlemsstater (mål: +40 %).
- Ökat antal nationella utredningar som stöds direkt av Europolstödkontor.
- Ökad andel fall som handläggs av Eppo och som kräver analytiskt stöd från Europol (mål: 90 %).

Specifikt mål nr 3:

- Antal kapacitetsbrister och prioriteringar för teknisk utveckling som identifierats genom ramverket för framsynhet och kapacitetsutveckling och som lett till konkreta uppföljningsåtgärder på unionsnivå eller medlemsstatsnivå (mål: 10 åtgärder/år).
- Antal avancerade kapaciteter eller tekniska lösningar som gjorts tillgängliga av Europol för medlemsstaternas operativa användning (mål: 5/år).
- Antal specialiserade utbildningar som stöds av Europol om avancerad teknik, digitala utredningar och kriminaltekniska resurser (mål: 6/år).

1.4 Förslaget eller initiativet avser

- ☐ en ny åtgärd
- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁸⁶
- ☒ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

⁸⁶

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Genomförandet av lagstiftningsinitiativet kommer att kräva ett progressivt införande av rättsliga, organisatoriska, operativa och tekniska åtgärder på unionsnivå och nationell nivå. Lanseringen bör inledas när förordningen träder i kraft och börjar tillämpas och kommer att kräva en gradvis ökning av resurserna, särskilt mänskliga resurser och IKT-resurser, i linje med den ökande efterfrågan på Europols tjänster och kapacitet.

Genomförandet kommer i synnerhet att kräva följande: i) Antagande av tertiär lagstiftning och tekniska standarder. ii) Inrättande av nya strukturer för styrning, operativt stöd och kapacitetsutveckling inom Europol. iii) Större investeringar i säker, driftskompatibel och molnbaserad informationshantering och analysinfrastruktur. iv) Progressiv utveckling och införande av avancerad analytisk, AI-understödd och digital kriminalteknisk kapacitet. v) Integrering av Europols tjänster, system och operativa stöd i nationella utredningsarbetsflöden och gränsöverskridande mekanismer för brottsbekämpningssamarbete.

Genomförandet kommer också att kräva ett förstärkt samarbete och uppdaterade samarbetsavtal mellan Europol och relevanta unionsorgan och unionsbyråer, särskilt Europeiska åklagarmyndigheten.

Preliminära delmål räknas från och med det år då den nya förordningen träder i kraft och hänvisas till Y.

Kommissionen:

- **Y+1** och efterföljande år: antagande av tertiär lagstiftning, särskilt om informationsnavet (SO1).

Europols organisatoriska, operativa och styrningsmässiga åtgärder:

- **Y:** Inrättande av styrgruppen och den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering, den rådgivande gruppen för kapacitet och innovation och direktionen.
- **Y:** Inrättande av en särskild operativ kapacitet till stöd för Eppo-relaterade ärenden.
- **Y+3:** Fullständigt bemannad och strukturerad Eppo-kapacitet för operativ stöd.
- **Y:** Förenklade regler om kategorisering av registrerade blir tillämpliga.
- **Y:** Inrättande av unionscentrum för specialkunskap, operativ tjänst och analystjänst (SO2) och kapacitets- och innovationstjänst (SO3), inbegripet styrelsens antagande av relevanta genomförandebestämmelser.
- **Y+3:** Fullständigt bemannade unionscentrum för specialkunskap, operativ tjänst och analystjänst (SO2) och kapacitets- och innovationstjänst (SO3).
- **Y:** Inrättande av Europolstödkontor i medlemsstaterna.
- **Y+1 till Y+3:** Personal som utstationeras till det nationella Europolstödkontoret.
- **Y+1 till Y+3:** Uppdatering av relevanta samarbetsavtal mellan Europol och

unionsorganen.

- **Y+3 till Y+4:** Gradvis utveckling, tillsammans med relevanta unionsorgan, av automatiserade korskontrollmekanismer med träff/icke-träff mot Europols uppgifter.
- **Y+1:** Utveckling av specialiserat stöd på EU-nivå till nationella myndigheter som vill erhålla elektroniska bevis från leverantörer av onlinetjänster.

Europols kapacitetsutveckling, IKT, innovation:

- **Y+1:** Inrättande av ramverket för framsynhet och kapacitetsutveckling och central gemensam upphandlingskapacitet för tekniska komponenter (SO3).
- **Y+2:** Första uppdatering av UMF-standarderna under Europols ledning och tillgång till DNA-kapaciteten (SO1).
- **Y+2:** Inrättande av en skalbar och säker infrastruktur för hybridmolninfrastruktur på grundläggande skyddsnivå motsvarande känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade.
- **Y+5:** Utökning av molninfrastrukturen till miljöer för sekretessbelagd information.
- **Y+2:** Ett första integrationstest med en nationell polisidentitetsuppgift.
- **Y+3 till Y+5:** Gradvis integrering av digitala nationella polisidentitetsuppgifter.
- **Y+2:** Migrering av en första stor plattform för informationshantering och analysverktyg till molninfrastrukturen.
- **Y+3 till Y+5:** Successiv migrering av återstående Europolsystem och analysverktyg till molninfrastrukturen på grundläggande skyddsnivå.
- **Y+6:** Migrering av relevanta system till klassificerade molnmiljöer.
- **Y+1 till Y+6:** Gradvis uppgradering av centrala informationshanterings- och analysplattformar, inbegripet Siena, korskontrolltjänster och Europols analytiska miljö, genom förbättrad automatisering, AI-understödda funktioner, förbättrad användbarhet, förbättrad prestanda, datastandardisering och utökade biometriska funktioner.
- **Y:** En första förbättrad sammankoppling med nationella databaser enligt Prüm II med hjälp av en första biometrisk modalitet.
- **Y+2:** Utvidgning till ytterligare biometriska modaliteter.
- **Y till Y+6:** Gradvis utvidgning av innovativa och AI-baserade analysverktyg som finns tillgängliga för Europol och medlemsstaterna.
- **Y och framåt:** Gradvis konsolidering av kapaciteten för underrättelseinhämtning genom öppna källor.

Medlemsstaterna:

- **Y till Y+7 (fortlöpande):** Gradvis anpassning av deras nationella organisation och införa eller förstärka automatiseringen för informationsutbyte med Europol.

- **Y till Y+7** (fortlöpande): Uppgradering av nationella system och arbetsflöden för brottsutredningar för att successivt integrera Europol tjänster, analytiska verktyg och interoperabilitetsstandarder.
- **Y+1:** Först uppgraderar medlemsstaterna de nationella brottsbekämpande myndigheternas digitala referenser i linje med harmoniserade unionsstandarder.
- **Y+2 till Y+4:** Gradvist utfärdande av den digitala EU-identifikationen för poliser till nationella brottsutredare.
- **Y+6:** Alla nationella system som är anslutna till Europol kräver förhandsautentisering genom den digitala EU-identifikationen för poliser.
- **Y+1:** Harmonisering av utredarnas digitala slutpunkter för att underlätta tillgången till EU-molninfrastruktur, EU-plattformar och EU-verktyg för poliser.
- **Y:** Inrättande och hysande av Europolstödkontor i medlemsstaterna.

Unionsorgan:

- **Y+1 till Y+3:** Uppdatering av relevanta samarbetsavtal med Europol.
- **Y:** Eppo ska gradvis genomföra de tekniska och organisatoriska åtgärder som krävs för att stödja ett fördjupat operativt samarbete och tillgång till Europol analytiska stöd.
- **Y+3 till Y+4:** Gradvis utveckling, tillsammans med Europol, av automatiserade korskontrollmekanismer med träff/icke-träff.

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå

EU-mervärde på förhand

grov och organiserad brottslighet och terrorism är alltmer gränsöverskridande, beroende av digital teknik och infrastruktur och utnyttjar skillnader mellan nationella rättsliga, operativa och tekniska ramar. Dessa hots omfattning, hastighet och komplexitet kräver samordnade åtgärder, driftskompatibla system och gemensam kapacitet på unionsnivå. Enbart medlemsstaternas åtgärder skulle inte vara tillräckliga för att säkerställa effektiv gränsöverskridande operativ samordning, storskalig kriminalunderrättelseanalys eller utveckling och införande av avancerad teknisk och analytisk kapacitet i hela unionen.

EU-mervärdet av den befintliga rättsliga ramen

Utvärderingen av den nuvarande rättsliga ramen bekräftade, på grundval av ett stort samråd med berörda parter, att Europol ger ett tydligt EU-mervärde genom att fungera som en central plattform för utbyte av kriminalunderrättelser och gränsöverskridande operativ samordning. Dess infrastruktur möjliggör informationsutbyte i realtid mellan medlemsstaterna och bidrar till att identifiera samband mellan utredningar som annars skulle förbli oupptäckta. Utan Europol skulle samarbetet vara beroende av långsammare och mindre effektiva bilaterala kanaler, vilket skulle göra det svårare att bekämpa sofistikerade gränsöverskridande kriminella nätverk. Berörda parter är överens om att Europol analys- och

samordningsstöd avsevärt förbättrar effektiviteten i gränsöverskridande utredningar jämfört med endast nationella eller bilaterala insatser.

Enligt utvärderingen tillhandahåller Europol även specialiserad kapacitet på EU-nivå, såsom digital kriminalteknik, finansiell intelligens och expertis inom it-brottslighet, som många medlemsstater, i synnerhet mindre eller resurssvagare, inte skulle kunna utveckla på ett oberoende sätt. Denna sammanslagning av resurser undviker dubblering och säkerställer att alla medlemsstater drar nytta av avancerade verktyg. Fallstudier visar att Europols deltagande ofta visar sig vara avgörande för att avveckla komplexa kriminella nätverk som verkar i flera jurisdiktioner. Europol fungerar även som en gemensam ingång för brottsbekämpningssamarbete mellan EU och internationella parter, vilket minskar behovet av flera bilaterala avtal.

Den föreslagna åtgärdens EU-mervärde

Den föreslagna åtgärden ger ett tydligt mervärde på unionsnivå genom att inrätta gemensamma operativa, tekniska och interoperabilitetsramar som inte kan utvecklas effektivt genom isolerade nationella åtgärder eller bilaterala samarbetsarrangemang. Framför allt kräver utvecklingen av harmoniserade standarder för digitala referenser för brottsbekämpning, digitala slutpunkter, dataformat och arbetsflöden för utredningsdata samordning på unionsnivå för att säkerställa interoperabilitet, säkert informationsutbyte och sammanhängande gränsöverskridande utredningar i medlemsstaterna och relevanta unionsorgan.

Förslaget ger också mervärde genom att möjliggöra mekanismer för operativt stöd, korsk kontroll och korsk kontrollmekanismer på unionsnivå baserade på Europols data- och informationssystem. Ökad tillgång till och operativ användning av Europols kapacitet för medlemsstaterna och relevanta unionsorgan, särskilt Eppo, kan till sin natur endast organiseras effektivt på unionsnivå.

Förslaget ger även stordriftsfördelar genom att sammanslå avancerad teknisk, analytisk och digital kriminalteknisk kapacitet på unionsnivå, inklusive AI-baserade verktyg, säker molninfrastruktur, avancerad kriminalteknik och gemensamma upphandlingsmekanismer. Detta minskar dubbleringen av investeringar och den operativa fragmenteringen i medlemsstaterna och gör det möjligt att utveckla och sprida kapaciteten mer effektivt och till lägre kostnad än genom parallella nationella lösningar.

.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Utvärderingen av den nuvarande rättsliga ramen, i synnerhet samrådet med berörda parter, bekräftade följande:

- **Samordning på EU-nivå är oundgänglig.** Eftersom gränsöverskridande brottslighet kräver strukturerat, centraliserat samarbete, (och enbart nationella insatser inte är tillräckliga) är Europols system för utbyte av kriminalunderrättelseuppgifter och operativ och analytisk kapacitet avgörande för effektiva gränsöverskridande utredningar.
- **Avancerad teknisk och analytisk kapacitet är avgörande.** I och med att digital bevisning, kryptering och it-brottslighet som kräver specialiserad expertis som går bortom enskilda medlemsstaters kapacitet blir alltmer relevant måste Europol ständigt förnya (t.ex. digital kriminalteknik, AI-driven

analys) för att kunna tillgodose medlemsstaternas operativa behov.

- **Systematiskt, automatiserat informationsutbyte måste stärkas.** Inkonsekventa metoder för datadelning mellan medlemsstaterna minskar den operativa effektiviteten, vilket skulle kunna åtgärdas genom ökad användning av system för automatiskt utbyte och standardiserade förfaranden.
- **Samstämmighet med EU:s säkerhetsram är avgörande:** Tydliga mandat, anpassade regler för uppgiftsskydd och effektivt informationsutbyte behövs för ett smidigt samarbete mellan Europol och andra unionsorgan.
- **Refit-principerna bör vara vägledande för förfarandets effektivitet.** Att förenkla förfarandena, förbättra driftskompatibiliteten och minska de administrativa bördorna skulle öka den operativa snabbheten. Uppgraderingar av digitala verktyg (t.ex. AI, säkra dataplattformar) bör därför prioriteras för att stödja samarbete i realtid.

Europols **nuvarande rättsliga ram är därför fortfarande effektiv**, men måste **utvecklas för att hantera nya hot och operativa behov**. Framtida anpassningar bör inriktas på teknik, interoperabilitet och effektiviserat samarbete för att säkerställa motståndskraften i EU:s säkerhetsram.

För att säkerställa en effektiv tillämpning av de föreslagna åtgärderna har tidigare erfarenheter även visat vikten av att säkerställa tydliga styrningsstrukturer, robusta prioriteringsmekanismer och effektiv samordning mellan Europol, medlemsstaterna, kommissionen och andra relevanta unionsorgan för att undvika dubbelarbete och säkerställa en enhetlig operativ och teknisk utveckling på unionsnivå.

Erfarenheterna från tidigare kapacitetsutvecklings- och IKT-moderniseringsprojekt visade dessutom på behovet av tydlig fördelning av och spårbarhet för unionens resurser inom operativ och teknisk stödverksamhet, i kombination med kraftfulla övervaknings-, rapporterings- och redovisningsarrangemang. Förslaget stärker därför styrnings-, planerings- och rapporteringsmekanismerna. Dessutom finns det tydliga synergieffekter som kan uppnås i IKT-projekt genom samarbete mellan Europol och eu-Lisa, EU:s byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa. På grundval av sin expertis, erfarenhet och sitt samarbete med externa tjänsteleverantörer kan eu-Lisa på ett effektivt och ändamålsenligt sätt tillhandahålla Europol tjänster med anknytning till informationshantering och IKT. I detta syfte inrättas i förslaget ett strukturerat samarbete mellan Europol och eu-Lisa i fråga om utveckling, spridning och drift av informationssystem och tillhörande kommunikationsinfrastruktur.

1.5.4 *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

I de politiska riktlinjerna för Europeiska kommissionen 2024–2029 tillkännagav Europeiska kommissionens ordförande målet ”att göra Europol till en verkligt operativ polismyndighet och mer än fördubbla dess personal över tid”. Detta bör åtföljas av en förstärkt tillsyn och ett utökat mandat, för att öka stödet till nationella brottsbekämpande myndigheter.

Den 16 juli 2025 lade kommissionen fram sitt förslag till en flerårig budgetram⁸⁷ för 2028–2034 på nästan två biljoner euro. Mot bakgrund av de ökande säkerhetshot som

⁸⁷

COM(2025) 570 final. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52025DC0570>

unionen står inför och det påvisade mervärdet av samordnade åtgärder från EU och medlemsstaterna på området inre säkerhet syftar den föreslagna fleråriga budgetramen till att stödja genomförandet av ProtectEU – en europeisk strategi för inre säkerhet och stärka EU:s kapacitet för förebyggande, beredskap och insatser.

Inom denna ram föreslog kommissionen en betydande förstärkning av de resurser som tilldelats decentraliserade byråer för rättsliga och inrikes frågor, inbegripet Europol.

Siffrorna i denna finansierings- och digitaliseringsöversikt gäller uteslutande de ytterligare ekonomiska resurser och personalresurser som krävs för att genomföra de nya åtgärder som införs genom förslaget jämfört med den nuvarande Europolförordningen⁸⁸. Förslaget beräknas kräva ytterligare resurser för Europol och eu-Lisa, som är kopplade till genomförandet av de uppgifter som delegerats till byrån i denna förordning, och som uppgår till omkring **1,053 miljarder euro** och **910 ytterligare anställda**⁸⁹ under den fleråriga budgetramen 2028–2034, jämfört med den grundläggande budgeten för 2027 som uppgår till 1 226 anställda och 256,557 miljoner euro i anslag.

Dessa siffror bör därför läsas tillsammans med de resurser som krävs för att genomföra de befintliga åtgärderna enligt den nuvarande rättsliga ramen, som uppskattas till 1,946 miljarder euro och 1 226 anställda under den fleråriga budgetramen 2028–2034, baserat på den årliga budgeten för 2027 som beräknas för sju år med en årlig inflationstakt på 2 %. Sammanlagt uppgår dessa till ett totalt anslag på **2,999 miljarder euro** för nästa fleråriga budgetram och 2 336 anställda i slutet av 2034, vilket överensstämmer med kommissionens lagstiftningsförslag för den fleråriga budgetramen 2028–2034.

Den verksamhet som medlemsstaterna ska bedriva under samma period till stöd för ökad interoperabilitet, integrering av Europolssystem i nationella utredningsarbetsflöden, införande av digitala polisbehörighetsuppgifter och förstärkt kapacitet för informationsutbyte uppskattas till cirka 590 miljoner euro under den första sjuåriga genomförandeperioden, särskilt för anpassning av nationella system, arbetsflöden och tekniska gränssnitt som krävs för att stödja ett mer integrerat och automatiserat samarbete med Europolssystem och verktyg.

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

⁸⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/2026-01-11>.

⁸⁹ I princip förväntas Europolns ledningsfunktioner förbli i stort sett stabila när det gäller personal. Förslaget förväntas generera effektivitetsvinster, särskilt genom att förenkla och effektivisera förfarandena för skydd av personuppgifter, och därigenom begränsa ytterligare personalbehov för övergripande styrning och administrativa funktioner.

1.5.5 *Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Översynen 2022 av Europols mandat utgjorde ett viktigt steg mot att modernisera byråns mandat, särskilt genom att stärka dess kapacitet när det gäller databehandling, innovation och stöd som svar på den alltmer digitala, gränsöverskridande och komplexa karaktären hos grov och organiserad brottslighet och terrorism. Denna översyn åtföljdes av en ökning med cirka 178 miljoner euro jämfört med den budget på 1 285 miljoner euro som ursprungligen antogs för Europol i förslaget om den fleråriga budgetramen 2021–2027, vilket motsvarar en ökning med 14 %.

Sedan dess har den operativa miljön utvecklats avsevärt. Kriminella nätverk har snabbt utökat sin användning av digital teknik, artificiell intelligens, krypterad kommunikation och onlineinfrastruktur, samtidigt som de i allt högre grad kombinerar cyberbrottslighet, ekonomisk brottslighet, människohandel och annan olaglig verksamhet till mycket anpassningsbara och gränsöverskridande kriminella modeller. Samtidigt har volymen och den strategiska betydelsen av operativa uppgifter i brottsutredningar ökat avsevärt. Detta har lett till en kontinuerlig ökning av medlemsstaternas och unionsorganens förväntningar på Europols operativa, analytiska, tekniska, kriminaltekniska och samordningsstöd, vilket har lett till upprepade begäranden om årliga förstärkningar av Europols budget och personal utöver de nivåer som ursprungligen planerades inom ramen för den nuvarande fleråriga budgetramen.

Genom detta förslag införs betydande nya operativa, tekniska och kapacitetsutvecklingsrelaterade uppgifter, samtidigt som befintliga verksamheter integreras och konsolideras inom en mer sammanhängande operativ ram och styrningsram. För att uppnå den avsedda operativa effekten och stärka unionens brottsbekämpande kapacitet krävs därför betydande ytterligare investeringar i specialiserad personal, avancerad teknisk infrastruktur, säkra moln- och analysmiljöer, AI-understödda verktyg och operativa stödmekanismer. Sådana investeringar kan inte tillgodoses inom den nuvarande finansieringsramen och kräver därför ytterligare ekonomiskt stöd från unionens budget.

Alla uppskattningar av ytterligare resursbehov enligt förslaget bygger på Europols grundläggande budget för 2027, inklusive operativa anslag och personal. Kommissionen har genomfört en omfattande bedömning av möjligheterna till omfördelning inom byrån för att fastställa om de nya uppgifter som införs genom förslaget skulle kunna tillgodoses inom den befintliga resursramen. I bedömningen drogs slutsatsen att Europol redan verkar med eller nära maximal operativ kapacitet. I synnerhet har styrelsen antagit omprioriteringsåtgärder redan 2024 som svar på resursbegränsningar. I detta sammanhang identifierades inga betydande omfördelningsmöjligheter som skulle göra det möjligt för Europol att absorbera de ytterligare uppgifter som anges i förslaget utan att negativt påverka genomförandet av befintlig operativ verksamhet och stöd till medlemsstaterna.

Följaktligen förutses i förslaget ytterligare ekonomiska resurser och personalresurser för Europol under nästa fleråriga budgetramsperiod för att säkerställa ett hållbart genomförande av det reviderade mandatet och undvika strukturell underfinansiering av byråns utökade ansvarsområden.

Genomförandet av förslaget kommer att innebära ytterligare verksamhet för eu-Lisa för att tillhandahålla Europol tjänster med anknytning till informationshantering och

IKT. Följaktligen föreskriver förslaget riktade ändringar av eu-Lisas mandat och föreskriver att ett begränsat antal ytterligare personalresurser för eu-Lisa under nästa fleråriga budgetramperiod ska säkerställa ett hållbart genomförande av det strukturerade samarbetet mellan Europol och eu-Lisa i enlighet med byråernas reviderade mandat. I detta skede är det inte möjligt att kvantifiera de operativa utgifterna för denna verksamhet som ska tilldelas eu-Lisa, eftersom det ännu inte är klart exakt vilka tjänster som Europol skulle genomföra genom de tjänster som tillhandahålls av eu-Lisa. Därför kommer de operativa utgifterna för denna verksamhet att fördelas till eu-Lisa från de totala operativa utgifter som förutses i denna finansierings- och digitaliseringsöversikt att bedömas vid en senare tidpunkt.

Genomförandet av förslaget kommer också att medföra ytterligare verksamhet för kommissionens avdelningar, särskilt generaldirektoratet för migration och inrikes frågor (GD Migration och inrikes frågor), när det gäller styrning, tillsyn, politisk samordning samt utarbetande och antagande av genomförandeakter. Ytterligare stöd kommer också att krävas från generaldirektoratet för digitala tjänster, särskilt när det gäller inrättande och förvaltning av avtalsramar för IKT-leveranskedjan och molntjänster till stöd för Europols tekniska infrastruktur.

1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ via genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten
- ☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Övervakningen och rapporteringen av verksamhet som genomförs av Europol inom ramen för indirekt förvaltning kommer att följa bestämmelserna i Europols nya förordning, budgetförordningen⁹⁰ och den gemensamma ansatsen om decentraliserade byråer⁹¹.

Europol kommer varje år att lämna in ett samlat programdokument till kommissionen, Europaparlamentet och rådet med sina fleråriga och årliga arbetsprogram, mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Detta dokument utarbetas med beaktande av kommissionens och den gemensamma parlamentariska kontrollgruppens yttrande. Dessutom kommer Europol att anta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport, som bedömer framstegen mot målen i det samlade programdokumentet. Styrelsen godkänner denna rapport innan den överlämnas till kommissionen, Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och de nationella parlamenten senast den 1 juli varje år.

Enligt den föreslagna artikel 130 i den reviderade Europolförordningen kommer kommissionen att göra en utvärdering av Europol vart femte år och bedöma dess mervärde, inverkan, effektivitet, ändamålsenlighet och arbetsmetoder. Utvärderingen får innehålla förslag till strukturella eller operativa ändringar, inbegripet ekonomiska konsekvenser. Kommissionen överlämnar sin rapport till styrelsen, som lämnar synpunkter inom tre månader. Den slutliga rapporten, tillsammans med kommissionens slutsatser och styrelsens iakttagelser, översänds sedan till Europaparlamentet, rådet, de nationella parlamenten och styrelsen, och viktiga resultat offentliggörs när så är lämpligt.

Förslaget stärker ytterligare styrelsens roll i att fastställa och övervaka de resultatindikatorer, mål och genomförandeprioriteringar som anges i det samlade programdokumentet, motsvarande årliga arbetsprogram och den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten. För att stödja dessa funktioner inrättas genom förslaget en direktion och särskilda styrstrukturer för informations- och kommunikationsteknik och informationshantering med ansvar för att stödja strategisk tillsyn, budgetövervakning och uppföljning av det operativa och tekniska genomförandet. Förslaget stärker också kopplingen mellan resultatrapportering och strategisk programplanering genom att bättre anpassa utvärderingskriterierna för den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten till de mål och resultatindikatorer som fastställts i det samlade programdokumentet och till inrättandet av den årliga budgeten.

Slutligen förbättrar förslaget Europols ram för styrning, övervakning och ansvarsskyldighet ytterligare. Det stärker styrelsens tillsynsroll genom att utvidga dess tillsyn utöver resultatindikatorer till att omfatta ett effektivt utövande av den verkställande direktörens befogenheter och övervakning av strategiska och operativa prioriteringar. Styrelsen kommer också att kunna vidta åtgärder där minst en tredjedel av dess ledamöter tar upp frågeställningar rörande ett specifikt operativt eller styrningsrelaterat problem.

För att stödja transparens, ansvarsskyldighet och effektivt samarbete mellan

⁹⁰ Budgetförordningen för unionens allmänna budget.

⁹¹ Den gemensamma ansatsen om decentraliserade byråer.

medlemsstaterna och Europol kommer Europol årligen att rapportera till kommissionen, Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten om den information som medlemsstaterna bidrar med, även när det gäller unionens prioriterade brottsområden. Dessa rapporter kommer att baseras på kvantitativa och kvalitativa kriterier som fastställs av styrelsen. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen kommer att fortsätta att utöva politisk kontroll över Europols verksamhet, särskilt när det gäller operativ effektivitet, ansvarsskyldighet och efterlevnad av skyldigheterna avseende grundläggande rättigheter.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Med tanke på att förslaget påverkar EU:s årliga bidrag till Europol kommer anslaget från EU-budgeten att genomföras genom indirekt förvaltning.

Enligt principen om sund ekonomisk förvaltning ska Europols budget genomföras i överensstämmelse med en ändamålsenlig och effektiv intern kontroll. Byrån är därför skyldig att genomföra en lämplig kontrollstrategi som samordnas mellan lämpliga aktörer i kontrollkedjan.

Vad gäller efterhandskontroller är Europol, i egenskap av en decentraliserad byrå, föremål för följande:

- Intern revision utförd av kommissionens internrevisionstjänst.
- Årliga rapporter från Europeiska revisionsrätten med en revisionsförklaring om årsräkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.
- Årlig ansvarsfrihet som beviljas av Europaparlamentet.
- Möjliga utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), i synnerhet för att säkerställa att de resurser som anslås till byråerna används på rätt sätt.
- I egenskap av partnergeneraldirektorat till Europol kommer GD Migration och inrikes frågor att genomföra sin kontrollstrategi för decentraliserade byråer för att säkerställa tillförlitlig rapportering inom ramen för sin årliga verksamhetsrapport. Även om de decentraliserade byråerna har fullt ansvar för genomförandet av sin budget ansvarar GD Migration och inrikes frågor för regelbundna betalningar av årliga bidrag som fastställs av budgetmyndigheten.
- Slutligen utgör Europeiska ombudsmannen ytterligare en nivå av kontroll och ansvarsskyldighet för Europol.

På grundval av utvärderingen av den nuvarande rättsliga ramen, den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget till en ny Europolförordning och den betydande ökning av ekonomiska resurser och personalresurser som förväntas stödja genomförandet av förslaget införs följande ytterligare styrnings-, förvaltnings- och kontrollmekanismer för att stärka den finansiella tillsynen, ansvarsskyldigheten och efterlevnaden av principerna om sund ekonomisk förvaltning:

- Om kommissionen anser att ett utkast till beslut av styrelsen, inbegripet det

samlade programdokumentet, ger upphov till farhågor beträffande efterlevnaden av unionsrätten, Europols mandat eller principerna för sund ekonomisk förvaltning, får den enligt den föreslagna ramen begära att styrelsen omprövar utkastet till beslut innan det antas.

- Styrelsen har disciplinära befogenheter över den verkställande direktören och stärker därmed ansvarsskyldigheten när det gäller den operativa och ekonomiska förvaltningen.
- Genom förslaget inrättas en direktion som bland annat ansvarar för att övervaka uppföljningen av resultat och rekommendationer från interna och externa revisioner, inklusive utredningar som utförs av Olaf och Eppo, och för att förbereda och vid behov anta preliminära budgetbeslut som sedan ska godkännas av styrelsen.

Dessa åtgärder syftar till att stärka den interna kontrollen, den finansiella styrningen och tillsynen av Europols budgetgenomförande.

2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Följande risker har identifierats:

- Obalans mellan kortsiktiga operativa behov och långsiktiga strategiska investeringar, särskilt när det gäller migreringen till säker molninfrastruktur och automatisering av det operativa arbetsflödet.
- Avvikelser mellan rättsliga skyldigheter, strategiska prioriteringar, flerårig planering och årligt genomförande, särskilt på området för informationshantering och IKT-kapacitet.
- Press på operativa resurser till följd av ökade datavolymer, operativa förfrågningar och nya säkerhetshot.
- Europols kapacitet att stärka personal och kompetenser inom informationshantering och informations- och kommunikationsteknik och att utvidga byråns uppdrag och uppgifter.
- Förseningar i rekryteringen och kvarhållandet av specialiserad IKT-personal och analytisk personal som behövs för att stödja viktig teknisk utveckling.
- Ökade kostnader för IKT-underhåll.
- Avsaknad av långsiktig strategi för förvaltning och upphandling av IKT-tillgångar.
- Ytterligare kostnader för efterlevnad och överensstämmelse kopplade till införandet av avancerade analytiska och AI-understödda verktyg inom unionens regelverk, inklusive AI-förordningen.
- Ökad arbetsbelastning kopplad till hantering av registrerades begäranden om åtkomst.
- Beroende av att andra unionsorgan och unionsbyråer, särskilt Eppo, genomför tekniska och organisatoriska arrangemang i god tid.

När det gäller riskreducerande åtgärd:

- Europol genomför en särskild ram för intern kontroll som bygger på Europeiska

kommissionens ram för intern kontroll och på den ursprungliga Committee of Sponsoring Organisations integrerade ram för intern kontroll. Det samlade programdokumentet ska innehålla information om internkontrollsystemen, medan den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska innehålla information om internkontrollsystemens effektivitet och ändamålsenlighet, även när det gäller riskbedömning. I den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten för år 2024 bedöms Europols internkontrollsystem, på grundval av analysen av de komponenter och principer för intern kontroll som övervakades under 2019 med hjälp av både kvantitativa och kvalitativa element, som befintligt och fungerande på ett integrerat sätt inom hela byrån.

- Ytterligare en nivå av intern tillsyn tillhandahålls också av Europols internrevisionsfunktion, på grundval av en årlig revisionsplan som i synnerhet beaktar en bedömning av risker vid Europol. Internrevisionsfunktionen hjälper Europol att uppnå sina mål genom ett systematiskt och disciplinerat tillvägagångssätt för att utvärdera riskhanterings-, kontroll- och styrningsprocessernas effektivitet och genom att utfärda rekommendationer för att förbättra dem.
- GD Migration och inrikes frågor genomför i egenskap av Europols partnergeneraldirektorat en årlig riskhanteringsövning för att identifiera och bedöma potentiella höga risker i samband med byråernas (däribland Europol) verksamhet. Risker som betraktas som kritiska rapporteras årligen i förvaltningsplanen för GD Migration och inrikes frågor och åtföljs av en handlingsplan där de riskreducerande åtgärderna anges.
- Direktionen, införd genom det rättsliga förslaget, spelar en viktig revisionsroll genom att övervaka och säkerställa ansvarsskyldighet i Europols finansiella verksamhet. Den ansvarar för att övervaka genomförandet av Europols budget, säkerställa efterlevnaden av finansiella regler och principer för sund ekonomisk förvaltning, samtidigt som den förbereder finansiella och budgetmässiga beslut som ska antas av styrelsen. En nyckelfunktion är dess skyldighet att säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer från interna och externa revisioner och utredningar som utförs av Olaf och Eppo, och därigenom stärka den finansiella integriteten och transparensen. Även om styrelsen inte själv utför revisioner granskar den revisionsrapporter, bedömer deras konsekvenser och föreslår korrigerande åtgärder för att komma till rätta med identifierade svagheter eller oegentligheter, och fungerar därmed som en grindvakt för finansiell redlighet inom Europol.
- Slutligen kommer styrgruppen och den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering samt den rådgivande gruppen för innovation och kapacitet att stödja styrelsen när det gäller att beskriva verksamhet och underverksamhet med anknytning till budgetplanering och genomförande av byråns mandat och strategiska prioriteringar, i synnerhet genom att identifiera konkreta och representativa indikatorer för byråns verksamhet på området, och övervaka byråns genomförande av mål och konkreta resultat som rör informations- och kommunikationsteknik.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Förhållandet mellan kostnaderna för kontroller jämfört med värdet av betalningarna rapporteras av kommissionen. Den årliga verksamhetsrapporten från GD Migration och inrikes frågor 2024 anger förhållandet till 0,10 % i indirekt förvaltning som anförtratts byråer och decentraliserade organ, däribland Europol.

Europeiska revisionsrätten bekräftade lagligheten och korrektheten i Europols årsredovisning för 2024, vilket innebär en felprocent under 2 %. Det finns inget som tyder på att felprocenten skulle öka under de kommande åren.

Artikel 80 i Europols budgetförordning föreskriver dessutom en möjlighet för byrån att dela internrevisionsfunktion med andra unionsorgan som verkar inom samma politikområde om ett unionsorgans internrevisionsfunktion inte är kostnadseffektiv.

2.3 **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Förslaget omfattar åtgärder för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och förebygga bedrägerier, oriktigheter och intressekonflikter i genomförandet av unionsfinansiering och unionens operativa verksamhet, särskilt artikel 128 och de finansiella bestämmelserna i kapitel XII.

Inom denna rättsliga ram är Europols styrelse skyldig att anta och regelbundet uppdatera en intern bedrägeribekämpningsstrategi. Europol antog en uppdaterad bedrägeribekämpningsstrategi den 25–26 juni 2025. I enlighet med den ramen kommer Europol att fortsätta att delta i Olafs bedrägeriförebyggande verksamhet och utan dröjsmål rapportera misstänkta bedrägerier och finansiella oriktigheter till kommissionen.

Förslaget stärker också den interna styrningen och den finansiella tillsynen genom inrättandet av en direktion med ansvar för övervakning av revisionsresultat och säkerställande av uppföljning av rekommendationer som härrör från revision och kontroll. Dessutom behåller kommissionen befogenheter att invända mot styrelsebeslut som kan ge upphov till risker för ekonomiskt vanstyre eller bristande efterlevnad av unionsrätten.

Europols verksamhet kommer även fortsättningsvis att omfattas av unionens tillämpliga finansiella ramar och ramar för revision, dataskydd och ansvarsutkrävande, inbegripet Olafs, Eppos, revisionsrättens och Europols samarbetsnämnds tillsyn och utredningar.

GD Migration och inrikes frågor kommer att fortsätta att tillämpa sin bedrägeribekämpningsstrategi i linje med kommissionens bedrägeribekämpningsstrategi, som även omfattar decentraliserade byråer inom dess ansvarsområde, inklusive Europol.

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

- Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	1. Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, jordbruk, välbefinnande och säkerhet på landsbygden och till sjöss	Diff./Icke-diff. ⁹²	från Efta-länder ⁹³	från kandidatländer och potentiella kandidater ⁹⁴	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	Decentraliserade byråer Europol	Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁹² Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁹³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁹⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, jordbruk, välbefinnande och säkerhet på landsbygden och till sjö/nationella och regionala partnerskapsplaner
---	----------	---

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

[Byrå]: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT Budgetram 2028–2034
Budgetpost: 12 10 01 Europol / Bidrag från EU-budgeten till byrån ⁹⁵	57,512	92,346	120,831	150,385	178,830	207,164	234,384	1 041,452
Budgetpost: 11 10 02 eu-Lisa / Bidrag från EU-budgeten till byrån ⁹⁶	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758
Totalt Europol och eu-Lisa	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21

	År	År	År	År	År	År	År	TOTALT Budgetram 2028–2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	

⁹⁵ Åtaganden och betalningar är identiska.

⁹⁶ Åtaganden och betalningar är identiska.

TOTALA driftsanslag (inklusive bidrag till decentraliserade byråer)	Åtaganden	(4)	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21
	Betalningar	(5)	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program			(6)	0	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21
	Betalningar	=5+6	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Administrativa utgifter”
---	---	---------------------------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: Migration och inrikes frågor		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT Budgetram 2028–2034
Personalresurser		0,496	0,496	0,690	0,690	0,884	0,884	1,078	5,218
Övriga administrativa utgifter		0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	2,626
TOTALT GD Migration och inrikes frågor		0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844

TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen (summa åtaganden = summa betalningar)	0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT Budgetram 2028–2034
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–4	Åtaganden	59 032	95 047	123 652	153 456	181 845	210 429	237 593	1 061 054
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	59 032	95 047	123 652	153 456	181 845	210 429	237 593	1 061 054

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

De ytterligare operativa anslagen och resurser som krävs uteslutande för att Europol ska kunna uppnå de tre specifika målen och genomföra motsvarande åtgärder, och för eu-Lisa kopplat till genomförandet av de uppgifter som delegerats till byrån i denna förordning, uppgår de till 1,053 miljarder euro och till 910 ytterligare anställda inom ramen för båda byråernas budget. Dessa ytterligare anslag och resurser utgör summan av kostnaderna för befintliga åtgärder i Europols budget (1,946 miljarder euro och 1 226 anställda) till ett totalbelopp på 2,999 miljarder euro och 2 126 anställda inom ramen för Europols budget, och 10 ytterligare anställda för eu-Lisas budget i samband med genomförandet av de uppgifter som delegerats till byrån i denna förordning. Dessa ytterligare operativa anslag och resurser kommer helt och hållet att avsättas för att stödja

- **Specifikt mål 1:** Europols informationshantering och informations- och kommunikationsteknik.
- **Specifikt mål 2:** Unionscentrum för specialkunskap, Europolstödkontor och Eppo-baserat stöd.
- **Specifikt mål 3:** Europols kapacitet för forskning, innovation och kapacitetsuppbyggnad.

Samtidigt förväntas Europols styrningsfunktioner förbli i stort sett stabila när det gäller personal, på grund av de effektivitetsvinster som förslaget leder till, i synnerhet genom förenkling och rationalisering av dataskyddsförfaranden, vilket begränsar ytterligare personalbehov för horisontell styrning och administrativa funktioner.

Specifikt mål	Kostn.	miljoner EUR	Personal
Ej tillämpligt	Referensnivå 2027	1 796,200	1 226
	Inflation	149,590	0
	Gällande åtgärder	1 945,790	1 226
SO1	Uppgradera till befintliga system och verktyg	130,070	115
	Tillgång till nationella databaser	37,857	53
	Integrering med nationella system	25,400	34
	EU-moln för poliser	415,415	194
SO2	Europolstödkontor	112,163	157
	Unionscentrum för specialkunskap	118,703	171
	Samarbete mellan byråerna	18,801	26
	Eppo-baserat stöd	40,895	70
SO3	Avancerad kapacitet	117,615	50
	Tekniskt stöd och upphandling	36,292	40
	Nya åtgärder	1 053,210	910
	TOTALT	2 990,000	2 136

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten

ANTAGNA ANSLAG	År	År	År	År	År	År	År	TOTALT 2028– 2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
RUBRIK 4								
Personalresurser	0,496	0,496	0,690	0,690	0,884	0,884	1,078	5,218
Övriga administrativa utgifter	0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	2,626
Delsumma för RUBRIK 4	0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844
Utanför RUBRIK 4								
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Delsumma utanför RUBRIK 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALT	0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844

Personalbehov och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, samt vid behov kompletterat med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

3.2.4 Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

ANTAGNA ANSLAG	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	3	3	4	4	5
20 01 02 03 (EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
(Indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0

(Direkta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka)	0	0	0	0	0	0	0
• Extern personal (heltidsekvivalenter)							
20 02 01 (kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget)	1	1	1	1	1	1	1
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter och unga experter som tjänstgör vid EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
Post för admin. stöd [XX.01.YY.YY]	• vid huvudkontoret	0	0	0	0	0	0
	• vid EU:s delegationer	0	0	0	0	0	0
(kontraktsanställda och nationella experter – indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
(kontraktsanställda och nationella experter – direkta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – rubrik 4	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – utanför rubrik 4	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT	3	3	4	4	5	5	6

Med tanke på den allmänt ansträngda situationen för rubrik 4, både när det gäller personal och anslagsnivå, ska personalbehoven täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet eller från andra avdelningar inom kommissionen.

Personal som behövs för att genomföra förslaget (heltidsekvivalenter):

	Täcks av befintlig personal vid kommissionens avdelningar	Särskild ytterligare personal*		
		Finansieras genom rubrik 4 eller forskning	Finansieras genom BA-post	Finansieras genom avgifter
Tjänster i tjänsteförteckningen	5		Ej tillämpligt	
Extern personal (kontraktsanställda, nationella experter, vikarier)	1			

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	2 AD under inrättandefasen för perioden 2028–2029 med ansvar för antagandet av sekundärlagstiftning, som bibehålls i ”körfasen”, för att tillgodose de växande genomförandeakterna om plattformar och system för informationshantering, som
--------------------------------------	---

	behöver antas regelbundet i linje med den ständiga utvecklingen av brottsbekämpningsverktyg, särskilt med anknytning till kriminalteknik och analys, och motsvarande dataskyddsaspekter. 1 AD-specialist inom kostnadsredovisning och informationshanterings- och FoUI-strategi, både när det gäller verkställande funktioner och styrgruppen för IKT och informationshantering 1 AD med budgetkompetens för att stödja en fördubbling av representationen till styrelsen, inrättandet av direktionen och ytterligare övervakningsskyldigheter 1 AST: Stöd till och förberedelse av ytterligare möten och genomgångar med de ytterligare organen (14+ per år)
Extern personal	1 SNE: Experthjälp inom informationshantering, uppgiftsskydd, forskning och innovation: delta i den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar

3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen (ska inte fyllas i för decentraliserade byråer)

3.2.7 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.2.8 Beräknat personalbehov och beräknad användning av anslag vid ett decentraliserat organ

De anslag som ska tilldelas byråerna i nästa fleråriga budgetram är vägledande och omfattas av överenskommelsen om den fleråriga budgetramen. De bör integreras i byråernas bidrag på grund av den permanenta karaktären hos de uppgifter som tilldelas genom detta förslag och kommer i förekommande fall att kompenseras genom en motsvarande minskning av ett relevant programanslag under samma rubrik i den fleråriga budgetramen. Om en kompenserad minskning blir nödvändig kan de medel som anslås till byråerna behöva revideras genom det årliga budgetförfarandet.

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

Byrå: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	109	216	322	429	535	637	749
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	0	0	0	0	0	0	0
Delsumma tillfälligt anställda (AD + AST)	109	216	322	429	535	637	749
Kontraktsanställda	0	10	19	36	51	64	77
Utsända nationella experter	12	22	34	45	53	64	74
Delsumma kontraktsanställda och utsända nationella experter	12	32	53	81	104	128	151
TOTAL personal	121	248	375	510	639	765	900

Anslag som täcks av bidraget från EU-budgeten i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)⁹⁷:

Byrå: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
Rubrik 1: Personalutgifter	12 491	37 722	63 154	89 056	115 069	140 307	166 197	623 996
Rubrik 2: Infrastruktur och driftsutgifter								
Rubrik 3: Driftsutgifter	45 021	54 624	57 677	61 329	63 761	66 857	68 187	417 456
TOTALA anslag som täcks av EU-budgeten	57 512	92 346	120 831	150 385	178 830	207 164	234 384	1 041 452

⁹⁷ Se fotnot **Error! Bookmark not defined..**

Översikt/sammanfattning av personal och anslag (i miljoner euro) som krävs för förslaget/initiativet vid decentraliserade byråer⁹⁸:

Byrå: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
Tillfälligt anställda (AD + AST)	109	216	322	429	535	637	749	749
Kontraktsanställda	0	10	19	36	51	64	77	77
Utsända nationella experter	12	22	34	45	53	64	74	74
Total personal	121	248	375	510	639	765	900	900
Anslag som täcks av EU-budgeten	57 512	92 346	120 831	150 385	178 830	207 164	234 384	1 041 452
Anslag som täcks av avgifter (i tillämpliga fall)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Anslag från medfinansiering (i tillämpliga fall)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALA anslag	57 512	92 346	120 831	150 385	178 830	207 164	234 384	1 041 452

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

Byrå: eu-LISA	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	7	7	7	7	7	7	7
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	0	0	0	0	0	0	0
Delsumma tillfälligt anställda (AD + AST)	7	7	7	7	7	7	7
Kontraktsanställda	0	3	3	3	3	3	3
Utsända nationella experter	0	0	0	0	0	0	0
Delsumma kontraktsanställda och utsända nationella experter	0	3	3	3	3	3	3
TOTAL personal	7	10	10	10	10	10	10

Anslag som täcks av bidraget från EU-budgeten i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)⁹⁹:

⁹⁸ Se fotnot **Error! Bookmark not defined..**

Byrå: eu-LISA	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
Rubrik 1: Personalutgifter	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758
Rubrik 2: Infrastruktur och driftsutgifter								
Rubrik 3: Driftsutgifter	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTALA anslag som täcks av EU-budgeten	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758

Eventuella ytterligare budgetbehov för eu-Lisa kopplade till genomförandet av de uppgifter som delegerats till byrån i denna förordning kommer att avräknas mot de anslag som tilldelats Europol inom ramen för denna finansierings- och digitaliseringsöversikt.

Översikt/sammanfattning av personal och anslag (i miljoner euro) som krävs för förslaget/initiativet vid decentraliserade byråer¹⁰⁰:

Byrå: eu-LISA	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028– 2034
Tillfälligt anställda (AD + AST)	7	7	7	7	7	7	7	7
Kontraktsanställda	0	3	3	3	3	3	3	3
Utsända nationella experter	0	0	0	0	0	0	0	0
Total personal	7	10	10	10	10	10	10	10
Anslag som täcks av EU-budgeten	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758
Anslag som täcks av avgifter (i tillämpliga fall)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Anslag från medfinansiering (i tillämpliga fall)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALA anslag	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758

Eventuella ytterligare budgetbehov för eu-Lisa kopplade till genomförandet av de uppgifter som delegerats till byrån i denna förordning kommer att avräknas mot de anslag som tilldelats Europol inom ramen för denna finansierings- och digitaliseringsöversikt.

¹⁰⁰ Se fotnot **Error! Bookmark not defined..**

DIGITALA INSLAG

4.1 Krav med digital relevans

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktörer som påverkas eller berörs av kravet	Övergripande processer	Kategorier
Artikel 8.7	Medlemsstaterna besvarar Europols begäran om information och kriminalunderrättelser för att bidra till samordningsåtgärder.	Europol MS CA	Informationsutbyte Tillgång till uppgifter från medlemsstaterna	Processdigitalisering och automatisering Data Digital offentlig tjänst
Artikel 9.2	Medlemsstaterna säkerställer Europols tillgång till information som finns tillgänglig av kontoren för återvinning av tillgångar och upprätthåller nivån av direkt tillgänglighet.	Europol MS kontor för återvinning av tillgångar	Informationsutbyte Tillgång till uppgifter från medlemsstaterna	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 9.3	Medlemsstaterna ska informera Europol om beslutet att inte frysa på Europols begäran om att medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter ska vidta omedelbara åtgärder om det finns risk för att egendomen försvinner.	Europol MS brottsbekämpande myndigheter	Informationsutbyte Begäran om frysning	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 9.4 och 9.5	Medlemsstaternas finansunderrättelseenheter (FIU) för att besvara Europols förfrågningar	Europol MS MS nationella FIU	Informationsutbyte mellan Europol och FIU	Digitala offentliga tjänster

	(speglar artikel 12 i direktiv 2019/1153).	Europolenheter	Analys	Data
Artikel 7.1 och 7.2	Europols analysprodukter av operativ och strategisk karaktär på grundval av information från medlemsstaterna, relevanta unionsorgan och underrättelseinhämtning genom öppna källor.	Europol, kommissionen, MS brottsbekämpande myndigheter, rådet	Analys Rapport	Processdigitalisering och automatisering Data
Artikel 7.2	Europols stöd till gemensamma metoder och standarder för analysprodukter.	Europol Och stödmottagare: MS brottsbekämpande myndigheter, rådet, kommissionen, Eurojust/EU:s byråer för bedrägeribekämpning	Standardisering Analys	Data
Artikel 7.3 och 7.4	Medlemsstaterna, EU:s byråer för bedrägeribekämpning tillhandahåller information till Europol för strategiska och operativa analysprodukter.	Europol Medlemsstaterna (i allmänhet) EU:s byråer för bedrägeribekämpning	Analys Informationsutbyte andel till Europol	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 11	Dataflöden i samband med framställan från Europol om inledande av en brottsutredning.	Europol Medlemsstater (nationella enheter) Eurojust	Operativt samarbete	Data

		Europeiska åklagarmyndigheten		
Artiklarna 12 och 13	Europol's samordning för hantering av inkommande och utgående tillhandahållande och begäran om information.	Europol MS CA, TC, IO, EU:s byråer för bedrägeribekämpning	Informationsutbyte Analys	Processdigitalisering och automatisering Digital offentlig tjänst
Artikel 18 a	Europol's samarbete med behöriga myndigheter i samband med avlägsnandeorder för terrorisminnehåll på nätet.	Europol MS CA Privata parter	Informationsutbyte med CA och privata parter Avlägsnandeorder för terrorisminnehåll på nätet	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 18 a	Europol's hänskjutanden till leverantörer av onlinetjänster.	Europol MS CA Privata parter	Informationsutbyte med privata parter Hänskjutanden av terrorisminnehåll på nätet	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 18 c	Europolstöd till krishantering.	Europol MS CA Privata parter	Informationsutbyte Krihantering	Digital offentlig tjänst Data
Artikel 16 a	Europol stöder kontoren för återvinning av tillgångar i spårning och identifiering av hjälpmedel, vinning och egendom som är eller kan bli föremål för ett beslut om frysning eller förverkande i enlighet med artikel 6.	Europol MS kontor för återvinning av tillgångar	Informationsutbyte Frysningsförfarande	Digital offentlig tjänst Data

Artikel 16 c	Europol's operativa och analytiska stöd till Eppo.	Europol Europeiska åklagarmyndigheten	Informationsutbyte Analys	Digital offentlig tjänst Data
Artikel 21.4	Europol får behandla information som en del av en gemensam utredningsgrupp	Europol MS CA	samla in analys av information	Data
Artikel 22.5 a	Nationella Europolenheter tar emot meddelanden som utbyts mellan Europol och deras behöriga myndigheter.	MS nationella enheter MS CA Europol	Informationsutbyte mellan Europol och medlemsstaterna	Processdigitalisering och automatisering Data Digital offentlig tjänst
Artikel 22.5 b	Europol's nationella enheter har tillgång till nationella brottsbekämpningsuppgifter och relevanta uppgifter som är nödvändiga för samarbetet med Europol.	MS nationella enheter Europol	tillgång till uppgifter från medlemsstaterna	Data Processdigitalisering och automatisering Digital offentlig tjänst
Artiklarna 22.8, 25.6 och 26	Tekniskt och operativt bruk av Europol's system och verktyg på nationell nivå av Europol's nationella enheter och Europolstödkontor. Europol bemannar Europolstödkontor, täcker kostnaderna för anslutningen till Europol's nationella enheter och tillhandahåller tekniskt och ekonomiskt	Europol MS nationella enheter MS brottsbekämpande myndigheter	Användning	Processdigitalisering och automatisering

	stöd till Europols nationella enheter.			
Artikel 28	Informationskällor som är tillgängliga för Europol.	Europol Europeiska åklagarmyndigheten MS Brottsbekämpande myndighet Privata parter Tredjeländer och internationella organisationer	Samla in uppgifter	Data
Artikel 29	Medlemsstaternas obligatoriska tillhandahållande av information till Europol via Sienakanalen, inklusive sambandsmän för invandring.	MS CA Europol Sambandsmän för invandring	andel till Europol	Data Digital offentlig tjänst
Artikel 29.3	Medlemsstaternas användning av Sienakanalen.	MS CA Europol	andel till Europol Europols tillgång till uppgifter från medlemsstaterna	Processdigitalisering och automatisering
Artikel 29.6	Europols rapport om information från medlemsstaterna.	Europol Rådet Europaparlamentet	Rapport	Data
Artikel 30	Europol ska stödja medlemsstaterna vid tillämpningen av SIS-förordningarna ⁵⁷ .	Europol Medlemsstaterna brottsbekämpande	SIS-Informationsutbyte	Digital offentlig tjänst Data

	Medlemmarna ska informera Europol om införande av och träffar för informationsregistreringar.	myndigheter		
Artiklarna 32 och 33	Begränsning av Europol's behandling till sin natur (dvs. kategori av registrerade som brottsoffer eller misstänkta) efter syfte (analys, korsk kontroll, forskning och innovation).	Europol Alla mottagare av analysprodukter	Korsk kontroll Analys Innovation	Processdigitalisering och automatisering
Artiklarna 32 och 33	Begränsningar av Europol's behandling av information, genom begränsningar som fastställs av uppgiftsägaren (principen om äganderätt till uppgifter) vid tidpunkten för delning.	Europol, Europol MB MS brottsbekämpande myndigheter EDPS	Insamling Analys Korsk kontroll Analys Informationsutbyte Innovation	Processdigitalisering och automatisering
Artikel 34	Europolunderrättelse till medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter när relevant operativ information hittas, i alla processer.	Europol MS brottsbekämpande myndigheter	Europol's underrättelse om informationsutbyte till de brottsbekämpande myndigheterna	Digital offentlig tjänst Data
Artikel 35 till Artikel 39	Skapande av en korsk kontrolltjänst : uppgifters art, format och kvalitet (IA). Automatisk korsk kontroll vid införande. Tillgängligt för Europol, medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och EU:s	Kommissionen Europol Medlemsstaterna brottsbekämpande myndigheter EU-	Utveckling Informationsutbyte Korsk kontroll Etias- och VIA-säkerhetskontroller	Data Processdigitalisering och automatisering Digital lösning Digital offentlig

	informationssystem.	informationssystem		tjänst
Artiklarna 35–39	Medlemsstater kan ansluta sina ärendehanteringssystem till korskrolltjänsten för att ladda upp uppgifter för att fråga efter uppgifterna	Kommissionen Europol MS CA	Utveckling Insamling andel till Europol Korskroll	Data Processdigitalisering och automatisering
Artikel 35 till Artikel 40	Inrättande av Europols analytiska miljö för att stödja Europols analytiska verksamhet för lagring, behandling, korskroll, visualisering och analys av uppgifter, inbegripet till stöd för brottsutredningar och operativ samordning. Specialiserad analytisk, teknisk, digital, kriminalteknisk eller sektorsövergripande kapacitet, inbegripet genom utrednings-, analys-, tekniska och strategiska tjänster	Europol Indirekt, MS CA, EU:s byråer för bedrägeribekämpning, internationella organisationer, tredjeländer	Samling, analys, korskroll, utbyte, rapport.	Data Digital lösning Processdigitalisering och automatisering
Artikel 41	Villkor för att söka i Europols analytiska miljö.	Europol MS CA EU- informationssystem	Korskroll	Data Digital offentlig tjänst Digital lösning
Artiklarna 42, 43, 44 och 45	Inrättande av ett delat dataområde för polisen , med hjälp av Europols molninfrastruktur och tillhandahållande av analys- och kommunikationsverktyg för medlemsstaternas utredare. Skapande av ärenden för ett	Kommissionen Europol MS CA, TC	Utveckling Informationsutbyte Gemensam analys	Data Processdigitalisering och automatisering Digital lösning

	gemensamt operativt analysfall			Digital tjänst offentlig
Artikel 46	Inrättande av Europols nätapplikation för säkert informationsutbyte (Siena) för att underlätta informationsutbytet. Ansvar, arkitektur, skyldigheter att använda av medlemsstaterna och Europol samt funktioner (IA).	Kommissionen Europol MS, TC, IO, PP	Utveckling Informationsutbyte	Data Digital lösning Processdigitalisering och automatisering Digital tjänst offentlig
Artikel 47	Skapande av en plattform för samarbete med privata parter.	Privata parter Europol Medlemsstaterna	Utveckling	Digital lösning Digital tjänst offentlig
Artikel 47.2 a	Privata parter ska rapportera och anmäla till Europol enligt förordningen om terrorisminnehåll online ⁵⁵ och förordningen om digitala tjänster ⁵⁶ via plattformen.	Europol	Avlägsnandeorder för på terrorisminnehåll nätet, hänskjutande DSA	Processdigitalisering och automatisering
Artikel 47.2 b	Europol ska förse privata parter med den information som krävs för att identifiera relevant innehåll, tjänster, konton, infrastruktur eller digital verksamhet online via plattformen.	Europol Privata parter	Krissituation online	Processdigitalisering och automatisering
Artikel 48	Europol stöder driften av det europeiska polisregisterindexet med tillämpning av Prüm II-förordningen ⁵⁸ .	Europol	Systemutveckling och drift	Digital lösning Digital tjänst offentlig

Artikel 49	Ytterligare tjänster och verktyg kan utvecklas inom ramen för det delade dataområdet för polisen	Kommissionen Europolkommittén Europol MS CA, TC, EU:s byråer för bedrägeribekämpning, II, PP	Utveckling Insamling, informationsutbyte, analys, dubbelkontroll, rapport, gemensam analys	Data Digital lösning Processdigitalisering och automatisering Digital offentlig tjänst
Artikel 50	Europols molninfrastruktur skapande, användning som standardinfrastruktur för Europols system, tjänster och verktyg som erbjuds medlemsstaterna, inklusive befintliga sådana, säker tillgång.	Kommissionen Europol	Utveckling Offentlig upphandling	Digital lösning Digital offentlig tjänst
Artikel 51	En europeisk digital identitet för polisen: Inrättande av ett harmoniserat system för att identifiera och ge polispersonal direkt eller indirekt (via nationella system) tillgång till Europols molninfrastruktur.	Kommissionen Medlemsstater, tredjeländer Europol	Standardisering av uppgifter om polis-ID Utveckling Identifiering och åtkomsthantering.	Data Digital lösning Digital offentlig tjänst
Artikel 52	Statistik- och rapporteringsverktyg: Inrättande, användning av verktyg för utvärdering, övervakning, analys och rapportering.	Europol Medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, kommissionen	Utveckling Rapporter	Data Digital lösning Digital offentlig tjänst

Artikel 53	Europol's stöd till utveckling och användning av det universella meddelandeformatet .	Europol eu-LISA Medlemsstaterna brottsbekämpande myndigheter Kommissionen	Standardisering Informationsutbyte	Data Processdigitalisering och automatisering Digital offentlig tjänst
Artiklarna 55 och 56	Inrättande av styrgruppen och den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering till stöd för styrelsens beslut om IKT-arkitektur, datahantering, interoperabilitet, anpassning till medlemsstaternas affärsbehov.	Europol Medlemsstaterna brottsbekämpande myndigheter Kommissionen	Utveckling Standardisering Användning	Data Processdigitalisering och automatisering Digital offentlig tjänst
Artikel 54	Inrättande av en EU-applikation för DNA-matchning , till förmån för Europol och medlemsstaterna.	Europol Medlemsstaterna brottsbekämpande myndigheter Kommissionen	Utveckling Standardisering Offentlig upphandling Användning Korskontroll Analys	Data Digital lösning Digital offentlig tjänst
Artikel 57–64	Europol utarbetar och uppdaterar, genom den rådgivande gruppen för innovation och med stöd av den rådgivande gruppen för kapacitet och innovation, ett ramverk för framsynthet och kapacitetsutveckling för att	Europol Medlemsstaterna EU:s byråer för bedrägeribekämpning Kommissionen	Utveckling Standardisering Offentlig upphandling Användning Innovation	Processdigitalisering och automatisering

	säkerställa samordning och komplementaritet mellan Europol, relevanta unionsorgan och medlemsstater när det gäller forskning, innovation, testning, utveckling, pilotprojekt och användning av avancerad kapacitet för brottsbekämpning, bland annat genom sammanslagning av befintlig kapacitet, samordnat deltagande i standardiseringsprocesser och gemensamma upphandlingar.			
Artikel 61	Användning av regulatorisk sandlåda för att utveckla AI-baserad avancerad kapacitet.	Europol	Utveckling Innovation	Data
Artiklarna 80 och 81	Unionsorgan och nationella utsedda VIS-myndigheter har indirekt tillgång till Europol. (IA). Eppo får automatiskt information som är relevant för den.	EU:s byråer för bedrägeribekämpning Utsedda myndigheter för VIS Kommissionen	Korskontroll av EU:s byråer för bedrägeribekämpning VIS-säkerhetskontroll	Processdigitalisering och automatisering Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 94	Överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer.	Europol Tredjeländer Internationella organisationer Medlemsstaterna	Överföring av uppgifter	Data

Artikel 96.1–96.3	Europol behandlar uppgifter från privata parter.	Europol Privata parter	Utbyte med privata parter Samla in	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 96.3	Resultat av behandling av information från privata parter som vidarebefordrats till ENU.	Europol Privata parter MS Europol nationella enheter	Utbyte med privata parter Process, analys, rapport	Processdigitalisering och automatisering
Artikel 96.4–96.6	Europol tillät överföring av uppgifter till privata parter i specifika fall.	Europol Den registrerade Systemägare	Utbyte med privata parter	Processdigitalisering och automatisering Data
Artikel 86.8	Europol skickar begäran om information till privata parter via ENU.	Europol MS Europol nationella enheter Privata parter	Utbyte med privata parter	Digitala offentliga tjänster Process Digitalisering och automatisering Data
Artikel 97	Europol ska vidarebefordra information från fysiska personer till den berörda medlemsstaten eller tredjelandet.	Europol	Utbyte med privata parter	Digitala offentliga tjänster Processdigitalisering och automatisering Data
Artikel 98	Europol har tillgång till utbyten mellan medlemsstater och privata parter.	Europol Privata parter	Utbyte med privata parter	Processdigitalisering och automatisering Digital offentlig tjänst

Artiklarna 99, 100, 101, 102 och 107	Begränsningar och ansvar för behandling av personuppgifter, inbegripet för forskning och innovation, begränsningar för lagring och radering av personuppgifter. På grundval av kontroller som ska utföras i fråga om källans tillförlitlighet, riktigheten av informationen, kategorin av registrerade, särskilda kategorier av personuppgifter.	Europol	All behandling av operativa data	Data Processdigitalisering och automatisering
Artikel 103	Anmälan av en personuppgiftsincident till berörda myndigheter.	Europol MS brottsbekämpande myndigheter	Personuppgiftsincident	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 104	Information till den registrerade om en personuppgiftsincident.	Europol Den registrerade	Personuppgiftsincident	Digitala offentliga tjänster Data
Artiklarna 105 och 106	Rätt till tillgång, rättelse, radering och begränsning för den registrerade.	Europol Den registrerade	Den registrerades rättigheter	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 102	Europol ska föra loggar över all information som behandlas.	Europol	All behandling av operativa data	Data Processdigitalisering och automatisering
Artikel 116.3	Europol ska regelbundet informera den gemensamma parlamentariska	Europol Den gemensamma	Rapport	Digitala offentliga tjänster

	kontrollgruppen.	parlamentariska kontrollgruppen		Data
Artikel 117	Europaparlamentet får tillgång till känsliga icke-konfidentiella operativa uppgifter.	Europol Europaparlamentet	Tillgång till uppgifter	Digitala offentliga tjänster Data
Artikel 130	Kommissionen ska vart femte år överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet, rådet, de nationella parlamenten och styrelsen.	Kommissionen	Rapport	Data
Artikel 136	Europol söker i den nationella databasen via routermekanismen Prüm II.	Europol MS brottsbekämpande myndigheter	Informationsutbyte Tillgång till uppgifter från medlemsstaterna	Data Processdigitalisering och automatisering
Artikel 137	Inledning av operativa bestämmelser.	Kommissionen Europol Medlemsstaterna	Driftstart	Digital offentlig tjänst

4.2 Data

Restriktioner av tillgången till uppgifter beror på den operativa processen

Typen av uppgifter som behandlas och utbyts beror mycket i hög grad på processen och de berörda aktörerna (se tabell A). Även om de olika tillämpliga dataformaten beror på typen av dataprocesser (tabell C), beror tillämpligheten och verkställandet av dem på processen, eftersom uppgifterna inte utbyts i samma operativa situation och med samma rättsliga begränsningar, särskilt datakvaliteten.

- **Identifikationen av poliser** kommer att vara den process där restriktionerna för uppgifter kommer att vara de högsta för att säkerställa högsta möjliga säkerhetsnivå vid åtkomst till applikationer, tjänster och uppgifter som tillhandahålls inom ramen för Europols molninfrastruktur, särskilt det delade dataområdet för polisen.

- **Informationsutbyte, analys** och på liknande sätt **innovation**. Europol arbetar i en informationsmiljö som kännetecknas av stora mängder heterogena uppgifter, som ofta härrör från flera källor, rättssystem och operativa sammanhang. En betydande del av denna information tas emot i ostrukturerad eller blandad form. Detta återspeglar realiteterna i modern brottsbekämpning, där dataset är komplexa, dynamiska och inte helt standardiserade, och där utvinning av information som är relevant för pågående utredningar utgör den grundläggande operativa uppgiften. Detta är särskilt sant för elektroniska bevis såsom beslagttaget informationsmaterial som är ostrukturerat och oftast krypterat. Dessa uppgifter analyseras och behandlas antingen av Europol inom *Europols analytiska miljö* eller gemensamt av medlemsstaternas behöriga myndigheter, EU-organ och privata parter inom ramen för det *delade dataområdet för polisen*. Information kan utbytas mellan parterna via det *delade dataområdet för polisen* eller *Siena*. Tillämpningen av standarder beror främst på uppgiftskällan och KAN därför följa de standarder och specifikationer som ligger till grund för motsvarande databas. Eftersom information som är nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter endast definieras av syftet förblir dock följande förteckning icke-uttömmande.
- **Korskontroll** En *korskontrolltjänst* (artiklarna 35–39) inrättas för att snabbt identifiera kopplingar till tidigare personer, föremål, som är inblandade i brottslig verksamhet och endast har anknytning till dömda, misstänkta för att ha begått eller för att snart begå ett brott. Medlemsstaterna kan få åtkomst till Europols analytiska miljö (artikel 41.4) på ”träff/icke-träff”-basis. En *mekanism för träff/icke-träff* (artikel 80) gör det möjligt att korskontrollera information mot Europols analytiska miljö för EU:s byråer för bedrägeribekämpning och kan avse misstänkta, dömda men även brottsoffer eller personer med indirekt anknytning.
- **Administrativa rapporter** som publiceras i digital form följer inte strikta *tekniska* standardkrav.
- Processer relaterade till **rättigheter i fråga om personuppgifter** är mycket manuella. Även om dataprocesser och delade kan vara strukturerade och följa vissa standarder är det inte ett krav.

Begränsningar i olika processer

Process	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Hänvisning till kravet								

Process Hänvisning till kravet	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Artikel 8.7			X					
Artikel 9.2			X					
Artikel 9.3			X					
Artikel 9.4			X					
Artikel 9.5			X					
Artikel 7.1					X			
Artikel 7.2					X			
Artikel 7.3					X			
Artikel 7.4			X		X			
Artikel 7.5			X		X			
Artikel 11			X					
Artikel 18 a			X	X				

Process Hänvisning till kravet	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Artikel 18 b				X				
Artikel 18 c			X	X				
Artikel 16 a			X					
Artikel 16 c			X		X			
Artikel 21.4			X		X			
Artikel 25.5 a			X					
Artikel 25.5 b			X					
Artikel 28			X					
Artikel 29			X		X			
Artikel 29.6							X	
Artikel 30			X					
Artikel 34			X					

Process Hänvisning till kravet	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Artikel 35		X			X			
Artikel 36		X			X			
Artikel 37		X			X			
Artikel 38		X			X			
Artikel 39		X			X			
Artikel 40					X			
Artikel 41		X			X			
Artikel 42			X		X			
Artikel 43			X		X			
Artikel 44			X		X			
Artikel 45			X		X			
Artikel 46			X					

Process Hänvisning till kravet	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Artikel 49		X	X	X	X		X	
Artikel 51	X							
Artikel 52							X	
Artikel 53		X	X		X			
Artikel 55	X	X	X	X	X		X	
Artikel 56	X	X	X	X	X		X	
Artikel 54		X	X		X			
Artikel 61						X		
Artikel 80		X						
Artikel 81		X						
Artikel 94			X					
Artikel 96.1				X	X			

Process Hänvisning till kravet	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Artikel 96.2				X	X			
Artikel 96.3				X	X			
Artikel 96.4				X				
Artikel 96.5				X				
Artikel 96.6				X				
Artikel 96.7				X				
Artikel 97			X					
Artikel 98						X		
Artikel 99						X		
Artikel 100						X		
Artikel 101						X		
Artikel 102						X		

Process Hänvisning till kravet	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Artikel 102								X
Artikel 104								X
Artikel 105								X
Artikel 106								X
Artikel 107						X		
Artikel 102	X	X	X	X	X	X	X	X
Artikel 116.3							X	
Artikel 117								X
Artikel 130							X	
Artikel 136		X	X					

Typ av data per process

Process	Identifikation av polis	Korskontroll	Informationsutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter och/eller	Utbyte med privata parter	Operativ och strategisk analys	Innovation	Administrativ rapport	Rätt till personuppgifter
Allmän datatyp och standardtillämplighet								
Tillämpas dataformatstandarder? (Obligatorisk/frivillig)	O	O	F	F	F	F	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Typ av data								
Digital EU-identifikation för poliser	X							
Polisens och rättsväsendets register		X	X		X	X		X
Information som innehas av andra förvaltningar			X		X	X		X
Information som innehas av privata myndigheter			X	X	X	X		X
Osint			X	X	X	X		X
Digitala bevis			X	X	X	X		X
Operativ rapportering			X		X	X		X
Strategisk rapport			X		X	X		X
Administrativ rapport						X	X	X

Uppgiftstyp och tillämpliga uppgiftsstandarder

Uppgiftstyp	Tillämplig uppgiftsstandard
Digital EU-identifikation för poliser	Ska fastställas
Polisens och rättsväsendets register	
Prüm II, Epris, Ecris, Ecris-TCN, SIS-register	När de utbyts inom EU-ramen gäller motsvarande standarder som Epris, Prüm II, Ecris, Ecris-TCN eller SIS. Det universella meddelandeformatet gäller för dem. Det universella meddelandeformatet fastställer en taxonomi för uppgifter som lagras i polisregister och hjälper nationella myndigheter att kartlägga sina uppgifter till andra medlemsstater och Europols brottsbekämpande myndigheter.
Nationella polis- och rättsdatabaser	När de inte utbyts inom EU-ramen har de nationella databasformaten vanligen företräde, eftersom genomförandet av det universella meddelandeformatet i nationella ärendehanteringssystem inte gjordes obligatoriskt. I den ämnesdatatyp som omfattas återfinns följande i det universella meddelandeformatet: Person (identitet), fysisk beskrivning, DNA-profil, ansiktsgenkänningsdata, fingeravtrycksuppgifter, handavtryck, brott, resor/identifikation/officiell handling, fotografi, vapen, skjutvapen, organisation, brottmål, flyg/resor. Betalningsmedel, transportmedel. Konton, och associerade konton, åtgärder som ska vidtas i fall om personen hittas, dom.
Information som innehas av andra förvaltningar	

Folkbokföringsregister	Förordning (EU) 2016/1191 – Flerspråkiga standardformulär Europeiska nätverket för civilregister (ECRN) – säkert gränsöverskridande utbyte av uppgifter Riser – enhetlig elektronisk tjänst för registeråtkomst Anpassning till FN:s CRVS-standarder – strukturerade fält, metadata, unika identifierare
Resehandling/Identitetskort	ICAO 9303 Reseinformation PNR-direktivet API-förordningar
Invandringsregister som förvaltas	EU:s centrala databaser: VIS, Eurodac, EES, Etias: standarder fastställs i motsvarande lagstiftning och bör följa UMF. Uppgifter som lagras är kopplade till personens identitet, resehandling. Information från en nationell databas kan också utbytas.
Olika typer av nationella fastighetsregister eller elektroniska datasöksystem.	
Nationella medborgar- och befolkningsregister över fysiska personer.	
Nationella register över motorfordon, flygplan och vattenfarkoster.	SIS II, Prüm II

Kommersiella register, inbegripet handels- och företagsregister.	
Skatteuppgifter, inbegripet uppgifter som innehas av skattemyndigheterna.	
Nationella socialförsäkringsuppgifter.	
Information som innehas av privata myndigheter	
Bankkontouppgifter	För tillämpningen av direktiv (EU) 2024/1640
Transaktionsuppgifter	
Information om hypotekslån och lån.	
Information som finns i databaser för nationell valuta och valutaväxling.	
Uppgifter avseende säkerheter	
Tulluppgifter, inbegripet gränsöverskridande fysiska överföringar av kontanter.	
Information om företags årsredovisning.	
Information om elektroniska överföringar och saldon på konton.	
Information om konton med kryptotillgångar och överföringar av kryptotillgångar	Enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1113 (44).

Osint	
	Tillämpligt multimediaformat beroende
Digitala bevis	
Laglig avlyssning	ETSI TS 103 705, ETSI TS 104 007
Kommunikationsmetadata	Tillämpliga Etsi-standarder
Videofilm	Tillämpligt multimediaformat beroende
Operativ rapportering	
Strategisk rapport	
Administrativ rapport	

Överensstämmelse med EU:s datastrategi

Förklara hur kravet/kraven överensstämmer med EU:s datastrategi

Den föreslagna översynen av Europols mandat är helt förenlig med förordning (EU) 2018/1725 (dataskyddsförordningen för EU-institutionerna) och integrerar dess grundläggande principer i Europols operativa ram samtidigt som de särskilda behoven av samarbete inom brottsbekämpning beaktas. I texten underställs Europols behandling av personuppgifter uttryckligen kraven i artikel 98.1 i dataskyddsförordningen för EU-institutionerna, vilket införlivar viktiga skyldigheter såsom laglighet, ändamålsbegränsning och uppgiftsminimering i dess rättsliga ram. Artikel 32.2 begränsar behandlingen av uppgifter till fördefinierade ändamål, såsom korsk kontroll, operativ analys och forskning som direkt återspeglar kravet i dataskyddsförordningen för EU-institutionerna på att personuppgifter ska samlas in för specificerade, uttryckliga och legitima ändamål. På samma sätt stärks principen om begränsning av lagring genom artikel 101, enligt vilken Europol ska se över behovet av lagring av uppgifter vart tredje år och fastställa en maximal lagringsperiod på fem år, i linje med artikel 4 i dataskyddsförordningen för EU-institutionerna. Förslaget införlivar också mekanismerna i dataskyddsförordningen för EU-institutionerna för ansvarsskyldighet, såsom kravet på konsekvensbedömningar avseende dataskydd för behandling med hög risk (artikel 102.3) och skyldigheten att samråda med Europeiska datatillsynsmannen innan nya typer av behandling (artikel

108), som återspeglar artikel 90 i dataskyddsförordningen för EU-institutionerna. Dessutom säkerställer texten efterlevnad av bestämmelserna i dataskyddsförordningen för EU-institutionerna om registrerades rättigheter, inbegripet tillgång, rättelse och radering (artiklarna 105–106), som uppfyller förordningens dokumentations- och transparenskrav (artikel 98). Genom förslaget krav på systematisk integrering av dessa materiella krav säkerställs det att Europols utökade operativa kapacitet förblir helt förenlig med de robusta dataskyddsstandarderna i dataskyddsförordningen för EU-institutionerna.

Dataförordningen⁵⁹ är inte tillämplig på detta förslag, eftersom ingen skyldighet anges i förslaget om att företag ska göra uppgifter tillgängliga för andra företag.

Europol kommer att främja utvecklingen av **gemensamma datastandarder** i EU:s medlemsstater, om strategiska analysprodukter (artikel 7) det straffrättsliga informationsutbytet, särskilt om DNA, samt tekniker för kriminalteknik och dataanalys, samtidigt som policyn inte i sig gäller information från den offentliga sektorn som kan återanvändas enligt direktiv 60 om öppna data, särskilt av skäl som rör allmän säkerhet.

Det **delade dataområdet för polisen** som läggs fram i förslaget kommer att vara det gemensamma utrymmet för utredare att föra in gemensam utredningsinformation för operativ analys och kommer att utgöra en viktig möjliggörande faktor för Europols forsknings- och innovationsverksamhet (artikel 60) för utbildning, utveckling, testning och validering av avancerad analytisk och kriminalteknisk kapacitet inom regulatoriska sandlådor i enlighet med AI-förordningen. Både det delade dataområdet för polisen och forsknings- och innovationsverksamhet kommer att gynnas av Europols molninfrastrukturens skalbara lagring och behandlingskapacitet. Dessa tre delar bidrar till framväxten av ett gemensamt dataområde för brottsbekämpning.

Bestämmelser i **dataförvaltningsakten⁶¹** för överföring till tredjeländer gäller inte för brottsbekämpande verksamhet.

Överensstämmelse med engångsprincipen

Förklara hur engångsprincipen har beaktats och hur möjligheten att återanvända befintliga data har utforskats

Begäran om information från Europol till privata parter görs i praktiken av medlemsstaterna enligt artikel 96.7. Medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheters tillämpande av engångsprincipen regleras därför av nationell lagstiftning och omfattas därmed inte av detta förslag. Information som samlas in av Europol och brottsbekämpande myndigheter på sådana villkor förvaltas centralt inom ramen för *plattformen för samarbete med privata parter* (artikel 47) för att underlätta kommunikationen mellan Europol, medlemsstaterna och de privata parterna och för att säkerställa att Europol inte begär samma information två gånger. Begäranden om information som **direkt inlets av medlemsstaterna** enligt artikel 96.8 och som hanteras via plattformen och motsvarande utbyten med privata parter görs tillgängliga för Europol i samma anda som begränsandet av begäran till företag.

Europols begäran om information till medlemsstaternas behöriga myndigheter, EU:s byråer för bedrägeribekämpning, tredjeländer, Internationella organisationen kommer inte heller att framföras två gånger, sådana begäranden hanteras centralt inom byrån av Europols operativa tjänst och analystjänsten i enlighet med artikel 12. Omvänt kommer deras begäran om information eller stöd, oavsett om det är av analytisk, teknisk, ekonomisk eller operativ karaktär, att följas upp av samma avdelning för att säkerställa en korrekt och snabb hantering. På samma sätt kommer medlemsstater som är väl informerade om allt informationsutbyte mellan Europol och dess behöriga myndigheter att säkerställa att inga dubbla begäranden görs (artikel 25.5).

Förklara hur nyskapade data är sökbara, tillgängliga, kompatibla och återanvändbara samt uppfyller standarder för hög kvalitet

Den föreslagna översynen av Europols regelverk säkerställer att nyskapade uppgifter **följer Fair-principerna inom medlemsstaternas slutna gemenskap av brottsbekämpande myndigheter** och, i viss utsträckning, tredjeländers, EU-organ inom RIF-området och internationella organisationer som deltar i kampen mot grov organiserad brottslighet och terrorism. I detta avseende upprätthåller den föreslagna ramen högkvalitativa standarder genom strukturerad styrning och avancerad teknisk infrastruktur.

Sökbarhet uppnås genom att inrätta centraliserade plattformar såsom *Europols analytiska miljö* (artikel 40) och *det delade dataområdet för polisen* (artikel 42), som tillhandahåller säkra, indexerade databaser för kriminalunderrättelser, operativa analyser och gemensamma utredningar. Dessa system innehåller metadatastandarder, unika identifierare och sökfunktioner (inbegripet alfanumeriska, biometrisk och multimedierelaterade frågor (artikel 41)) för att möjliggöra exakt hämtning av data. **Tillgängligheten** garanteras genom rollbaserade åtkomstkontroller, *den europeiska digitala identiteten för polisen* (artikel 51) och interoperabla verktyg som *Siena* (Secure Information Exchange Network Application, artikel 46), som underlättar sömlös, säker datadelning mellan medlemsstater, unionsorgan och auktoriserade partner. *Europols molninfrastruktur* (artikel 50) säkerställer dessutom skalbar tillgång på begäran till uppgifter samtidigt som den uppfyller strikta säkerhets- och suveränitetskrav, inbegripet uppdelning av uppgifter och kryptering. **Interoperabilitet** ingår i förslaget genom obligatoriska tekniska standarder, såsom *det universella meddelandeformatet* (artikel 53), som harmoniserar utbytet av uppgifter mellan unionens informationssystem, och integreringen av Europols verktyg med befintliga EU-plattformar såsom *Schengens informationssystem* (SIS) och *Epris* (det europeiska polisregisterindexet, artikel 48). *Korskontrolltjänsten* (artikel 36) och *applikationen för DNA-matchning* (artikel 54) automatiserar jämförelser mellan dataset, minskar silor och möjliggör realtidsskopplingar mellan ärenden. **Återanvändbarhet** stöds av *ramverket för framsynthet och kapacitetsutveckling* (artikel 57), som främjar standardiserade metoder, gemensamma analysverktyg och modulära systemutformningar (t.ex. återanvändbara programvarukomponenter i molninfrastrukturen). Högkvalitativa standarder upprätthålls genom datavalideringsprotokoll (t.ex. "datainmatningsenheter" för automatiserade överföringar, artikel 38), regelbundna granskningar av uppgifternas korrekthet (artikel 101) och statistik- och rapporteringsverktyg (artikel 48) som övervakar prestanda, överensstämmelse och efterlevnad av unionsrätten. Dessutom övervakar *styrgruppen för IKT och informationshantering* (artikel 50) teknisk samstämmighet, medan utbildningsprogram (artikel 64) säkerställer att personalen är utrustad för att upprätthålla dataintegriteten. Tillsammans skapar dessa åtgärder ett robust ekosystem där data inte bara är operativt effektiva utan även anpassade till rättslig och teknisk bästa praxis.

Dataflöden

Övergripande beskrivning av dataflöden

Typ av data	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Aktör som tillhandahåller data	Aktör som tar emot data	Utlösande faktor för datautbyte	Frekvens (i tillämpliga fall)
Begäran om information för att bidra till samordningsåtgärden	Artikel 8.7	Europol	MS	Europols initiativ	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 8.7	MS brottsbekämpande myndigheter	Europol	Begäran från Europol	/
Begäran om information	Artikel 9.2	Europol	MS kontor för återvinning av tillgångar	Europols initiativ	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 9.2	MS kontor för återvinning av tillgångar	Europol	Begäran från Europol	/
Begäran om åtgärder (frysning)	Artikel 9.3	Europol	MS brottsbekämpande myndigheter	Europols initiativ, risk för försvinnande	/
Beslut om frysning	Artikel 9.3	MS brottsbekämpande myndigheter	Europol	Begäran från Europol	/
Begäran om information	Artikel 9.3	Europol	MS FIU	Europols initiativ	/
Information och	Artikel 9.5	MS FIU	Europol	Begäran från Europol	/

kriminalunderrättelser					
Analysprodukter	Artikel 7	Europol	MS Rådet Kommissionen	Europols initiativ	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 7.4 och 7.5	MS EU:s byråer för bedrägeribekämpning	Europol	Europols begäran om operativa eller strategiska analysprodukter	/
Begärande om inledande av brottsinformation	Artikel 11	Europol	MS	om Europol anser att en brottsutredning bör inledas mot ett brott som omfattas av dess mål	/
Avlägsnandeorder för onlineinnehåll	Artikel 18	MS brottsbekämpande myndigheter	Europol	Medlemsstatens beslut att begära avlägsnande	/
Avlägsnandeorder för onlineinnehåll	Artikel 18 a	Europol	Privata parter	Samordning mellan Europol och MS brottsbekämpande myndigheter	/
Hänskjutningar av onlineinnehåll	Artikel 18 b	Europol	Privata parter	Begäran från Europol eller MS brottsbekämpande myndigheter	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 18 e	Europol	Privata parter	Begäran från Europol	/

(onlineinnehåll, tjänster, konton, infrastruktur eller digital verksamhet)					
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 16 a	Europol/kontor för återvinning av tillgångar	Kontor för återvinning av tillgångar/Europol	Initiativ från Europol/kontor för återvinning av tillgångar	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 16 c	Europol/Eppo	Eppo/Europol	Initiativ från Europol/Eppo	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 21.4	Europol/gemensam utredningsgrupp	gemensam utredningsgrupp/Europol	Initiativ från Europol/gemensam utredningsgrupp	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 25.5 a	Europol	MS Europols nationella enheter	Vid utbyte med MS brottsbekämpande myndigheter	/
Begäran om information	Artikel 25.5 a	Europol	MS Europols nationella enheter	Europols initiativ	/
Begäran om information	Artikel 25.5 c	MS Europols nationella enheter	MS myndigheter	Begäran från Europol	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 25.5 b	MS myndigheter som innehar information	MS Europols nationella enheter	Begäran från Europol	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 25.5	MS Europols nationella enheter	Europol	Begäran från Europol	/
Offentligt tillgänglig	Artikel 28	Allmänt tillgängliga	Europol	Europols initiativ	/

information		uppgifter			
Information och kriminalunderrättelser	Artiklarna 29, 32 och 33	MS CA Invandring LO	Europol	Medlemsstaternas iakttagelse att information är nödvändig för att uppfylla Europols mål	/
Rapport	Artikel 29	Europol	Rådet Europaparlamentet	Tillämpning av förordningen	Årligen
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 34	Europol	MS brottsbekämpande myndigheter	När relevant operativ information hittas	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 38	MS brottsbekämpande myndigheter	Korskontrolltjänst	utan onödigt dröjsmål när uppgifter visar sig uppfylla villkoren i artiklarna 35–38	Systematiskt
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 49	MS brottsbekämpande myndigheter	Korskontrolltjänst	Vid utredningar/när ett ärende har en gränsöverskridande dimension	Systematiskt
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 49	Korskontrolltjänst	MS brottsbekämpande myndigheter	På begäran av medlemsstaten ovan	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 41	Europol MS Europols nationella enheter	Europols analytiska miljö	På initiativ av MS brottsbekämpande myndigheter/Europols nationella enheter	/

Träff/icke-träff	Artikel 41	Europols analytiska miljö	MS Europols nationella enheter	På begäran ovan	/
All information	Artikel 46	Europol, MS, TC, EU:s byråer för bedrägeribekämpning, II	Europol, MS, TC, EU:s byråer för bedrägeribekämpning, II	/	/
Statistik och rapporter	Artikel 52	Verktyg	MS, Europol, andra enheter	På begäran	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 94	Europol	Tredjeländer	Initiativ från tredje part eller Europol	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 96.3	Privata parter	Europol	Initiativ från privata parter	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 96.3	Europol	MS CA	Europols initiativ	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 96.4 och 96.5	Europol	Privata parter	Europols initiativ	/
Begäran om information	Artikel 96.7	Europol	Europols nationella enheter	Europols initiativ	/
Rapport	Artikel 96.11 och 96.12	Europol	MB, Europaparlamentet, rådet	Genomförande av förordningen	Årlig
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 97.1	Fysisk person	Europol	Initiativ från privata parter	/

Information och kriminalunderrättelser	Artikel 97.3	Europol	MS, TC	Vid mottagande av information ovan	/
Anmälan av personuppgiftsincidenter	Artikel 103	Europol	MS brottsbekämpande myndigheter	Vid personuppgiftsincidenter	/
Anmälan av personuppgiftsincidenter	Artikel 104	Europol	Den registrerade	Vid personuppgiftsincidenter	/
Personuppgifter	Artikel 105	Europol	Den registrerade	På begäran av den registrerade	/
Information till den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen	Artikel 116.3	Europol	Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen	Varierar i och med den specifika delen av informationen från gemensamma parlamentariska kontrollgruppen	Varierar.
Begäran om information	Artikel 117.1	Europaparlamentet	Europol	Europaparlamentets initiativ	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 109.2	Europol	Europaparlamentet	På begäran ovan	/
Rapport	Artikel 130	Europol	MB, Europaparlamentet, rådet, de nationella parlamenten	Genomförande av förordningen, förordningens ikraftträdande	5 år
Begäran om information	Artikel 136	Europol	MS-databaser via Prüm-	Europols initiativ	/

om personuppgifter			routern		
Personens identitet	Artikel 136	MS-databaser via Prüm-routern	Europol	På begäran ovan	/
Kommissionens genomförandeakter om fastställande av driftstart	Artikel 137	Kommissionen	MS	Kommittéförfarande	/
SIS kompletterande information	Artikel 30	MS Sirene	Europol	Vid träff på SIS-registrering	/
Information och kriminalunderrättelser	Artikel 30	Europol	MS Sirene	Som svar på ovanstående anmälan	/
Information från tredjeland	Artikel 30	Europol	MS	Europols initiativ	/
Anmälan av införande	Artikel 30	MS	Europol	Vid införande av SIS-registrering	/
Kompletterande upplysningar	Artikel 30	Europol	MS	På begäran, när träffar på specifika registreringar tas emot	/

4.3 Digitala lösningar

Digital lösning	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Huvudsakliga föreskrivna funktioner	Ansvarigt organ	Hur tillgodoses tillgänglighet	Hur övervägs möjligheten till återanvändning?	Användning av AI-teknik (i tillämpliga)
-----------------	--	-------------------------------------	-----------------	--------------------------------	---	---

				en?		fall)
Europols korskrolltjänst	Artiklarna 35–39	Lagring, sökning och automatisk korskroll av information via alfanumeriska och biometriska uppgifter. Tjänster ska utgöras av en infrastruktur för lagring av information, ett sökgränssnitt, ett gränssnitt för uppladdning, uppdatering eller radering av information, en säker kommunikationsinfrastruktur mellan korskrolltjänsten och medlemsstaterna/unionsorganen/den europeiska sökportalen.	Europol	Ej tillämpligt maskingränssnitt	Synergier med eu-Lisa Artikel 78.2, eventuellt med Prüm II-komponenter Artikel 36.4: Korskrolltjänsten ska använda befintliga tekniska komponenter, byggstenar och infrastruktur som utvecklats och förvaltas av eu-Lisa.	Moduler för biometrisk matchning
Europols analytiska miljö	Artiklarna 40 och 41	Europols miljö för lagring, behandling, samordning, visualisering och analys av uppgifter, inbegripet till stöd för brottsutredningar och operativ samordning. Detta är en miljö som ska omfatta virtuella analysverktyg, fallhanteringsfunktioner, samarbetsverktyg, databehandlingstjänster och annan kapacitet. Den ska möjliggöra logiskt separerade analysprojekt för lagring och behandling av data för olika analysändamål.	Europol	Europols specifikationer för användargränssnitt	Cf det delade dataområdet för polisen	Cf det delade dataområdet för polisen

		träff/icke-träff-sökning: ska göra det möjligt att söka efter uppgifter som lagrats för att hitta samband med befintliga fall.				
Det delade dataområdet för polisen	Artiklarna 42–45	Medlemsstaternas miljö för att inleda gemensamma operativa analysfall: överföra, lagra, korskontrollera, bearbeta och analysera utredningsdata, gemensamt visualisera, redigera dokument och rapporter, kommunicera och utbyta information på ett säkert sätt. Ska vara baserad på molninfrastrukturen.	Europol	För användargränssnitt, den genomförande akt som avses i artikel 42.4 och Europols specifikationer	Krav på att dela och återanvända maskinvaru- och programvarukomponenterna i Europols analytiska miljö och tillhandahålla dess verktyg, funktioner och moduler.	Verktyg, funktioner och moduler som hyses (definierade genom genomförande akter) kommer sannolikt att integrera AI-teknik.
Siena	Artikel 46	Säkert informationsutbyte mellan medlemsstater, Europol, andra unionsorgan, tredjeländer och internationella organisationer. Tjänster ska utgöras av en central infrastruktur för lagring och behandling av data, webbgränssnitt och en eller flera mobila applikationer som gör det möjligt för brottsbekämpande personal att utbyta information, särskilda programmeringsgränssnitt som stöder interoperabilitet med medlemsstaternas	Europol	Fastställt av Europols specifikationer för användargränssnittet	Särskild utveckling.	Infogningsmoduler för att underlätta införandet, tolkningen av utbytta uppgifter

		it-system och EU-organ, en säker kommunikationsinfrastruktur mellan Siena och medlemsstaterna/unionsorgan/tredjeländer/internationella organisationer.				
Plattform för samarbete med privata parter (ingår i Europols analytiska miljö)	Artikel 47	Genomföra hänvisningen till förordningen om digitala tjänster om avlägsnandeorder för terrorisminnehåll på nätet och krissituationer online. Underlätta kommunikationen mellan Europol, medlemsstaterna och privata parter som erbjuder tjänster i EU. Fungera som en krishanteringsplattform i krissituationer online, underlätta kommunikationen och göra det möjligt för Europol att förse privata parter med nödvändig information.	Europol	Fastställt av Europols specifikationer för användargränssnittet	Plattformen har redan tre olika arbetsflöden	/
Det europeiska polisregisterin dexet (Epris)	Artikel 48	Inga nya funktioner har införts. Artikeln fastställer endast att Europol ska utföra de uppgifter som tilldelas genom förordning (EU) 2024/982 när det gäller Epris.	Europol	//	//	//
Andra tjänster och verktyg	Artikel 49	Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för att definiera de nödvändiga funktionerna för ytterligare tjänster och verktyg.	Europeiska kommissionen	//	//	//

Europols molninfrastruktur	Artikel 50	Tillhandahåller skalbar, säker och elastisk lagring och bearbetningskapacitet som möjliggör skapandet av det delade dataområdet för polisen. Den hjälper därför Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter att få tillgång till Europols verktyg, samarbetsmiljöer och annan operativ databehandlingskapacitet. Kan även användas av andra unionsorgan och tredjeländer för samma ändamål. Ska stödja lagring, bearbetning, analys och utbyte av data. Ska säkerställa strikt åtkomstkontroll, uppdelning av uppgifter. Åtkomsträttigheter har specificerats.	Europol	Ej tillämpligt maskingränssnitt	Gemensam upphandling av molntjänster	AI-baserad analys kommer att bygga på förväntad skalbarhet
En europeisk digital identitet för polisen	Artikel 51	Tillhandahåller det system för autentisering och stark identifiering som krävs för att få åtkomst till det delade dataområdet för polisen	Medlemsstaterna Europol	Genomförandeakt enligt artikel 51	En genomförandeakt bör utarbetas i syfte att återanvända den ram för tekniska komponenter som inrättats genom förordning (EU) nr 910/2014 och dess genomförandeakter. Den bör möjliggöra	Antal

					användning i EU:s digitala identitetsplånböcker när så är möjligt.	
Statistik- och rapporteringsverktyg	Artikel 52	Tillhandahålla statistik och rapporter för utvärdering, övervakning, analys och rapportering. Ska samla in, generera och tillhandahålla aggregerade statistiska uppgifter, indikatorer, tekniska loggar, användningsmått och analytiska rapporter.	Europol	Genomförande enligt artikel 52.6	Artikel 86.2 a återanvändning av liknande komponenter från EU:s storskaliga system, såsom CRRS	Begränsad till rapportens format
EU:s applikation för DNA-matchning	Artikel 54	Möjliggöra säkra och tillförlitliga jämförelser av DNA-profiler till stöd för medlemsstaternas brottsutredningar	Europol	Ej tillämpligt Maskingränssnitt	Matchningsapplikationen ska användas av medlemsstaterna	Antal

Europols korskontrolltjänst m.fl.

Digital och/eller sektoriell politik (i tillämpliga fall)	Beskrivning av överensstämmelse
<i>Förordningen om artificiell intelligens</i>	<u>Algoritmer för korskontroll</u> kan använda AI-system eller AI-modeller i den mening som avses i AI-förordningen, särskilt på området biometriska uppgifter eller brottsbekämpning (t.ex. fingeravtryck, ansiktsbild, profilering). Genomförandeakten enligt artikel 37.4 kommer att säkerställa en anpassning till AI-förordningen och kommissionens riktlinjer, särskilt när det gäller klassificeringen av AI-system med hög risk. Ytterligare vägledning från Europol till medlemsstaternas användare om integrering och genomförande i nationella

förfaranden skulle kunna vara till nytta, enligt olika regler oavsett om systemen klassas som hög risk eller inte.

Europols analytiska miljö och det delade dataområdet för polisen Även om förslaget inte förutser att dessa miljöer ska baseras på AI-teknik kommer de att vara den särskilda säkra miljön för Europol respektive medlemsstaterna att genomföra avancerade brottsanalyser på grundval av bevismaterial och annan information, med hjälp av verktyg som främst är baserade på AI som finns i endera miljön. Många av verktygen för brottsanalys faller utanför tillämpningsområdet för högriskklassificeringen (t.ex. behandling av stora och komplexa dataset, såsom transkribering av ljudfiler, för extrahering av enheter, t.ex. namn och telefonnummer från textmeddelanden utan att gå igenom meddelandets innehåll, bildklassificering och objektigenkänning men utan biometrisk uppgifter). Endast en ren del av de återstående fallen (t.ex. användning av lögndetektorer eller profileringsverktyg) omfattas av bilagorna I och III i AI-förordningen. AI-systemen inom och utanför tillämpningsområdet för AI-system med hög risk förklaras i kommissionens riktlinjer om klassificering av AI-system med hög risk.

Enligt detta förslag ges Europol möjlighet att träna och utveckla sina egna AI-baserade verktyg med hjälp av regulatoriska sandlådor (artikel 61.2), och uppdrag ges för att stödja medlemsstaternas antagande av motsvarande verktyg och resurser (artikel 59.3) och tillhandahålla tillhörande utbildning (artikel 64.1 b).

Med sådana stora ambitioner kommer Europol att stärkas för att stödja dess skyldigheter som leverantör samt i egenskap av användare av AI-system, inklusive system med hög risk (se SO3/Avancerad kapacitet med 117 miljoner euro och 40 heltidsekvivalenter under nästa fleråriga budgetram). Utbildning och stöd till medlemsstaterna för att följa AI-reglerna när de använder verktyg som tillhandahålls av Europol kommer att stödjas genom inrättandet av Europolstödkontor (112 miljoner euro, 157 heltidsekvivalenter).

Siena- och plattformssamarbete för privata parter

En sådan digital lösning får endast införliva AI-baserade moduler utan hög risk och i linje med AI-förordningen såsom naturlig språkbearbetning (översättning, transkribering osv.). Skyldigheter i fråga om transparens kommer att hanteras i samband med insatserna för att

	uppgradera befintliga system och verktyg (130 miljoner euro, 115 heltidsekvivalenter). <u>Europols molninfrastruktur</u> <u>En europeisk digital identitet för polisen</u> <u>Statistik- och rapporteringsverktyg</u> <u>EU:s applikation för DNA-matchning</u> Ingen av dessa lösningar kommer att vara beroende av AI-teknik
EU:s cybersäkerhetsram	Det nya föreslagna mandatet är anpassat till <u>NIS 2-direktivet</u> (bl.a. för privata parter) och till <u>cybersäkerhetsakten</u>, enligt a) de nya krav som ställs på de berörda organen i fråga om Europol kräver uttryckligen tillämpning av EU:s ram för cybersäkerhet i) för upphandling av molntjänster i artikel 50.4 och ii) framställning av statistik i artikel 52.5. b) Europols roll i utredningar om it-brottslighet förstärks. Även om Europol självt inte är en enhet som omfattas av NIS 2-direktivet stärker förslaget de organisatoriska cybersäkerhetsåtgärderna (t.ex. säker datahantering, incidenthantering). Det ökar Europols förmåga att stödja medlemsstaterna i utredningen av cyberincidenter, utan att ålägga enskilda enheter direkta skyldigheter. EU:s applikation för DNA-matchning är också i linje med <u>cyberresiliensförordningen</u> som produkt men innehåller inga krav som skulle påverka hur tillverkaren genomför de väsentliga kraven i cyberresiliensförordningen.
eIDA	eIDA är inte tillämpligt på offentliganställda tjänstemän och personal vid byråer, men den digitala EU-identifikationen för poliser kommer att krävas för att få tillgång till Europols molninfrastruktur som ligger till grund för det delade dataområdet för polisen. Användningen av en sådan identitet kan också omfatta andra digitala lösningar (Siena, ...). Genomförandeakter kommer att tillgodose införandet av digitala identifieringsmetoder för

	alla brottsutredare med assurancesnivån ”hög”. I detta syfte kommer en anpassning och återanvändning av befintliga system och infrastruktur som fastställs i eIDA-förordningen att eftersträvas.
Den gemensamma digitala ingången och IMI	Den gemensamma digitala ingången är inte tillämplig på tjänster som Europol erbjuder medlemsstaternas behöriga myndigheter, EU:s byråer för bedrägeribekämpning, privata parter eller fysiska personer. Informationssystemet för den inre marknaden är inte tillämpligt eftersom initiativet inte omfattas av den inre marknadens tillämpningsområde.
Övriga	

4.4 Interoperabilitetsbedömning

Övergripande beskrivning av den digitala offentliga tjänst/de digitala offentliga tjänster som påverkas av kravet

Digital offentlig tjänst eller kategori av digitala offentliga tjänster	Beskrivning	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Lösning/lösningar för ett interoperabelt Europa Ej tillämpligt	Andra interoperabilitetslösningar
Strategiskt stöd	Förbereda analysprodukter av operativ och strategisk karaktär.	Artikel 7 Artiklarna 49, 50, 51, 52 och 53		Europol stöder utvecklingen och användningen av gemensamma analysmetoder och standarder.
Underlättande av informationsutbyte	Delning: skyldigheter för medlemsstaterna, inbegripet kontor för	Artiklarna 8.7, 9, 16 a och 16 c Artiklarna 12, 13, 25.5 a		Det universella meddelandeformatet, standarder för finansiell och biometrisk

	återvinning av tillgångar och FIU och Europol, att utbyta information Korskontrolltjänster: en central tjänst, inkl. applikation för DNA-matchning för MS CA. Mekanismen med träff/icke-träff för EU:s byråer för bedrägeribekämpning och EU:s informationssystem. Ytterligare tillgång för Eppo till Europols analytiska miljö Kanaler för utbyte: Det delade dataområdet för polisen för gemensamma ärenden och Siena för bilaterala/multilaterala utbyten.	och b, 29, 30 och 34 Artiklarna 35–39 Artiklarna 46 och 54 Artiklarna 80 och 81 Artiklarna 45, 46, 47, 49, 50–51 och 136		information som omfattas av sektors-/informationsutbyteslagstiftningen (kontor för återvinning av tillgångar, bekämpning av penningtvätt, Prüm II, VIS ...) DNA-applikationen kommer för första gången att införa en EU-ledd standard på området. Den europeiska digitala identiteten för polisen stöder en enkel kontakt med motparter i utbytena.
Samarbete med privata parter	Tillhandahållande av information till privata parter i krissituationer, för avlägsnande och hänskjutande av	Artiklarna 14, 47 och 96–99 Artiklarna 49, 50, 51, 53, 55 och 56		UMF

	terrorisminnehåll online, och olagligt innehåll, baserat på en särskild plattform. Begära information från privata parter via Europol's nationella enheter.			
Stödja analys av kriminalunderrättelser	<u>Tillhandahålla analys av kriminalunderrättelser</u> Europol's analytiska miljö med avancerad kriminalteknik. Uppsättning avancerade analysverktyg och kriminalteknik <u>Stöder den gemensamma brottsanalysen</u> Det delade dataområdet för polisen för medlemsstaternas gemensamma samarbete. Samma avancerade	Artiklarna 13–19 Artiklarna 48, 49, 50, 51, 53, 55 och 56 Artiklarna 41–45 Artiklarna 48, 49, 50, 51, 53, 55, 56 och 137		UMF Uppsättning styrningsåtgärder och styrningsramar för att styra, standardisera, samordna, utveckla, införa, stödja medlemsstaternas användning av avancerad analytisk kapacitet, inbegripet AI-baserad sådan: Artiklarna 13–19, 22.3 a, 26, 53, 54, 55, 56 och 57–64

	verktyg som ovan.			
Dataskyddsrättigheter	<u>Tillämpningar av registrerade rättigheter i fråga om dataskydd och tillsyn</u>	Artiklarna 103–106, 116.3 och 117		Ej tillämpligt

Digitala offentliga tjänsters beroende av digitala lösningar

	Europols korskontrolltjänst	Europols analytiska miljö	Det delade dataområdet för polisen	Siena	Plattform för samarbete med privata parter	Epris	Andra tjänster och verktyg	Europols molninfrastruktur	En europeisk digital identitet för polisen	Statistik- och rapporteringsverktyg	EU:s applikation för DNA-matching
X: beroende av P: kan vara beroende av											
Strategiskt stöd		X	X	X			P	P	P	X	
Underlättande av informationsutbyte	X	X	X	X	X	X	P	X	X		X
Samarbete med privata parter		X	X		X		P	P	P		
Stödja analys av kriminalunderrättelser	X	X	X	X	P	X	P	X	X		X

Kravets/kravens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet vad gäller digitala offentliga tjänster

Strategiskt stöd

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik	Ingen digital eller sektoriell politik har identifierats.	-
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster	- Styrelsens delegering till direktionens delegering (artikel 75.1). - Direktionen ska stödja styrelsens beslut (artikel 75.5) - Regelbundna sammanträden med HENU (artikel 25.4).	-
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data	- Europol ska utarbeta standarder för strategiska produkter (artikel 7.3).	-
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder	- Europol ska utarbeta standarder för strategiska produkter (artikel 7.3). - Gemensamt statistik- och rapporteringsverktyg, med kategorier som definieras i genomförandeakten (artikel 52.6).	-

Underlättande av informationsutbyte

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik	<u>Ny politik stärker de två instrumentens materiella räckvidd</u> . Prüm II: Förordning (EU) 2024/982 ändras för att	<u>I förordningen anges ingenting om samspelet med följande förordningar</u> om särskilda bestämmelser om

	utöka Europols kapacitet att söka i nationella databaser (artikel 136). Europol utvecklar en EU-applikation för DNA-matchning för att stödja DNA-utbyten enligt Prüm II (artikel 54) Europols ansvar för Epris förklaras i enlighet med artikel 48. . Direktivet om informationsutbyte (EU) 2023/977: Siena används av nationella gemensamma kontaktpunkter för att förse Europol med information (artikel 46.3), som en standardkanal för informationsutbyte med Europol (artikel 46.5). Upprättandet av ett gemensamt operativt analysfall kan vara ett fortsatt informationsutbyte enligt direktivet (artikel 46.4). Siena kan användas för informationsutbyte med tredjeländer (artikel 46.7). . Rådets förordning (EU) 2017/1939 om Eppo: Enligt artikel 73.3 ska information som har gett en träff delas med Eppo. . Eurojustförordningen (EU) 2018/1727: ömsesidig tillgång till information för korskontroll. . Direktiv (EU) 2024/1260 om återvinning av tillgångar: specificerar och utökar inom ramen för den förslagna policyn byråns ansvarsområden och förmåga inom den samarbetsram som fastställs i artikel 29 i direktivet. Enligt artikel 9 ges Europol direkt eller indirekt tillgång till uppgifter från kontoren för återvinning av tillgångar. . Interoperabilitetsförordningen (EU) 2019/818: Europol ges i uppdrag att stödja utvecklingen av UMF (artikel 53).	informationsutbyte i syfte att förebygga, upptäcka och utreda brottslig verksamhet . PNR: Direktiv (EU) 2016/681. . API: Förordning (EU) 2025/13 . VIS-förordning (EU) 767/2008, förordning 2017/2226 om in- och utresesystemet, Etias-förordningen (EU) 2018/1240, Eurodacförordningen (EU) 2024/1358 . Förordning (EU) 2023/1113 om information om kryptotillgångar . Skjutvapendirektivet (EU) 2021/555 och förordning (EU) 2025/41
--	---	--

	<u>Tydligare ansvar med kodifiering av centrum och system</u> . Sambandsman för invandring förordning (EU) 2019/1240: Skyldighet att ansluta sig till Siena. Skyldigheterna att bidra till tillhandahållandet av information till Europol klargörs. . Direktiv (EU) 2019/1153 om finansiell information: Omfattningen av samarbetet med finansunderrättelseenheter klargörs vara eventuellt bredare än penningtvätt och finansiering av terrorism, och omgrupperas enligt en särskild artikel 9.4 och 9.5 om stöd till finansiella utredningar och återvinning av tillgångar. . Interoperabilitetsförordningen (EU) 2019/818: Tillgång genom EU:s stora it-system och screeningförordningen till Europols uppgifter för korskontroller (dvs. centrala system för Etias och VIS) bygger på en säker kommunikationskanal som inrättats enligt artikel 36.2 e med den europeiska sökportalen. . Screeningförordningen (EU) 2024/1356: Tillgång för screeningmyndigheterna är nu beroende av den etablerade kommunikationskanalen mellan korskontrollmekanismen och ESP. <u>Överensstämmelse förblir oförändrad/omformulering</u> . SIS: Förordning (EU) 2018/1860, 1861 och 1862 om Europols roll när det gäller analys av tilläggsinformation, vid registreringar för kännedom, träffar på varningar för kännedom och varningar som rör terroristverksamhet Förordningar.	
--	--	--

	. FIU-direktivet (EU) 2015/849: Skyddet för störningsfrihet vid utbyten med privata parter enligt direktivet förblir detsamma. . Cybersäkerhetsförordning (EU) 2019/881: Samarbetet med Enisa förblir identiskt.	
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster	I fråga om utvecklingen av nödvändig kapacitet för att tillhandahålla digitala offentliga tjänster - Inrättande av styrgruppen för IKT och informationshantering (artikel 55). - Inrättande av den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering (artikel 56). - Europol ska tillhandahålla tekniskt stöd för integration (artikel 22.2 punkt 3). - De nationella Europolenheterernas uppgifter klargörs när det gäller användningen av digitala offentliga tjänster (artikel 25.6), inklusive tekniska. - De nationella Europolenhetererna stöds av Europolstödkontoren (artikel 26) med över 150 Europolanställda.	-
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data	- Jfr. stöd från Europol, de nationella Europolenhetererna och stödkontoren.	-
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder	Generalisering av UMF: - Europol ska stödja dess utveckling och antagande (artikel 53). - Den rådgivande gruppen för IKT och informationshantering (artikel 56.5 c) bidrar till att identifiera och främja gemensamma tekniska	- UMF har inte mandat att bygga upp Europols digitala lösningar. - UMF har inte mandat för integration av nationella system.

	standarder. - Europol ska stödja standardiseringsprocesser, inklusive utveckling och främjande av gemensamma standarder, krav på driftskompatibilitet, operativa och tekniska specifikationer som är relevanta för samarbetet inom brottsbekämpning (artikel 57.3 b): särskilt (artikel 65.2 b genom dess kapacitets- och innovationstjänst. - Europol ska tillhandahålla tekniskt stöd för integration (artikel 22.2 punkt 3).	
--	---	--

Utbyte med privata parter

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik	<u>Tydligare ansvar med kodifiering av centrum och system</u> . Förordning (EU) 2021/784 om terrorisminnehåll online: Det nyligen kodifierade <i>Europeiska centrumet för terrorismbekämpning</i> anförtros alla uppgifter från Europol när det gäller hänskjutanden och avlägsnanden och äger rum på en nyligen inrättad digital <i>samarbetsplattform för samarbete med privata parter</i> (artikel 47.2 a). . Förordning (EU) 2022/2065 om digitala tjänster: liknande som ovan enligt artikel 47.2 a. . EU:s ram för material med sexuella övergrepp mot barn: Europols uppgifter och kapacitet när det gäller utbyte av material med sexuella övergrepp mot barn	I förordningen anges ingenting om samspelet med följande <u>förordningar</u> om särskilda bestämmelser om informationsutbyte i syfte att förebygga, upptäcka och utreda brottslig verksamhet

	rationaliseras ytterligare med det allmänna systemet för utbyten med privata parter enligt artikel 97. <u>Överensstämmelse förblir oförändrad/omformulering</u> . FIU-direktivet (EU) 2015/849: Skyddet för störningsfrihet vid utbyten med privata parter enligt direktivet förblir detsamma.	
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster	I fråga om utvecklingen av nödvändig kapacitet för att tillhandahålla digitala offentliga tjänster till medlemsstaterna och EU:s byråer för bedrägeribekämpning: jfr. ovan ”informationsutbyte”. För distribution/användning av privata parter: - Europol får upprätta samarbetsförbindelser med privata parter (artikel 91). - Europol inrättar ett förfarande för att bevilja eller återkalla säker tillgång till plattformen för privata parter (artikel 43.3).	- Stöd till privata parter som liknar medlemsstaterna enligt Europols gottfinnande och bilaterala avtal.
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data	- Jfr. stöd från Europol, de nationella Europolenheter och stödkontoren.	- Stöd till privata parter som liknar medlemsstaterna enligt Europols gottfinnande och bilaterala avtal.
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder	- Europol uppmanar privata parter att bidra till arbetet i den rådgivande gruppen för innovation (artikel 67).	- Inbjudan till privata parter att bidra till arbetet i den rådgivande gruppen för innovation som inte uttryckligen omfattar standard (artikel 67)

Stödja analys av kriminalunderrättelser

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik	<u>Ny politik stärker de två instrumentens materiella räckvidd</u> Penningtvättdirektivet (EU) 2024/1640: Europol kan stödja gemensamma analyser som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Amla) i enlighet med direktivet i artikel 76. Frontexförordningen (EU) 2019/1896: Europol tillhandahåller riskanalyser till Frontex på grundval av reseinformation (artikel 77.1) <u>Överensstämmelse förblir oförändrad/omformulering</u>	I förordningen anges ingenting om samspelet med följande förordningar om särskilda bestämmelser om informationsutbyte i syfte att förebygga, upptäcka och utreda brottslig verksamhet e-Codex-förordningen (EU) 2022/850 . Förordning (EU) 2023/969 om samarbetsplattformen
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster	Samma som för ”informationsutbyte” - Särskilt intresse för nya Europolskyldigheter till stöd för införandet av ny avancerad analytisk och kriminalteknisk kapacitet enligt artikel 59.	-
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data	Samma som för ”informationsutbyte”	-
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska	Samma som för ”informationsutbyte”	-

specifikationer och standarder		
--------------------------------	--	--

4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Övergripande beskrivning av åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Beskrivning av åtgärden	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Kommissionens roll (i tillämpliga fall)	Aktörer som ska involveras (i tillämpliga fall)	Förväntad tidsplan (i tillämpliga fall)
Antagande av genomförandeakter/delegerade akter eller riktlinjer	Artiklarna 38.3 och 137.1 Artiklarna 50.9 och 137.2 Artiklarna 42.4 och 137.3 Artiklarna 81.8 och 137.4 Artiklarna 52.6 och 137.5	Anta akterna	Medlemsstaterna	Y0+1
Antagande av genomförandebestämmelser	Artikel 13.5 Artikel 70.2 j	Omröstning i styrelsen	Europol Medlemsstaterna Kommissionen	Y0+1
Stöd för testning, införande, integration, operativ användning inkl. utbildning	Artiklarna 25 och 26 Artikel 65.2 b Artikel 66.1 Artikel 59, 62, 63 och 64	Tillsynsroll i den rådgivande gruppen och styrgruppen för IKT och informationshantering	Europol Medlemsstaterna	Lösningsberoende. Se punkt 1.5.1